

61028

61

Date Due



الكتاب ما كتب به

From the famous Meyerhoff Library
Cairo, Egypt.

See notes on first (Arabic last) page
by Prof. della Vida
Vatican Library

MS.

Acc. no. 389/31
3693023

Persian MS. on Ophthalmology, unknown

Author Bārsūd. Unicum

Purchased for 10 L. S., badly worm eaten
during the war.

Dr. Ch. Chayenhop
Cairo

H. 24.

Persisch

Persische med. His.

1) Augenheilkunde (Cairo ad-
dawa) das Sans ad-Din
Text. Bārsūd. Mit Abb.

2) Abb. über Kopfkrankheiten

3) über Fieber aus Giften

P. 5, 500.

Dr. M. MEYERHOF
MÉDECIN-OCULISTE

SHARIA BAB EL SHARKY

en face du Jardin de l'Ezbékiah
au dessus du Bazar Oriental

Consultations 9-11 h. a.m.

Dimanche, 11-12 a.m.

الدكتور ماكس مايرهوف

حكيم العيون

بشارع الباب الشرقي

بجوار جنينة الازبكيه

فوق البازار اوريينتمال

عباده من ٩ الى ١١

يوم الاحد من ١١ الى ١٢

Le Caire, le 190

53

~~Staff~~ Del

١) عين الرواد

رسالة اتابكيه

Schams ed. bin

Moh. ibn el-Hassan

el-Kakhal, el-

maarif بياورد

bi-Bāward

Pyöster

كتاب عين الرواد رجب

1812

St. Petersburg (4690)

CASEY A. WOOD
Ophthalmic Collection
McGill Medical Library

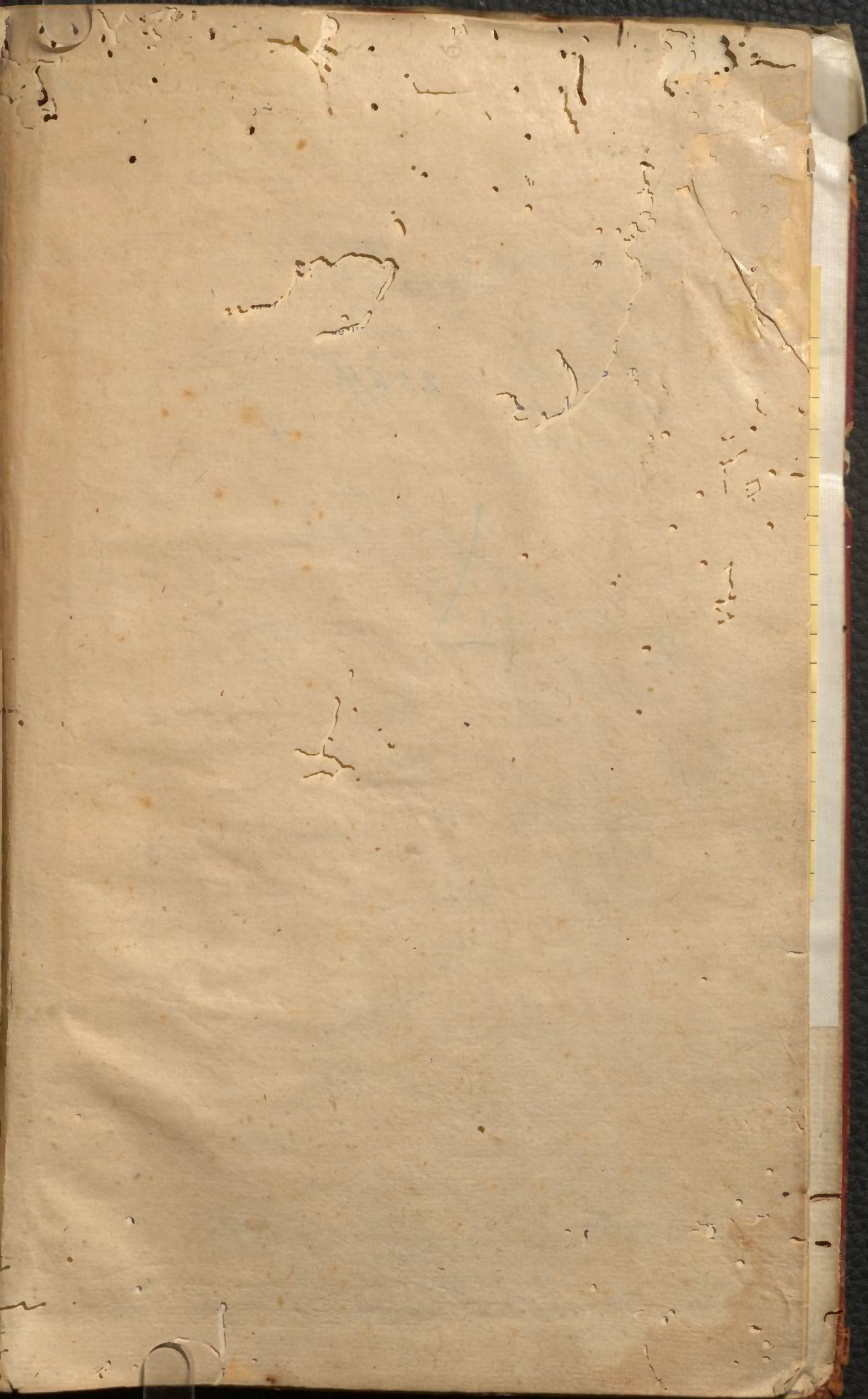
دور و جوار

256/4

2:

~~12~~





ح ط ي ك ل م
٤٠ ٣٠ ٢٠ ١٠ ٩٠

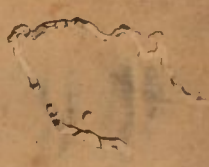
ن س ع ف ص
٦٠ ٥٠ ٤٠ ٣٠ ٢٠

ق ر ش ت ث
١٠٠ ٩٠ ٨٠ ٧٠ ٦٠

خ ذ ض ط ع
٦٠ ٥٠ ٤٠ ٣٠ ٢٠

عين الدوا

كتاب الحكمة
سنة ١٠٠٠



٦٠

بسم الله الرحمن الرحيم
 این رساله ایست موسوم
 به نامه انابیکیه و این را بر
 کفزار نهاده آمد است
 را اول در بیان بحر
 شمس و تشریح آن و ذکر
 فواید و رطوبات و غیر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سیاس و سنایش باری تعالی که اینها را بیا فریدی التي بحال حکمت و قوت و قدرت
 چنانکه شاید زمین را در بخت اند و چند بناها و الواها در و پیدا
 و گاه از خار و میوه ها رنگارنگ از چوب خشک و از بر ترخ و دیبا و انظره
 باران لؤلؤ رخشان بر افزید و بحر و درختان و آدمی چندین هزار کوه الوان
 نثار کرد گنجی بدو نهان بر همه خلقان از ان قبل از بهر معرفت دل خلق اشکار
 کرد و آسمان بالای وی بیا فرید و بنور کواکب منور گردانید و چرخ و فلک را
 گردان کرد و بنیاد این بر در و از ده برج و هفت کوب نهاد و هجده هزار عالم
 در و پیدا کرد و او را بر گزید و با قامت النبی دل بینا و زبان گویا از زانی داشت
 چنانکه میفرماید لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ و این هجده هزار عالم
 در و پیدا کرد و صورتی خوبتر و زیبا تر بنکاشت و عقلی بدین شریفی در و نهاد
 چنانکه فرموده است أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ عَقْلًا و راه بهشت و دوزخ بنمود و بَيْنَهُمَا
 فرستاد نماینده راسته و داد حجت و امر و نهی و رسالت داد صد هزاران
 هزار در و در حجت بر همه بنی بران باد خاصه بر پیغمبر مُصْطَفَى سرور
 همه انبیا الامین الذي وعد و وفای ایش دین و دنیا و ملک و دولت کوه
 دم و اقرار آوردم
 بر رسالت وی و آمدن جبرئیل علیه السلام

و دنیا بحر بی است بی پایان و ره گذر هنجار بی پایان هر آینه بی زور بی توان رفت
و این زور بی الت توان ساختن و التان بیوا زده درخت است و در بند تا
اورا استوار دارد و استاد بی که از این درخت کذا که خواهی به سلامت بدرافتی
خود را درین زور افکن تا گذر توانی کرد و این دوازده درخت امامان ^{علیهم السلام}
علیهم السلام مثل اهل بی نبی گمشد سفینه نوح من ركب فيها نجا ومن تخلف
عنها عرق و این دو بند خواجه هر دو عالم است محمد مصطفی سرور همه انبیا
و ما ازلناك الا رحمة للعالمین و دیگر سید نساء العالمین و استاد این معبود
بحق و نیکارند نقشها و روزی دهند جمله جانوران که بفعل الله نایبها

مصطفی این فضول و مقرر این اصول بنده ضعیف شمس الدین
محمد بن الحسن الکمال المعروف بیاورد محتاج بر حمت ایزدی میگوید خواستم کفایت
شما از حال خویش باز گویم چون حق تعالی ما را بیا فرید از قطره آب چنانکه میفرماید
المرکب بقطره من مئی مئی خلق الاسباب لضعیفها از کرم خود بجائی رسانید که
غرموده است و لقد کرمنا مئی آدم و حملنا هم فی البر و البحر و رزقنا هم
من الطیبات و فضلنا هم علی کثیر ممن خلقنا تقصیلا چون در نیک و بد
زمانه نگاه کردم عالم کون و فساد دیدم واجب بود بر من شناختن صانع این
کون و فساد و معلوم است که شناختن این صانع بی چون با هلیتی تمام نتوان دانستن
و او را استظهار بی تمام میبایست و بدیهه اجمال الدین حسن المعروف بیاورد
که روایتش بر نور یاد استطاعت این ندانست اما بقدر استظهار خود برین فتوح
و بدیهه ما درین وقت تجاره مشغول بود ما را نیز هموس تجارت برخاست ترک
تحصیل رفت مدت سه سال بعد از سه سال در خویشتن اندیشه کرد الشرف قطعه
من العذاب ترک تجارت کرد و با سر تحصیل رفت استظهار تمام نبود باری تعالی
دیگر باره ما را الهام داد که علی بن از علم نیست از بهمان که گفته اند العلم علیان
علمه الابدان و علمه الادیان ما چشم قناعت کردیم که چشم عضوی شریف است
همچون دیدن بانی که بلند میگیرد و حق تعالی از حواس ظاهر عضوی شریفتر ازین
نیافرید است اگر از دیدیم چشم بودی اما چون شریف یافتیم از حق عز و علا

باری خواستیم تا ما را بخش کند که ~~ما را~~ تمام نداشتیم که جمله عضوها را سر
گنیم و حق تعالی ما را پی نصیب ~~نکرد~~ دانید اگر چه هر آنکس که یک عضو تمام و کمال بر
جهت طبایع بدان جمله تن را تصرف تواند کرد و استاد مامو لانا امام سعید کا
شمس الملة واللہ بن جمال الاسلام والمسلمین ملک الافاضل والاطبا شرف الحاج
والحمویین و استاد مولانا قطب عالم شفاء الارواح بقراط الزمان اوحد اللہ
الرازی فرمود که شما بدین یک عضو قانع باشی که اگر این عضو را تمام و کمال
بدانی به باشد ترا که هر تن زیر آن کاری بزرگ است وقت باشد که بطومار
ان نرسی معاینه مصیحت دیدی هر قول استاد مسموع داشتن و برین کار کردن نامت
بر آمد بعد از آن استاد ما رحمه الله علیه ما را اجازت داد بدین علم چون مدت سیست
سال در گذشت و افتاب عمر باخر رسید حق تعالی ما را فرزند ی محبتشید بود شا
این علم این دل خوش شدیم که بعد از وفات ما یا یاد کاری مانند ناکاه فرمان حق
دور رسید که اندیشه تو هم با چشمت میان گنیم که ما را مراد است خود اندیشه
ما هر یاد بود اری چه شاید کرد با قضاء حق مدتی با آن اندوه بسر بردیم عاقبت
بانک بر نفس زدیم که مرده مجز صابری خواهد بعد از آن گفتیم که ما را یاد کاری
باید پس از وفات تا بود که بزکی پند ما را ترجیحی فرستند با آنکه جمعی اطفال و عورت
دامن گیر شده بودند و این ضعیف را ز نهایت کمال منع کرده و تا این غایت هرگز
مری چنانک در زمان ماضی دیگر حکما و اهل این صناعت را بوده نیافته مدتی
مدید بقناعت با روزگار خویش ساخته و غم حال و کار خویش ساخته بقلیل
و کثیر بر نفس خود نهاده و هیچ مندی و هیچ معاوی نداشته الا فضل حق سبحانه
و تعالی و نیز می اندیشید که مبادا که این نصیف موجب طعن طاعنان و ~~مست~~
بدگویان گردد که لا ینزال المرء فی سعۃ من عقله ما لم یقل کلمۃ او یصنف مختصراً
الا اعتماد بر کرم ناظران این کتاب کرد و نیز بر فضل ربانی و حق تعالی این نصیف
ما کن دانید اگر چه از رای و تدبیر خود هیچ نهادیم الا از قول پست و یک فصل
و حکیم و طیب و مقدم که خبر به کرده بودند زیرا که همه بزرگان و صاحب نصیف
بودند و چند استاد وقت را دیدیم و تقصص کردیم در او و هائی که ایشان از تو

بودند و حکماء قدیم و ما نیز بقدر وسع آن بودیم و هر حکیمی و فاضلی که بودند ^{سیاس}
تصنیفها کرده اند در علم نازی و باری مطرب و مختصر و طبایع نزدیکتر
و زود تر ادراک هستی توان کرد و احکامش نیکوتر و درست تر فاما فهم
ایشان بر لفظها و عبارتها ایشان نمی رسد زیرا که هر حکیمی صفت چشمی
مدوا و چشم اندکی گفته بود و هر یکی چیزی بگذاشته ما هم جمع کردیم اندر
کتاب تصنیفی مختصر بر او آوردیم و عبارتی سهل تر و ادراک نزدیک
تا آن جماعت را رغبت زیادت تر شود بخواندن و حاصل کردن این علم و زود
تر معلوم کردن و اگر نبی کسی با هوس این علم نباشد از برای خورد بداند که علم
شریف است و جذیب است آلهاتن مردم و درستی و بیماری او در
کمی تا چون تن درست باشد تن درستی بروز گاه دارد و چون بیمار گردد
او را با حال سلامت آرد و هم خلق محتاج اند بدین همه وقت کمال طبیب
حاضر نباشد و حتی از دراضی باشد که چون در این کتاب در یابد سوگندت مید
بهفت آسمان و زمین و دوازده ستارگان و هفت کواکب و صد و بیست
و چهار هزار پیمبران و مجموعی اجنه کاینات و رحمت عالمیان و شفاعت خوا
کناه کاران روز محشر و حتی و ضی رسول رب العالمین و پیشوا مؤمنان
و متقیان علی ابن ابیطالب علی الصلوٰة والسلام و حتی آن وقت که فرمان
حق در رسید که جاننا تسلیم کن که امانت و شفقت بجای آر جانان که از خدا
و خلق شرمسار نباشی آری هر چه کاری بد روی با خلق این جهان کن که
بآتش کند پسندی ان شاء الله که جهان ساخته شود که هر فضلا و حکما ^{سند}
و اگر این ضعیف را سهروی یا غلط افتاده باشد خداوندان از سر کرده عد
پندیرند از خداوندان خداوندی آید و از بنده کناه **صفت افرینش** ^{سیاس}
باری تعالی که این جهان بیافرید بمال و کمال و باراسته گردانید چنانکه خرفی
در وردها نکرده و هر چه خواست کرد هر چه خواهد کند و کس مانع آن نباشد و
بر افعال او واقف نه و از عدم بسیار خلق از جن و انس از ناطق و غیر ناطق بدید
گرد و آدم را در قرآن مجید یاد کرد و لقد خلقنا الانسان في احسن تقویم

برنگی و صورتی و جای دیگر گفت و لقد خلقنا الانسان من سلاله من طين بياضه
از گلی بوسیدیم ثم جعلناه بظلمة في قرار مكين و اورانطفه کردانیدم اند
تاریکی استوار ثم خلقنا النطفة علقه باز خون کردانیدم فخلقنا العلقه
مطبوغه خون را گوشت کردانیدم فخلقنا المصغرة عظما انرا استخوان کردانیدم
فكسونا الملائم لحمًا وانرا پوشانیدیم بگوشت ثم انشانا خلقًا اخر فتبارك
الله احسن الخالقين هر چیز که در عالم آفریده ایم در نهایت ایشان هست تا بدانی
که این در تعالی خواست و مخیر آمده است من عرف نفسه فقد عرف ربه شناختن
بن خویش و شناختن حق است و آفریدگار شناسد که از قطره آب چنین صورتی
بدید کرده است و آخر عمر خاکی بوسیدیم می باید که درین میان شناخت حق بدانی
که از کجا می آید و بجا میرود و هم چنین هر جانوران حق تعالی بمعرفت و الهام
شناسند که ایشانرا آفریدگاری هست و باقی است و هر چه در عالم فانی منقطع
شود الا حق سبحانه و تعالی و جلالت دیگر می گوید علم و است یکی علم تن و یکی علم
دین اول تن گفت از بهر آنکه بی تن درستی هیچ طاعت و فرائض مجای نتوان آورد
و بر هیچ بیماری امر و نفی نیست و بهیچ طاعتی مشغول نتوان شد و نخستین رسول
که از خلق بخلاق امد طبیب بود تا زهر از بازهر بد است و مردم را بیدار کرد
از چیزهایی که هلاک ایشان در آن باشد تا شکر باری تعالی بگزارند و بجا آید
اندر صناعتی نیست بهتر از علم طب زیرا که صلاح نفس خویش و ازان خلیقان
در آن باشد دانستن آفرینش مردم حق تعالی مردم را بیا فرید بر مثال شهری که او را
درازده در باشد و دور و نزدیک از هر دو جانب و هر رودی صد و هشتاد
جوی از وی آب بردارند و در ویست و چهل هشت ماد بآن و با نصد و بیست
بزرع و این درازده درازوی دو چشم است و دو گوش و دو سوراخ بینی
و یکی دهن و دو پستان و یکی ناف و دو فرج و این با نصد و بیست هزار عه
پونصدست آن در ویست چهل و هشت ماد بآن استخوان تنست و بنیاد اند
روی هشت اندام و سیصد و شصت پاره بی راست کرد در میان گوشت
پنهان کرد و با نصد و هشتاد قطره خون بیا فرید هر قطره مثقالی و از فساد

این خون شش هزار چشمه موی بیافرید و از فساد موی بویست را بیافرید و همچنان
چهار بار از چهار جانب انداز جنوب و شمال و بنا آورد بورزند مردم این چهار بار
از چهار جانب انداز جنوب ساخته اند و همچنان که اینها بر چهار گونه اند باری
مردم بوقت بهار آفرید که شب و روز با هم دیگر راست بودند و افتاب بد جهت
خستین بود از چهار وقت بهار گرم و تر باشد و تابستان گرم و خشک باشد و
خزان سرد و خشک باشد و زمستان سرد و تر باشد و زرد کافی گرم و نرم و
مرک گرم و خشک چون بهار باشد شادی همه نبات باشد و همه جانوران حرکت
کند و خوفا و اخلاصها اندر رکها مجنبد و تنگ کردند و برخاسته جانوران
بدان وقت بوده است و بدین سبب طبعیان دار و خوردن و رک زدن اغلب در وقت
بهار فرمایند و آن چهار بار که گفتیم جنوب گرم و تر و شمال سرد و خشک و صبا
گرم و خشک و در بر سرد و تر و جنوب در آن راست قبله و شمال حب قبله و
از سوی مشرق و در بور از جانب مغرب و کورد که جوز از شکم مادر بیرون آید شانه
وی باد جنوب را باشد تا بالغ شدن و طبعش گرم و تر است چون بالغ شود پادشاه
وی صبارا باشد و طبعش گرم و خشک باشد و از آن وقت پادشاهی وی باد شمال
را باشد تا بزرگ شدن و طبعش سرد و خشک است و از پیری تا آخر عمر پادشاهی
باد در بور باشد و این چهار آب که گفتیم از آب شور و چشم اندرست زیرا که
چشم بیه پاره می است و اگر نه از این شوری بودی افتاب نتوانستی دیدن و
تاریک شدی و آب تلخ بکوش اند راست از بهر آنکه تا مکس و جمنده نرود و کنه
از بهر این تلخی بودی مکس بلیدی کردی و جمنده شدی و مغز را تباه کردی و مردم
هلاک شدی و آب خوش اندر دهن است اگر نه آن آب خوش بودی مردم مرنده
طعام و شراب نداشتی و تلخ از شیرین و شور از ترش نداشتی و آب کنده
بر پشت اند راست این در تقایلی بدان سبب فریضه کرده است جناب شستن

والله اعلم لیس

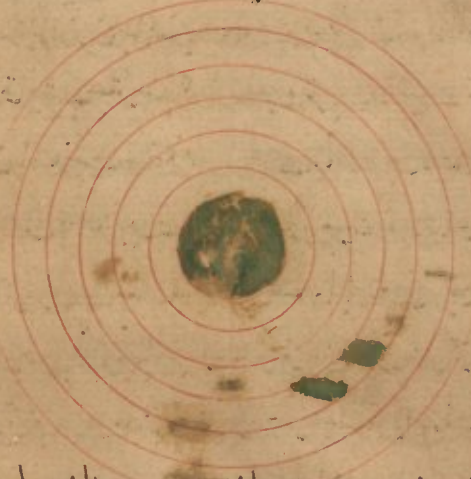
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بخش اول شروع کنیم در چشم و از بار تعالی یاری خواهیم صفت چشم

بدان که در چشم چرب باشد و فعلش چیست **جالبیوس میفرماید** باری تعالی چشم را بیافرید

در یابنده و پسته مرکب از هفت پرده و در طوبیت و رطوبتی دیگر که حکما از
 جلدی خوانند و در میان این هفت پرده دو رطوبت استوار کرد **بر مثال**

چشم است و از
 و طبعش سرد
 و در رطوبت
 است
 و این رطوبت
 این دو رطوبت
 بر طوبیت جلدی



طبقه هفتم سید
 ملتحمه خوانند
 و خشک است
 یکی رجاچی
 و دیگری بیض
 جلدی و در میان
 و نور بنائی



دارد و دیگران از بهر خدمت وی اند یا نفعی بوی می رسانند یا مضرتی از وی
 باز دارند و او چون نقطه در میان این هفت پرده و سه رطوبت تولدشان
 از ماغست بشرکت بی نورانی در شرح این بجای خود گفته شود و این تمام ترین
 حد چشم است زیرا که هر چیز که باشد از او حد باشد یکی عرضی و دیگری عرضی
 و این حد جوهری است چشم را منفعت چشم و فعلش بدان که منفعت چشم است که
 آنها از تن باز دارند و تن را بدان نماید که خواهد باری تعالی چشم را بالا هر تن
 او دید چون دید بانی تان و نگاه دارد و فعلش است که هر چیز که باشد از او پند
 و هیئت آن بدانند و هر رنگها در یابد چشم بر مثال چشم است که آب از او بر آید و
 شهرستانی بر و نهاده باشند تا مردمان از او متعها بر میدارند چشم بر آدمی هر صفت
 و اگر نه بسیار شوره زمین که افتاده است و از اینجا هیچ نفعی نمیرسد بل که مضرت **بخش**

دوم آن را که درون طبع چشم طبع چشم گرم است و مزاجش تر است گرمی از بهر است
 که شریانها و رگها بسیارند و پیوسته است و حرارت بدوی رسانند از این جهت
 استان بر می تواند داشتن و از هر سو که بدن و تری مزاج چشم است که تولد بی نور
 از ماغست باشد که سردی بر مزاج غلبه کند اما طبع اصلی گرم است **علامت مزاج**
 گرم استایی حرکت و نزدیکی رگها و بزرگ سرخ و چون دست بر بند گرم **علامت**
 سردی دشواری حرکت و باز یکی رگها که بده و پیوسته است و چون دست بر بند

سرد علامت تری بسیاری رطوبت و بزرگی چشم دست بر همدنرم علامت خشکی
رمص که کند و اگر کند رمصی خشک باشد دست بر همدن سخت و اما زنگ چشم دلیل بر
مزاج باشد زیرا که چشم از رقیق میل سردی دارد و گرمی اندک و خشکی بسیار و نیز
اندک و چشم از رقیق بشب بهتر بیند که هوا سرد و تر شود **دلیل** مردمان سرد سینه
چشمشان از رقیق باشد چون سقلا بیان و رومیان و نیز اندک چشم از رقیق من چشم
سردست **دلیل** بر آن که چشم پیران از رقیق بیشتر و چون سردی بر مزاج ایشان ^{غلبه}
کند و چشم سیاه گرمی و تری بیشتر از دیگر چشمها باشد و ازین سبب بخارها و
آب بدیدی آید و هر چشمی که سیاهی او سیاه تر باشد مزاجش گرم تر و نیز تر باشد
دلیل بر چشم زنگیان و جدشیمان زیرا که هوا و مسکن ایشان گرم است و مزاج ^{چنان}
گرم و اما چشم سفلا بهتر و خوبتر از همه چشمها باشد زیرا که طبعشان معتدل ^{است}
و انقباض بدن چشم کمتر سرد چون علت آب و انقباض و بر طیب واجب باشد که مزاج
نکاح دارد تا از اعتدال بیرون نشود و بصر بیمار گوش دارد تا با مزاج اصیل
بروز برای آن که سلامت در مزاج اصلی است **نخستین کتاب شفاه العین**
جالینوس فرماید که چشم از رقیق و سیاه به واقفانوت بکند و اما ^{اختلاف}
زیرا که صورت از ماده تولد کند و ماده از غذا با دیداید و غلطی ^{بعضی}
بنایی و بعضی حیوانی بعضی گرم و خشک و بعضی سرد و تر و ^{بعضی}
با دیداید چشم از رقیق باشد یا سیاه از نامعدنی مزاج و اما سیاهی چشم
از هفت سبب باشد یا نور بینائی کمتر باشد یا روحی که نور بینائی دروست
سیاه بام باشد یا رطوبت جلیدی که نور بینائی که دروست کوچک تر باشد
یا از طبقه اول دور تر باشد یا رطوبت بیضی بسیار باشد یا این رطوبت بیضی
سیاه نام باشد یا طبقه عینی سیاه تر باشد مانند آنکه روزی که رنگ آنکو مختلف
است و از رقیق چشم از هفت وجه باشد برخلاف این سیاهی نور بینائی بیشتر
باشد یا روحی که نور بینائی دروست روشن تر باشد یا نور ری که در رطوبت
جلیدی است بسیار تر یا طبقه اول نزدیکتر یا رطوبت بیضی کوچک
تر یا روشن یا طبقه عینی شفاف تر و حکما ازین نوع گفته اند ما نیز اگر

شرح ان دهیم کتاب دراز کرد و خواننده را ملال خیزد اما این وصف کرده
 شد در چشم سیاه و ازرق با یکدیگر پارسوند چشم سفید باشد **دلیل** که چشم
 سفید روح بینائی بیشتر باشد و روشنائی بهتر و معتدل باشد و باسلامت
 تر و بخارها و علت آب کمتر و رنجهای صعب که از نادر و انباشد والله اعلم بالصواب
بخش چهارم از کتاب شفاء العین در رطوبت جلیدی که حق تعالی از آن چگونه آفریده
 از بهر آن اول شروع بر طوبه جلیدی کردیم که نور بینائی در دست و این دیگر طبقاتها
 و رطوبتها از جهت وی اند **بقراط حکیم** فرماید که رطوبت جلیدی صافی و سرد
 و سفید و هیئت او گرد و اندکی بطن و جای وی اندر میان هفت طبقه و در رطوبت
 هم چون چراغ دانی که در میان قندیل نهند اما صافی این رطوبت جلیدی در دست
 از است تا هر رنگها بسین برود زینتی که هر چیز که از صافی و روشن باشد رنگها از او
 تر پذیرد همچون آبکینه و بلور و کرمهای این رطوبت جلیدی حق تعالی از بهر آن آفرید
 و در میان این هفت طبقه است که در تافت بد و مکر رسد و وقت همه شکل از او
 رسد که شکل کرد باری تعالی فلک را کرد آفریده است تا آفتاب بد و رسد و بهی رطوبت
 از آن است تا هیئتها تمام در یابد و غذا این جلیدی از رطوبت
 زجاجی است و در زیر جلیدی هیچ رنگ نیست و غذا بترشح می کنند
 از زجاجی اما بعضی گفته اند بچه **دلیل** نور بینائی در جلیدی
 است **دلیل** بر آن که می بینیم که آب در چشم آید بینائی باطل شود و این آب رطوبت
 جلیدی را میپوشاند چون کمال آن آب بکشایند بینائی با او آید و ماینز این آب کثرت
 بینائی باز آمد بفضل حق تعالی در زیر حسنا باد که بر در قرین است حسن نام بر او
 رطوبت حسنا باد اگر روشنائی بعنیه یا بقرنیه یا بملحهم یا بر طوبت بیضی بودی چون
 آب در آمدی روشنائی باطل نشدی **دلیل** بر آن که آب در می آید این طبقاتها بدین
 و دیگر طبقاتها و رطوبت زجاجی در زیر رطوبت جلیدی اند از اینجا معلوم شد که نور
 در جلیدی است **بخش پنجم از کتاب شفاء العین در رطوبت زجاجی** که حق تعالی
 او را چگونه آفریده است و منفعتش چیست **علی بن عیسی** فرماید که رطوبت
 زجاجی پس رطوبت جلیدی است یک نیمه رطوبت جلیدی را گرفته برین مثال



و همچون ابکی که کداخته و رنگش سپید است سیاه بام و طبعش مثل
 بگری دارد و چند منفعت درین رطوبت است **اول** رگها بسیار و شریانها
 پوسته اند و حرارت میرسانند از دفع میکند تا مضرتی بر طوبت جلیدی نرسد
دوم غذا بر طوبت جلیدی میرساند **سیم** رطوبت جلیدی آثاری بر روشنائی
چهارم رطوبت جلیدی را نکه میدارد از طبقه شبکی تا زیادتی نرسد زیرا که
 طبقه شبکی همچون دای است چون نزدیک ری رسی اندکی نشیت کردی و روشنائی
 نقصان آید **مخمس** از **کتاب شفاء العین در رطوبت بیضی** که باری تعالی
 او را چکانه افزیده است بدان که رطوبت بیضی پیشتر رطوبت جلیدی بلکه بهر بالا
 کوفته برین مثال  درین رطوبت چند منفعت است **اول** روشنائی
 از رطوبت جلیدی میستاند و بیرون میفرستد **دوم** انگر رطوبت جلیدی را نگاه
 دارد تا حرارت طبیعی او را خشک نکرد اند **سیم** طبقه غنی را تری میرساند تا خشک
 و همچنین هوا را نگاه میدارد تا از سرما و گرمای زیادتی بر طوبت جلیدی نرسد
 و سخت نشود **چهارم** انکه طبقه غنی در اندرون زبری دارد تری بد و میرساند تا
 در تری آن زبانی نکند بر طوبت جلیدی **جالبین** **سیم** میفرماید که رنگ این رطوبت
 سپید است مانند سپید خایه و گوی می خوردند که غذای این رطوبت از طبقه
 غنی است و ما از آن سمع نداشتیم زیرا که تری بدوی رساند **مخمس** **ازین**
کتاب شفاء العین شروع کنیم در طبقات چشم اول در طبقه صلب که تحت
 او را حکم بر طوبت بدانند نخست عصبی که از مغز بیرون آید تا سبزه چشم
 رسد **اول** که هر که بود که آن دو وره پوشش بخزند چون از اندرون
 بیرون آیند و سبزه چشم رسند و آن وره سطر از وی جدا شود و سبزه
 چشم آید و از آنجا طبقه صلب بدید آید و طبع این طبقه سرد و خشک است و رنگش
 سپید و مانند است که بر سر شانه کوسفند باشد و آنرا غضروف گویند
 برین مثال  و منفعتش است که چشم را نگاه دارد تا از
 استخوان کوفته نشود و از بهر آن چنین افزیده است که
 دایم الحرقه است تا افزاده نباشد چو ز گوشت و پوست و طبقه و مخلوبات نگردد

مخمس

مخبر هشتم اندرین کتاب شفاء العین در طبقه مشیمی بدانکه طبقه مشیمی همچون

غشای است از بهر آنکه در طبقه شبکه در آمده است **و این را از آن** سبب مشیمی خوانند و تولد این طبقه از آن وره تنک است که از مخفسر

بیرون میاید و شرح این در طبقه صلب گفته شد و در این طبقه مشیمی سه منفعت است **اول** طبقه شبکی را غذا می رساند **دوم** افنی که از طبقه صلب بد و رسد باز دارد یا مضرت

پیشگی نرسد **سیم** آنکه خونی بد و رسد صافی و تنک گرداند و بر طبقه شبکی رساند چون طبقه شبکی رسد لطیف و صافی کند و بر طوبت رجاجی رسد

و رجاجی صافی تر کند و بر طوبه جلدی رساند و هر یک از این طبقهها غذا ازین خون صافی بردارند و غذا این طبقه مشیمی از آن رکهاست که اندر دست

و اما طبع این طبقه مشیمی میل بگرمی و تری بیشتر دارد و الله اعلم **مخبر نهم** از کتاب شفاء العین در طبقه شبکی و آفریدن یاری تعالی چون آفریدن

است بدانکه طبقه شبکی مرکب است از دو چیز برهم بافته هم چون دام یکی از بیرون که دویم از وره تنک که از آن طبقه مشیمی یاد میدامن است اما بدن آمدن این طبقه

از کناره بی زبانی است و این بی چون بر طوبه رجاجی رسد آنجا که از طوبه رجاجی است از آن پوشش که در روی است رکها چند باریک بیابند و چون بدین بی رسد

باوری سلیمند و این طبقه شبکی ازین بی است و ازین پردهها که یاد کردیم و این طبقه شبکی که در طوبه رجاجی در آمدن است برین مثال

و در این طبقه شبکی دو فایده است یکی غذا بر طوبه رجاجی می رساند و دویم بروشانی رطوبه جلدی باوری میدهد بواسطه رطوبه رجاجی

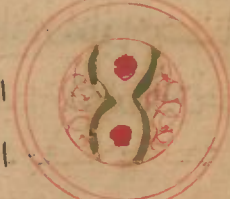
زیرا که نزدیکست بوی و غذا این طبقه از طبقه مشیمی است **مخبر دهم از این کتاب** شفاء العین در طبقه عنکبوتی بدانکه طبقه عنکبوتی پیش رطوبت بیضی است

و نیمه آن گرفته و این طبقه عنکبوتی حاجت میان رطوبه جلدی و رطوبت بیضی و این طبقه لطیف است از بهر آنکه نور بصیر را حجاب نکند و ابتداء این طبقه از

طبقه شبکی است و رنگش سپید است و شفاف چون آینه چون در چشم نگریم

باید و ماینز این را
بین است حسرتنا

صورت اندرین طبقه بدید آید و طبع این طبقه سرد و خشک است و این طبقه چند
منفعت دارد یکی آنکه میان رطوبت جلیدی و میان رطوبت بیضی است تا در رنگ
نیایزند و رطوبت بیضی هم طبقه عنکبوتی نکه میدارد تا رطوبت جلیدی را

مضرتی نرسد برین مثال  ان بسیاری از وی بستاند
و این طبقه عنکبوتی را غذا

بخش یازدهم از کتاب شفاء العین در طبقه عنسی بدانکه طبقه عنسی
در پیش عنکبوتی است و روی او نرم است تا جلیدی را زبانی نکند و این طبقه
عنسی دو تو است روی بیرون نرمست و صفال دارد و اندرون پرزها

دارد بر مثال آنک در اندرون اشکنبه کوسفند باشد برین مثال
و این طبقه عنسی چند منفعت دارد یکی آنکه چشم را آب رسد
و بر آبکشاید آب بدان پرزها در نشیند و در آنکه رطوبت

بیضی تنک تر شود یا زیاد تر شود برزها عنسی از اجمع دارد و نکند که از هیئت
خوش بگردوان روی بیرونی نرمست و صفال دارد تا زبانی بطبقه قرفی نرسد
و غذا این طبقه عنسی از شیمی است و چند منفعت دیگر دارد یکی آنکه غذا را

بطبقه قرفی میرساند زیرا که اندر طبقه قرفی هیچ رکی نیست که غذا بد و رسد
از تنگی و صافی که هست دو قریب میان جلیدی و طبقه قرفی چون ججایی تا زبانی
از طبقه قرفی بر طوبه جلیدی نرسد **سیم** روح بینانی نگاهدارد تا بر گنند

نشود **دلیل** که هر که سوراخ طبقه عنسی فراختر شود نور برآید نشود **چهارم**
رطوبت بیضی را نگاه میدارد تا از طبقه عنکبوتی بر نیاید و بازی طبقه عنکبوتی
میدهد و طبع این طبقه عنسی میل بگرمی و تری دارد و اندرون این طبقه سوراخها

بر مثال التي که در زبان باریک کنند اندرون سوراخ فراخ و بیرون کوچک و نوک
که از رطوبت جلیدی نباید دران سوراخ اندرون نشیند و بر تریخ بر بیرون
می آید چون سوراخ اندرون عنسی با هم کسلد از زخمی که بر سر آید یا که از استفراغ

یا از دردی یا از آبی که مر که نگاه بر سر ریزند یا از آب سرد کسستن سوراخ

ازین باشد چون سوراخ کسسته شود نور پراکنده شود **بخش دوازدهم ازین**
کتاب شفاء العین در طبقه قری بدانکه طبقه قری پیش طبقه عنبی است و ابتداء این
 طبقه از طبقه صلب است روی بیرونی بتوان دید و سخت است و صاف و شفاف
 بر سپان سر و تراشیده اما صافی و شفافی از آنست تا نور چشم حجاب نباشد و
 سخت از آنست تا جمله اجزاء چشم را نگاه دارد و این طبقه چهار پوست است در زیر
 یکدیگر نهاده برین مثال
 پوست اول سرد و خشک
 دارد و خشکی فیان دو پوست
 و غذاء این طبقه قری از
 و هر پوستی طبعی دیگر دارد
 و پوست زین میل بگری
 که در میان اند معتدل اند
 طبقه عنبی است و منفعت



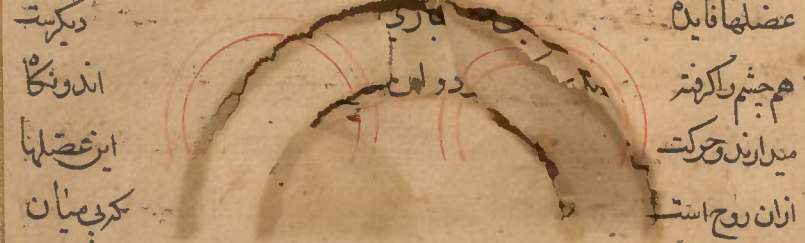
این قری از آنست که رطوبت جلدی پیوسته اند و آنها از و باز دارد و از بهر آن
 بتعالی این طبقه قری را چهار پوست کرد که اگر تا اول را افقی رساند دیگر
 بسیار است باشد و اگر در میان را افقی رسد دیگر آن بسیار است باشد **بخش سیزدهم**

از کتاب شفاء العین در طبقه ملتحمه بدانکه طبقه ملتحمه سخت است و سطح از گوشه
 سفید و جرب و با عضلهائی که حرکت چشم بدان است میخند و بیخ نالک برین
 و آغاز رستن این طبقه ملتحمه از شاخهء
 مثال
 باریک
 و آن
 است که هم از آن غشاء صلب رستست
 غشاء سخت زیر که استخوان سرست و غذا
 از طبقه صلب است و گروهی فرمودند که غذاء این طبقه ملتحمه هم از آنجاست که
 رسته است و منفعت این طبقه ملتحمه هم آنست که چشم را نگاه دارد و هر اجزاء
 چشم را پیوسته است و بر طبقه قری استوار شده و گوشت پذیرفته بدین سبب
 او را طبقه ملتحمه گویند و طبعش سرد و خشک است اینست که یاد کرده اند **طبقه چهارم**



هفت گانه و سه رطوبتها چشم بیکلی **بخش چهاردهم از کتاب شفاء العین**
در عضلهای چشم که چندند بدانکه عضلهای چشم نه اند یکی دنبال چشم است
 و چشم را بخود میکشد **ردویم** اندر گوشه چشم است که سوی بینی است و حرکت
 بخوشتن میکشد **سیم** اندر بالا چشم است و چشم را بخود میکشد **چهارم**

اندر زبر چشم است و چشم را جز نشستن میکشد و **دو** کور بر کرد چشم در آمدن اند و چشم را
 جب و راست و زیر و بالا میکشد **دو سه** دیگر عصب مجوف را گرفته اند و سخت
 میدارند تا فراخ نشود و نو زینائی بر آکده نشود برین مثال و اندرین



عضلهها فایده
 هم چشم را گرفته
 میدارند و حرکت
 ازان روح است
 نهر از دماغ چشم میرساند و ایجاد و بهره میشود بهری روشتنای چشم
 میرساند و بهری فونت که به عضلههای رساند و شرح این بی گفته شود و طبع این
 عضلهها معتدلست ولیکن میل بسروی دارد زیرا که عضله همچون پی است
 و اندرین عضلهها خلاف بسیار است **خواجه بن علی نهینار حمة الله** فرماید
 که عضله چشم شش اند **سه** اند که خاصه چشم اند **و یکی** است که عصب مجوف را
 نگاه میدارد و دو پیرامون چشم اند **و جالبینوس فرماید** که عضلههای چشم
 دوازده اند عضله بلك چشم پنج **سه** اند که بلك را بردارند **و در** فرموده اند
و یکی عضله عصب مجوف را نگاه میدارد تا پیرون نخیزد و **شش** عضلهها اند
 که حرکت چشم بدیشان است جمله دوازده اند **و اما علی بن عیسی کمال** در تذکره
 آورده است که عضله چشم نه اند و فرمود که از قول بقراط چند حکماء **دو دیگر**
 میگویند ما برین اقتضار کردیم **بخش پانزدهم از کتاب شفاه العین** در **نورانی**
 که چگونه بدید می آید بدانکه بی نورانی از نیم پیشین دماغ بدید میاید و این **عصب**
 مجوف خوانند چون بدید می آید اندر میان کاسه سر منکر در و این روی اند که
 خوشبختانه و غایتی هر یکی را از برای چشمی افزین است و چون تیز دیکه سوراخ
 بینی رسند هر دو بیکدیگر میپیوندند چنانکه هر دو سوراخشان یکی میشود
 و بعضی گفته اند که بویائی درین پی است آنجا که بهم میرسد و گروهی دیگر گفته
 اند که بویائی در دماغ هست و قول آنها که گفته اند که بویائی در عصب مجوف است
 درست تر است **بر ایل** که اگر گویند کنی یا نوبی تیز دماغ رسد در حال چشم

آب بریزد و کمال آن گفته اند رک سبلی بیشتر از بوی ناخوش با دیدن میاید پس این
معلو و شد که از بی نورانی است که بی نورانی چشم پیوسته است پس این هر دو بی
از یکدیگر جدا شوند از پیش آن که بهم پیوسته باشد و اندر کتاب یونانی برین

کاسه سر
که از دماغ
روشنائی
بهر هر یکی
شود چنان
و در حجب
و آنکه



مثال صفت
و بی نورانی
چشم میاید
چشم میسازند
ازین بی چینی
چشم راست
چشم چپ

از قوت بیانی چیزی نگاهد و این بهمان فرم اند و لطیف و همچنین میشوند یا بر طبق
رجاجی شوند و آنجا بار کها چند پیوسته شوند تا جوی شبکی شوند و از بهر
اینست که این طبقه را شبکی خوانند و شرح این طبقه کرده شد و این دو بی
نورانی که در تن اند اند و بزرگتر از همه بی اند **دلیل** که این هر دو بی
سوراخ بینی سوراخشان یکی میشود که اگر خواهد که چیزی با استقصا بپند
ببیند یک چشم بر هم نهاد تا بداند دیگر بهتر تواند دید نه بینی که تیر تراش
چون تیر راست کند یکی چشم بر هم نهاد تا راست تواند دید **دلیل دیگر**
اگر سوراخشان یکی نبود یکی را دور دیدی و هر چیز چنانکه بودی
ندیدی و اما منفعتی دیگر که سوراخشان یکی است تا اگر یکی چشم خلل
پندد و روشنائی همچنان باشد و در روشنائی هیچ نقصان نیست
و طبعشان سرد و تر است همچون طبع دماغ و پیدا شدن آن بی
که چشم را جنبانند از آن بوشش است که بر دماغ است و میاید تا بد
عضله آید که یاد کرده شد و قوت و حرکت بدیشان رساند چنانکه
پیش ازین گفته آمد این دو عصب مجوف که حق سبحانه و تعالی
در تن مردم افزیده است اینست که و صفش کرده شد **حکم** که پس

ازین شروع کنیم که روح نفسانی از کجاست **بخش شانزدهم از کتات**
شفاء العین در روح نفسانی بدانکه روح نفسانی از کجاست و آغاز
چگونه است و پنهانی چگونه بود اما باید دانستن که هر که که طعام در
معدۀ کوارنده شود میمانی حکم بخاری از آنجا بر خیزد پس طبیعت آن
مخاطب صافی کند و اندر حکم بدارد و آن روح طبیعی بود پس دیگر باره
انچه صافی تر بود ازین روح طبیعی بر گیرد و بدل رساند و آن روح
حیوانی بود پس دل انچه صافی تر بود ازین روح حیوانی بردارد و
بمیانی هوا که از شش بدل میرسد بدماغ رسانند بدان هر دو رنگ و چون
بدماغ رسد انچه جمع شود و ازین جمع جسمی با دیدن آید چون پوشش
سطح که شبکی خوانند اما فایده پوشش سطح است که غذا بدماغ
میرساند و روح نیز اندر آنک شش بخش میگردد تا لطیف تر شود و بدل
پوشش پس بدان پوشش دیگر آید که اندر زیر است و همچنین در آنجا
میکرد تا لطیف و صافی شود پس از آنجا نزد بگذرد و ساعتی آنجا
باشد تا صافی تر شود و ثقلی که در آن باشد طبیعت بینی فرستد پس
انچه بازماند صافی و لطیف از آن روح نفسانی گویند **و ازین سبب**
جالبیوس فرموده است که نفس متابع مزاج تن است و پس اندران
بی میان نمی باید تا چشم رسد و روشنائی چشم بدان بود و طبیعت
هر آنگاه که خواهد که ماده را صافی و لطیف کند اندران در رنگی کند و
ازین جهات آنرا که روح نفسانی محتاج آن بود که صافی و لطیف شود
اندرین همه راه گذر میباید رفت تا صافی شود اما بدان که بدین روح
چگونه چیزی پدید است که این روح از دماغ بدین بی میان نمی آید
و بدان سوراخ عینی بیرون آید و گردان چیز در آید که خواهد و پس دیگر
باره با میان چشم شود آنجا که رطوبت جلیدی است و انچه دیده باشد
آنجا قرار گیرد و روشنائی چشم و دیدن چیزها بدین صفت است که یادگشت
آمد و الله اعلم بالصواب

صفت سر

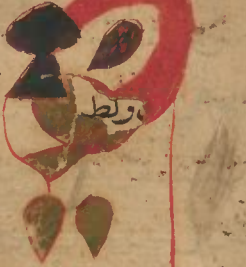


صفت کردن دل

و جگر و شش و بخاری
 که از دل بر بی نورانی
 می آید بدین صفت
 میرساند و الله اعلم بالصواب

صفت روح نفسانی

گروه شد که آن بخار از جگر بدل
 شاید راز دل بخاری بر بخیزد
 و بر بی نورانی می آید و بی
 نورانی میرساند بر طوبت جلیدی



بخش هفتم از کتاب شفاء العین در بیماری چشم که بدانکار باید کرد و حمل

ان بدانستن تا بروی اسنان بود در همه بیماریها چشم و این بیماری از سه گونه بود
 یا سبب بود یا مرکب یا آن بود که از سبب بیرونی بدید آید چون ضربتی و نیز آن سه گونه بود
 یا بیماری بود که بنیای دارسد یا بالنت بنیای رسد یا بالنت حرکت و نیز باید که نادا بود
 بر بیماری مفرد و بر بیماری مرکب و بیاید دانستن که شفاء بیمار بداروهای بود که ضد بیاید
 بود و درستی نگاه داشتن هم بداروهای باشد که موافق آن باشد بل که بقوت بریرا
 که چون بقوت نثر باشد ان رخ را رفع نتراند کرد و این سبب **حال نسوس فرماید**
 هر دارویی که طبعش موافق چشم باشد ان را زبان داروان دارو که طبعش مخالف
 بود او را سود دارد و همچنین باید که علامت بیماری شناسد که از گرمی است یا سرد
 یا تری یا خشکی و این مرکب بود از این چهار گونه و ان بیماری که با ماده بود یا بی ماده
 و همچنین نگاه کند اندر چشم بیمار بر بی ماده و یکی ماده و سرخی چشم و خون رسار کرد
 رکها باشد و یکی آن و نلک بالاین و زیرین و بدانند که ان بیماری از کدام خلط است

و باید کرد تا بود بر حال درستی و ماده درستی بر سه گونه بود یکی آنکه درستی اندران باشد
و از چشم است با هم اندامها و دیگر آنکه درستی بان باشد و آن داروهاست باید که داروها
چشم نیکو بداند و قوت و فعلشان تا هر دارویی بدان رنج که شاید بکار برود و بداند که دارو
هفت گونه بود **اول** دارویی باشد که کشادگی را بر بندد **دویم** دارویی که بستگی را بکشد
سوم دارویی که چشم را بزرگد و روشن کند **چهارم** دارویی که رنج را نابود کند
پنجم دارویی باشد خشک کند **ششم** دارویی باشد که بخته گرداند **هفتم** دارویی
باشد که درد ساکن کند اما داروهایی که منفذها را کشاده را به بندد و نوعی است یکی
خشکست و از زمین خیزد و بعضی تراست و تر و آنچه زمینی است بر بهای فروغی را کمتر
کند و چشمی را که سنگ گرفته می ریزد سرد دارد خاصه اگر در چشم ریشی باشد یا اثره باشد لکن
بکار داشتن آن پس از استغراق باید و پس از آن که مدد ما درها از چشم باز داشته
وتن و دماغ پاک کرده از بهر آنکه اگر از تن مددی بدو همی آید یا اگر اندر طبقه های
چشم ماده بسیار باشد ماده را از تحلیل باز دارد و درد فریاد و بیم باشد که طبقه را
سوزند و بخورد و این داروها قلیما است و تویتا معسول و اسفند و اج و طین
شاموس و نشاسته و آنرا که اندر طبقه قرینه فرجه باشد اگر حکم ضرورت استغراق
نا کرده این داروها بکار دارد و رو باشد **نوع دوم** که تر و رنج و ترست بعضی شوند
تراست و بعضی تره کنند تر و بعضی برانند تر و تحلیل کنند تر و حاجت بدین نوع از بهر
چهار معنی است یکی آنکه هیچ یک از این نوع سوزاننده نیست **دویم** آنکه گاه باشد که خا
افتد که دارو اندر چشم دین باند و سندان نکند داروها رنج چون کثیر از صمغ و نشا
باداروها و دیگر بیا میزد تا بصحت این دارو اندر چشم دین بماند و منفعت آن یافته
شود **سوم** آنکه داروها چشم بعضی سنگها است و زمینی است و در ششست و چشم
عضوی حساس و نرم و نازکست طاقات ملاقات داروهای زمینی ندارد و خاصه
که در رمد باشد از این نوع داروها تر باوی بیا میزد تا ملاقات آن داروها
چشم را نریخت **چهارم** آنکه گاه باشد که چیزی تر و لطیف حاجت آید تا در شش
که از ماده گرم و تیز تولد کرده باشد زائل کند و چشم را سوزید و تیزی و کزندی خلط
بباروی باز دارد چون شکر زبان و رنج لطیف و رقیق است از سپید خای مرغ شیر

شوریده ترست و سپیده خایه مرغ تیزی ماده را باز دارند تر و نرم کننده ترست و آب
حلبه نیز نرم و شیرین است لکن بزائنه است و میل بکرمی دارد کرم و معدن است
ز داروها و جنس **دوم** که منفذها و بسته بکشاید هم دو عست **نوع نخستین** چون
وج است و حاجینی و فرنیون و حلتیت و سکیچ انجا بکار آید که از بس طبعه قریبه
بتره یا ماده غلیظ باشد و قوت داروها بزائنه بدان می رسند و اثر نمیکند ازین
نوع داروها با داروها بزائنه و تحلیل کننده بیامیزند تا منفذها را بکشاید و قوت
دیگر داروها بموضع افت رساند **نوع دوم** چون زهره جانوران است و آب بادیا
و غیران از داروها که سخت کرم باشد و از وی درشتی تولید نکند این نوع در
آب و اگر چشم فرو آید باز دارد و داروها و جنس **سوم** دو عست **یک** نوع است
که وسیع و اثر قوی را بر داند چون قلیما و کندر و صبر و مانند آن **نوع دوم** داروها
است که سبیل و جرب و ظفره و مانند آن پاک کند چون نوشادر و قلقطار و تویا
مس و مس سرخه از بهر آنکه این همه سوزاننده است و نباید دانست از داروها
نوع نخستین قلیما اندر کرمی و سردی معدن است و اندر زردون کمتر از دیگرها
است بدین سبب گوشت رویاننده است و داروها و جنس چهارم که کند معفن است
یک نوع است سوزاننده است و در شفتت چون زرنیخ و زنگار و ظفره صلیب
و جرب مزین را و خشک کننده را بر داند داروها **جنس پنجم** قابض است **دو نوع**
قوت قبض بعضی معتدل ترست و قوت بعضی قوی ترست انج معتدل ترست
کل سرخ است و عصاره او و عصاره ملخه التیس و سبیل و زعفران و مانند او
ساج هندی این نوع انجا بکار آید که از چشم درد مند کمتر آید و **نوع دوم**
اقاقیا است و عصاره عوره و عصاره سماق و ماز و خام و قشاق و الکنند و کلنار
و مانند آن منفعات این نوع اندر چشمها درد مند کمتر از مضرت باشد انجا بکار
آید که خواهند که اجزاء چشم درست قوی تر شود و قوت بصیرت تر از آب دویله
پاز است و داروها **جنس ششم** بایانده است تحلیل کننده چون آب حلبه و حنظل
هندی و باورد و انزروت و اکلیل الملک و چند بید است و کندر و زعفران
و مرآت قوت تحلیل مرآت زهر فروشت و زعفران با قبض که در وی است بزائنه و

خاک در دست کند باشد که اندکی در روی در نشان خور کنند باز دره تخم مرغ و اگر در
سر باشد با رگامی در دندان کشیدن نه زرد و نه در نشان اکثر بروداروی اسهال
در خورد قوت و سعال و چون در دسر و زکام ساکن شود داروی کشیدن آغاز کند
و چون درد فرا گرفت شیاف بر بومل و زور ملک یا کشیدن و چون رنج باخورد سید آرد
اغیرا اگر بدرد و شربتها که فرموده بر زایل شود حجامت کند و یکبار دیگر شربت و آرد
اسهال خورد در خورد قوت و سعال چهار نوع **سیر** از اول و دوم سخت باشد و در
تروماس ملتحمه بیشتر و ملتحمه وقت باشد که چنان اماس کند که سیاهی با پوشش
و بلك چشم نیز اماس کند و سرخ باشد و رگها بسیار تر و این علت نران برون
باشد بل که ماده اند روی باشد خونی و علامت خون چشم سرخ باشد و رگها
شطرب و اشک بسیار ریزد و بیدید بسیار کند **علاج** رگ باید زد و شراب بنفشه خورد
و بعد ما شراب خوردن بشیره خنکاش و مغز بادام و اگر در روی اسهال حاجت شد
قوص بنفشه دهد و اگر در سری یا بخاری نباشد شیاف سفید بشیر زان حل کند
و در کشد و اگر در زایل نشود یک بار یاد و بار در روی در نشان در کشد و
چون رنج در کت افتد زور ملک یا با شیاف بر بومل یا شیاف بیض کشد و طی
بر پشت چشم مالده **صفت** طلی اماس و حرارتی که از خون باشد و در برابر زایل کند صبر
شیاف مایتا و حوض و زعفران و افیون و اقایا و طین ارمینی و صندل سرخ از
هر یکی راست راست هر را بساید و شیاف کند و بوقت حاجت باب عبث الثعلب
کند **صفت** ضمادی که اماس و حرارت و درد را بنشانند عدس پوست کنده و صندل
سرخ و کل سرخ و اندکی کافور هر را آب کاشنی ضماد کنند **صفت** ضماد دیگر که اماس
و شقاق را سود دارد کل سرخ و پوست انار شیرین و عدس پوست کنده هر سه را اندک
آب بریزد و بکوبد و بروغن کاجرب کند و ضماد کنند **صفت** ضمادی که در
چشم خنده را بر نشاند و رطوبتها که در صفاوی بنشانند برک کاشنی اندک آب بزند
و برک نیلوف و بنفشه باوی بیامیزد و بکوبد و بروغن کل جرب کند و ضماد
کند **نوعی دیگر** از صفر باشد علامت آن باشد که در دست کند و آب بسیار
ریزد و اندرون چشم سرخ باشد چنانکه باز روی زرد و لیکن اماس از خوبی کمتر باشد

و نیز یا صفراوی اندکی درد سر باشد **علاج** شربت خوردن کل سرخ نیلوفر کا و زبان بنفشه
هر یک سرد در پنج کاشنی دو درم الوسیاه با نژده عدد پوست هلیله زرد در درم عناب
ده عدد حمله جوشانند و با لایند و یا نژده درم ترنجبین بر نهاده نافع بود و در کتف
زند و از شراب خوردن رجوع کردن بر هیز کند و بغداد مر و ماش خورد و روزی زرباج
و اگر صفرا زیادت باشد اول با مداد قدری شراب خشخاش یا نیلوفر یا سکنکین
خورد و بروز خنسد و از انکور و نار شیرین بر هیز کند و اگر از روی صوره کند بر یا
امرو خورد و از سیر و پیاز و طعامها سرد و خشک چون ماست و دوغ بر هیز کند و
آب سرد بسیار بخورد و در هر درم چشمی شکر سیر نیاید و نکر سینه و قی بر اهنی بسته نشا
و از قی کردن بر هیز کند و مسکن وی تار یک باید نگاه بافتاب و سپیدی نکند لا سیاه
و از رقی یا سبز و اگر ناستان باشد نگاه بربک سید یا بربک مورد کند و چون خوراک کند
بر پشت باز خنسد و شیاف سپید بشیر زنان کشد یا داروی درد نشان چند
که چشم قرار گیرد یک نوبت یا دو نوبت پیش نکشد زنهار که داروی درد نشان و دارو
که حذر کننده است بسیار نکشد و ما بسیار دیدیم که چشم کور شد از بسیاری کشیدن
داروی درد نشان و چون چشم قرار گرفت زرد زرد کشد و شیاف بریوما و هر
دردی که با خرسد کرم یا بر سود **در صفت شیاف بریوما** که ماده را از چشم باز
دارد و ضربان ساکن کند و مزاج چشم با اعتدال باز آرد و اندر بیکو و چشم را درست
شیاف ماینا و انزروت هر یک هشت درم زعفران دو درم کثیر یک درم امیون
نیم درم همرا بگوید و بریزد و آب باران سبزشند و شیاف کند وقت حاجت بسپد
خای مرغ بساید و بکار برد **نسخه دیگر** بربک کل تر یا نژده درم زعفران هشت درم
افیون سفید هندی هر یک دو درم صمغ عربی هشت درم یا باران سبزشند
و شیاف کند **نسخه دیگر** هذ اصغهای مغسول و قلمیاء زرا هر یک هشت درم
مس سوخته مغسول چهار درم صبر دو درم مر و اقا قبا هر یک دوازده درم افیون
یک درم کوفته و پنجه بر سپیده خای مرغ سبزشند و شیاف کند و بوقت حاجت
بشیر زنان حل کند **صفت شیاف** که خون و اما س که شود قلمیاء سیم و انغید
و صبر از هر یک ده درم کل سپید تازه پیست درم نشاسته سی درم افیون ده درم

کثیرا بیست در صمغ عربی چهل در مریاب باران بپوشد و بکار دارند **صفت وزنی**
 اصفر سنبل هندی کل مرغ صبر از هر یک بیست درم تخم فنگ یک درم زعفران چهار
 درم زینم عصاره مامیثا بیست درم انزروت شصت درم افیون دو درم کشیرا
 و نشاسته هر یک ده درم آنرا که در ابتدا در دصعب بوده باشد این شیاف بسیار آید
 کشید و آنرا که در دصعب نبوده باشد یکبار یا دو بار کشیدی **نوع دیگر** از بلغم باشد
 در دو تخم از صغراوی کند و اما بیشتر و خلیدن بیشتر و آب بسیار تر و بلیدی
 بسیار تر و صغراوی باشد **علاج** شربت خورد بر کل سنا مکی لباب از هر یکی سرد
 پوست هلیله زرد و در مرغ بادیان پنج کاشنی هر یک دو درم اصل السوسن تخم بادیان
 هر یک یک درم جو شایند و بسیار آید زده در مرغ شکر بر نهاده نافع آید و بلواروی اسهال
 حب بسیار دهند یا حبت قوقا یاد و در مرغ اطرینل و یک درم ایارج نیکو آید و بلواروی
 کشیدن شیاف بر یوما یا داروی زرد بر پشت چشم طلا کند که در دزد و صغراوی
 آورده آید و شب زرده تخم مرغ بخته و بر روغن کل حل کرده بر نهاده سود دارد **نوعی**
دیگر از سودا باشد چشم سیاه باغم باشد و در کوفتاده و اندک خشکی کند و در تخم
 تراند کردن و اما سکنجبین از صغراوی و بلغمی بود **علاج** نبضه کا و زبان نیلوفر هر
 سه درم افستین ده درم عناب و سپستان ده عدد تخم کاشنی یک درم جمله جو شایند
 و بسیار آید و بیست درم ترنجبین بران هندی و پنج درم روغن بادام در سرش برود
 نافع آید در آخر رمد و بکرمایه معتدل بکار داشتن و داروی زرد و تخم مرغ حل
 کرده کشیدن و شیاف بر یوما بکار حل کرده نافع آید **و این چهار ماده** که در
چشم از ش بادید آید از خون و صفرا و بلغم و سودا که یاد کرده شد وقت باشد
که ماده مرکب باشد یا سودا بیکرا بخته چون خون و صفرا چون یا خون سودا
یا صفرا سودا علامت هر خلطی که غالب تر باشد بد و او ان مشغول شود مثلا خون
 و صفرا اگر خون زیادت تر باشد از صفراوی چشم را سرخی بیشتر باشد که زردی
علاج خوزیاید کرد هر چیز که دفع خون کند از صفرا نیز کند یا خون و بلغم باشد اگر
 بلغم زیادت باشد چشم سپید باشد که با سرخی زند **دفع بلغم کند** چون دفع بلغم کند
 سنگ خون نیز باشد یا صفرا و سودا باشد اگر صفرا زیادت باشد چشم زرد باشد که با سنا

زند دفع صفر کند چون دفع صفر کند سودا نیز زایل شود یا از خون و سودا باشد که
سودا غالب باشد چشم سیاه بام باشد که با سرخی **زند دفع سودا کند** چون دفع سودا کرد
تسکین خون نیز باشد و عوض این سخن نداشت اگر چشم صفاوی باشد و تود دفع خون
کنی تا صفر زایل شود و عوض بالمشیت که ماده مرکب باشد چون دفع خون کنی صفر زایل
شود زیرا که مرکب است و صفر کفی است از خون و این چهار نوع هم بدین صفت **زند**
و این نیک نباید دانست و فهم این سخن در حل کردن زیرا که تمامت ریح از این چهار ماده **زند**
می آید یا ساده یا مرکب و علامتشان یاد کرده شد و قانون چشم اینست تا معلوم **زند**
علاج هم از انواع درد کرده است که نخست سپید خایه مرغ اندر چکانند از بزرگ در
نشاسته تا تیزی ماده را باز دارد و شوزاند و شیر زانم در دستا است و لیکن اندر
قوی برداشته است و لعاب دانه شیرین و لعاب اسبغول و آب صمغ هر ذراع آب
و در در نشان و نشانی ایضاً بر سوره اند و ابتدا در دهها سودا دارد **صفت** اسفید
از زهرهشت در صمغ عربی چهار دره افیون و کثیر از هر یک یکدره گرفته و بخته سپید
خایه مرغ سرشته شش و کند **صفت** روی که از پس ششانی ایضاً بکار دارند پوست
خایه مرغ بگردانند و از آب نمک بشویند و پوستها تنک از وی دور کنند **صفت**
خوش بشویند تا شوری از وی بشود و بگردانند باره اندر کنند بدست نیک بمالند تا **صفت**
تنک از وی تمام برود و در سایه خشک کنند و بسایند تا چون غباری شود و بکار دارند
زند ببری و بیکر که ماده از چشم باز دارد و صواب است که پس از آن که تن از خلطها پاک
کرده باشند پوسته چند ذره توتیا بر ورده بر گوشه چشم نهاده دارند **صفت**
بر ورده توتیا بگردانند توتیای گرمانی سبک و بکوبند و به بزند بعد از آن اندر **صفت**
باب خوش همالند مدت ده روز هر روز آن آب راه بر نرزد و آب باره میکند بعد
از ده روز خشک کنند و بکار دارند و نباید که پیش از استغراق بکار دارند و **صفت**
اندر مدت نراند بیماری هیچ زوری یا شافه که اندر و عنز روت باشد بکار نشاید
داشت و ازین سبب سه روز هیچ داروی بچشم نباید رسانند زیرا که اگر اغار **صفت**
باشد و بوی از روت بیرون برسد چشم کور شود و حیاتی عظیم کرده باشد و جهد کنی
تا خدوند در روز نهمند بایست اندر خواب شود و ماده در چشم اندر خواب **صفت**

کوبیده و آنرا که شب خواب نباشند در درو رخ زیادت یابد از بهر آنکه بر روز بسبب گرمی
 هوا و روز بخار هوا و دغانی از آن تحلیل خوج میشود و شب بسبب خشکی هوا و سردی
 میام بسته شود و بخار تحلیل نکند و اندر تن بماند و بر سر و چشم بر آید و رخ نماید بند
 سبب استغراق هوا سرد و تر چون بنفشه و نیلوفر و کلاب و شماها که الفاح افیون
 و مانند آن سازند میبویاند تا شب خواب آید و چون تن از ماده پاک کرده باشی
 درد از فرد آمدن بچشم باز نیاید ساخت از بنفشه و نیلوفر و کل بچشم نهادن
 و طلاها و کبریش از اینها کرده ام دست بر پیشانی و صدغها مالیدن و آب سرد بچشم نشاندن
 رسانیدن زنی که ماده را خام کند و تحلیل بند برود و هر که ماده از فرد آمدن باز نیستد
 چیزها قابض و محلل بکار باید داشت جو شیا و ایض از زودتی **صفت** اسفیداج
 از زودتی درم آن زودتی پرورده و کثیر او افیون از هر یک یک درم جمع کرد چهار درم
 با آن بر شند و شیا و کند و از پس ذر و رملک یا **صفت** از زودتی پرورده و
 نشاشته و نبات صری و صمغ عربی از هر یکی راست راست هم بر هم بسایند و بکار دارند
نوعی دیگر از زودتی پرورده درم نبات صری سه درم نشاشته یک درم کف درم
 نیم درم این نسخه قوی تر است **صفت** ذر و نیم این نیک باشد که در کازا و احوار در
 ذر و رملک یا تا ذر و راصفر صغیر نیم درم **صفت** ذر و راصفر صغیر از زودتی
 شیا و میثاد درم راصفر کبیر سه درم نشاشته چهار درم هم بر هم بکوبند و بکار دارند
صفت ذر و راصفر کبیر از زودتی پرورده هشت درم شیا و میثاد و درم افیون نشاشته
 تخم کل از هر یک نیم درم زعفران سه درم و در آنکی نیم حمله هشت داروست اندر احوار علت
 بکار دارند و بهتر بر طریق اندر بکار داشتن ذر و راست که در زودتی پرورده و کوشه
 رسانند آنرا که از پس اسهال و برهیزه صادوق و قد بره های صواب درد و رخ بر حال خویش
 باشد و سرخو آب ریختن بر حال خویش نشان آن باشد که ماده اندر رطوبتهای جنم گرفته
 است تو تیا و اسفیداج و نشاشته کشید و طلی کردن و رطوبتهای بد را پاک کرده کردن و آنرا
 که اما سی مانده باشد افاقا و مژ و زعفران و مس سوخته و صبر طلی کردن تا ماده از چشم
 باز می آید و باقی آماس را تحلیل میکند و هر که کباب ریختن و بر هم گرفتن بلك و روص
 خشک زائل شود نشان آن باشد که ماده بچخته شد و درم اندر آخر افیون و شیا و

سحر لیت کشیدن سود دارد و کرم مایه معند چند کورت شتاف سحر کشیده باشد
 و در دهن زبانی باشد سحر کشته پس از همه داروی اعتر و این که با این همه تدبیرها
 روزگار دراز نهن و در در تمام می شود باید دانست که بلك چشم کردار و علاج کربا
 کرد و چون بخراشی اگر محتاج باشد یکبار دیگر داروی اسهال فرماید و الله اعلم
 این ماده ها که وصفش کرده شد جز بلغم و سودا و خون و صفرا و ماده های مرکب

صفت در چشم که از خون باشد برین مثال صفت در چشمی که از سودا باشد برین مثال

باید که رک زند و جلاب سکنجین خورد باید که اب با قلی بخورد بیکه اچتیه و روغن
 صفت در چشمی که از صفرا باشد برین مثال صفت در چشمی که از بلغم باشد برین مثال

باید که رک زند و بخته هلیله با سنجید و آلو اول طبع مجیک بشتر نهاء و بداروها اسهال
 صفت در چشمی که خون و صفرا باشد صفت در چشمی که خون و سودا باشد

ابتدا برك زند کند و زرد مغاز اخطی اول رک زند با اندازه قوت و شربه
 صفت در چشمی که صفرا و سودا باشد صفت در چشمی که خون و بلغم باشد

اگر صفرا غالب باشد ابتدا خون بردارد ابتدا بفضله قیفا لکند و اروهای قوی

اگر چه این چهار ماده ساده و مرکب صفتشان کردیم اما صورت حال بر کشیدیم تا سهل تر
باشند بعد از آن چشم را با آب حلیمه و اکلیل الملک و بابونه میباید شستن و اسفنجی بد
تر کردن و این کهن کرم کرده بر پشت چشم میباید نهادن **صفت** که اندر آخر در چشم
بکار باید داشت اکلیل الملک ده درم زعفران دو درم کشتیز پنج درم زرده خایه
مرغ نیکد ز نیم نان میدک که اندر میخیخ آغشته باشند پنج درم هر را بکوبند چون **هم**
کنند و بکار دارند و این که هنوز زودی مانده باشد اندکی پوست خشی اش را با **ضمیمه**
بنامیزند و اما طایفه ها که در اول درد بکار دارند تا ماد را از چشم باز دارند صمغ عربی و **عصاره**
وصبر و شیاف ما میثا و حنظل باید ساخت و بر پیشانی طلی کردن و این که ماده کرم
باشد طلی از عصاره حرقه و عصاره بهر پوست جو و اسبغول و ارغندب الغلب و سپیدک
خایه مرغ باید ساخت و این که ماده سخت کرم نباشد و طلی از گرد آسیا و مرو و کذر و **عصاره**
وسپید خایه مرغ باید ساخت و این که ماده سخت سرد باشد طلی از چند بید استر و از
زعفران و زفت و داتنج باید ساخت **و ترایک بزک طلی کردن** سخت نافع است و
همیشه چشم از بلیدی پاک باید کرد خاصه اگر بلیدی با دهای خنک باشند و کوچک
و نباید که ریزه آن چشم در شود که چشم را ریخته دارد و طریق پاک کردن آن چنین باشد که
پاره پنبه نرم بر سر بگذارد که علاج چنان کنند که شایسته بیمار باشند از ابتدا بهماری
و علاج آن کنند که خلیل کند پس از آن و حال دیگر که میان این هر دو است علاج آن کنند
که بدین هر دو مانند بود اند هر وقتی از این وقتها چهار گونه که مایاد کردیم سه مرتب است
اول و آخر میان علاج کند چنان که میباید کرد اند هر مرتب و میباید که بدانند که دارو هاء
چشم چند نوع اند بعضی نباتی و بعضی معدنی و بهری از جانوران آنچ نباتی است چون صمغ
عربی و حللتیت و سکنجین و قرفیون و مانند این و بعضی عصاره است چون ما میثا
و قاقیا و بهری از درخت است چون سادج و مازو و بهری جو است چون سلیخه و اسبارو
و عود بلسان انج معدنی است شادنج است و توتیا و نیشادر و مانند این آنچ از جانوران
است بهری رطوبت است که از پستان بدید میآید چون شیر و زهرها و سپید خایه
از اندام ایشان چون سئو و چند بید است و شرح این دارو ها که بود جای خود و
هر آنکس که خواهد که این دارو ها ترکیب کند و بداند که چگونه بگوید و بسپرد و در کدام **صفت**

بهر

بهر باشد اما آنچه معدنی است چون شادنج و توتیای و روی سوخته و سرسبز میاید
اول بشوید و بکوبید و به بیز و بکر باسی باریک و سحت و این کوفتر را در کوباسی باریک و در
کاسه کند و بقدری آب همچون خمیر بسازند و آب زیادت میکند تا چون کاسه بر شود
و آن آب در کاسه دیگر کند و میخندان تا در وی که خورد باشد باب کاسه دیگر رود و آن
زیادت میکند و آنچه خورد باشد برود و آنچه درشت باشد درین کاسه بماند بیکبار دیگر
بباید و هم برین ترتیب بشورد و این دیگر کاسه سفید زانی تا روی اندرین آب کاسه
نشیند و بعد از سردار و بتدریج میریزد تا تمام بریزد و در وی را سر پیوشاند و این
سایه خشک کند و آنچه سنگ است از معدنیها چون سواد السنند و قلیمیا و زرد و غوره و زاج
باید که در کوزه نو کند و در میان آتش کنند بکشتاب زرد بعد از آن برگیرند و از کوزه برین
کند و بشورند و پس بکوبند و بسایند و بیزند و باب بشورند و اما صدقهها چون شیخ و زاج
و آنچه بدین مانند هم بایند سوختن و پس بشستن و بکوفتن و آب بروردن بدین ترتیب
گفته آمد و اسفیداج چند بار بایند شستن و بکوفتن و ببارد بکوشستن هم بر آن
گفته آمد **سینل** بناخن بر خورد کند و اندر هاون بسایند **اشند** را نیز هم بمقراض
خورد بایند کردن و بدست بمالیدن تا پوستک سیاه از وی برود و پس از آن اندر هاون
کردن و بسودن و قدری آب برش ریختن و نیک بسودن اما زنگار را خورد کند و در
کوباسی باریک کند و در آب شوید و آن آب سفید تا زنگار اندرین کاسه نشیند و آب
ازش بتدریج بریزد و زنگار سر پیوشاند و اندر سایه خشک کند و شستن زنگار بدین
صفت باشد اما زنگار را استعمال نباید کردن مگر با اسفیداج بسیار زیرا که چشم را بیند
خاصه چشم کودکان و زنان و شاخها اندر بهار بایند امین تن تا نیک تر باشد و زرد را
اندر آخر بهار بایند سودن تا بهتر باشد اما آنچه باب غوره و باب راز یاغ برورد تا
که آنها را بستاند و صافی کند بافتاب چند روز و پس این دار و ها چون آتش و سکنج
باید که باب ترکند تا بکند از و پس اندر هاون کند و بادار و ها دیگر بسازند اما صمغ
عربی و کثیرا با و آب درش کند تا بکند از و پس اندر کویاره کند و صافی کند
و دار و ها اندر بسازند و چون شافرا اسفید خواهد کردن صمغ عربی و کثیرا
در هاون کند و بکوبد و بسایند و این دیگر دار و ها بدین بسازند اما انیون با و

بهمانند و بر سر آن زهر نهد تا که شود پس افنون را باره باره کند و بر سر آن مس نهد تا اینکه
 گوشت شود و چون داروی خواهد میخیزد باید که طبع هر داروی نیک شناسد تا دانند که
 آن دارو چند باید هر آنکه که این دارو مفرد داروی نیک بود چون توتیای هندی و مشک
 این باید که بسیار ترن بیامیزد و چون دارو بود که منفعتش اندک بود چون صمغ عربی
 و مانند آن باید که از آن باره هم بدان بیامیزد و داروهای مفرد کار کمتر فرمایند از جهت
 چند چیز داروی مرکب بیامیزد بهی از جهت آن علت که این داروهای را جهت آن علت
 آمیخته باشند چون سبکی و حرطیت که با شافیه مرارات بیامیزد زیرا که اینها را فعلی
 قوی است اندر تخلیل آب و بهی از جهت آن که تا داروهای را بقوت کند چون آب
 و از اینج که با شافیه مرارات بیامیزد و بهی از جهت آن تا داروهای را بزودی بطبقا
 چشم رساند چون مشک که اندر داروهای را کنند و بهی از جهت آنکه تا داروهای اندر
 داروی چشم کند از سبب هر یکی و بهی از جهت آن تا قوت دارو نگاهدارد چون
 افنون و بهی از جهت آنکه تا تیزی کمتر کند چون اسفیداج که بازنگار بیامیزد و تا
 که داروهای آن که نیند که نیک بود و باره که غشی درش کرده باشند و پس داروهای جدا
 جدا بگویند و بیامیزد و پس چنان بر کشند که اندر نسخه داروی یاد کنم و پس با یکدیگر
 بیامیزد و نباید که نخست بر کشند و پس بگویند که آن غلطی بزرگ است زیرا که داروهای
 بهی آنست که بسیار باید که قوتن چون معدنیات و بهی آنست که چون بیشتر از آن
 کوفی که باید که قوتن طبعش برود و آن چون نشاسته است چون این داروهای یک
 یک کوفته باقی پس بر کشند و اندر ها و آن کند و ساعتی نیک بساید تا بیکدیگر آمیخته
 شود و اگر داروی که از شافیه باید کردن آب که مایه اندرش کنند و با یکدیگر بکشند
 و شافیه کند و اندر سایه بچوشانند زیرا که افتاب قوت دارو بود و چون چشم را علاج
 کنی بداروی تیز پس باید که میل داروی نیز اندر چشم کنی و صبر کنی تا سوز نماند
 و چون سوزن دارو کمتر شود پس میل داروی نیز اندر چشم کنی تا منفعتش
 بیشتر بود و باید که میل که بدان دارو در چشم میکنی سطر بود و زهر و نباید که چشم
 کسی را بداروی تیز علاج کنی و اندر سرش خلطی باشند زیرا که افتی آورد و بیشتر
 علاج سر باید کردن با استفراغ و پس علاج چشم و چون داروی اندر چشم بپا ز

31

خواهی کردن باید که چشم راست را با انگشت مهر از دست چپ و با انگشت خداخوان ^{است} از دست بر دار و میل با انگشت مهر و ^{است} ابتدا از اول چشم کند از آن سوی کند که پیش
و بدان سوار و در کنال چشم است و پس انگشت خداخوان با خورشید کرد و انگشت
مهر را از دست چپ بر پشت چشم بمالد و بر یکدیگر نهد و چشم چپ را با انگشت کهین
از دست راست و انگشت مهر از دست چپ بر دار و میل از اول چشم او برد و انگشت
مهر را بر پشت چشم بمالد و بر یکدیگر نهد و هر آنکه که خواهی که جفن را باز گردانی پس شو
چشم و با انگشت مهر و انگشت خداخوان از دست چپ بگیرد و با یکی خوشتر کشد و میل
بر پشت چشم بمالد و پس با یکی قوت بر پشت چشم کند و با انگشتان دیگر که خزه و آری
جفن را باز گردانی و ساکن آنچه خواهی بکن خواهی بر بند خواهی در مال و پس نرمک با جا
خوش برو چون جفن را باز گردانی نباید که دست از روی باز داری تا بر او خود باز کرد
که آن زبانی بزرگ آورد پس باید که همچنان که باز گردانیده باشی هم تو با حال خویش بر
و چون استعمال داری خواهی کردن باید که در اول و دنبال چشم و میل از میان چشم
دو در روی راندن ماسیج چشم هم چنین نباید کردن که میل بمیان چشم نرسد تا چشم
ریش نکند و چون علاج سفیده کنی باید که میل دارو برداری و بر سپید مالی نیک
و از میان چشم برهیزی و هر علی که در دوش سخت بود علاجش بد از روزی چون
اسب سخت و آبله و آنچه بدین ماند و هر علی و که کهن باشد و درد نکند پس علاجش با آب
تیز باید کردن و چون کز و ناخن و سبیل و مانند این و هر آنکه که در علت با یکدیگر باشد
از نخست علاج آن باید کردن که در دوش سخت باشد تا ساکن شود و پس علاج آن دیگر
کردن اما در سخت و ماس چشم از رطوبت چشم باشد تا از امتلاء حجابها چشم تا از کرد
آمدن رطوبتها و غلیظت از بادها و که درش افتد پس هر آنکه که از تیزی رطوبت باشد
بیمار را استغراق باید کردن تا مادرت بزیر افتد و چشم را باب و سپید خای می باید
شستن و چون علت با خرسد که مابیه سود دارد و نیز و هر آنکه که از امتلاء حجابها
باشد بیمار را استغراق باید کردن و رک زدن و چشم را باب که مر شستن پس باید
که چشمها را علاج کند بدان و هر آنکه که خلیل کند و آب استنبیله بقطره اندر چشم میکند
و هر آنکه که از کرد آمدن رطوبتها و غلیظ بود نخست دارو اندر چشم کند که آن ماد

لطیف کند و پس استفرغ کند و هر آنکه که گزاردن بادها باشد پس کرم او سود دارد
 و این دارو ها کند که تخلیل کند و باشد نیز که اندر رگها چشم خونی غلیظ بسیار کرده
 بی آنکه اندر تن بیماری امتلا باشد و ازین درد سخت خیزد باید که بنماید و آب شبت
 فرماید تا بقوت و نیروی آن بکشد و بهتر شود و حقه همچین سود دارد در هر دردی
 را که اندر سر باشد و باید که شقیقه را سخت بیدند در علاج درد سر کند بن اوها و طلا
 و استفرغ کند تا ساکن شود و پس حقه را کار فرماید و هر آنکه که درد از مادتی باشد
 که بدان نگاه باید کردن یا از سرخاسته باشد خاصه و اگر از هر تن می نماید پس استفرغ
 باید کرد و سر را بغرغره و مانند آن و هر آنکه که مادتی که از پس سر آید پس از بیرونی
 خف استخوان سر طلاها خشک بر آنجا باید کردن چون عوج سبج یعنی استخوان و علیتی
 گیاهی است و اگر مادتی باز ایستد از اندرون استخوان به بیرون و علامتش عطسه
 و خارش بسیار پس بیمار را استفرغ باید کردن و زدن تا مادتی برید شود
 و بیمار بیار آمد و از بیماری چشم بهری است که استفرغ اندران بکار نیاید چون
 نشانیها که اندر چشم بود از سینه و مانند آن پس اندرون بکار نیاید اینست
 یاد کردن از چیزها که بکار باید اندر علاج چشم و الله اعلم بالصواب **بخش هجدهم**
از کتاب حیر الدرد در قافون چشم بر طبیب واجب باشد بداستن و برین کار
 کردن چون بیماری را بینی و او را استفرغی باید کردن یا رگ زدن اول بدانی که آن
 بیماری از کدام خلط است و مزاج تن و رنگ روی و سال بیمار و کار و حال و وقت
 هواء بیمار و مزاج شهر و عادت بیمار و قوتش اگر سبب بیماری وی از امتلا باشد و
 استفرغ باید کرد اگر امتلا نباشد زنها را استفرغ نباید کرد و اگر امتلا بسیار باشد
 استفرغ بسیار کند اندر خورد ماده و اگر امتلا کمتر باشد استفرغ کمتر زنها را حال بیمار
 بینی اگر لاغر باشد نباید که اسهال کند مگر ضرورت باشد در خورد قوت بیمار
 و اگر فربه باشد اسهال بیاید کرد و اما سال بیمار اگر کودک باشد یا بزرگ است
 کند لا بجز هواء لطیف چون ترکیب و شیر خشک و فلوس در خورد ایشان
 اقامت فضلا بداند اگر تابستان باشد و کوما گرم و اگر زمستان باشد و سرما سرد
 پس نباید که دارو هاء قوی کار فرماید که خطری بزرگ نماید آید الا بداری و لطف

و اگر فصل بهار یا تابستان و طبع هوای معتدل پس اسهال باید کرد در خوردن قوت بیمار و اما اگر
 شکرها گوش دارد و جز حش و زنگبار یا سرها سخت باشد چون شکر سقلاب پس اسهال
 نباید کرد مگر بموافقت آن شهر و اگر مزاج شکر معتدل باشد استفراغ این خوردن بیمار
 باید و همچنین عادت بیمار باید دانست که دارو خورده باشد یا نه اگر داروی خورده
 باشد داروی نرم و لطیف باید داد و قوت بیمار بداند و در خوردن قوت استفراغ
 فرماید و طبع بیمار بداند که سخت باشد یا نه بوقت دارو خوردن اگر سخت باشد بدارو
 نرم و لطیف طبع را نرم کند پس استفراغ کند و همچنین کار و صنعت او بداند و در خوردن
 صنعت او اسهال فرماید همچون آهن که با بنا با بر زیکر یا عصار و عداء ایشان میبندد
 در خوردن اسهال فرماید و همچنین شکرها شان بداند باید که مردم گرم سیر بهر
 سرد سیر مدا و کند و سرد سیر بهر گرم سیر زیرا که مزاج مردم با شکر ایشان موافق بود
الأصل الاخطی و همچنین علاج برخلاف بیماری باید کردن اگر بیماری در اینها
 و آلت زیرین باشد علاج از بالا باید کرد و اگر بیماری در بالا باشد علاج از زیرین
 کردن و اگر پنج در چشم راست باشد فصد از دست چپ باید کردن و جذب ماده
 بدان جانب کشیدن و اگر بیماری در چشم چپ بود فصد از دست راست باید کردن
 و ماده بدان جانب کشیدن و باید که هر عضوی با هم دیگر مشترک باشد همچنان
 که میان بستان و ریح و چشم چپ و راست و این قانونها نیکو بداند و گوش دارد
 اندر هر حالی که استفراغ کنی چون باید کردن اندر هر وقتی **بخش نوزدهم از کتاب**
عین الدوادری که در بلك چشم آید و حکما ریح بلك چشم بر بیست و نه بخش نهاده
 اند اول شروع کنیم در که در بلك چشم آید و علاجش بدانکه که در بلك چشم آید چهار
 نوع باشد و آن هر چهار باد کنیم و علاجش چون بلك چشم قوی باشد میباید که بلك
 را باز کردانی اگر مانده خشک باشد بود سیاه بام بینی زانند و در بلك **بر مثال**
صفت کر اول چون **تاز کرد**

بدین صفت باشد

بدلیزگی که آن که خشکت و چشم را سرخ دارد و بلك را دشوار تر از آن کرد و در افتاب نتواند
 نگرستن و مدام تر باشد و این غلت از پس در چشم که از گرمی باشد و علاج ناصواب
 بادید اید و اگر این کرد سر باشد اول علاج در کند پس با سر علاج کرد و **علاج** کراول
 باید کرد که قنقال زرد و شراب بنفشه خورد در پوست هلیله زرد و بعد از آن آب
 خورد بر روغن شیر و شش آنها و سفوفها فرماید بدین صفت و گرمی معتدل بکار
 دارد و اندر قوت بیمار و اگر در وی با این نباشد شیاف سرخ بر بلك بمالد **صفت**
 شیاف سرخ شادنج شسته شش در صمغ عربی نیم در مروی سوخته شسته سه
 در مزاج سوخته شسته دو در مافین مصری نیم در مصر سقوطی نیم در مزاج
 بالوده دو در مروی زعفران و مرصافی از هر یکی دانگی نیم جمله ده واروست حلاج
 بگویند و بپزند و بشراب کهن بپوشند و اگر بدین شیاف بهتر نشود و شیاف
 شیر و روشنائی باید مالیدن و بر عقب هر دو روئی که تیزی در وی باشد در رو
 غیر باید کشید و این نوع که بشکر نباید زد بدین که خطری بزرگ دارد بدید آید الا
 شیاف سرخ و زرد شیاف سرخ و زرد شادنج شسته ده در مروی سوخته هشت
 در رسید و مروی ناسفته و سادج هندی از هر یکی چهار در صمغ عربی و کشیر
 و مرصافی از هر یکی دو در خون سیاوشان و زعفران از هر یکی يك در جمله ده
 دار و اند یک یک بگویند و بپزند و شیاف کنند بشراب کهن و شیاف سبز هم
 بکار دارند و باید که بلك چشم را باز کردانی و این شافها را در مالی بساکن و بعضی گفته
 بلك چشم را باز کردانی و مازو کوفته و پنجه برش بر آکنی و زمان يك بپیدی شفا
 یابد و همچنین مازو و قرقفل کوفته برش بر آکنی شفا یابد و این غلت معاود
 نکند و می باید که بلك چشم را با هستکی باز کردانی و با هستکی بجای خویش بری
 و از پس شافها مالیدن میل چند از اعبر کشید در رو باشد **صفت** در رو
 اعبر قوتیای گرمایی پرورده و شیخ سوخته و پرورده از هر یکی ده در نبات
 مصری نیم در جمله بگویند و بسایند و بکار برند و بیمار برهنه کند از عذراء
 نلوافق **امانغ درومر** از نوع اول درشت تر باشد و دانه بزرگ تر و آب
 بسیار تر و زرد و بلك چشم قوی باشد و افتاب نتواند دیدن

علاج رگ زدن و حجامت کردن و شربت‌ها خوردن و بر عقب داروها سهال خوردن
بقوت تر از نوع اول و داروها نیز کشیدن چون باسلیق و شیاف سرخ و شیاف
سبز و برود حصیر و اگر باین جزئی اندک باشد شیاف بر روی او ریخته و شیاف
کندری و اگر دردی درین میان با دیدن آید علاج آن در دندار و هوا لطیف کند
که اندر در چشم باد کرده شود پس با سر علاج که شود و اگر کهن رفته باشد از ابله یا از در
چشم می باید که بلك چشم را باز کردانی و بشکر آسفید خراشی و بعد از آن که بخراشیده
باشد قدری آب زیره و نمک در زیر دیم کرده و بعد از آن زرده خایه و روغن گل
با یکدیگر بیامیزد و بر پشت چشم بهد و ببندد و با دیگر روز اگر باد در افتد رگ زدن
و شربت‌ها خوردن و سهال فرماید چنانکه باد کرده شد و اگر دردی نباشد و اما می نکند
هم زرده تخم مرغ در کند و بعد از سه روز شیاف سرخ نرم و شیاف سبز اندک
و بر عقب داروی غیر و اگر اندک دردی باشد داروی زرد یا داروی درون نشا
که باد کرده است در کشد و پس شافها کاردارد چون صحت یافت باشد که ما معتدل
بکار دارد و بعد از آن که دردی و سرخی نباشد داروی باسلیق و داروی
روشنانی کار فرماید و بر عقب دارو غیر **صفت شیاف سبز** زنگار یا لوده سرد
قلیاسیم و اشق و صمغ عربی و اسفیداج از هر یک دو درم جمله پنج دارو است
بکوبند و بپزند و با آب سداب شیاف کند و بکار دارند **امانج سیم** سخن از نوع
اول و دوقه باشد و چون بلك چشم باز کردانی مانند پوست انجیر باشد سیاه بام
و اما سبب بیشتر آب ریختن زیاد تر و اندرون چشم سرخ تر از اول و دوقه و
افتاب نتواند دیدن و اگر بنید عطره برافتد و کمال آن این که انجیری کوبند
از غذای ناموافق و صفراء نیز سودا باشد که در چشم با دیدن و داروها مخالف
کرده باشد و یا ابله در چشم باشد و او را بدار و هوا خنک علاج کرده باشند و اما
که در سردماغ باشد هر روزه چشم آب زرد این که توله کند نخست رگ زدن

ورك پيشاني ويا حجامت برپس قفا و شربتھا خورد و پس از شربت داروي سهال
 فرماید و در هر دو اء که با سلقون و شياف سبز و شياف سرخ بايد مالیدن و اگر دروي
 با ديديد در ميانه شياف بر بوما و شياف ابيض هم مالیدن کسئدين و داروي که
 که درد را بنشانند چون درد زابل شود پس علاج کر کنند و اگر بد بود شانهها بهتر شود
 دست کاری بايد و دست کاری چنان باشد که بلك را با هستکی باز کردانی و شکر
 سفيد خراشي چنانکه نظر را زبانی برسد پس با آب زيره و نمک بشوي و زرده تخم
 و زعفران کل در چشم ريزد و اگر آماسي يا دروي بد نياید شربت فرمايد و اياج
 با طريفيل **صفت اياج** ميقرا سنبل خوش بوي اسارون باريک مسخره بمصطکه
 رومی زعفران جاستی دار چینی تیک حب البلسان کزیده عود البلسان
 پوست کرده هر يك يکدر جمله کوفته و بچته با بيست درم صبر سقوطی ^{اصحخته}
 کار فرمايد وقت حاجت يك درم اياج و اطريفيل يك مثقال بهم رسشند و حب
 سازد بعد از آن شربت خورد اول شب تناول فرمايد و اگر در بلك چشم دروي
 باشد يك سرميل از شادنج بر بلك مالد و شياف سرخ مالیدن و بر عقب دازو
 اغبر و کرما به معتدل بکار داشتن و غذاء لطيف در خورد سال و شرو هوا و قوت
 دار و شربت کار فرمايد **نوع چهارم** زيادت نرازه سه کونز باشد که ياد کرده
 آمد و در شستی بلك پشت و بلك سطر بر تر و آب ریحان پشت و چشم در میند
 تر و افتاب تر و ان دید و نر و شنائی چراغ خاصه چون کهن باشد و کنارهای
 خورده شود و مزه بر يزد و از ماده باشد غليظ و صفراوی با سورا **اصحخته بر يزش**

علاج نخست رک زدن و شربتھا داروها استفراغ و غرغره با اياج ميقرا
 و حب قويا و صبر و زدن سبک چنانکه ياد کرده آمد و شافقها مالیدن و
 ذررها کشیدن چون ذرور زرد و زرو را غبر و اگر بادي ياد در سر باشد غرغره

کردن بر بال اربعه و هر بد و شحیت شیار دادن و یا باج فیقرا و اطریفل بهم
 امختن یاد **صفت صبر** صبر یک دره بنفشه یک دره تریدیم در مرز السوس
 دانکی محموده نیم دانک مقل دانکی جمله خرد کند و باب با دیان سپر شد و
 جیت سازد هر یک چند نخودی وقت صبحی تناول فرماید **بخش بیستم از کتاب**
عین الدوار ما سید کناره بلك چشم و بن بنازی شعیه گویند
 ایامی دراز باشد که بر کناره بلك چشم آید بر رستنگاه موی میماند جواز بلك گویند
 باشد و اجابایستد و سخت کرد و سبب از فضله غلیظ باشد و سوداوی که
 از اغذیه ناموافق و طعام بر سر طعام خوردن و ریاضت ناکردن **علاج** بداند
 اگر جای ریخ گرم باشد و نیز دهن بر نهادن طلی کند بشیاف مامتا و کل از می
 باب کاسنی و اگر جای علت گرم نباشد و اماس گرم نباشد و اماس سخت بزرگ
 باشد **برین مثال**

باب گرم بشوند و موم سفید گرم کردن و میل اندر ش زدن و بر اماس مالیدن یا دان
 برونه و یکدره بریزد با هم بسپر شدند و بر جای اماس کنند و سبکینج بسر که حل کرده طلی
 کند با الخیر و بریزد اندر شراب بخوشانند و آن آب درش مالند و یا صبر سقوطر
 باب مالند و بر اماس کند و اگر بدین دارو بهتر نشود پس نیشتر بشکافند و نیک
 بفشارد تا خرن تمام بیاید **بخش بیست و یکم از کتاب عین الدوار درمردن**
بلك چشم وقت باشد که یکی گوشه چشم بگیرد وقت باشد که هر دو گوشه
 بگیرد و باشد که هر دو بلك از کنار تا کنار بگیرد **برین مثال**

و این ریخ از دو نوع باشد یکی آن باشد که در دست کاری تقصیر کرده باشد و لیخه
 واجب باشد بجای نیامورده چون سبیل و ناخن و یکی دیگر در چشم فرجه بود باشد
 یا بربلك و مدتی دراز علاج آن کرده باشد و چشم بر هم نهاده هر آینه موضع جرا
 بر هم گرفته باشد **علاج** این دست کاری باشد آنجا که بر هم نرفته باشد میل در کند
 و بر دارد بمدار آنجا که دو سیده باشد شکافند بسز ناخن بر آیا بالقی که ناخنه
 بردارند و اگر بربلك بر طبقه ملتجی رسته باشد یا بر طبقه قرینه هسته بربلك را بردارد
 و جای دو شدن شکافند بالقی که از آن مهت خوانند یا بسز ناخن بر آن شکافند با هستیکه
 در وقت باشد که طبقه قرنی شکافند شود و از آنجا که چشم بر آید و چشم را ناه کند
 و پس آب زیره و نمک اندر چشم ریزد و زرده تخم مرغ و روغن گل بر پشت چشم بند
 و چشم را ببندد تا روز دیگر باز گشاید و احتیاط کند تا دیگر باره بدو سیده باشد
 اگر دو سیده باشد بمدار بردارد و روغن گل و زرده خایه در زیر و در روغن سیم و کل
 در و رملک یا گند یا سیاق آبار یا سیاقی که جراحی بر آید یا در و زرد و اگر کنگار
 بربلك تمام گرفته باشد بدو صانه بربلك را بردارد و بالقی که ناسور را شکافند شکافند
 کند و آب زیره و نمک در زیر و زرده خایه و روغن گل بر پشت چشم بند و بلیت
 سازد از پنبه و بر هم سفیداج باز گرداند و در میان بربلك بندد تا دیگر باره بر
 نزد **صفت بر هم سفید** موم سفید صابون یک در روغن گل چهار در روغن موم
 موم را بر روغن حل کند و چندان سفیداج اندر و کند که بر تابد و در سختی
 دیگر و آنکی افیون آورده است و سیده خایه مرغ یک در **بخش بیست دوم**
از کتاب عین الدوار در کوتاهی بربلك چیست اگر خفته باشد و اگر
 بیدار بربلك بر هم نتواند نهاد چنانکه سید چشم بدید باشد و از ابتاری شتره
 گویند و بعضی این ریخ را خرگوشی گویند زیرا که خرگوش در خواب چشم بر هم نهند
 و این ریخ از ریخ گونه باشد یکی کمی ماده بربلك چشم و آن مادر زادی باشد و از آنجا
 نیست زیرا که طبیعی است نوع دوم از بربلك و باز دوختن نه چنان که
 واجب است **علاج** آن را بایستی شکافند و بربلك را با جای خود بردن و باز بند
 و هم سفیداج بر نهادن و این استادی جلد باید در بر صنعت تا چنان بدوزد

کربل

که بلك بهم رسند نوع سیم و فضله باین عضلهها بلك چشم رسیده باشد و این از هر
 کشت زیرا که سه عضله اند که نزد ایشان چشم و فرج و خوابیدن بدیشان است چنانکه
 چنانکه در تشريح عضلهها یاد کرده آمد چون این عضلهها یکی بر هم چکیده شود
 بلك کوتاه شود **علاج** که مابین بکار داشتن و سر بخار آب گرم داشتن و روغن مالیدن
 و موم روغن یا بنفشه و یا جضمی بر پشت چشم نهادن و آب حله شستن و شل
 کخشکی غلبه کرده باشد بر این عضلهها از اطلیهها نرم باید مالید ز جوش شش
 مائینا و قاقیا نوع چهارم از دشتبه یا از گوشت افزونی دشتبه راهم بدان
 طریق بردارند که بر دو شجر را بردارند و آن یاد کرده شود و اما گوشت فرو
 را بدار و هاتر چون شیاف رنگاری و مانند آن بردارند و اگر بدار و گوشت شود
 گوشت فرونی بصنارها بگیرند بمدار از زیر آنکه گوشتی سست باشد و او را بناخن
 بر بردارند و آب زیره و نمک بشوید و زرده خایه و روغن گل بر نهاد بر داروها
 نیز بکار دار چون با سلیق و مهر و ششانی نوع پنجم خشکی عضلهها باشد و این اطلیهها
 نرم باید نهادن چون زرده خایه و موم روغن مالیدن و الله اعلم

بخش سیم از کتاب عین الله و در سطربری که به بلك چشم
رسد اما سطربری بلك چشم از يك كونه باشد از خلط غلیظ و ماده سودا
 و بخارهای غلیظ به بلك بالان رسد و بلك بالان ستر شود و الله اعلم

چنانکه هر که او را پسند کوی که کردارد و چون بلك را باز کردانی پاک و هیچ اش
 که بروی نباشد و پیشتر سطربری بلك از طعام خوردن بشب خیر **علاج**

باید که سبب طعام نخورد و طبع نرم کند بشرتها لطیف و غذاها را موافق خورد اندک
 و شیاف مامینا و زعفران بطلی بر پشت چشم میکند و ضمادها از کلیل الملك و ابونه
 و خطمی و بنفشه خرد کرده و بشیر دختران حل کرده و شیاف سرخ و نرم کشیدن
 و داروی روشتائی در اندرون چشم و مر و شیاف مامینا بکلاب حل کردن
 و بر پشت چشم مالیدن نافع است **بخش سیست چهارم از کتاب عین الذوا در حصاب**
 بلك چشم سخت شود چنانکه بر او خود بر نتواند کردن چنانکه از خواب برخیزد
 تا زمانی نیک چشم را نمالد بر نتواند کردن والله اعلم بالصواب **برین مثال**

و اگر خواهد که بلك را باز گرداند بدستخواری تواند کرد ایند از سختی بلك و اندک
 کوسنهاء چشم هر وقتی بلبیدی خشک بدید آید و سبب این علت خلطی باشد غلیظ
 و خشک که از اطعاهاء سرد و خشک خوردن عدس و کوشکاک و بر و چیزه
 که از آرد سائیدی و تراب و دوغ و آنچه بدین ماند و نیز باشد که این علت اندر اجزای
 چشم بادید آید از علاج ناصواب **علاج** نخست غذاها موافق باید نمودن
 و کرم مابرو سر بنجار آب گرم داشتن و چشم بآب گرم شستن و شیاف اجملین
 کشیدن و روغن بادام بر سر نهادن **بخش سیست و پنجم از کتاب**
عین الذوا در اماس بلك چشم از سه گز نه باشد یکی از گرمی باشد
 که بلك رسد **علاج** رک قیفال باید زد و شربتها خشک فرماید و غذاها سبک
 خورد و مامینا و صندل و کلار منی بآب کاسنی حل میکند بر بلك چشم **نوع دوم**
 از خلطی بلغمی باشد که بلك چشم رسد بوهیز باید کردن از اطعاهاء غلیظ
 و نفخ و شربت خورد بدین صفت بنفشه سه درم پوست هلیله زرد
 دو درم تخم بادیان یک درم اصل السوس یک درم حمله بخوشاند و درم
 ترنجبین بر نهاده صافی کرده باو خورد و بر عقب دو درم اطریفیل و پاره صبر

باب طلی میکند بر پشت چشم و بلك چشم را ناب کرم می شود و سرکه باب میا میزد و بلك
چشمین **نوع سیم** ضعیفی باشد که بالت چشم رسد و از اوقات دهد بجزینها
نرم و کرم و زرده خایه بروغن کل حل کرده بر پشت چشم نهادن و شیاف طلی برین متنا

بخش بیست و هشتم از کتاب عین الدواد را آبله که در بلك چشم آید
آبله کوچک ان بلك کونه و اغازش خارش باشد که در بلك افتد و خداوند عملت
میخارد و اسایش میباید و هر کس که بیند پندارد که پسته یا مکی کونیه است **برین متنا**

و رنگش سرخ باشد و سبب این رخ اما سی بود که از خلطی صفر اوی بود باد
آید یا از هرد و کونه **علاج** رک قیقال زیند و سپر استغراق کند بلك
شربت پوست هلبله زرد سده درم سناملکی سه درم اصل السوس
یک درم آکوسیا ده عدد و خمه هندی پنج درم کشمش شش درم بجز شانه
و با لاید و بیست درم ترنجبین بر نهاده نافع بود و شادنج شسته
کشیدن و ذرور اغبر و طلی که از شیاف ما میتا و کل ار منی کرده باشند
باب عند الغلب طلی کنند و بغز امزور ماش یا مزور نار داند چتر
دیگر نخورد **صفت** شیاف طلی صبر ما میتا کل ار منی از هر بلك یک درم
حضض نیم درم باب کاسنی شیاف سازد و بکار برد نافع آید **بخش بیست**
و هفتم از کتاب عین الدواد را دی غلیظ که در میان بلك چشم آید
و بعضی حکما انرا مکنه کونیه و چون از خواب بر خیزد پندارد که خاکی یا ریگی
در چشم است و چشم را زمانی بمالد تا بر تو اند کرد **برین متنا**

علاج شربت‌ها لطیف فرماید و غذاء موافق و کرم‌ها معتدل و هر شب کف پای
 و کف دست بپوشد و روغن میمالد و از کرم‌ها و دود و افتاب نگاهدارد و شیفته
 طرحا طیفان در چشم میکشد **صفت آن** بکیرند شادنج شسته دو از ده در
 قلقطار سوخته پنج در مرزنگار صافی بالوده پنج در مضمع عربی کزیده ده
 مفسر سوخته چهار در مافنون مضری و زعفران کاسنی از هر یک یک در
 کوفته و پیخته بپزند **باب** از یاغ بسرشد و شیاف کند نیک باشد مکنه
 و سلاق و کرویاد سبیل و سستی بلك و شیاف حلوقی بسایند و بطلی
 بر بلك کنند با شیاف سیاه **بخش هفتم و هشتم از کتاب عین الذوا**
که در کرم که در بلك چشم آید و این علت را قول نیز گویند و سبب این علت
 خلطی سرد و سوداوی باشد از غذاء ناموافق و طعام‌ها غلیظ و طعم‌ها
 که بر سر طعام خوردن وقت و الله اعلم بالصواب

علاج

اول تن را پاک کند بشرت‌ها و داروها که در خوردن خلط که صفراوی است
 و روغن زیت و روغن‌ها کرم و زهر در علت مالیدن و شونیز بگویند
 و بپزند و پس که طلی بر کرم میکنند و اگر بدین بهتر نشود بناخن برابیرند
 و یکدم بگذارند تا تمام خون برود و پس از آن خون را بسته کنند بدارو
 بدین صفت که باید کرم بکیرند خون سیاوشان یک در مزاج دو در م خود کنند
 و بپزند و بدین خون را بپزند و بشک گو سفند که کهن شده باشد
 اندر دیوارها بکوبند بمالند بر کرم کنند و ذروداغیر در اندرون میمالند

فانح بود **بخش سبت وزم از کتاب عین الدوا در برد** بر ماده غلیظ
 باشد که اندر میان پلك چشم گرد آید و بغضد مانند تکرک و یا چون ژاله و این عثت
 بیشتر بر ظاهر پلك چشم افتد **برین مثال**

علاج طلی باید کردن اشق و رفته سبر که کهن حل کند یا اشق و روغن کل با سیر و تاپ
 سبر که و اگر سوخ خانه مکس انگبین و عنبر روت و علك البطم هر سه با هم سبرشند و بر وضع
 ریخ بھند و اگر موم زرد و روغن کل و علك البطم با سوخ خانه مکس انگبین سبر که حل
 کنند و طلی بر پشت چشم کنند و طلی از بیاسوس نکار دارد و اگر بدین بهتر نشود پلك
 چشم را پھنا بشکافد و برد را سبر انگشت فوت کنند تا بیرون آید و اگر شکاف
 بزوک باشد یکی بند بر نهد و ذریر را صفر بر کند و اگر برد در اندرون پلك چشم سطل
 پلك را باز گرداند و پھنا بشکافد برد بردارند و باب زیره و نمک بشویند نامح
 استنا الله تعالی و حد **بخش می ام از کتاب عین الدوا در تجر** مانند عدس اندر میان
 پلك چشم بدین آید از فضلہ غلیظ سوداوی بود مانند اما سی کوچک **برین مثال**

و سبب این فضلہ نرمی و لطافت پلك چشم است لطافت و انچه لطیف تر است
 از ماده خرج میشود و انچه غلیظ تر است بماند **علاج** رک زند از ان جانب که ریخ
 باشد و استقرا کند با یارح فیقما و حب قوقا یا و نیز حب اصطیخون و عرض
 ازین دار و خوردن اول است که طلیها کند و یادست کاری یا ماده دیگر روی
 بدیخانب شھد پس مدت سروز تاب گرم میشود و اسفنجی ماب گرم کردن بر
 نهادن ناماده نرم شود و پس مرهم دیاخلیون بر نهادن اگر ریخ زایل نشود پس

بلك چشم را باز گرداند و بسر نیستش بشکافد و قوت سیرانگشت بر بلك کند تا ماده
 بیرون آید و گاه باشد که ماده غلیظ بیرون آید یا در هر آب زیره و نمک **کرم**
 بشورد و کناره جراحت برین در پهلوی نیستش یا زود بر هم نرود و ماده تمام
 پاک شود **بخش سی و یکم از کتاب عین الدوا در قوی شدن کناره بلك**
چشم و این علت سلاق نیز گویند و چون کهن شود مزه هم ریزد

و نیز این رنج در گوشه چشم افتد که از سوزی بخی است و باشد که در گوشه چشم افتد
 که از سوزی گوش است و این رنج از خلطی باشد غلیظ که در گوشه و سوخته و طبع نوره
 گرفته **علاج** ضمادها بر نهند از این نوع شخم انار ترش بکلاب بخته و عدس پوست
 کنده یا شخم انار ترش و کل سرخ بکلاب بخته و بر لکاسی و برک خرفه و بسپید
 خایه مرغ سرشته و بر روغن کل آلوده بر پشت چشم نهاده و یا مداد بکرمانه معتدل
 شسته و این که سلاق کهن شده باشد حجامت بر ساق و رگ پستانی زدن
 و هر وقت در کرم او شدن و اول آب سماق در چکانیدن و اگر حرارت **شد**
 شیاف آجر و پرورد حصه و شیاف دینج کشیدن نافع بود انشاء الله تعالی
بخش سی و دوم از کتاب عین الدوا در بیه که در بلك چشم آید و نیز سراق
گویند این علت را و این بیه در بلك بالاین بدید آید و علامت او آنست
 که بلك چشم قوی شود و شخم دشوار بر تواند کرد و پیوسته چشم سنگین باشد

برین مثال

و این علت گویدگان را و کسافی را که مزاج ایشان میل بر طوبت کند زیرا که بلك چشم

ایشان نازک باشد چون انگشت مهن خراوان و انگشت مهن هر دو بر پشت
چشم و او اندک قوتی بر او کنی بیه در میان انگشتان بدید آید و بیه اندر روز بر پشت
چون سلع باشد و خداوند این علت است بسیار ریزد و عطسه بسیار آرد افتا
دروشانی چراغ شود دیدن رک زدن و حمامت کردن و غذاء
موافق بکار داشتن و زرد را غیر کشیدن و طلی مالیدن بر پشت چشم **بد صفت**
صبر بیکرم شیاف میسازد و در قلمیا بیکرم و نیم سبک نیم کار مر یک درم زعفران
نیم درم گل ارمی بیکرم حمله خود کند و بیند و باب هر دو بر شدند و شیاف کنند و تو
حاجت بکار آید و اگر بدین بهتر نشود دستکاری باید کرد و این دستکاری
از ریخ و حفظ خالی نباشد و با احتیاطی تمام باید شکافت زیرا که اگر شکافی بیه بر نیاید
و اگر بسیار شکافی عضو فایده شود پس چون دستکاری خواهی کردن همان
دانشت بدیوار با زهی یکی را فرمائی تا سر او محکم بگیرد و انگشت چپ خدا خون
و میانین بر پشت بک چشم نهد و بعد از قوت میکند تا بیه ازین مژه بزد یک ابرو
و در میان انگشتان نگاه دارد و قوت بر چشم کند چنانکه بیه از میان انگشتان
بر آید و یکی را فرماید تا انگشت مهن بر سر او نهد بر این انگشتان بر آمده باشد **شکا**
چنانکه فراخی دورک و بیه از اینجا بر آید و کرم باس باره بردارد و بیه بدو **انگشت**
بگیرد و بعد از میکشد از هر سوی تا تمام کشیده شود چون کشیده شد زخمها
بر هم نهد و قدری کاغذ با اندازه زخم بر کند با آب دهن و بر سر زخم نهد و اگر بیه
گسسته شود قدری نمک سوده در مالد با پنجه ان بخورد یا رنجی ازش با دیدنیاید
و اگر بس از ان آما سی کند شیاف ما میا باب کاشنی با آب کل باید سوردن و طلی
کرد بر کرد چشم مالیدن چنانکه ان آب بزخم نرسد و اگر دردی با دیدنیاید بذر
ملکا یا با بذر زرد دفع ان درد کند و شیاف طلی کرد در چشم او رده است
میالد باب کاشنی و اگر در سری با دیدنیاید و شربی خورد بدین **صفت**
برک کل سنایکی کاوزبان از هر یک سه درم خرما هندی پنج درم کشنیز خشک
بیکرم عناب و سپستان هر یک ده عدد و تخم کاشنی بیکرم حمله بخوشانند و **بلا**
و یکی نیات بر نهد نافع آید بعد از آب خوردن بر روغن شیر و بعد از سه روز

وقت باشد چنان آما سر کند که باز گرداند و اما نیز اندر چشم را بپوشاند **برین مثال**

علاج رگ زند و شربت خورد بدین صفت بنفشه کا و زبان لابل از هر یک سه درم عناب و سپستان از هر یک ده عدد تخم کاسنی یک درم جو شاند و ماکلا بد و پانزده درم ترنجبین بر نهض نافع آید و بغذا ماش آب خورد بروغن ششین هر روز یکبار بعد از سه چهار روز که شربت خورده باشد قرص بنفشه خورد و اگر کودک باشد حجامت کند و شراب بنفشه دهد و اگر شیر خواره باشد دانه رگ زند و غذا لطیف خورد و روز اول و دویم و سیم زرده تخم مرغ بخته بروغن کل حل کرده بر پشت چشم نهادن و شیر دختران در چشم دو سیدن روز چهارم رانیدانک زعفران و نمیدانک افیون خورد کنند باز زرده خایه مرغ بخته بیامیزد و بر پشت چشم نهادن و البته مدت سه چهار روز نباید که هیچ ذروزی چشم رسد تا معلوم شود که در اندرون چشم قرح یا آبله یا آسفی هست یا نه چون معلوم شود که قرح یا آبله یا ریش نیست ذرور ملکا یا کسند و ذرور زرد یا زرور کوچک یا ذرور بزرگ و اگر عیاذ بالله قرح یا ریش یا آبله باشد دو دانک بردانند و آنکی استغول در قدری شیر دختران جو شاند و آنرا بقدری کنان در چشم می چکانند و اگر در سخت کند شبافا بیض بشیر دختران کشد و یکبار روی بزرگ زند و شربت خورد و استفرغها کند و غرض ازین که سه روز در روی نباید کشیدن است تا معلوم شود که قرح در چشم خواهد بود یا نه زیرا که اگر قرح خواهد بود نباید که هیچ ذروزی چشم رسد که اثرش در روی باشد و هر وقتی اندر میان ذرور اغبر میکسند و شبافا طلی میکند که اندر در چشم باد کرده شود و اگر این شرط کوشند و ذرور چشم رساند خطری بزرگ کرده باشد و حیاتی عظیم و طلیها ازین نوع نهادن وجود درم و عدس در

۴۹
کل سرخ دودرم باب کل بیز چون حل شود برز فاده کند و قدری روغن کل در مالده و شست
چشم بیزنی **رئوع دودرم** خوی باشد با صفر امیخته و رنگش میل بزروری دارد و
آب کمتر از اول بیزد راندک خارش کند باید که رک زند و غذاء لطیف خورد و
ذرور در کتند و مرهمی از آرد جو و کل سرخ و پوست انار و نمیدانک زعفران
پخته کند و بر پشت چشم بهد و هر وقتی بلك چشم باز میگرداند و قدری شاد رخ
درش بمالد **صفت دودرم زرد** که سود دارد و در پنج را انزروت برورده
ده درم شامامیثا و درم ذرور و زرد بزرک سه درم فشا سه چهار درم بنگ
و بیزند و بکار داند چون چشم کشاده باشد و معلوم شود که ریش است یا زرد
که سود دارد و در پنج را انزروت برورده دودرم چشم پوست کرده نیم درم یا
یکدیگر بکوبند و بیزند و اند چشم کشند و ذرور را غیر هر وقتی میکشند نافع بود
عجیب سی و هفتم از کتاب عین الوداد غله اما غله بزهای کوبیک
باشد و سوزان که بر بلك چشم جهد و ذروریش کرد و بهین باز میشود
رنگش سرخ باشد برین مثال

و این علت از صفراء سوخته بادید آید و مژگنها صمد بریزد و این رنج باشد که
موی ابرو نیز بریزد **علاج** شیاف مامیثا باب کاسنی بطلی بر پشت چشم کردن و
هر آنکه که این علت مژه رسد مژه ریزد کیرد شربت خورد بدین صفت بنفشه
کاویان پوست هلیله زرد هر یک دودرم خرمایندی چهار درم کل سرخ
و تخم کاسنی هر یک یک درم عناب و سپستان هر یک ده عدد اصل السوس
یک درم جو شاییده و بالوده و با نزرده درم ترنجبین بر نهاده نافع آید چون
دوسه شربت خورده باشد حی خورد **بدین صفت** ایارج نیم دانگ ترید سب
هلیله زرد و حمالستیل هر یک دودانگ افستین و مقل و کثیر هر یک دانگی

محموده ریوند هر يك سستو كوفته و پخته كند و جب سازد باب بادیان نیم
شيب تناول فرماید و برود آب غوره و ما میثا و زعفران و حصص می شود

بريك چشم كند نافع بود انشا الله **بخش سی و هشتم از کتاب**
عین الدواد سفوفم چون سوسه باشد در بلك آید و از جایگاه مزه بدید آید و از
مزه بهری بریزد و از رنگ خود بگردد و این علت از خلطی بلغمی کندید
باشد و باشد که از سوداء کندید و باشد و رنگش سیاه بام باشد و باشد که هر دو
علت غلیظ باشد و کندید و بخارشان بريك چشم رسد و طبعشان اخباب دارد
و این علت ازش بدید آید

علاج استفراغ کندیدار و ههای ازین نوع نیلوفروکا و زبان و لبلا ب هر يك
سه درم عناب ده عد دخوماي هندی و کشمش هر يك پنج درم تخم بادیان
اصل السوس هر يك یک درم جوشانید و پالوده بنای بر نهاده نافع آید و بعد
ماش آب خورد بشرط کوشش شیشک و بعد از آن که سه روز شربت خورد
باشد حی خورد بد بر صفت شفاف سرخ و شفاف دیرج میکشد و بر عقب
ذرو راغب و ساق از زن سوزاننده بار و غن طلی کردن چون کهن کرد همچنان
که کردند پیر و داروی روشنائی کستد نافع آید **بخش سی و نهم از کتاب**
عین الدواد در ریش کشتن بلك چشم و این از دو سبب بود یکی از ضربتی
یا از جوی یا از کاردی که بريك آید و بلك را بدرد و یا رنجی که که اندر بلك
چشم آید و ریش کردد و غور کند و بلك را شکافته کند **برینتاب**

علاج آنکه از زخم باشد و بلك دریده شدن باشد بلك را باز دوزند و کوش دازند
تا دیکه بجزه نشکافند و از کرد و خاک و روغن نگاه دارد تا غور نکند و اگر اندکی بتر
بلك رفته باشد بداری علاج کند که گوشت رو بماند چون مرهم سفیداج پس
داروی خشک برش کنند چون انزروت و صبر و خورده کند و خون سیا و شام
و داروی که پوست بپندد و کونده شسته بادید آید و اگر دردی بادید آید یادرد
سری علاج بداری استغراف و سترتجا و رک زدن و چون بیمار آرام گیرد علاج
ریش کنند و کوش آرند تا گوشت از زنی بادید نیاید کشته تولد کند و اگر این علت
از گرمی باشد رک زنی و بداری خشک علاج کند پس علاج ریش کند **بخش چهارم**
از کتاب عین الدوار سلعه بدانکه سلعه همچون تخمها باشد کرد بلك چشم
اید و اما سی کرد بود و بلیدی ازش اید و اندر میان بلك چشم بادید اید و این
غشای باشد و از چند نوع باشد یکی آنکه اندر میان او گوشتی سخت بادید اید و
لحمی گویند و باشد که اندر میانش همچون انگبین و انزاسفیدی گویند و نیز
آرد اله و انزاعصایدی خوانند و علامت گوشت سخت بلك سطر و فراخ تر و عصا
نرم تر از لحمی باشد و شهدی ازین هر دو نرم تر باشد و الله اعلم بالصواب

علاج تن این خلط بلك باید کردن پس بدستکاری علاج این کردن و دستکاری
چنان باشد که بلك را پهناشکافند چنانکه پیشتر بویست سلعه نرسند و جهد کنند
تا سلعه درست بیرون آید با پوست اگر چیزی بماند از او روغن و داروی سبز
پوشانند تا تمام بیرون آید و اگر پوست سلعه دریدن شود رطوبتی ازش بد آید
و علاج آن دشوار باشد و سلعه **بخش چهارم و بیکه از کتاب بارد کو**
عین الدوار سستی تولد کند بلك چشم و شرح آن اما سستی بلك چشم چنان
بود که بلك چشم فرو آید و بر بالاسش و مژهها هر چه شوند و اندرون چشم برنجند

و این علت از طریقی بسیار که بر مزاج بلك چشم قوت کند چنانکه قوت کند بر مزاج
بلك چشم **علاج** بر هیز کند از غذای سرد و تر چون شیر و طلی از این

نوع شیاف مامینا و زعفران و سرآب مورد بطلی بر بلك چشم کنند اگر بدین طلی
بصیرت شود بیاید بر بدن و باز بدو حین چنانکه اندر صوی اقر و بیاید کرده آید
صفت طلی که سود دارد سستی بلك چشم را صبر بکند رم اقا قباده درم امیون و
مامینا هر يك چهار دانگ و اگر دست بر نهاده گرم باشد این دارو باب کاسنی طلی کند
و اگر معتدل باشد باب مورد می باید که بر نهاده کند و باروها مهمل غرضه و عطسه
آورده نیداروی که باید کرده آمد دست و داروها و قابض بر پشت چشم طلی کردن
نافع بود **بخش چهل و دوم از کتاب عین الدوا در سستی بلك**
سستی بلك چشم از سستی باشد و باشد نیز که از پس بیماری سخت بود **برین مثال**

بلك چشم گرم بود دست بر نهادن قدری صندل و پاره مراداسنک باب کل طلی کنند
یا از گرمی بصیرت شود چون گرمی کمتر شود پاره بنیه باب کرم و آب نمک تر میکنند و بلك
چشم را بدان میسویید و ورد بنج نیز هم سود دارد و این طلی بکار دارد **علاج** شیاف
سبز که سبزی بلك چشم را و طرفه را و خونی که بر طبقه ملتئم آید ز بنج سرخ و در
وان سنک که در میان بلبل باشد و نمک اندرانی و مراداسنک از هر یکی یک درم
بگویند و بپزند باب کشتن نیز بر شدند و شیاف کند و بوقت حاجت شیافی باب
مالد و بر بلك چشم طلی کند **بخش چهل و سوم از کتاب عین الدوا در صوی افزونی**

بدانک موی افزونی انجام گرفته رسیده است از اندرون بلك نزدیک مویها ^{بنا}
براین

واندرون چشم را خراب کند و آب ریختن گیرد و افتاب نوازند دیدن چشم
سرخ دارد و پیه و سبیل ازش باو بداید و اثر بیاضی بر سر لبت باو بداید یعنی سپید
و اگر علاج نکند چشم را کور کند بسا چشمها که از یکی موی کور شده است و مانند هم
دیدن بر این علت از ماده غلیظ تولد کند از کزیدن و لزج که باو بداید زیرا که اگر
سوزنده و صفراوی بودی موی را تباه کردی و بریزانیدی **علاج** تن و دماغ
پاک کند بشرتها و داروها و اسهال بدین صفت بر آب گل سنبله میکی که از زبان لباد
هر یک سه درم تخم باد بیان و کاشنی و اصل السنبله هر یک یک درم عناب سیستان
هر یک ده عدد خرما هندی و کشمش هر یک پنج درم جوشانیدن و ده درم شکر بر نهاده
نافع بود و بعد از آن آب خوردن شکر کوشش شیشک و بعد از آن که ماده بچخته باشد
داروی خوردن بدین صفت ابابج یک درم تربید غاریقون عصاره قافت عصاره
افسنین پوست هلیله زرد حبث النیل هر یک دو دانک انیسون تخم الحفظل کثیرا
مقل محموده هر یک دانکی خرد کند چنانکه رسمست و نیم شب تناول فرماید و بقدر
سال و بقوت بیمار و هوای که هاند وی افزاید و مصطکی و قرنفل میخاید و با اطر قیل
هر یک و شب بخورد و در دم با هلیله کابلی و جوز بودا در دهان گیرد و عنبر میسود
و غرغره میکند با ابابج فیقرا و باب کامر و تریاک اربعه تا دماغ پاک شود و این علت
اگر اول بگیرند باین شربتها و داروها که یاد کرده اند دست حاجت دستکاری ^{شک} بنا
و چون کهن گشت و موی قوت گرفت دستکاری باید و در تذکره کمالی و در
ذخیره از چند نوع دستکاری می باید کرد **نوع اول** داروی مالیدن چون
پاسل بقون و روشنائی و شیاف سبز نان رطوبتها که سبب علت است تحلیل
صفت شیاف دینج که بدین علت مخصوص است و سلاق را و سرخس چشم بل

و جوی کهن را موی افزونی را و سبل را سود دارد سبناذ صمغ عربی و کشیر
و قلمیا و سپیده از زین و مرصافی و صبر و زنگار و زنج سرخ و قلع طار ^{سود}
و مس سوخته و داز قفل و قفل سیاه و قفل سفید و شادخ عیبی و بناسه و سکر
و قویال مس سوخته از هر یکی دو درم انزروت سه درم در الاخرین و اقا قیاهر یک
یک درم نیم توتیا و حصص و سنبل خوش بوی و ما ز و سوخته از هر یکی یک درم عدد دارد
بسیست و پنج است هر را نیم بسایند و یک درم بیوز دباب و بر شنی ترخ حل کند
و در او را بدان سبشند و شیوا کنند و در سایه خشک کنند و بوقت حاجت بکار
دارند **صفت** و پنج دیگر اندرین علت موی افزونی و کمنه و سلاق و سبل را و
سوختن چشم را باز دارد بکبر و زنگار یا لوده شش در صمغ عربی و اشق از هر یکی چهار
قلمیا زرقاقیون از هر یکی دو درم بیوز یک درم باب سداب سبشند و شیاف
کند **نوع دوم** موی را بر کنند بمقاش و آن سو راخ که موی بر کند باشد بنوشاد
داغ کند دیگر بنیاید و خون بزغ سبز مالیدن و خون مکس سک و زهره هدهد ^{لبلک}
و اگر خون مکس سک یا خون بزغ سبز مالیدن یا خاکستر ما ز زون طلی کنند علاجی ^{لبلک}
است و خون خاز پشت یا زهره خاز پشت یا زهره کرکس مالیدن نافع است و زهره خا
پشت و زهره کرکس راست راست و دو چندان چند بید استر خرد کنند و بخون
کبوتر شیاف کنند و باب دهان بمالند و برین موی کنند که بر کند باشند و یکدم گوش
دارند و در وجه کرشمینه را خراب کند و سم خرسوخته و نوشاد هر سه سبک حل کنند
و طلی کنند سود دارد و کف دریا بلعاب اسبقول سبشند و طلی کنند و خواجه ابو
علی سبنا میفرماید که خون بزغ پیش من درست نیست **نوع سیم** موی افزونی بر موی
طبیعی دو سایند و این آن وقت توان کرد که این موی یکی بادی باشد و این موی افزونی
بردارد و بر موی طبیعی دو ساند ب صمغ عربی یا بکتیر یا بامبصطکی یا بکشیکر که زمان
بر چرخ مالند و ازین صمغها که گفته آمد یکی حل کنند و آن موی افزونی که بر موی طبیعی
نهاده باشند بر و مالند و یک درم زنگار دارند تا بکیر و بندش سخت شود و این یک
روز یا دو روز یا سه روز بکار دارند **نوع چهارم** داغ کردن هم یکی بادی و یا سه
و آلت داغ کردن سوزنی باشد زین **برین مثال** بلک را سبنا نکشت بکیر و بر

و قدری پنبه بر کند و در چشم نهند یا قدری خمیر تا حرارت داغ با نذر و چشم برسد
و حرکات کره کند و موی نوزنی را بر کند و موضع موی را داغ بر نهند و چون داغ کرد
باشد قدری سپین خایه مرغ و روغن گل بر جای داغ مالند و این داغ درست
نشود موی دیگر نباید کند **نوع پنجم** سوزنی باریک بردارد و موی سر بگیرد و در
کند و در سوزن کشد چنانکه از سر حلقه باشد و موی دیگر درین حلقه کند از برای
احتیاط و بلك چشم را بسرا نکشت بگیرد و سر سوزن برین موی افروزی نهند ز نذر
بلك و بیرون بلك بر آرد بر این موی طبیعی و آهسته منگند تا حلقه بر موی رسد
و این موی درین حلقه کند که در سوزن است بسوسیل و بکشد تا موی بیالاشود و اگر
موی افروزی بیالاشود و ان حلقه بجهد با این موی دیگر حلقه را باز پس آورد
و چون بدر بریده باشد بر موی طبیعی دو شاخه بمصطکی یا به انزروت یا بصیرت یا
دیگر باره بان جایگاه نشود و چون بلك با این موی افروزی بدان گوشه اندر بیالاشود
نشود گوشه را با جایگاه باید آوردن بدان موی که درش کرده باشد باید که آن موی را
بمیل باز جایگاه کند پس اگر آن موی گسسته شود یا گوشه سوزن را بجایگاه دیگر
فرورد زیرا که آن جایگاه فراخ شود و چون فراخ شود موی را بندارد **نوع ششم**
بباید بریدن و این بریدن تسمیر گویند بدین نوع بیمار را پیش خویش پشت بدیوار
باز هلد و یکی را بگوید تا سرا و بگیرد و احتیاط بکند که خندی باید برید سه کلبتین
برگیرد و ازین کی بکشد و از بد چشم بریدن گیرد یا بگوشه چشم و چون بریده باشد بند
بر میان زند اگر تنگ باشد بدورد و اگر نه قدری پوست برود و باید که پوست بیالاشود
راست برین مژه دوزدا اول بند بر میان نهند و کره کند بعد از آن ازین سویی و از آن
سوی بند میکنند و کره میزند با بر ششم بخام یا انچه که تمام سود و احتیاط کند یا عضله
که چشم بردارد بند که اگر برید شود بلك فرود آید و در تنگ که الحاح آورده اند که
در تخته خوب تراشیده بستارند با اندازه بلك چشم و پوست بردارند و نشان
کند و در میان آن تخته نهند و سخت ببندند چنانکه غذا بدو نرسد چون چند روز
بر آید این پوست خشک بشود و بیفتد و بلك کوتاه رود و موی بریزد و هم در تنگ
کحالی آورده است بعضی از دست کاری ترسند و نام دست کاری ننوایند شنیدند

بکار دارد و هر سه چهار روز بناشند و درم اطریفل کوچک با سه دره
کلنگین خورد و برهیز کند از طعامها چون شیر و گوشت کاه و آنچه بدین
ماند پس بستند بک شقایق و اندر روغن بچوشاند و شزه را بدان روغن
ببندد این تا سیاه شود **بخش چهارم و پنجم از کتاب ه**
عین الدوادری که گز کرد و اندر چشم افتد برین مثال ه

و این علت از درو چشم بادید این و علاج ناصواب و آب بسیار آید و خارش کند
و چشم سرخ گردد و اگر این علت را گوش ندارند سبب از آن تولد کند زیرا که
هر که بک را بچناید مویها که در نظر افتد رکها بر خیزند چنانکه در موی افزون
یاد کرده شد بساید و شایند موی که بر موی طبیعی و داروی تین این جا بکار
موی مالیدن و بنده افعی بر جایگاه موی افزونی مالیدن و جالبیوس گوید
که صدف کوچک سوخته بساید گرفت و بکوفتن و با قطران بیاختن و موی که
بر باید کندن و این دارو در جایگاهش و مالیدن تا دیگر باره بر نیاید
و هر چند که در علت موی افزونی گفته شد همان کند **صفت دارو که مزه را**
راست کند کاعذ سوخته و صدف سوخته و عقیق مینی و حصص یکی از هر یک
دانگی نیم نیشاد رنیدانک و کافور جوی حمله خرد کند و بشراب سبب شد و
شافها کند و بوقت حاجت باب انکور بساید و او ند در چشم کشد
بخش چهارم و ششم از کتاب عین الدوادری رشک و شیش که در بک چشم
افتد و مقام بنز گویند و این از جزاری حیزد و رطوبتی که نه طبیعی بود و طبعش
او را بپلک فرستد و این از طعامها غلیظ و نفاخ و از ریاضت ناگردد و بکرمابه
کوشد از آن رطوبتی غلیظ بادید این و طبعش از دفع نتواند کرد این رنج از آن
تولد کند و هر که ماده بسیار از باشد مقام بزرگتر باشد و سرخ تر از شیش و آبها
از خورد و بار یک چنانک نشاید دید و اگر ماده مکن بود شیش خرد تر و کوچک

تر باشد

علاج استفراغ کند اندر خورد بیمار و فوت و سال حب ایارج و یا به حب صبر
و یا به حب قویا و همچنین غرغره کند یا دماغ از ماده پاک شود و مژه را با آب کمر
و یا با آب چغندر و نمک میسزید یا با آب مویز و یا به عاقر قرها چند آنکه خواهی در آن
جوشانند و چشم را بدان میسزید و غذاها را موافق خوردن و کرمها معتدل بکاردا
و بزوره و میویز با یکدیگر بساید و بطلی برش کند **بخش چهل و هفتم از کتاب**

عین الوداد غریب اما سی کوچک بود اندر گوشه چشم آنجا که بینی
است بدید این در میان سوراخی که از چشم بینی است و در گوشه چشم که از سوی بینی
گوشته میست که از آنکه در چشم گویند و این گوشه چشم را چون سدی که از چشم
بینی نهاده اند یا ابی که در چشم این بار صی بند ریخ این کند هر سوراخ بر بینی میسازند
و هر که این گوشه چشم را در روها تین یا از دست کاری چون
رک سبیل و ناخن و گوشه برید اب ریخته با دیدن آید و راه گذر بینی ستاه
کند و ریش گردد و نیز بنا سو رو کند چون روزگار بر آید و علاج نکنند

ریم کند بد درش با دیدن وقت باشد که از بینی ریم کند بد فرو آید و گاه باشد
که در پوست بلك کشاید و غضروف بلك را بتاه کند و سوراخ با ستخوان بینی
رسد و استخوان این بتاه کند و گوشه چشم بزرگ شود چون آنکشت بر طی ریم
پروک آید و دستخوار علاج بد برد و نوعی دیگر است از غربت وان است که
سوراخ بر در نکند و با جود باشد و پوسته چشم را ریخته دارد و بلك چشم اما

کوفته و اندرون چشم سرخ و بادرد بود رک زند و داروی اسهال خورد و تن و
دماغ پاک کند با بارچ فنیقرا و اطر فیصل در قوت بیمار و سیال و هو او ماستا و ^بصفا
و صدف سوخته بسایند و بطلی برش کنند و ماسنجی بند و بر غریب نهند خاصیتی
نیکو دارد و سرکین کبوتر چرخ با خورده کند بیامینند و برش کنند اما این داروها
پیش از آن باید کرد که ریش کرد و در چون سر کرد و بدید آید سوراخ روی جوزی کهن
بباید گرفت اندر سوراخ غریب کرد با قدری مولارد و قدری سرباهم دیگر بکنند
و درین سوراخ نهند یا پخته کنند و بزنگار باز کرد و درین سوراخ نهند
پوش فماید که بهترین داروهای اینست زیرا که غور را پاک کند داروی
که سرود دارد غریب را پیش از آن که ریش کرد و دیگر در حلزون و سوزاند و با باره
مرو صبر بگوید و برش نهد و بباید دانست که این امه که در گوشه چشم بادید این وقت
باشد که از بیرون بدید باشد وقت باشد که بدید نباشد پس آن که بدید نباشد
استخوان را تباه کند و باشد که پنی بر او خورده بچکلی تباه کند علاجش اینست که نشنگ
چنانکه استخوان بادید این و گوشت پوسیده از سبزه بر او ری چنانکه استخوان بادید آید
و استخوان را بخراشی چون استخوان را بخراشی اگر نرم باشد چنانکه آهن از سبزه پس
استخوان درست باشد خراشیدن پس استخوان و نباشد و چون استخوان
تباه شود علاجش بداغ باید کرد داغی باید سراز کرد و اندر رانش نهادن ماسرخ کرد
و پس بر آن تباه شده نهند و دمی بدارند تا کرد بر کرد داغ بر جوشد پس داغ بر گیرند
و استخوان را سبزد و دیگر باره داغ بر نهند دو سه کورت تا استخوان تباه شده
پاک کرد و واختر پوسیده باشد بسوزد و باید که خمیر بر چشم نهاده باشد با کرباس پاره
تر کرده تا حرارت داغ بچشم نرسد پس بر هم اسفیداج علاج کنند و بعضی حکما گفته
اند که بجای داغ علاجش بداروی تیز کنی و اما در تذکره کمالی آورده است که
علاج داغ بهست و بعضی طبیبان فرموده اند که غریب را بباید سفین و این چنان
باشد که المی سازند چون در فشی سستبر سر تیز غریب را بدان سوراخ کنند سرد
پس سوراخ غریب نهی و اندک اندک قوت برش میکنی و میگردانی اندک اندک
تا خون از بینی بر آید آن وقت که خون بیاید سفینه باشد در فشی با یک تیر در آن

61
و پنبه کهنه بریش بچی و بزم زنگار باز کرد افی و اندرون سوراخ دمی که سفته باشی
و هر چند تازه میکنی تا هر روز بخورد و پاک کرد و هر روز پلسته **ترکیب سوراخ**
فراخ میشود چون پلسته بیرون آری با هستکی وقت باشد که بارها استخوان با
پلیدی بیاید و نباید که پیش از آنکه پلیدی پاک شده باشد گوشت بر وی اندازد بلکه
دیگر باره سفتن باید و دشوار باشد علاجش **بخش چهل و هفتم از کتاب**
عین الدوا در گوشت فزونی که در گوشته چشم که از سوی بنی است
بدید آید مانند عدد برین مثال

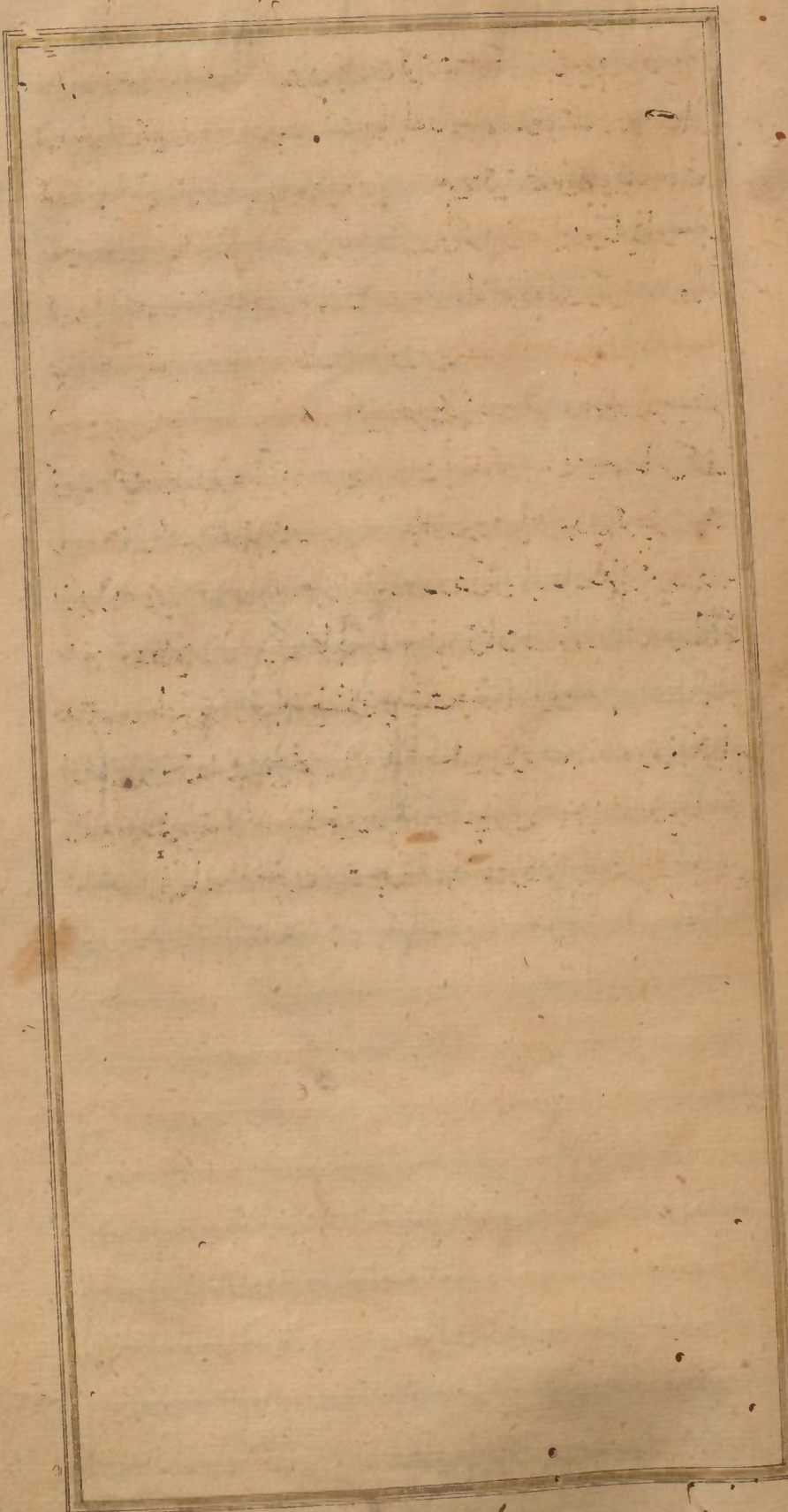
انجا که سوراخ از چشم بینی میشود و آن گوشتک بر کباب را بینی میرساند ضله
اندرو با دید آید و از حال طبیعی بگردد و بزرگتر شود **علاج** استقراغ کند باروها
اسهال و در خورد ماده بسیار بی و کمی علاج آن باروها نیز کند چون زنگار
و گوگرد و علاج ناخسته و نباید که این گوشت افزونی بکلی بسوزاند و بر دگر دگر
آرد و تولدش از آن بود و ماه هر چه افزون تر از کند مر تا شد بر دو پنج طبیعی یا
بگذارد تا علاج بصواب کرده باشد و علتی دیگر از آن تولد نکند انشا الله تعالی
بخش چهل و هفتم از کتاب عین الدوا در آمدن آب از گوشه چشم
که از سوی بنی است و اما این علت از کی ان باشد که کند خوانند و در گوشه
چشم انجا که بنی است چون ان گوشت کم شود آبی که در چشم باز نتوان داشت

و باشد که علت غریب با دید آید و کمی این گوشت از چند نوع با دید آید از سبب یا از نا

نرخه آن که صواب باشد باید آروی تیز این گوشت بچکلی سبوزانیده باشد و نیز
 از چشم پاک کردن بدستار چه درشت و یا ابله در چشم آمده باشد و در بسیار
 کرده و این علت از ش بدید آمده باشد چون گوشت بز هیچ نمائده باشد
 علاج بد آروی کند که گوشت بز و باید داروی که از زعفران و مامینا و صبر
 کرده باشند و شت میانی و بنید و همچنین سماق خورده کند که گوشت رو باید
 و اسفنجی شتراب بز کرده بر نهادن سود دارد **بخش پنجاهم از کتاب**

عین الد و در چشم اگر چه هر رخی که در چشم آید آن در در چشم
 گویند و این از چند نوع باشد اما در در چشم آن باشد که سپید چشم اما س کند
 و در در کند وقت باشد که این درد از بادی یا از دوی یا از گردی که چشم رسد
 از بیرون و این سهل تر باشد هر که از باد و دود و گرد باز دارد قرار گیرد و درد
 ساکن شود و این را داروی نشاید کرد الا شیر زنان درش دو شیدن با فندک
 کلاب و اسایش دادن باطل خشک بر پشت چشم مالیدن بهری اینست که
 نشاید سر روز داروی چشم رساند تاریخ معلوم شود بعد از سه روز بگو مایه
 رفتن اگر چشم سرخ باشد اندکی خون بردارد این درد سهل باشد زیرا که از
 اوت بیرونی بادید این چون اوت بیرونی باز دارد قرار گیرد **نوعی**

63



این که از ناخنه کویند کوشتی باشد سپید و سخت مانند ناخن از سبب آنکه
 در چشم است و پوسته تر باشد از آن سبب نور است که از گوشه چشم روید که از
 سوی بینی است و بر روی طبقه ملتحمه ای که تا بکنار سیاهی و بهن باز میشود و چون
 بکناره سیاهی رشد انجامی بایستد مدتی باشد که بگذرد تا سراعیت و پنهانی باطل کند
 و باشد که از هر دو گوشه چشم روید تا بهر شان بهر رسند و پنهانی باطل کند و
 چشم را از حرکات باز دارد و منجم چشم آب روید و سرخ بایستد

و اگر دردی با دیدن آمد و مدت دراز کرد زیر آکره در روی کرد در اسود دارد
 ناخنه را زبان دارد و در روی که ناخنه را سود دارد در زبان دارد و تولد
 این ناخنه از بوی ناخوش چون سیر و بیاز و کند بقل و مانند این باشد و انگشت
 بسیار بر گوشه چشم مالیدن زیرا که رگهای چشم سرخ شوند و غلیظ شوند و در
 ناخنه از سر تولد کند علاج بداروهای باید کرد نیز مفرد و مرکب هر آنکه که

ناخته سفید باشد و تنک و در آن زودی بدید آمد باشد داروی کشید چون زوی
سوخته نوشادر و قلعندیس و نمک اندیانی و زهره خوک و زهره نروهر و قتی روغن
پنبه و اندر بقطره اندر چشم اندازد و در اوی روشنائی کشیدن چون شیاف فیصبر
و با سلیقون **صفت** شیاف فیصبر که سود دارد ناخته و کوشت افزونی را استاد
شسته دوازده درم قلعندار سوخته و زنگار زهر یکی دو درم صمغ عربی و سرکه
سوخته از هر یکی شش درم بکوبند و بپزند و آب باران بسر شدند و شیاف کنند بوقت
حاجت بکار دارند **صفت** داروی روشنائی که سود دارد ناخته را و دل سبیل
و خیرکی چشم را بکیرد ستاوخ مغسول و روی سوخته قلیما سیم و نمک هندوی و بورد
ارغی و زنگار و دار فلفل از هر یک چهار درم فلفل سفید و فلفل سیاه و کف دریا
از هر یک هشت درم صبر سقوطری و قرنفل هر یک چهار درم زنجبیل بلیج هر یک
دو درم زعفران نوشادر از هر یک یک درم هفده دارو است بکوبند و بپزند و بکار برند
خست خداوند ناخته را بکوبند تا ناخته نرسد و پس داروی درش مانند تا
زود بگذرد و چون روزگار بر آید و ناخته کهن گردد علاجش جز دست کاری نباشد
اگر چند سال دارو کشد واجب است که نخست استفرغ فرماید و شرابها و داروها
اسهال در خوردن خلطی که ظاهر باشد و غذا موافق دهد و بیمار را پیش خویش بخواند و
کسی را فرماید تا سرا و حکم نگاه دارد و دیگر را فرماید تا بک چشم را نگاه دارد بد و قلاب
که انرا جفن گیر کوبند و قلابی بردارد و در ناخته او کند و بخوشتن کشد و یکی دیگر
از آن سوی و یکی دیگر ازین سوی چنانکه سر چهار قلاب درش اندازد و اگر دوشیده
باشد بالقی که انرا مهت کوبند بزیرش اندر باید کردن و برداشتن و اگر سخت اندر
دوشیده باشد پس کنار هاش بناخن برآید بریدن بمدا را چندانی که مهت اندر
زیرش توانی کردن و بمدا را برداشتن و اگر نه طبقه ملحه با ناخته شکافته شود
پس باید که مهت سخت بمدا را بزیرش اندر کند و بدان سوی کشد که اول چشم
است و پس بناخن برآید و چه آنکه از ناخته هیچ بقیتی نماند و اگر بقیتی بماند دیگر
باره باز وید ولیکن چنان باید کرد که آن کوشت که بران جایگاه باشد از کوشد
چشم است که انرا کند مز خوشتند نبرد که علت آب ریختن بادید و فزونی میان ناخته

والا گوشه چشم است که سرخ است و ناخنه سفید و آن نرم روان سخت و چو میبری
 ابتدا در بنال چشم کنی با خطائی نیاید پس چون بریده باشی قطره روغن کل در آن درازد
 و بر عقبش آب زیره و نمک در زیر زرده تخم مرغ با روغن کل بر پشت چشم نهد
 باید که چشم را می جنبانند از هر سویی تا بر بلك نند و سد و یکشب از روز حسابد پس دیگر
 روز قطره روغن کل باز زرده خایرا نذر کشند و دوم و سیم و چهارم ذرور ملکانا
 کشند اگر بادی یاد رود سری باشد بار از مشغول شود و بعد از آن داروی
 روشنائی کشند و بر عقب اعتر و اگر بقیقی از رگ ناخنه مانده باشد بداروی
 نیز دفع آن بکنند و شرط احتیاط است که قلاب اندر چشم بگرداند بر روی ملتحمه
 هر یکی که در قلاب افتد برد آنرا و نرسد که طبقه ملتحمه سخت است اندر قلاب
 نیفتد **و جالبین سر فرماید** که پنج سوسن را بسایند و بر سر میل بر ناخنه نهد بگذارد
صفت با سلیقون که رگ ناخنه و ضعیفی چشم را و انتشار را و فرود آمدن
 آب را و خارش و اماس بلك را سود دارد زنجبیل و ما میران و فلفل و دار فلفل از
 هر یکی دو درم زعفران و مرورا بدی ناسفتد از هر یکی یک درم هلیله زرد و کابل
 از هر یکی دو درم نمک اندرانی و هندی و نمک سرخ از هر یکی دو درم شادنج عذ
 معشول و کف دریا و ترتیا و هندی حجر بصری کحل اصفهانی مرقشبتا زهیت و فلیما
 سیم و زیا زهر یک پنج درم سادج هندی سه درم عدد دار و هاپنست و بلك است
مختصر مجاه و دوم از کتاب عین اللؤلؤ در علت رگ سبیل
 رگهای چشم باشند برخاسته و ماده خون بدانجا ریخته و در گهای چشم سطر کشته و
 بر روی ملتحمه سرخ کشته مانند عنکبوت چون بلك چشم فرو کنی از روی ملتحمه بر خیزد
 و اشک بسیار بریزد وقت باشد که طبقه قوی برشاند و چشم را تا رگی کند و افتاب
 نتواند دیدن و پوسته چشم را بر خردار در خار شکر کند و هر کس که نظر بوی کند که شرباب
 خورده است یا بلك

ورك سبل از دونه باشد یکی بیرون طبقه ملتهج رکها بر خواسته باشند مانند عنکبوت
 و بر تیره سرخ و روی بیمار سرخ باشد و روشنائی چراغ و افتاب نتواند دید **سبب**
این علت از ماده افزونی باشد که بدماغ رسیده باشد وقت باشد که از درد چشم
 با دیدن آید و علاج ناصواب کرده باشد این رکهای غلیظ بر روی ملتهج ماند و سبل
 گردد و از رک که تیز بادید و این سبل بیشتر مردمانی را باشد که سرد مزاج باشند
 و هوا سرد بر آورده و بزستان نیز باشد علاج رک زدن از صدغها و یا از پشیا
 و یا از هر دو گوشه چشم که ناظرین گویند و طبع معتدل بر بلك چشم میکنند و داروی
 از این نوع بینی باز او کند تا دماغ پاک شود **صفت** داروی که بینی باز کند سرد
 دارد با سبل یا سده که اندر بینی بود و هر بادی که اندر چشم و بینی بود بگیرد کند
 بکرم مصافی در دانه حنظل و انکی نیم زعفران و انکی نیم صبر سقوطری چهار دانگ
 بگویند و بسازند و آب مرزنگوش ترس شدند و حها کنند هر يك چند عددی و برو
 نقشه میسازند و بینی بازمی افکنند و اگر علت قوی تر باشد مرزنگوش با شیر و ختر
 و روغن بنفشه یا میزند و بقطره در دماغ اندازد **صفت** داروی دیگر که بینی
 باز افکنند با عطسه آورد دماغ پاک کند از باد سبل و دیگر علت بگرفته کدوس و
 خردل و برک کل خشک از هر یکی فذری بگویند و بسازند و آب بینی افکنند و مرزنگوش
 می بویند و غرغزه کنند یا ارج فنیق و غذاء موافق و لطیف فرمایند و از چیزهای غلیظ
 که بخار بر سر و دماغ اردنخورند چون باقلی و عدس و لوبو و مویز و در شاب و روغن
 چشم نرساند و اگر در سری باشد بشیرتها که باد کرده شد بدهند و داروی اسپهال
 فرمایند بقدر بیمار و داروی کشیدن سودا در چون شیاف سبز و بروج و باسلیقون
 و روشنائی و بر عقب هر داروی تیز در و راغب کنند و بگویند معتدل شدن و عنبر
 بویندن و دودش چشم گرفتن و از کیندها برهنه کردن و اگر درین میان درد چشم با
 دیدن آید در دماغ از ابل کند پس با سرک ر در زیرا که اگر داروی تیز بدرد چشم رسد
 ابله کند وقت باشد که از علاج بسیار کردن که با دیدن در بلك چشم که را بر باید
 داشتن و ما چند کس با دیدن که از این نوع رک سبل داشتند سه چهار بار بلك چشم را
 بخراشید میرک زایل شد **نوع دوم** باشد که با بدن روغن رسد رکهای که در طبقه ملتهج

باشد و علا مانتش ان باشد که چون در چشم نکری مانند ابوی سرخ که بر روی ملتحمه
ایستاده باشند و اسنک ریزد و عطسه آرد بسیار خاصه چون روشنائی جماع بپند
و روشنائی افتاب **علاج** رک زند و بشربت و دار و اسهال دماغ را و بن را پاک
کند چون حب ایاج یا حب قویا یا حب ذهب و غرغزه کردن با یا ریج فیهرا و نریک
اربعه و بویهاء خوش بکار دارد و از خوردن پناه غلیظ برهیز کند چون رشته و تماش
و سپر و پیاز و نان تازه و ماست و باقی و عدس و برنج و گوشت گاو و بز چون پاک
کرده باشد از خلط که مابیه بکار دارد و عنبر بوشیدن و داروهای تیز چون باسلیقون
و روشنائی و سفیاف سبز و دارو که خاکستر کون باشند نیک باشند که و سبل را و آمدن
آب را بگیرند ما میران جینی بیخ درم تو تپای کرمانی پرورده و شیخ سوخته و سرور
اصغمانی و تو بال مس بکده درم بکوبند و ببینند و بکار برند و برود هندی همچنین
سرد دارد سبل **را صفت** برود هندی که سرد دارد سبل را و تار یکی چشم را با باد
که اندر بلك افتد بگیرند تو بال مس و روی سوخته و زنگار صافی از هر یکی هشت درم
بوده از مینی و صبر سفوطری و نمک اندرانی از هر یک چهار درم فلفل و زنجبیل و زنج
مصری سوخته از هر یکی یک درم دو دابکینه و سفال سوخته از هر یک یک درم بکوبند
و ببینند و بکار دارند و اگر با سبل درد چشمی بآید که البته داروی سرد
اند چشم نشاید کرد الا نذیر بشربت کند و داروی سهل و زرده خایه مرغ بارغن
کل حل کرده بشب بر پشت چشم می نهد و اگر درد سخت کند داروی زرد میکشد باز زرد
تخم مرغ و هر وقتی در زور اغبر اندر اول و دنبال چشم میهد و بر عقب دار و زرد اند
شادخ معسول در میکشد چون درد بنشیند با سر علاج رود از آن سبل و چون
سبل کهن شود و از علاج کردن ملال خیزد بهتر آن نبود که بدست کاری دفعش کند
و چون دست کاری خواهد کرد مدت یک هفته تن و دماغ بشربت و داروی
اسهال پاک کند چون بد است که تن و دماغ پاک شد که مابیه معتدل فرماید بعد
از آن بیمار را پیش خویش بخوابانند و یکی را فرماید تا سرش نگاه دارد و بلك
چشم را از هم بکشد بقلابی که از اجض کبر کوبند و بدست شخصی دهد تا او را
و فرماید تا محرک نگاه میدارد و قلابی بر دارد بدست راست و در کومه چشم

کدزیر

که از سوری بینی است در سبیل افکند آنجا که میان سیاهی و بلك است چنانکه در میان ملتحمه
اند و چون کند نایبترک سبیل با سر قلاب گیرد و قلاب بدست چپ نگاه میدارد و یکی
دیگر بستاند و در پیش قلاب اندازد از بالا چشم و همچنین می اندازد تا گوشه چشم
که از سوری گوش است و قلاب به بدست چپ نگاه میدارد و ناخن بر این دارد و از گوشه
چشم که از سوری گوش است رکی برد و میل اندازد زیر کند و با هستگی بدان گوشه
که از سوری بینی است تا سبیل از روی ملتحمه برداشته شود بعد ازان بریدن آغاز کند
از ان سوری سبیل که با بلك چشم است میبرد یا بگوشه چشم رسد که از سوری بینی است
چون ان سوری بریده باشد از ان سوری دیگر که با سیاهی است اهسته برده تا بگوشه
چشم رسد که از سوری بینی است و چند یک موی سبیل با کمانه سیاهی گذارد زنها
نگذارند که از کمانه سیاهی چیزی بریده شود که اگر بریده شود رطوبت به چشم همه
از بخا بیا لاید و چشم کور شود و چون بریده باشی از بالا قلابها همچنان بر سر بینی
اندازد و بر همان نوع که سبیل بالا بریده باشد از زیرین برده از بد چشم یا بگوشه
چشم که از سوری بینی است چون بگوشه چشم رسیدی قلابها بردارد و تمام برود
و گوشت گوشه چشم گوش دارد تا با سبیل بریده نشود اگر بریده شود تولد
کند چون بریده باشد قلابها از بلك چشم بردارد تا بیماری اندکی آسایش دهد چون
آسایش داده باشد یکبار دیگر قلاب در بلك چشم او ببرد و احتیاط اندرون
چشم بکند چنانکه قلابی اندرش بگردانی اگر بقیقی مانده باشد با سر قلاب امتدان
نیز ببرد و همچنین احتیاط کند هر یکی که در قلاب او ببرد و نرسد که طبقمه
سخت است قلاب اندرون ببرد چون فارغ شده باشد از بریدن قطره روغن
گل در چکاند پس باب زیره و نمک بشوید و بعد ازان زرده تخم مرغ باروغن گل
حل کرده و بر پشت چشم میسند و نگذارد که بلك شبان روز نجسید و چشم را از
هر سوری میجنبانند و اگر در دمزی یاد و چشمی آغاز کند رک زند و یک روز
بگذارند چشم را بردارد و قدری روغن گل درش ریزد و میل کرد بر کرد چشم
بردارد تا بلك بر طبقه ملتحمه بند و سیده باشد و اگر دوشیده باشد بشکافند و
باب زیره و نمک بشوید و زرده خایه و روغن گل بر پشت چشم نهاد مدت سه

درین نوع برود و روز چهارم ذرور ملکا یا اندر کشت روز پنجم شیاف ایار
بکلاب مالک و اندر کشته مدت یک هفته بعد از یک هفته دارو هاء نیز کار فرما
چون با سلیقون و روشنائی و شیاف دبرج و اگر درین میان در چشم برید
در چشم را زایل کند بعد از آن با سرک سبل رود و بعد از هر روز یکبار ماش
آب خورده بروغن شیره یک تا نان زیادت و هر سه روز زین باج خود دم بروغن
شیره مدت چهل روز برین بشر و چون از سبل بریدن با نژده روز برآمد
باشند و در دسری یاد در چشمی نباشد بکر ماه رود و بعد از آن هر یک هفته
برود و بکر ماه و چون چهل روز برآمد باشد گوشت بخورد و غذا بند ریج می
آفراید تا تمام با صحت آید **چشم پنجاه و سیم از کتاب عین الدوا**
ذرور قه اما سها سخت باشد کوچک کرد کناره سپیده چشم باید آید آنجا که
سیاهی است وقت باشد که از گوشه چشم بدید آید آنجا که سویی پنی است
و نیز باشد که در گوشه چشم بدید آید که از سویی گوش است وقت باشد که
انجا بدید آید که زیر بلك چشم است و چون در چشم نگریم اما کوچک پنی
عصب یکدیگر کرد بر کرد سیاهی مانند مروارید که در ریمان باشد

و این علت از کرمی بادید آید که چشم رسد وقت باشد که از آخر در چشم
بادید آید و چشم را سرخ دارد و نیز باشد که سبید بود پرهیز کند از طعام غلیظ
و اگر تن و دماغ پاک نباشد پاک کند بداری اسهال در خورد ماده
ازوی ذرور قزوی کشت و شیاف سپید با ذرور قزوی و ذرور ملکا یا
و داروی کلکون که بو علی سینا ساخته است **صفت** بکیر پوست
خا به شسته چنانکه پیش ازین یاد کردیم درم شادخ مغسل دودرم
نکوبد و بکار برد و اگر مدت دراز کرد شیاف سرخ و دارو نیز کشت نافع بود

بخش پنجاه و چهارم از کتاب عین الدوار اما س ملتحمه بدانکه اما س
ملتحمه از چهار نوع باشد نوع اول ناکاه باری در ملتحمه بادی آید و بر جهد چنانکه
پشه یا مکی بگزد بیشتر اندر تابستان بود و رنگش همچون رنگ بلغم بود

علاج طعامها و لطیف خورد و طلیها بر بلك چشم نهد و نشاید که دارو کشند
مدت سه روز و بویهای خوش بکار دارد و این نوع سه چهار روز زایل شود چنانچه
داروی نباشد نوع دوم فضلا بلغمی بود که در چشم ریخته شود و رنگش نام تراز
بلغم بود و چشم سستی نرازان باشد که انگشت بر نهی زمانی نشان انگشت ماند نوع سوم
اما س نرم تر از نوع دوم باشد و این را چون دست بر نهی زود تر از آن با جای خورد و
علاج دو پودر و سیم یکی است باید که استفراغ کند بر بهتها و داروها

در خوردن قوت ماده و سال بیمار داروی کشند که ماده را تحلیل کند و طلیها و ضمادها
که اندر علاج در چشم یاد کرده شد که در ماده بلغم بکار دارد اندرین علت هیچ داروی
خسک نباید کشید الا داروی که تحلیل ماده کند چون شیاف سرخ و نرم و اگر اندکی
درد باشد شیاف بریو ما کشد و کرمانه بکار داشتن و ضمادی از این نوع سازند و
بر پشت چشم نهد پوست نارنج و بنفشه و نیلوفر و همچنین چشمه را باب نیم گرم
میاید شست و هر وقتی قدری صبر باب حل کند و آن آب را در چشم کشند یا اما س
بگذارند نوع چهارم ماده غلیظ باشد از جنس سیم و تولد درک سرطان هم از این
ماده باشد و بیشتر این گونه چهارم به بلك رسد و نیز با بر روی رسد و علاج چنانست
که اما س سخت باشد در ملتحمه و در سخت نباشد و رنگش با رنگی موافق بود
و بیشتر این علت در آخر در چشمه یادید چون کهن کردد و باشد نیز که از
پس سرجه بادی آید که در تن آمده باشد و کودکان و زنان را بسیار باشد و نیز اند
بیماری طلیقه ملتحمه و چون از بیماری طلیقه ملتحمه باشد آب بسیار ریزد و از بیماری

بلك اب نرزد و اب از پنی نیاید و این ماده غلیظ و سوداوی باشد **علاج** اندکی
 خون بردارد و شربتی خورد بدین صفت برک کلک و زبان سنا مکی از هر یک سه
 درم تخم بادیان تخم کاشنی از هر یک یکدرم پوست هلیله زرد و افسنتین از هر
 دو درم عناب و سپستان و آکوسیا هر یک ده عدد اصل السوس یکدرم جو شاند
 و ده درم ترنجبین بر نهصد صافی کرده نافع بود و چون شربتها خورده باشد و ماده خسته
 شده حب قق یا فوما بد که پیش ازین یاد کرده شد **صفت شیاف حلوی** که سود
 دارد که و خارش و بادی که اندر طبقه ملتحمه و بلك باشد روی سرخته سه درم
 اقا قیاد درم کشیر و صمغ عربی و سنبل هندی و زعفران جاسی از هر یک یکدرم
 بکوبند و بسر شدند و شیاف کند و بکار برند **صفت شیاف اسود** که سود دارد بادی
 که در بلك چشم افتد روی سوخته یکدرم و نیم زعفران نیم درم سید و مر و ارید از هر
 یکدرم افیون یکدرم نیم اقا قیابخ درم شیاف ما میثانیم درم بکوبند و بسینند و
 بسیاف کنند و بکار برند **بخش پنجاه و پنجم از کتاب عین الدرد در سخت
 شدن طبقه ملتحمه** بدان سبب چشم دشوار تران کشادن و آن سختی تمامت
 بطبقه ملتحمه نرسد و نیز باشد که بلك نیز برسد و چون از خواب بیدار شود چشم دشوار
 تواند جنبانیدن وقت باشد که اندر گوشه چشم بلیدی خشک بید آید برین گونه

و سبب این علت خلطی خشک و غلیظ باشد **علاج** اول طبع نرم باید کرد و شرب
 بنفشه و داروی اسهال و قرص بنفشه و پیوسته که ما بر بکار داشتن و سر پنجاه
 آب گرم داشتن و پیوسته آب گرم اندر چشم چکانیدن و خر قرابه باب گرم
 کردن و بر پشت چشم نهادن و برهیز کردن از طعامها سرد و خشک و روغن
 بنفشه و روغنهای نرم بر سر کردن که خشکی برود و ناف و کف پا و کف دست بمو
 روغن مالیدن که از روغن بنفشه کرده باشند و برود آب عوزه اندر چشم کشیدن

بخش پنجاه و هشتم از کتاب عین الدوار در خریدن ملنجه

بدانکه خریدن ملنجه ان باشد که خارش کند و آب بسیار ریزد وقت باشد از پس خریدن
بلکه آه چشم شرح گردد و از سرخی ریش گردد برین مثال

ماده خارش بلغمی شود بود بطبع بوره که بطبقه ملنجه رسد و خارش بدین کند **علاج**
بیمار برهنه کند از طعامهای غلیظ و بد که او چون تمناح و رشته و باقی و عدس و گوشت
گاو و بز الا شتر که گوشت شیشک و حمص آب چریب و کرما به معند لیکار داشتن
و داروهای نیز بکار بردن و شیاف سرخ و دینج و داروی روشنایی و با سلیقون
صفت با سلیقون لبل و دار بلبل و زنجبیل و هلبله زرد و هلبله سیاه از هر یک

بج درم صبر بکدرم و نیم کف دریا شش درم شنکوف پنج درم سلنجه و قونقل هر یک
چهار درم نونشادر یک درم بکوبند و بسینند و بکار دارند در جمله یا زده دارند

بخش پنجاه و هفتم از کتاب عین الدوار در ریختن و پوسته

در آداب ریختن و این از چند نوع باشد **نوعی** از اندرون رکها و کاسه سر آید
و از رکهای که در بلك چشم است علامات است که آب پوسته ریزد و عطسه بسیار آید
برین مثال

علاج اول آن را پاک کند از خلطی که ظاهر باشد و دماغ را بغرغزه پاک کند
و عطسه آورد و در روی کریش از این یاد کردیم بینی باز او کند تا دماغ را با عندال
باز آورد و بسوی خوش فوت دادن و هر سه چهار روز سر تراشید و بر پس سر

مجامعت کردن **نوعی دیگر** که از رکهای بیرون کاسه سر آید لامات است که رکها
قوی باشد و رکها صدغ بر هم بنشسته **علاج** ضماد های نهند که مادها با خیتک
کند چون غبار آسیا و کند رسوخته و سوده و خاک او بر او بی که از خار بکشند و آب
حظمی بر پسر سطلی کردن و طبله ها قایض سود دارد **نوعی دیگر** از ضعیفی
عضله ها باشد و علامات است که چشم برآمده باشد و آب پیوسته ریزد و بکها
دشوار بر توان داشت **علاج** داروهای کسند قوت دهند و تحلیل کنند
چون با سلیقون و برود حصوم و رو شنائی و شنیاف احمر لین **نوعی دیگر** لاک
باشد و این هم از نوع باشد یکی مادر زادی باشد و از آن علاج نیست نوعی دیگر
است که دست کاری باید کرد چون سبیل و تاخه یاد کرده شد و گوشت کوشه
چشم بان برداشته اگر گوشت چشم بان برداشته اگر گوشت کوشه چشم بیشتر
برداشته باشند علاج نیست و از آن گوشت اندک برداشته باشند **علاج** به
درود کند و صبر و درود کند و شنیاف ایستار و بدارو هاء مفرد مرکب هر چیز که گوشت
رو یاند سود دارد **نوعی دیگر** از گرمی مزاج چشم باشد علامت است که رکهای که
چشم پیوسته اند فراخ شوند و سرخ گردند و جنبانیدن سبک باشد و ایش گرم باشد
چنانکه روی بسوزاند همچنان که کسی بگرید و آب گرمی که باشد زیر آن که رطوبتها
بگذارد از و دی که از دل بر خیزد و آب حده اید سرد باشد زیرا که رطوبتها بگذارد
از و دی بخنده بسته شود و علامت آن که رکها چشم پیوسته باشد است که
رکها که چشم پیوسته باشد نیک شوند و سرخی کمتر و جنبانیدن چشم با هستگی
و طبقه ملخمه سفید باشد و ایش سرد و غلیظ چون دست بر نهند سرد **صفت**
داروی که سود دارد آمدن آب راهلیله را در میان خمیر نهند و اندر تنور
بندند تا بسوزد پس از آنجا بردارند و اسنخانش بگویند و یکد هر از آن پوست
باد آنکی زعفران بسایند و همچون سرمد در کنند با پار تو تیبای معدنی بستانند
و اندر میان خمیر با تیش بسوزانند و تو تیبای از میان خمیر بیرون کنند و چند
کوت باب بشویند ده در مر از آن تو تیبای با یکد ر م قائله بگویند و بسیرند و بکار
دارند **صفت** داروی که اب ریختن را سود دارد تو تیبای تنک هشت در

سرکه بکدرم فلیتا ز چهار دانگ شادنج یکدرم ونیم بگویند و باره درم آب هلیله
زرد بپینند و بکار برند و اگر مرهمی از او باقی بکشد و بر پیشانی طای کند سود
دارد سردی کا و کوهی کوز بر چشم دود کند سود دارد **صفت** داروی که سود
دارد آمدن آب از چشم استخوان هلیله کابی سوخته یکدرم آمله و نماز و از هر یک
نیم درم بگویند و بپینند و بکار دارند و اگر نوبت باساید و باب سود و باب هلیله
زرد برورده کنند و خشک کنند و بسایند سود دارد **صفت** داروی که سود را
بخشن آب را شادنج معنول و نوبت با برورده و سرفشیدنا ذهبی از هر یک یکدرم
سید و سرورید ناسفته از هر یک نیم درم شباف مامینا و صبر سقوطی از هر یک
دانگ نیم بگویند و بپینند چون غباری و بکار دارند **صفت** داروی که بخشن
آب که از سردی بود سود دارد فلفل و نمک هندی از هر یک یکدرم فلفل دودک
کف دریا نیم درم سرسبز نیم درم کوفته بچنه سرمه اندر چشم کشیده و برود آب
غوره و با سلیقون روداری روشنائی و شباف و رنج و سرمه اصغفانی آب
بخشن را سود دارد **صفت** کل اصفرار زعفران یک مثقال کا فود
ریاجی نیم دانگ چون غبار سوده و بکار برده و بخشن آب را سود دارد
صفت دلروی که مزاج چشم را سود دارد نوسان در برسد هلیله زرد و
هر یک چهار درم بلبل سیاه نیم درم دار بلبل یکدرم بگویند و بکار دارند **بخش**
بخاه و قسم از کتابت عین الداد و خون آمدن از طبقه ملخمه
و این از سه نوع باشد **نوع اول** از جوی یا از سنگی که بر چشم آید و طبقه ملخمه را
مشکافد و خون بیاید **نوع دیگر** باشد ضربت بر آید اما نتواند و خون از جایگاه
دیگر بیاید **نوع دیگر** از آن کردن بسیار وقت باشد که طبقه ملخمه بترکد
و با قوی بر چیزی کند چون گمان و مانند آن برین مثال

علاج در حال رك قبضه زرد و خون کبر و بچه که مراند در چشم ریزد و شیش درختان
 اگر سرخ چشم و آماس و خون آمدن هم چنان باشد پس سپیده خابرا اندر چشم کند
 با گل ارمنی و باره کند را بشیر درختان بیا میزد و اندر چشم میگذرد و زرد چشم
 مرغ بیزد و بر و عن کل حل کند و شب بر پشت چشم نهد اگر خون زحمت دهد
 خون را بخورفراک کند و شادنج معسول و اندکی کافور بوی کند و بیند و انا که
 خون بر نیامده باشد توتیا پرورده در چشم کند و اگر آماس دین بنشیند آب نمک
 اندرانی اندر چشم کنند تا آماس بنشیند پس باره صعتر و زرفه خشک با آب
 بخوشاند و بدان آب چشم را بشوید اگر باقی آماس مانده باشد پس آب ترب بقطره
 اندر چشم میچکاند و مرهم از پوست ترب و مویز و سرکین کبر تر سازد و بر چشم
 نهد تا آماس را که کند و اگر طبقه ملخه دریده باشد باب نمک و زیره بشوید و اگر
 زرنج سرخ باب بساید و ساعتی بگذارد تا آب صافی شود و آن بقطره اندر چشم
 میچکاند و همچنین اگر سرکین کا و کند را اندر زیر چشم رود کند سود دارد
 و خون باز گیرد و این شافر سود دارد آمدن خون از طبقه ملخه شادنج شسته
 سه درم روی سوخته دو درم سبد و سر و ارید ناسفته هر یک بگذرد و نیم
 اسفیداج یک درم فوفل چهار دانگ و نیم زرنج زرد و خون سیا و شان و زعفران
 و کهر یا از هر یکی نیم درم صمغ عربی و کثیر هر یک دو درم و نیم جمله داروها
 دوازده است بگویند و بیبیزند و بخون فروج بشیاف کنند وقت حاجت
افند چون دود کرد و با چیزی که همچون کربسه باره گاه یاریک
علاج شیر درختان در چشم مید و سب و اب سرد اندر چشم میگذرد تا پاک شود
 و اگر پره با چیزی درشت اندر چشم نشسته باشد و بدیدار نباشد باز چشم را باز

علاج شیر درختان در چشم مید و سب و اب سرد اندر چشم میگذرد تا پاک شود
 و اگر پره با چیزی درشت اندر چشم نشسته باشد و بدیدار نباشد باز چشم را باز

زیر و بالا احتیاط تمام بگذران احتیاط چنان باشد که با زده پنبه بر سر میله بچند راند
 چشم بگرداند اگر چیزی درشت باشد و اندر نظر نشسته باشد بیکد و نوبت شیر زان
 انداختن در چشم دو شد پس مبدار بر دارد چنانکه برده طبقه در یک نشود و اگر کوی
 در سر لعبت افتد شفاف ابار کشند **صفت** قلبه از رو سفید اج از زین زوس خسته
 و سه اصغمانی وضع عربی و کثیرا سفید و ابار سوخته از هر یک هشت درم مرصفا
 و فیون صغری هر یکی یک درم کوفته و اباران شفاف کرده **بخش هشتم از کتاب**
عین الدوار در قرحه **ریناک** **ملححه** **حیثه** **رشد** و این قرحه
 باشد بزرگ و غرر بسیار بر کیر و و این را سبازی دیکه خوانند و اگر زود به علاج
 مشغول نشوی در بر کند و طوطها چشم تمام با لاید برین مثال

علاج باید که هر چند زودتر مشغول شود اول رک زرد و داروها و مشربها
 و داروی کلا رفو نماید و ماده هر چند زودتر شیب کشد و داروی کشد که ماده
 باز دارد چون شفاف سفید افیونی و شفاف ابار و همچنین توتبای پرورده و زرد
 و زرد و ملکا یا که فرجه کرده باشد سود دارد و چون که گشته باشد این شفاف سودا
 بکیرند اسفند اج از زین هشت درم افیون از زود پرورده و کثیرا از هر یک یک درم کند
 نیم درم بگوید نیز در و باب اباران شفاف سازد و بکار برد و زرده خا به بر پشت چشم مستحبت
 و علاج این غلظت چنان کند که علاج ریشی که اند طبقه قرفی بدید چنانکه آن جای
 دیگر یاد کنم **بخش نهم و یکم از کتاب عین الدوار** **در فرق لانتا** یعنی برین
 طبقه از هم بشوند از سبب جوئی یا کاردی یا سنگی یا
 که بر چشم

علاج در حال وساعت رك زدنك فيقال وبن را از ماده خلط پاك كند چند
 زود تر و ماده را كسته كند از چشم و فر و كشد بز بر و غافل نباشد زيرا كه رطوبت بهاء چشم را
 زيان دارد و باشد كه انرا ببالايد و چشم خشك شود و از داروي كشيده ن اگر خون اين
 بقوت باشد بگرم شاد بخ و بنيد امك كافر با هم ديگر بيا ميزد و اندي اندر چشم كشد
 و چشم را سخت بيند و اگر خون كمر ايد تو تياي پرورده بكار دارد و زرده تخم
 پخته بروغن كل حل كرده بر پشت چشم نهادن سود دارد و اگر خون بسيار باشد و
 پاره بايستد وضع ان بتوتيا كند و اگر بتوتيا باز نايستد قدری اب زيره و نمك
 اندر كند چنانكه **بخش شصت و دويم از كتاب عين التوادر نوشته**
كر از ملحه بر ايد از گوشه كرا سوي سبي است علاج
ات و اين كوشتي است سست باشد كه رنگش سخت سرخ نباشد و ركها بد
 پوسته چنانكه اندر رك ناخنه باشد برين مثال ه

اين علت از خونی غلیظ باشد و سوخته که انجا بیستد و نوشته ازش تولد کند
علاج رك زدن و استفراغ كند بشربت و دارو هاد و خورد ماده بر قلاب اندر
 بايد افكندن و مبدار انخوشين گرفت و مبدار ابريدن و بگذارد كه از سر قلاب بجهز زير
 كوشتي سست است چون بریده باشد اب زيره نمك بشورد و زرده خایه سرخ با
 روغن كل بر پشت چشم نهند و باشد كه كوشتي افزونی از طبقه ملحه بر ايد از سست
 كرده امد باشد یا پس كشادن اب یا از سبب دستكاري چون سبیل و ناخنه
 یا از سبب پروني **علاج** همچنانكه نوشته بردارد او را بن بر دارد و علاج هر دو
 همچون علاج ناخنه و سبیل كند **بخش شصت و سوم در ریح طيفه قرينه ريشهائی**
كه در طبقه قرني ايد و اين ريشهها از هفت نوع باشد چهار از پروني طبقه
 قرينه و سه در اندرون طبقه قرينه و ان چهار نوع كه پروني طبقه قرني بدید آيد

اول نقطه نبرك باشد چون دوری و نوب دوم مانند ابری و این از نوع اول
زیر تر باشد و علامت آن بر سیاهی نقطه بدیداید نبرکت کمتر از نوع اول و بر بلید روشن
تر نوع سیم بر سیاهی نقطه بدیداید نبرکت از نوع اول و دو بر نزدیک بسپید
و بر ابرو بر بسپیدی مانند ابری سرخ بدیداید و بیشتر این بر کناره سیاهی بدیداید
و آنچه بر سیاهی باشد بسپید باشد و آنچه بر بسپیدی باشد ابری باشد سرخ باشد نگاه
در چشم کنی مانند ابری پنی بر کناره بسپیدی و بر ابرو بر سیاهی مانند ابله سفید
نوع چهارم مانند ابری پنی بر روی قرفی بر آمده شده و نبره نوع دیگر
که در اندرون طبقه قرفی بدیداید نوع اول مانند نقطه کوچک پنی بسپید که
اندر کوی افتاده باشد و رنگش صافی باشد و بلیدی خشک کند نوع دوم فراختر
از نقطه اول باشد و در دناک تر و رنگش تار بکتر و پیر و نزدیکتر نوع سیم نبرکت
و سرخ ناک تر و بلیدی بیشتر و اگر مدت او دراز کرد در طوب چشم با لاید و چشم کور شود
و ماده این ریشه هم گرم و تیز و سوزان باشد و هر رویها با درد و ضربان باشد و
دم بدم همچون بیشتر نبره طبقه قرفی برند هر ریشی که غور بسیار تر دارد از اربله کوبید علاج
دببله چنانکه در دویله ملحقه بدید کرده است و یاد کرده شد برین مثال

علاج چون از این نوعها که یاد کرده شد نوعی باوید آید رنگ قیضالی نبره و اسهال

کند در خورد قوت و سال و هر یک هفته از رک قبضال قدری خورن بر میدارد **د**
شرتها ازین نوع خورد بنفشه سه درم کاو زبان کل سرخ هر یک سه درم جمع است.
سپستان الوسیاه هر یک ده عدد خرما هندی پنج درم کشمش شش درم نخمه کاشنی
یک درم اصل السوس نیم درم جمله جو شانه و بالوده و ده درم خیار چنبر و بیست
درم ترنجبین صافی کرده نافع آید و بعد از خوردن بر و غن بادام شلین
و بعد از سه روز بخت بنفشه فرماید و در خورد قوت و سال بیمار و مدت سه روز
ظلی بر پشت چشم بنهد و نذر اروی جزر کند تا ماده تمام فعل خود بگذرد زیرا که
اگر ماده تمام فعل خود نکرده باشد و داروی جزر کند بدش رسد چون شیاف
ابيض و داروی درد دندان ماده آن آجا بايستد و درد کند و طبقات را بخورد
و مدت دراز کرده زیرا که این ماده تیز است و سوزنده اولیتر است که مدت سه روز
بگذارد بعد از آن داروی کشیدن آغاز کند چون شیاف ابيض و شیر زنان و شیرین
و سپیده خای مرغ و ریش چکانیدن بالعباب بردان و بر زقطون و علاجی که در درد چشم
آورده است باید کرد و بیمار را دست و پای مالیدن و حمامت کردن بر ساق و اگر
ریش اندر چشم راست باشد بر پهلوی چپ خسپند و اگر اندر چشم چپ باشد بر پهلوی
راست خسپند و اگر فصد کرده باشد و داروی استفراغ خورده و درد و ضربان
ساکن نشده باشد یکبار دیگر رک زند و داروی استفراغ خورد و قوت بیمار نگاه دارد
و طبعی و قزوح و اطراف بزغاله دادن تا قوت بیمار ضعیف نشود زیرا که چون
ضعیف شود علاج دشوار تر برد و اندر اول علت درد سخت باشد شیر
دختران سود دارد زیرا که تحلیل کننده است و علامات ریشها و چشم است که چون
در در چشم نکری بر ظاهر طبقه قرینه مانند ابری تاریک بینی بر سر قرینه استاده
دلیل است که ریش خواهد بود زنها را باید که در اول داروی بچشم رساند که آنزود
اندر وی باشد الا شیر دختران و شیاف ابيض بشیر دختران حل کرده بعد از آن
سه روز و اگر ریش دیر سر کند قدری آب شنبلیله و با اکلیم المملک اندر چشم میتابد
کرد تا ریش ازیش بیالاید و صافی شود بر طبیعت انرا بر ویاند و درست شود **صفت**
شیافی که سود دارد آوردن ریم و پاک کردن و در در چشم را صمغ عربی و کثیرا و شنبلیله

هر يك دو درم استفیاج پنج درم اقون و قلیه با سیم هر يك يك درم نگویند و آب
باران شفاف کنند و اگر بزرگتر از این بر آید سطر بود شفاف آن ز روی سود دارد
که یاد کرده شد چون از روی پاک شود شفاف آبار میکنند تا آن که کرم از آن آید
باشد هوار شود چون هوار شد سید کرد اثری بر آنجا بد آید شفاف سرخ و زرد
کنند و زرد را غیر و پس از آن شفاف سبز و اگر نشان ریش بماند باروی که نشان
زایل کند **بخش شصت و هفتم از عین الزوار ابله بطبقه قرمزیه و نشیج**
آن و این ابله از رطوبتی بادید آید که اندر طبقه های قرفی گرد آید و این طبقه قرفی
چهار پوست است بر روی همدیگر چنانکه شرحشان یاد کرده شد و این ابله رنگش
بیکدیگر مانند از دو نوع یکی از گردیدن جایگاه که رطوبت اندر آنش گرد آید و نیز
از گردیدن جایگاه است که چون ابله در پوست اولین بدید آید زود نیک شود
و اسان تر از هم آنها باشد و علامت آنست که رنگش سیاه و صافی با و
سیاهیش از آنست که بیماری باز ندارد و از نور پنهانی دور تر است و اندر زیر
پوست نخستین است و پوست نخستین نیک است و در بدنش اسان چون اندر
زیر پوست دویم و سیم بی در علاج پذیرد و دشوار باشد مدا و اگر درون و با
مخاطره باشد و در در سخت کند و رنگش سپید باشد و سبب سپیدی آنست
که روشنائی باز دارد از آنکه سیاهی طبقه قرینه رسد و اگر ابله در پوست دویم
بدید آید رنگش همان بود اول و سیم اما از جهت گردیدن رطوبت از دو گونه
باشد یکی از کمی و پستی آب با از سطر بی و تنگی رطوبت و هر آنکه که رطوبت بسیار باشد
و نیز بود پس در در سخت کند و خطری بزرگ است و چون رطوبت اندک باشد
و سطر در رس کمتر بود و خطرش نباشد و باشد نیز که رطوبت سپید یا سیاه
با سطر یا تنگ یا شور یا خوش باشد و ابله چون در پوست دوم بدید آید از
نور پنهانی دور تر است که باشد آن اسان تر بود و از آنش نباید ترسیدن و چون نزدیک
پنهانی باشد چون بهتر گردد اندر جایگاهش سپید بدید آید و پنهانی
باطل کند و چون اندر زیر پوست سیم و چهارم بدید آید علاجش
دشوار بود و اگر نزدیک پنهانی باشد از آنش نباید ترسیدن بر زمین

82
علاج نخست نباید دانست که فرق آبله و ریش آبله چون نطق سفید بود اول ریش
قیفالی زند و شربت و داروی اسهال در خورد فوت بیمار و از طعامها بد بگذراند
کند و شیاف ایضاً و بار به هم بمالند که کند و چون از درد ساکن شد شیاف که آنروز
آن در وی باشد در کشد و چون علت باختر رسد شیاف کند که کشد چون بهتر شود شیاف
سرخ و بر مر تا علت را تحلیل کند و چون چشم درست شده باشد و سرخی رفته داروی
دوشنایی کشد و شیاف دینج **صفت** شیافی که سپیده از چشم برود که از پس آبله
مانده باشد و نشان را بورد سرخ و توتیا و قلمیا و سرطان مجری و شیخ سوخته و
ماز و سوخته بگویند و ببینند و نیم دانگ سنبل اندرش کنند بار دیگر بسایند و بکا
دارند و اگر در چشم سرخی باشد یا در وی ذر و راغب کشند با آن سرخی برود
و اگر بیکدم پوست خایر شسته و بیکدم نبات مصری بگویند و ببینند سپیده
از چشم برود **نخستین صفت و هشتم از کتاب عین الدوا در سپید**
که در چشم آید آنکه سپیده که بر روی قرینه افتد از دو نوع باشد یکی بر ظاهر باشد
و یکی در باطن آنچه بر ظاهر افتد نشان خوانند و اثر نیز گویند و در زحیره و خوارزم
شاهی بخاب آورده است دو قرینه باطن قرینه سپیده گویند و این سطر باشد و است
دو قرحه و آبله باشد و باشد نیز که از پس در دصعب باشد که سفید بر روی طبقه
پیدا شود و نیز باشد که چشم جوشد و در وی تیز اندر کشند از بادید آید و باشد که در
چشمی که از هوا بادید آمده باشد باز آبله بر روی قرنی پیدا شود و الله اعلم بالصواب

و باید که فرق کند میان نشان و آبله و ظاهر و باطن **علاج** میباید که بداند که سبب شیخ

از چیت چون بدانسته باشد استفراغ اندرین ابله نماید مگر وقتی که گرمی چشم رسد
از تیزی دارو کشیدن بخارک باید زدن و علاج این علت بداری باید کردن
که جلادهد چون داروی روشنائی و شیاف و بیج و در اول رنج شیاف ابیض
و شیاف اباریکلاب مالید و کشیدن و هر آنکه که سپیده تنک باشد آب شقایق
در چشم کشید و با عصا و قطره یون با غسل مصفی کشیدن سود دارد و اگر سپید
تنک باشد با سطر در چشم دارو کشد چون روی سوخته و قطران و بوره آن
و نوشادر پیکانی و نمک اندرانی و کف دریا و خرچنگ بحری این سپیده را
و نشان را سود دارد و همچنین سپیده چشم و ابله و اثری که بر روی قهقهه افند
خرچنگ بحری سوار اسفند کف دریا بعصر الضب پوست خاکی استر مرغ توتیای
از هر یک دو درم و اندر رنج دیگر بکنند اسفند اج از زین و توتیای مس و زاج شامی و
سوارید ناسفته و عقیق سوخته و روی سوخته و قلمیاء زرد و توتیای هندی
و سفال ستر و شادنج عدسی و توتیای کرمانی و توتیای محمودی و پس سوخته از
هر یک در مسکی و اندر رنج دیگر دو بهر نمک اندرانی و دو درم بوره نیم درم
مرقینا و شیر طوطی و دو درم کف آبکینه بکنند و بسینند و دو دانگ مس اندر
کنند و دیگر باره نیک بسایند و بکار برند چون سر به **صفت** شیانی که سود دارد
سپیده چشم را بکنند سر کین پرستک و عاقر قرحا و انزروت و زنگار و کف آبکینه
و قلمیاء زرا هر یکی نیم درم بکنند و بسینند و با نیکین برشند و بکار برند **صفت**
داروی که سپیده را و نشان ابله را زایل کند انزروت و بوره ارضی و نمک اندرانی
از هر یک دو درم و نیم درم شیطج یک درم بکنند و با نیکین برشند و بکار برند و
خداوند این رنج بگماوه بیشتر در علاج زود پذیرد **صفت** شیانی که سپیده را
ببرد سر کین سومار سه درم زنگار یک درم بسد سه درم اشنه نیم درم پوست خاکی
استر مرغ سوخته ده درم توتیای هندی دو دانگ و نیم منک و وجه عدد دارو
ده است سر کین پرستک با نیکین شرسنه از موده است **صفت** داروی که
سپیده را رنگین کند و تاریک نماید مازو و افاقیه هر یک یک درم قلعند نیم درم همه را
باب شقایق النعمان برشند و سیراب کنند و خشک کنند اندر سایه و دیگر باره بکنند

و باز هم باب شقایق اللعان برشند چند کرب و اندر چشم بسکند و شیر خزان که
 هنوز گرم باشد اندر چکانیدن سپید چشم و اردی و اسود دارد و شیر مکدم تر
 اندر کیند چشم را سیاه کند و عصاره عنب الثعلب و عصاره پوست جوز تر و عصاره
 پوست انار شیرین اندر کشند چشم را سیاه کند و از رقی زایل کند و بندق را بسوزند
 و باروغن زیت بسایند و بر سر گردک از زرق چشم بمالند و آنجا که جایگاه مغز است از زرق
 زایل شود و این داروی آزموده است و اب حنظل بمیل اندر چشم از زرق کشند سیاه
 گردد و زعفران اندر زین علت سود دارد **صفت** سرمه که چشم را سیاه کند و سپید
 که از زین باد اید بپوشد بکسیند سرمه اصغها فی صافی سه درم مروارید یک درم
 ناسفته مشک و کافور هر یک دانگی سیاهی که از روغن زیت بکسیند و درم زعفران
 یک درم بکار دارند **بخبر شخصیت و نهم از کتاب ابن الدوا و در سرطان که**
در طبقه قرنی بدید آید و این سرطان چون خرچنگی باشد که در قعر قرنی
 بادید آید و همچون گوشت باره سرخ از قعر بر روی قرنی افتد و در کجا چشم سرخ باشد
 و قوی و در دوش سخت باشد و بیماری فرار کرد و وقت باشد که از بی قراری درد
 درد سر بادید آید و از روی طعام نکند و اگر طعام گرم خورد درد زیادت شود و
 داروی نیز نشاید کشیدن که ریخ را زیادت کند و نیز وقت باشد که این سرطان
 از طبقه ملحمه بادید اید و طبقه قرنی را بکسیرد برای این مثل

و این ریخ دشوار زایل شود زیرا که هر ریخ که باشد داروی بقوت تر از ریخ باید
 تا ریخ زایل تواند کرد و از بهر اینست که ریخ جزام و سرطان علاج دشوار بدید
 زیرا که هیچ داروی بقوت تر از این ریخ نیست و این ریخ از خلطی سوداوی بادید
 شود اگر بیمار جوانی کند ریخ و درد سر زیادت شود **علاج** صواب اندرین علت
 است که جمید کند تا آنجا بآورد باشد ساکن کند و آنچه در درد باشد هم بر آن بمالند

و خست تن پاک باید کردن از خلط سرداری و بعدا شیر تازه خوردن هر اول با مکرر
 و گوشت تره و بزغاله و آنچه بدین ماند و اعتدال مزاج بر نگاه دارد و نیز آب پنیر باید خورد
 یاداری خورد بدین **صفت** افیمونی یکدرم سنامکی چهار درم کاو زبان پنج درم
 تردیم درم بسفاج یکدرم سوربخان نیم درم تخم کاشنی تخم کشتوت تخم کشتوت تخم خیار
 پوست کنده هر یک دو درم هلیله کابلی چهار درم خربوب شامی و نمک هر یک نیم درم ^{الشیر}
 یکدرم فلفل ریون دانکی اسطوخودوس سنک ارمی و فلفل و مصطکی هر یک یکدرم
 بکوبند و بپزند و شربت ازین پنج درم اندر آب پنیر باز خورد و هر یک دو روز بیک بار
 در مسنکی هلیله کابلی با سه درم سنک شکر سفید بخورد و این دارو اندر چشم کشد
صفت بگرد توتیا و شادنج و نشاسته از هر یکی یکدرم شیاف مامتا و کل مختوم
 از هر یکی نیم درم مرورید ناسته دو دانگ بکوبند و بپزند و بر مثال سرمه در چشم
 کشند و سپینه خای مرغ باز رده خایه با کلاب هم امیخته شب بر پشت چشم نهد
بخش هفتادم از کتاب عین الدواد که معنی غوری که در طبقه
قرنی بدید آید و این دو نوع باشد یا از درد سر بدید آید باز از ماده اضله
 که طبیعت ازاد فکند و آنچه بماند و ایر غلت ازین با دید آید جو طبیعت نگاه کند
 مانند ناخنه در زیر طبقه قرنی بپند و بعضی بهتر یا بسیار تر و جایگاه نزدیک کرد
 و سیاهی یا پنهان کند و اسباب این از سه کوفت است اول انگریش پاک ناسته از غور
 جراحت بسته شود یا شتر ناکرده ساکن شود و غور اندر روی بماند سیم سبب در
 ماده ایجاد بدید یا ماده در روی که از تری با دید آمد باشد قدری بماند و بر شود
علاج این مانند علاج بزه و ریش است میباید کرتن و دماغ پاک کند بداری که
 در خوران ماده باشد چون قرص بنفشه و ایاچ و فقا و حب قوقایا و حب شبیار و هر
 شب دو درم پوست هلیله زرد یکدرم بنفشه وقت خفتن تناول کند و بخسید
 چون ماده ازین و دماغ پاک شده باشد قدری آب حلیله اندر چکاند و پس از آن
 شیاف کنده کشیدن بشیر دختران **صفت** شیاف کنده و انزروت اشق هر یک
 پنج درم کنده درم زعفران دو درم هر را خورد کند و بحر بر سبب جدا و با حلیله
 لبرشند و شیاف کنند **صفت** داروی معسل که اندرین علت بکار دارند زعفران

و مروضه از هر یکی یک درم شراب سه درم غسل شش درم نخت زعفران اندر شراب
 حل کنند پس صبح و عصر و آید با آب یا میزد پس بعسل بپوشند و در شیشه ابکیه کند
 بامداد و شبانگاه در کنند شیاف احمد بن ادرین علت سود مند است **صفت**
 شیاف الورد در چشم سخت باوریش بزرك با و مود سرخ با و مدها و کهن را
 و بیرون خاستن چشم با و بری که اندر پس طبقه قرنی مانده باشد زایل کند و ماده
 از چشم باز دارد بزرك کل سرخ تازه با نژده در مقلیمیا و سیم محرق مغسول پنج درم
 و زعفران پنج دانگ و نیم سنبه مندی دانگی سنسو موصافی نیم طار و نیم انک صمغ
 عربی پنج درم رافنون نیم درم بره سوری و نیم حبه زنگار دانگی سنسو هر را بگویند و آب
 باران بپوشند و شیاف کنند اگر بدین علاج بهتر نشود علاج طرفه کنند و اگر بدین
 کار بر نیاید داروها که اندر علاج آب فرو آمدن یاد کرده آید بکار دارند و اگر بدین
 نیز زایل نشود فتح کنند همچنان آب را و بر آید آن راه که آلت فتح در برده باشند
 بیرون آرند پس جراحت با علاج کنند اما اگر چه مادر روزگار خویش این عمل نکند
 و از استاد ندیدیر و از استاد آن زمان ندیدیر و لیکن در ذخیره خوارزم شاه
 یافتیم **جالبینوس حکیم فرماید** اندر روزگار خویش کمالی را دیدیر که خداوند این
 علت پیش خود بنشانند و سر و مهر و دست بگرفت و بچسبند سخت ما دیدیر
 که بر مهر فرود آمد از آن موضع انحراب را که چشم فرود آید بدارند و بماند ما این صنعت
 نکردیم الا بداری **بخش هفتم دیگر از کتاب عین الذواد در تشنگی**
طبقه قرینه سبب تر شدن طبقه قرینه ماده غلیظ باشد که طبقه قرنی را
 بردارد و علامتش است که بر روی طبقه قرنی همچون دودی با آری تر
 استاده باشد و بدین علت چشم خیرگی کند برین مثال

علاج بن راود ماغ را از خلط غلیظ بان کند محب قوقا با و حب شنبلیله و حب ایلیچ

صفت حب فوق یا آفتنین دانکی ایاچ دو دانک مصطکی دو دانک شکر الحظله
دانکی غاریقون دانکی تربد دانکی مقل دانکی سقمونیانمیدانک جمله کوفته و پخته کنند
و حب سازند بعد از آنکه برهیز کرده باشد بخورد و شباف مراره و شباف دینج
و در ازی روشنائی و در ازی باسلیقون کشیدن و از طعامهای غلیظ برهیز
کردن نافع بود **بخش هفتاد و دوم از کتاب عین الذوا در خشکی**
طبعه قریبی بدانکه این علت از دو وجه بدید یک ماده اصلی کم شود و
هر چه بخش وی باشد اندک اندک از وی ستم و عوض آن بد و نرسیده
و طبقه بدان سبب در هم کشیده شود **دوم** آنکه رطوبت بیضیه کمتر شود و طبقه
در هم کشد و شناختن هر دو آنست که آنچه بسبب کم شدن رطوبت بیضیه با
مردم چشم تنگ تر شود علاج بکرمه و رفتن و شیر زنان بر سر نهاده و روغن
کل بنفشه و روغن نیلوفر و مانند آن بینی در چکانیدن و طعامهای لطیف
خوش گوارا شامیدن و آنکه بسبب کم شدن ماده اصلی باشد مردم چشم
بر حال خویش بماند و این علت بر آن را با ستم

علاج هر دو ریخ و دشوار است و اما اصل آنست که بتدبیرهای تری فرایند کنند
و کرمه معتدل بکار دارند و غذا و نذ علت را بگوید تا سر آب خوش فرورد چشم
در میان آب بر میدارد و بر هم میزند بیدار اگر بنفشه و نیلوفر و برسیا و شان و
بر لب خطمی در آن پخته باشند و صافی کرده چون در آن آب چشم باز کند سرد
تر است و از موده و روغن بنفشه و روغن نیلوفر و روغن بادام و شیر زنان
بینی اندر چکانند و برفق سر نهند و کشک جو بنفشه و نیلوفر و بر لب خطمی
اندر آب بپزند و بدان آب سر میسوزند در کرمه معتدل و سپینه خایه مرغ و
شیر زنان اندر چشم میچکانند و بعد از آنکه شیر زنان متخوشانند و در کتان بپزند

میکنند و در چشم میچکانند بر ز قطن یا نیز شاید شبانف ایضاً بلعاب بزدا نه حل کنند
و در کشند و شراب بنفشه میخوردند بر صفت بنفشه پنج درم عناب با نژده عدد تخم
بادیان یک درم در صد و پنجاه درم آب بپزند و بیالایند و یکی نبات بر نهاده باز
خورند نافع بود **بخش هفتم از کتاب عین الدوار کردید رنگ**
طبقه قرینه اما بگردید رنگ طبقه زرد و ریخ باشد یکی بسیاری ماده کردید
رسد دوم چگونگی ماده یعنی گردید رنگ ماده اما آنچه بسیاری ماده
باشد چیزها که بیند چون دودی یا چون ابری یا جو مدحی

علاج این در بخش طبقه قرینه باید کرده شد و اما چگونگی ماده اگر ماده خونین
باشد چیزها سرخ بپند و اگر صفراوی بود بپند زرد و اگر بلغمی بود سپید
و اگر سوداوی بود سیاه بام **علاج** این نوع علاج طرفه ویر قانست تن و دماغ
از ماده که غالب باشد پاک باید کرد بشرقی که خورد آن ماده باشد چو رسک کبکین
و آب کاشنی و باید که غذا موافق خورد و بنفشه و بابونه و کل سرخ و نیلوفر در آب
بجوشاند و سر بخاران دارد و سرکه و کلاب بهم آمیخته جو مایند سود دارد
بخارش **بخش هفتم و چهارم از کتاب عین الدوار بیرون**
امدن طبقه قرنی و انزاد زخیره نتو میخو اند و باشد که بادی باضری
بد و رسد طبقه قرنی برداشته شد اند بکر اجزا و همچون بثره
مینماید و میان هر دو فرق است که بر آمدن طبقه قرینه که اثر نتو میخو اند
سخت باشد و اگر میل برومبالی فرو نشیند و با درد و آب ریختن باشد
و لوش سرخی باشد که با سپیدی زند **علاج** دماغ پاک باید کرد با یارچ فیصل
و غب قرقا یا و اطریفل کوچک و طعامها لطیف خوردن و چشم خوش بستن بزباد
نرم و نوبت باب مورد و عوزه و شادنج عدسی کشیدن و اگر بارود باشد شیا

ابيض باشي زيان حل کرده کشيدن و با ذرور زرد و سبار باشد که اين رنج بقرحه
کند و کيکنايد آرد در سربا چوبی با بادی و ياسنگی که بر سر ايد و طبقه فرينه را از هم جدا
کند صواب ان باشد که هر چند زرد تر وضع ان رنج کند و بعلاج ان مشغول شوند ان
انکه در افت از او بايد آيد یکی انکه رطوبتها چشم با لا و چشم کور شود و در علت
مورسوخ
ارش تولد کند

علاج صواب ان باشد که چيزهائ قايض بر تصد چون سرهه يا کشتن خشک
و بيند و مدام بسته دارد و تن و دماغ پاک کند اول رک زدن و ايارج فيقر اخرد
با طريفل کوچک و حب قو با و هر بد و شب سفوفی از دوزم پوست هبلله زرد
و یکدم بنفشه و پنچ درم شکر وقت حفتن بخورد و نجسند اگر باد رود باشد
شيان ابيض و داروی زرد کشيدن و اگر درد نباشد تو تيا و پرورده و شاد رنج
مغسول و داروی اکسیرين نافع بود **چشم هفتاد و پنجم از کنا سبب**
عين الدواد فرسخی لعنتک چشم که اثر انشا و کونيند چون اين لعنتک
فراخ شود البته نور چشم بر اکنده شود و بينائی باطل کرد و دواين علت از پنچ
سبب بايد آيد یکی چون چوبی که بر سر ايد يا از بالاي سر نکون بزير افتد
و با نگاه سر بر چیزی ايد و اين علت را علاج نباشد **دویم** درد سر سخت باشد
مدام البته ان ماده از دماغ فرود ايد و با طبقات چشم بيا ميزد و لعنت و افراخ کند
سبب رطوبت بيضيه از آنچه باشد پشتر شود و با طبقه عينيه بيا ميزد
و لعنت فراخ کند و نشان اين رنج است که کرسنگی و رياضت و نیم روز بهتر باشد
و ابداد و شبانگاه بتوردر که مابه و آب بر سر نهادن بت باشد **چهارم** از
خشکی بايد ايد رطوبت بيضيه که کند و بدان علت رطوبتی که در طبقه
عينيه باشد بر اکنده شود لاجرم چون رطوبت بيضيه که کرده آيد خشک
شود

و لعبت فراخ زیر که می بینم که پوستی که بر باشد و آنرا سوراخ کند چون خشک شود
گنارها سوراخ باز کردند و بدین سبب سوراخ فراخ گردد و العلام عند الله

و علامت وی است که در کوما و ریاضت و کوسنگی بر باشد و کوما بها و طحا
تری فزاید سودمند باشد و نگاه در چشم کنی سیاهی کوچک نماید **بجبر** اما سی
که در طبقه عنبیه افتد علامت وی است که با درد و ضربان باشد و هر وقت با
و در سر باشد و این علامات بزست می باید که این علامت بشرط بدارد و علاج
بصواب کند **علاج** انچه از جوب یا از جانی بیفتاده باشد اگر چه علاج دشوار
باشد اما رگ فیقال زند و بر پس سرجمت کردن و رگ کوشه چشم زند و بر
شفیق صندل طلی کردن و چشم بکلاب شستن یا باب سرکه و نیلو فریاب
تر کردن و بر پشت چشم نهادن و اگر حرارتی باقی ماند ارد با قلی با شراب
انگوری ترکند و بر پشت چشم نهادن و اگر حرارتی باقی ماند ارد با قلی پی پوست
و ارد جوباب بید یا باب سرکه خرقه ترکند و طلی کنند و قدری بشمر یا کینه
بزده خایه و روغن گل و قدری شراب انگوری بر نهادن سود دارد و در آن
که از جایی بیفتد یا صرتی با دیدن آید در حال خون کبوتر بچکانیدن ^{است} سود
و روز سیم شیر زنان علاج دارد در سخت که از گرمی باشد و این رنج با
دیدن آید که انتشار کوبند همین علاج کند و رگ کوشه چشم زند و بر پس سرجمت
کند و در روی کشیدن که حرارت ماده نرف کند انچه از پس درد سر باشد اول
درد سر را زایل کند چون درد سر زایل شد شیاف مرارات کشیدن و هر وقتی
روغن بلسان در کشیدن و علاج اب فرود آمدن کردن **صفت** شیاف
مرارات زهره کلنگ زهره حدهدیک و مشتقال زعفران یکدم بنسب
صد و هفتاد عدد در یک السوس پنج مشتقال و چهار دانگ اشق دو مشتقال هر

بکوند و باب بادیان بسایند و بانگین و کف سر **سته** برشند **نسخه دیگر** سفید
و زهره و جمه هر یک دو درم زعفران نیم درم خربق سفید نیم درم همه را باب بادیان بسایند
و خشک کنند و باز بسایند و خشک کند و بکار دارند **نسخه دیگر** زهره بز در وقت
یک منقال زهره کلنگ دو منقال سرکین سو سه مار یک منقال و نیم نظرون نیم منقال
بلبل دو منقال زعفران یک منقال اشق نیم منقال خربق سفید نیم منقال باب بادیان
بسایند و بانگین کف گرفته برشند **نسخه دیگر** زهره کرکس یک درم سرکین
سفتفور یک درم نیم نظرون نیم درم هر را باب بادیان بسایند و بانگین برشند
و انرا که انتشار بود بسیاری رطوبه بپضیه باشد رک گوشه چشم زده و رک
هر دو شقیقه سوختن سود دارد و استفراغ کردن بایاج و حب قرقا یا حب
شبیار و اطریفل کوچک صواب باشد و شیاف مرارات کشیدن و همان علاج
که آب فرود آید کند سود دارد و آب دریا و آب شور کردن و بر سر ریختن خاصه
اگر با سرکه بیامیزند علاج نیک باشد و بر قفا حجامت کردن ماده را بر پس باز کشند
صفت صیاف مرارات که انتشار را و آب فرود آمدن را سود دارد زهره
کلنگ زهره باز زهره سوط زهره کبک زهره کرک زهره بز کوهی زهره عقاب
زهره کرکس زهره باشق زهره کور زهره کبوتر چرخ زهره داج زهره شین
زهره لعل زهره خون زهره روباه زهره آهو زهره خرگوش زهره کوزن
از هر یکی دو درم زهره آدمی دانگی فریون شمر الحنظل سکنج از هر یکی دو درم سکنج
باب بادیان حل کنند و داروها بدان برشند و شیاف سازند و انرا که سبب انتشار
و خشکی کرمایه و تدبیر هاء تری فزاینده کردن سود دارد و شیر زنان بر سردوشیدن
و روغن بنفشه و روغن نیلوفر و روغن کدو و مانند این به بینی در چکانیدن سود
دارد شیاف بیض با داروی قزونی کلاب حل کرده کشیدن سود دارد و برک
بید و سنکوفه یا قلی از هر یک یک درم بکلاب طلی کند **بخش هفتاد و هشتم از کتاب**
عین الدوا در خشک شدن لعبتک و اسباب این ریج شش
چیز است **اول** ماده افزونی بطبقه عنبتیه رسد و انرا است کند **دوم** ماده
بپضیه که شود و نشان انست که چشم کوچکتر از آنکه باشد و صاحب این ریج هر چیز

که بیند دشوار تواند دید **سیم** ماده سرد و خشک بطبقه غلبه رسد و روشنائی
کم شود **چهارم** ماده گرم این علت از پس بیماری گرم برسام با دیدن **پنجم**
اما سی چشم رسد و بر **بفشارد ششم** خشکی محض غلبه کند بطبقه غلبه
و علامات خشکی است که هر چیز که بیند از آن بزرگ تر و تیز تر باشد حق تعالی
بصنع خویش لعنتک تنک افزیده است و آن طبیعی است و کمال آن این را پسند
کردند زیرا که نور چشم مجتمع باشد هر آینه که نور بصیرت مجتمع باشد روشنائی زیادت
یابد می باید که این بیماریها را و مزاج ماده را تمام و کمال بدانند و بعلاج آن مشغول
شوند و هیچ **خیانتی** حاصل نشود

علاج انرا که سبب تنگی لعنت غلبه خشکی باشد علاج او بند پرها و تری باشد
چون شیر زنان بر سرد و شنیدن و روغنهای تری کننده در بینی نیز چکانیدن و
کوش راه چرخین و آب خرفه و آب بید و آب کوبک و لعاب اسبغول اند شش
دختران حل کردن و در چشم چکانیدن و غذاها چرب و نرم خوردن و سر و پاهای
یکرمان تاماده را نرم کند و گاه گاه چیزی گرم خوردن و طلی کردن هم از بهر نرمی ماده
و کرم ماب و سر باب معتدل تر و بردن و چشم باز کردن و اگر غلبه رطوبت باشد شکر
را ندن بجز قویا و حب ایارج داروها نرم و گرم در آب بختن و بر سر ریختن و این
کشیدن **صفت** شیاف اشق یکدرم زعفران یکدرم زنگار یکدرم اخلاط زعفران
چهار درم باب باران شیاف کنند و بکار دارند و اندر سختی دیگر گاو شیر یکدرم آورده
اند **صفت** اخلاط زعفران شیاف مامشاور زعفران و کل سرخ و صبر و مر قشینا و نشاسته
و صمغ عربی از هر یک یکدرم همرا بگویند و ببزنند و بکار دارند **صفت** دارو معسل
اشق دو مثقال زنگار چهار مثقال سرکین سو سه مار سه مثقال زعفران دو مثقال
صمغ عربی یک مثقال همرا بگویند و با نیکین بسیر شدند **صفت** معسل دیگر بلبل اشق
هر یک دو درم روغن بلسان یکدرم زعفران یکدرم انده آب باران حل کنند و روغن

با او بیامیزند و یا بنگین بسرشد و اگر از کمی ماده بیضی باشد و خشکی بر طبقه عنبد غلبه
 کرده باشد این علاج نباشد ولیکن علاج خشکی باید کرد چنانکه گفته شد و اگر از ماده
 سرد و خشک باشد این علاج نباشد و اگر گرمی باشد بدار و هاء سرد و تر علاج باید کرد
 و شیاف سپید با قدری دار و زرد حل کرده بشیر زنان در کشیدن **بخش هفتاد**
هفتم از کتاب عین الدوا در طبقه عنبدیه چون طبقه قرینه خشکتر
 شود از جوی یا از سنگی یا از ریشی طبقه عنبدیه از آنجا بر آید در کتاب ذخیره این را بنام
 گویند و این از چهار نوع است **نوع اول** همچون سر و جبهه باشد چنانچه هر که بید بیند
 ابله است و فرق میان هر دو است که بدانی که رنگ چشم درست چگونه بود مثلاً از ق
 یا سیاه این که از طبقه قرنی بر آمده است اگر هم رنگ چشم است ابله باشد و اگر هم رنگ چشم
 نیست و کرد بر کرد طبقه قرینه خطی یعنی که هم رنگ قرینه باشد و اندکی کج رفته باشد
 بدان که طبقه عنبدیه است و از آنجا بیرون آمده است که آنرا بنام گویند **نوع دوم** بزرگتر
 باشد همچون سرمکس **نوع سیم** همچون دانه انکور باشد **نوع چهارم** بلند تر
 از دانه انکور باشد و چون روزگار دراز کرد دکناره قرینه بر نتو عنبدیه روید چون
 سیمی که آنرا صیقل داده باشند و کرد و میان او اندکی بر آمده و بلك او را نتوان
 پوشانیدن

علاج باید که رنگ قیغال زند و اگر باد رسد سر باشد دفع درد سر کند با باریج و حب
 شبیار و شربتها که ماده از دماغ فرو کشد و شیاف ایض و شیاف ابار بهم مالید
 بکلاب یا بشیر دختران یا داروی زرد و مدام بگو یا سر بسته داشتن و هر چند
 علاج کند از بجهان که مدت دراز شود کناره علت قوی کرد و علاج بنزد و شادخ
 عدسی پرورده کشیدن باب برك زیتون یا عصاره الراعی و توتیای پرورده
 باب برك زیتون یا باب برك مورد **نوع سیم و چهارم** تخمه سازد از سر با ناره
 چشم و ذک او پنج درم یا شش درم و بر پشت چشم نهاد و سخت بیند و یا از گریبا

سخت کيسه دوزند باندازه چشم و بر سره کند و بر چشم بندد و از دروي کشتيدن شيئا
بار و دروي زرد و زهر و دروي **صفت** ذرور و دروي اسفيداج ارنه برود
و چهار دانگ قليمياء سيم دورم و دو دانگ صمغ عربي بکدم و دو دانگ انزروت سيم
درم مس سوخته دو دانگ و دو حبه شادنج مضمول چهار دانگ افون دو دانگ هم
بگويند و بکار دارند **صفت** اکسرين که اندرين علت سرد مندست اسفيداج ارنه
هشت درم قليمياء سيم و صمغ عربي از هر یکی چهار دانگ مس سوخته و نشاسته و افون
هر یک و درم همرا بگويند و بلعاب اسبغول برشند و خشک کنند و بسايند و بکار
دارند و هر علاجی که در بخش علاج فرجه و آبله ياد کرده است بکار دارند و بسيار سنگ
که نوع سيم و چهارم خون بکشاید مداوا و ان بنا دنج و کل محتمل کند و انرا که خواهند
که بزری ان بديد نباشد در ذخيره آورده است که سوزنی در زير او کشتند و ريشه
کرد او اندر آرد و اندکی بکشند و ان افزونی بپزند و بذرور شادنج يا سره جرات
پرسند و بر پشت چشم زرده تخم مرغ بزند بار و عن حل **بخش هفتاد و هشتم**
از کتاب عين الدواد و طبقه عنبيه چون طبقه عنبيه رسد
و طبقه دريه شود و اين آفت از دو نوع بود يا از اندکی باشد و اگر علاج نتوان
کرد و اگر بسيار باشد و اين طبقه بيرون آيد و روشنائی کم کند و انج بکند در طوق
بيضيه از و بيرون آيد و چهار آفت از وي بديد آيد **اول** رطوبت بيضيه
بيرون شود از میان عنبيه و جلديه و عنبيه بر سر جلديه نشيند رطوبت که ميان
اينان است پراکنده شود آفتی بزرك با ديد آيد و آفت **دوم** نوري که در دماغ
که اندر عصب مجرق چشم همی ايد انجا جمع نشود و زود از لعنتك بيرون آيد و
و پراکنده شود و آفت **سيم** انکک روشنائی بيروني جلديه سخت نزدیک
شود و نوري که در دماغ است قوت او باطل شود آفت **چهارم** رطوبت جلديه
خشک شود از انکه رطوبت بيضيه و اين علت از دو نوع باشد يا از بسياری ماده باشد نيز و سوزن
که بلعنتك رسد و در زهازم جدا کند يا از ماده غليظ و عنص که اندر انجا بديد آيد و
مقام کند

علاج تن و دماغ بلك كند بچ قوایا و ابارج فبقرا و رك زدن و شربتھا و سقوفیا
خوردن برین **صفت** پوست بچ بادیان پوست بچ كاشنی از هر يك دو درم ستا
برك كل و كا و زبان لبلا ب هر يك سه درم پوست هلیله زرد و عناب و سپستان هر يك
ده عدد تخم بادیان و كاشنی و اصل السوس از هر يك ^{كلمه} پوست درم ترنجبین بر نضاد
باز خورد و غذاها لطیف خورد و سفوفی خورد بدین صفت پوست هلیله زرد
دو درم بنفشه ده درم شكر بچ درم با هم خورد كند و اول شب تناول كند و داروھا
كه در بخش تو یاد كرده شد در كشد چون شیاف ابار و ایض و داروی اكسیرین
و زرد بخش **هفتاد و نهم از كتاب ابن الدواد رابی كه بچشم فرو آید**
و این آب از جمله ماده غلیظ و رطوبتی عنق كه بتدریج جمع شده باشد بر سطح عنبیه
دور بر طبقه قری چون این رطوبت غلیظ بر سطح عنبیه كراید و نوری كه از پی نور
جلیدی میسوزد و جلیدی بر بیرون میفرستد به لعینك عنبیه چون این ماده غلیظ
مجاب گردد میان جلیدی و میان سوراخ بیرونی روشنائی باطل گردد و اما جالبیوس
فروماید كه این علت رطوبت عنبیه است كه غلیظ شود و نه آن بخور اهد كه كوه بنضیه بچلكی
غلیظ شود بسبب بیرونی كه بدو رسد فسرده شود اما آن همی خواهد كه از رطوبت
غلیظ و غریب مدد یابد و آن رطوبت بتدریج بیرون آید از لعینك عنبیه و در پس
قرینه كراید و انجامد و حال این رطوبت از دو وجه بیرون نیامد اگر مزاج سرد باشد
فسرده شود و اگر حرارتی ضعیف باشد كوه بنندد و بهر دو حال مانع روشنائی شوند
و باطل كنند اما سبب فسرده این رطوبت اندر مقام خورد و نوع باشد **یکی** آنكه
رطوبت خود سرد و غلیظ بود **دوم** آنكه از مقام خویش بیرون شده باشد و بیرون
نزدك امده و از گرمی اندرونی دور افتاده باشد سبب كوه گرفتن بسیاری
رطوبت و ضعیفی حرارت است همچنان كاسه اش كه بشب در خانه كرم نهضند
بامداد آن اش كوه گرفته باشد و اسباب این علت شش چیز است **اول** قوی كودن
بسیار **دوم** ذخمی یا از جانی بیفتادن و سر بر چیزی آمدن **سیم** سرماء
سخت و سردی مزاج و یا كسی كه در برف و دمه گرفتار شده باشد یا ناكاه آب سرد
بر سر ریزد **چهارم** ضعیفی روح یا صره چنانكه بیرون از او یا كسانی كه بیماری

در از کشیده باشد **چشم** در در سخت و علاجش نکند بروز کار این علت بادید آید
ششم از طعامها غلیظ خوردن طعام بر سر طعام خوردن و در وقت چیزی
خوردن و برش خفتن و این علت بیشتر مردم سیاه چشم را افتد از بهر آنکه چشم سیاه
رطوبت پاک تر باشد و دلیل بر آنکه رطوبت میان طبقه عنبیه و قرینه است چون
طیب اندر چشم بیمار نگاه کند آب را بند بر روی طبقه عنبیه ایستاده باشد چون
نقطه سپید اندر زیر قرینه بدید باشد و چون آن آب کما الان بکشانند طبقه عنبیه
پسند سلامت و دلیل دیگر اگر در میان طبقه عنبیه بودی و آن آلت که آب را
بدان کشاند بداجار سیدی رطوبت بعضی حرکت کردی و بدان راه بیرون آمد
و ازین سبب است که سران آلت را که آب کشاند کرد کرده اند تا مضمونی بطبقه
عنبیه و قرینه نرسد و اگر نه از بهر این معنی بودی و سران آلت که آب کشاند نیز
کرد اندی تا اسان تر بودی آب کشاندن و گوهر عنبیه خود نرم است و لغزنده و بهر
آن نرمست که هر چیز که بد و رسد جای بدان چیز بان گذارد و اندر شود و از بهر
آن لغزنده است که آلتی که بدان آب کشاند بد و رسد بلغزد **سوات** اگر برسند
چون جای آب میان قرینه و عنبیه است آب چگون در میان عنبیه پنهان توان کرد
جواب گوئیم چون آلت آب کشاند میان طبقه شود اندکی قوت بر نیمه عنبیه
کند سوراخ کشیده شود و آب سوراخ فرو نشود و در رشتی عنبیه در خود کشد و جا
کند و چون آلت آب کشا را بیرون آرند آب اجا بماند و لعینک چشم سلامت بشد
و دیگر کما الان گفته اند آب اندر رشتی عنبیه پنهان نمی شود لیکن اجا که ماده
مکنه پنهان میشود پنهان شود و نزدیک حکما این درست نیست از بهر آنکه
یا بعضی از غلیظ شود یا جملگی او اگر بعضی از غلیظ کرد در حال پنهان نتوان کرد
و اگر پنهان کرد چون باد دیگر اجزا پیوسته است اعتماد نشاید کردن زیرا که دیگر باره
تولد کند و اگر این نیز بقدر بر کرده شود که اندر رشتی عنبیه پنهان بماند و باز تولد
نکند شک نیست بقیه بدان سبب که از مقدار طبعی که تر شود و مضرتها که مانع
نقصان او باشند تولد کند و اگر همگی او غلیظ کرد در همگی کشودن زایل نتوان
کرد و نشاید کرد **علاج** الابداری این که یاد کرده اند قول مستقدمان است

97
و دلیلهای آنکه آنجنکه اندام استاد احمد فرخ رحمة الله در کتاب خویش می گوید که آب نامیا
طبقه عنبیه و عنکبوتیه باشد یا میان قرینه و عنبیه بینائی باطل کند و این در میان حد
نیز که بدید آید که در قوام باشد چون ابری از علاج نیست نه بکشودن و نه بداروی
کشیدن و آنچه میان قرینه و عنبیه باشد اگر سخت غلیظ و ضرره باشد چون کج یا
چون ج از این علاج نیست نه بکشودن و نه بداروی و آنچه در بی نورانی باشد علاج
است بفرماند یا کج چشم سخت بر هم نهد و یکی باریکشاید اگر لعبتک از آنکه باشد و اختر سینه
باشد و اندر لعبتک هیچ بتری بدید نباشد و اگر باشد اندکی نماید این آب سیاه گوید و بعضی
از آنچه استاد احمد فرخ میگوید اندر سخن مقدمان می آید یعنی آنچه میگوید که مقام آب نامیا
طبقه قرینه و عنبیه باشد یا در میان عنبیه و عنکبوتیه یا اندر بی نورانی و شک
که این از خود نگفتست لکن ما آنچه در کتبها یافتیم چون ذخیره و دیگر کتبها و دلیلهای که
آنجنکه بودند و از استادان وقت همین یافتیم اگر چه در روزگار ما کسی نبود که دلش در
بند باشد و حاجتی که این طلب کنند بخیر نادان و زنان و لوریان و غرض ایشان که در
زمانه اند است که مثل دار و در چشم کنند یا اندک تسلی حاصل شود نه ان طلب کنند که عیانت
چرا خواهد بود و علم ان حاصل است یا نه همچنان که ما تقدم علم طلب کرده اند سخنها
نابندند که علم حاصل است یا نه اگر چه ما نیز بخوران نرسیده ایم و صد چون ما اما بقدر
وسع خویش طلب کردیم و استادانی که یافتیم نقص کردیم و چون استادی یافتیم
که این علم بحال داشت ما نیز بدین قدر قناعت کردیم و اما آنچه استاد احمد فرخ
اندر سخن مقدمان است که اندر علامتها آب کشودن که نیک اند یا نه بیمار را بفرماید
نا ان چشم که آب خواهد کشودن بر هم نهد و دیگری باریکند و دست برش بمالند و بعد از آن
بار کند و نگاه کند که لعبتک چشم فراخ شده باشد پس بدان که ماده در بی نورانی است
چون این سخن در سخن مقدمان یافته میشود بدان میماند که مقصود از این بیشتر ^{که}
که موضع آب جز میان عنبیه و قرینه نیست اینرا شاید کشودن و شک نیست که ابها
در میان عنبیه و عنکبوتیه نباشد زیرا که آلت آب کشاد و میان طبقه عنبیه و عنکبوتیه
نشان برده نه بر بی نورانی و حال از برک و دانا باید تا از شناختن این حال واقف
شود و ببا بد دانست که ماده اندر کی و پیشی و اندر قوام و رنگ مختلف باشد

بعضی بسیار تر و بعضی کمتر و بعضی قوی تر و بعضی تنگ تر و بعضی تیره تر اما اختلاف
 آن در کمی و پیشی است که بعضی بسیار باشد و تمام لعنت چشم بگیرد و روشنایی
 باطل کند و بعضی را یک نیم بگیرد و اندک باشد و باقی صافی باشد چون نگاه کنند آن نیم
 که بسته هیچ نبینند و آن نیم که کشاده باشد ببینند و نیز باشد که آن ماده در میان لعنت
 بسته شود و کرد بر کرد او کشوده و روشن هر چیز که بیند میان نگاه او تا رنگ ببیند
 اختلاف اندر قوام چنان باشد که بعضی با ماده رقیق و صافی باشد افتاب را و چیزها
 روشن را پوشد و از دیدن آن باز ندارد و بعضی را غلیظ و تیره باشد از دیدن افتاب
 و غیر آن باز دارد بسیار باشد و از غلیظی بدان حد رسد که نام آب از وی برخیزد و
 اختلاف که اندر بلون افتد چنان باشد که بعضی بلون هوا باشد و بعضی بلون آبکینه
 و بعضی سبیدمر و از بیابان و بعضی بزرگ یک و بعضی بزرگ پنج و از آن بر دی گویند و بعضی
 آسمان کون و بعضی از رق و بعضی پر و زه و بعضی سبز و بعضی زرد و بعضی اغبر و
 و بعضی سیاه و بعضی بزرگ سیما ب و بعضی هیچ و بعضی همچون مینع و اینها پانزده
 لون که باد کرد بر سه لون توان کشودن یکی که بزرگ هوا باشد و یکی بزرگ سیما ب و
 سیم هم رنگ مر و آید

بعضی بسیار تر و بعضی کمتر و بعضی قوی تر و بعضی تنگ تر و بعضی تیره تر اما اختلاف آن در کمی و پیشی است که بعضی بسیار باشد و تمام لعنت چشم بگیرد و روشنایی باطل کند و بعضی را یک نیم بگیرد و اندک باشد و باقی صافی باشد چون نگاه کنند آن نیم که بسته هیچ نبینند و آن نیم که کشاده باشد ببینند و نیز باشد که آن ماده در میان لعنت بسته شود و کرد بر کرد او کشوده و روشن هر چیز که بیند میان نگاه او تا رنگ ببیند اختلاف اندر قوام چنان باشد که بعضی با ماده رقیق و صافی باشد افتاب را و چیزها روشن را پوشد و از دیدن آن باز ندارد و بعضی را غلیظ و تیره باشد از دیدن افتاب و غیر آن باز دارد بسیار باشد و از غلیظی بدان حد رسد که نام آب از وی برخیزد و اختلاف که اندر بلون افتد چنان باشد که بعضی بلون هوا باشد و بعضی بلون آبکینه و بعضی سبیدمر و از بیابان و بعضی بزرگ یک و بعضی بزرگ پنج و از آن بر دی گویند و بعضی آسمان کون و بعضی از رق و بعضی پر و زه و بعضی سبز و بعضی زرد و بعضی اغبر و بعضی سیاه و بعضی بزرگ سیما ب و بعضی هیچ و بعضی همچون مینع و اینها پانزده لون که باد کرد بر سه لون توان کشودن یکی که بزرگ هوا باشد و یکی بزرگ سیما ب و سیم هم رنگ مر و آید

بدانکه فرود آمدن آب علامتش آن باشد که نخست چیزها چشم فرود آید خرگشته
 یا چون مگس یا چون موی یا چون خشتهاء دور و غنی چون برف و چراغدان اینها
 نشان آب فرود آمدن باشد باید که بندارک آن مشغول باشی هر چند زود تر و کما
 سر سری و با زری نداری کزین ریخ این چیز چون آب محکم کنند بنیانی باطل شود و عاقل
 این نتوان کرد مگر بدست کاری از صد یکی راست نیاید و آن نیز که راست آید
 پایانی ندارد و این همه از جهت آن گفته شد تا اول احتیاط کنی و سر سری نداری
 و بسیار چشمها را این خیال پیش آید که شراب باشد و فرق میان آنکه باشد یا نه از هفت
 کوزه چیز بتوان دانست اول آنک علت آب بتدریج میفراید و بنیانی تا رنگ میسوزد

شامیک با فرو آمد و بینائی باطل کند و مدت این تاملش ماه پیش نباشد چون از شش ماه بگذشت
 چشم صاف است اینها اغلب آن که از آن بگذرد و در آنکه برینستند که این خیالها اندر هر دو
 چشم پیش آید یا اندر یکی اگر اندر هر دو چشم همی آید بلون و کوچکی و بزرگی میفراید و میگوید
 یکسانست یا نه اگر میفراید و میگوید بخار معده است علامت آب نیست بگذار و بیاید
 کرد بدو و هر که معده و سرد و دماغ پاک کند و اگر میفراید و میگوید و همیشه بزرگ است
 و نخست اندر یک چشم بود و پس اندر هر دو بدید آید بیا بدید است که علامت آب است
 چشم اندک نگاه کند تا رنگه لختیک بنویسند است یا نه و بداند که هر دو یکسانست یا نه اگر در
 یکسانست علامت آب نیست و اگر یکی بزرگ است و یکی صافی علامت آبست چهارم
 سوز آرزو چهار ماه برینند که در چشم هیچ بترکی چون دوری یا خون کردی بر سر لختیک
 بدید باشد نشان است و اگر لختیک روشن و صافی باشد بخار معده است پنجم
 بیوسند بری معده چیزها پیش چشم می آید یا نه و چون معده سبک تر شود
 آن وقت نیز می آید یا نه اگر در هر دو معده و نفی معده یکسانست نشان است و اگر
 بری معده خیالها است بخار معده است و بسیار باشد که بسبب چیزها که چشم فرو رود
 صافی طبعها و رطوبتها چشم تنگی حس نصیب یابند و فرست که حس ششیدنی
 زبونی همچین نیز باشد هم اندر گوش بیوسند و ازها افتد و هم بیوسند بری چشم
 بد و میرسد اگر چه ضعیف باشد و طبیبان آنرا دواء الحس گویند از شمار بیماری
 نباشد **هفتم** آنکه از پیش بیماری که در خون بیوسند و عینان بعضی با خیالها پیش
 چشم آمدن یکبر در آن بهر آنکه رطوبتها و دماغ لطیف بر رخنه باشد و از شوختن آن
 چون دوری یا صغی اندر دماغ مانده هر که که در آن دور اندر بی محرف چشم
 این خیالها پیش چشم آمدن کرد و فرقت است که از پیش بیماری دماغی باشد
 و حدیثی این علت از ضالی یا خالی نباشد و دیده صلتی و اما علامتهای
 کتاب کشادتی است یا نه از چهار وجه طلب کن اول آنکه چون آب تمام فرو
 آمد باشد و یکبار آب بیند اگر چون هوا صافی و روشن و کموری این یا سرب
 دارد بتوان کشودن و لغات تمامی آب فرو آمدن است که صاحب ریخ از
 در افتاب نشاند و بگوید تا چشم بر هم نهاند و کمال دست بر چشم خود نهاند و

مالد و از هر سوی بگردد اند پس بگوید با چشم باز کند و در نگرود اگر آب از انداز خوش کرد
باشد و باز با انداز خوش آید تمام فر و آمد است و میتوان کسودن در و آنکه بگوید یا
ان چشم که آب خواهد کسودن باز کند و چشم دیگر بر هم نهد و این چشم که بر هم نهاده
باشد بمالد نیک و چشم که باز کرده باشد نگاه درش میکند تا لعینک از انداز خوش
میکرد و باز اگر اندکی فراختر میشود بدان که آب میتوان کسودا و اگر فراختر میشود آب
توان کسودا و نیز آنکه فراخ باز شدن لعینک است که ماده در عصب مجروح است
این هر دو علامت که یاد کرده آمد یکی باید تا آب تواند کسودن و فایده یکی فراخ
شدن لعینک و در آنکه نیک آهن باشد یا سرب و آنرا که ازین دو یکی باشد و
دیگر نه آب کسودن فایده ندهد سیم آنکه صاحب بیمار را برسد یا روشنائی آفتاب
و چراغ بنده یا نه اگر همی بنده آب توان کسودا و اگر نیند نه چهارم آنکه بگوید یا چشم
باز کند و پنبه بر چشم نهد و بدان پنبه باد در دمنده و منین فی کرم بقوت پس پنبه
بر کرد و نگاه کند اگر آب اندکی جنبیده باشد و رنگ او نیکو باشد تواند کسودن
و این آرزوی مردن پنبه بدان تسبب است که اگر بانگشت امتحان بسیار کند آب
مشرفش گردد و کسودن دشوار باشد بدین سبب انگشت بدنی فرو برند
هر آنکه که خلاصه امتهاء آب بنده آید بمنا نگر در پیش کفتم چیزهای
فروید آید چون مکس یا پنبه اگر هر چند زود تو بصلاح صواب پیش آن باز شود
علاج نماید دهد و اگر علاج نکند آب حکم کرده باشد که علاج پذیرد و باشد که پذیرد
و خواجہ ابو علی سینا رحمه الله علیه میفرماید که من مردی را دیدم عاقل و معتبر بود اما
که او را آب فروید آمد خوشتر از علاج کرد با دستهایها و طعام کمتر خوردن و آن
طعامها را تری فرمایند بر هر کرد و بقلبه خشک و طحیله اختصا را کرد و پس
محل بکار داشت آب فرو نشیند و نور بنیالی باز آمد و طعام چیزهای خشک
باید چون گوشت کبک و نذر و وقلیه و گوشت پر بیان و طحیله و ناله خشک
ارد و نان جو و مانند این باید و اندر طعامها را در جینی و زنجبیل و مثل آب
و بادیان تر و خشک و آب کامر بکار باید داشت و علاج صواب با نسبتی که
تخت بن و دماغ باک کند جگت قویا و اچرا و بجزایب الذهب و هر هفته

يك شربت از ايارج فيقرا عسلي در مطبوخ قنطريون بدهند **نسخه** مطبوخ قنطريون
 ياريك سه درم تریب سبید مجوف نیم کوفته سه درم سبغاج نیم کوفته پنج درم موز متقا
 دان پرون کرده پانزده عدد جمله در دو سیت در مراب بپزند تا شصت درم برآید
 نذری نبات برهند و با لایند و یک کار ايارج عسلي درین مطبوخ حل کنند و آن
 خورد **نسخه حباب الذهب** صبر پنج درم هلیله زرد دو درم و نیم مصطکی و کثیرا
 و زعفران و سقونیا از هر يك نیم دینار کل سرخ بچوانک بوقت حاجت شربت در در
 و نیم **نسخه دیگر** صبر و سقونیا از هر يك یک مثقال هلیله زرد و تخم کشته از هر يك
 دو مثقال تریب سفید هفت مثقال شربت بوقت حاجت در در نیم زعفران ^{روی}
 که سقونیا برش نهاده باشد هر بد و هفته یکبار دهد و اگر رنج بقوت باشد هر ^{هفته}
 یک بار بخونی که اندر ابتدا آب سود دارد روح انگیزد و بخیل تخم بادیان از هر یکی
 یک خورده هر آگفته و پخته اندر غسل کف گرفته باد و وزن و نیم داروهای بشند
 و هر بامدادی یک مثقال بخورد و یاسمین و مرزنگوش و شونیز بوییدن سود دارد
صفت شبانی که اندر ابتدا آب سود دارد خربق سبیده درم بلبل سعید پنج در
 اشق یک درم هر باب ترب برشند و شفاف کنند و آب بیاز با غسل کشیدن سود دارد
 آب بیزرد و انگزد خوردن و با غسل اندر چشم کشید سود دارد و زهره کوك و زهره
 کفتار و زهره ماهی که بتازی شبوط گویند با غسل کشیدن سود دارد و از سنگدان
 جاری آن پوست که بر روی باشد بگیرند و خشک کنند و بچشم اندر کشند و عصا
 بخورم بر روی و با غسل کشیدن آب را باز دارد و عنززه کردن باب کامه و ايارج
 فيقرا سود دارد خاصه از برب استغراق و زهره خوس اندر بینی چکانیدن سود ^{است}
 و هر وقت روغن بلسان کشیدن نافع بود **صفت** داروی که بر روغن بلسان کشند
 بلبل هشتاد درم قلیما بجزار درم مس سوخته شانزده درم مرصافی دو درم
 زعفران سبک دو درم روغن بلسان یک درم داروهای خشک را باب باران بسایند
 و زعفران و روغن بلسان هم برشند و با داروهای میزند و ده درم صمغ عربی ^{سود}
 با هم میزند که با غسل بکار دارند که با بادیان و زهره افعی با غسل سرشته
 کشیدن سخت نیک باشد **صفت** شفاف زهره کا و بزدا و یک درم انگزد اندر ^{کریا}

شور با کتان کند و اندرین زهره میمالد با هر یک از دو محل شود پس بگذردم روغن بلسان
 باوی بیامیزند و خشک کنند و شیاف کنند اندر ابتداء آب و علت انتشار هر دو را
 و سبب را ببرد **صفت** داروی معسل سبکبخت و در دم حلتیت و خربق سیاه
 از هر یک شش درم معسل چندان که کفایت باشد سیاف سازند **صفت** شیاف
 مرارات زهره کلنگ زهره کرکس زهره شبوط زهره عقاب زهره باز از هر یکی راست راست
 هر ده درمی را ازین داروها در دم فرقیون و بکر دم شکر لفظ و بکر دم سبکبخت هر ده
 باب بادیان بسایند و برشند و شیاف کنند **صفت** داروی کراب را وضعی بصر را
 سرد دار و حبه لغار پوست کرده ده درم صمغ عربی یک درم هر دو را بسول کودک ناز
 بسایند و بچشم اندر کشند و خداوند وضعی بصر را با بسایند خواجدا ابو علی سینا مابند
 که مردمان معتبر زهره افعی را از موده اند و از وی مضرت زهره نیافند از بجا معلوم
 میگردد تجربه از و احتراز نمی باید کرد راه علاج این علت بداروها خوردنی و کسب
 اینست که باید کرده ام چون این شرطها بجای آورده باشند و علاجهای که یاد کرده
 آمده است بصواب و کمال بجای آورده باشند و مدتی درین علاج بسر برده چون
 فایده ندیده باشند بهر آن جر که بدست کاری نباشد یاد کنیم انشاء الله تعالی و صلوات
 بر سیدنا محمد و آله الطیبین الطاهرین
 چنان باشد که چون معلوم شد کراب تمام فرو داند و علامتهای که یاد کردیم کراب میتوان
 کشیدن و کسوده شود و فایده دهد و هیچ مانعی نباشد که از آن باز دارد چون در سرد
 و در کام و سرفه و غیر آن اگر ازین معنی چیزی در راه باشد نخست علاج آن باید کرد
 و تن و دماغ پاک باید کرد بداروهائی که یاد کرده آمده است و آن روز که آب کشایند
 روزی باید که هیچ از وی مانعی نباشد و صفائی و خوش و شمالی باشد و صاحب این
 را اندر سایه بر آب انخاب بنشانند بر بالشی نوز و بگوید تا هر دو زانوی وی بخمربسته
 باز دهند و دستها بزانون بندد و خوشبختی را کرد کند بدین صفت

...
 ...
 ...

و کمال پیش او بر بالشی نشیند از اول بند تر و اگر یک چشم درست باشد
 این چشم درست بستن است با حرکت بسیار کند و چشم را از هر سوی بجنباند زیرا که اگر
 چشم درست جنباند این دو چشم در حرکت این و آب کشودن دشوار باشد و یکی دیگر آنکه
 چیزهایی که حاضر باشند از وی بر سرند چون آب کشاده باشند تهمت از نباشد که با
 این چشم درست می بیند و چون صاحب ریخ شرطهای که کمال گفت بجای آورد یکی را بگوید
 نائیس او سرا و را حکم نگاه دارد و کمال بدست خویش بک چشم او بردارد و چشم را تمام بکشد
 و صاحب ریخ را گوید نگاه کن چنانکه میل دیده بگوشه چشم باشد که سوی بینی است و کمال
 سرالت اب کشا بر آنجا نهد که آب خواهد کشودن و نشان کند از بهر دو کار یکی آنکه تا صاحب
 ریخ را بیازماید بدرد بدن و در دم آنکه بداند که نشان برابری عینک است یا نه میباید که سر
 کشا بر گوشه چشم باشد که سوی گوش است بر سپیده چشم دو دانگ با گوشه چشم و چهار دانگ
 با سایه چشم و برابری عینک اندکی بالاتر و شیب تر نماید و آلت اب کشا میلی باشد
 از مس سرخ و اگر چشم راست خواهد کشودن آلت اب کشا بدست راست
 گیرند و سرالت اب بر آن موضع نهد که نشان کرده باشند و بگردانند و اعماق کنند بر آلت اب
 کشا بقوتی تمام یا آلت اب کشا بگردد و او حس آن بیاید که آلت اب کشا کشاده بدید آمد
 و زمانی بر آلت اب کشا اعماق کند بقوتی تمام بدست دیگر بد و انگشت مهین خذ اخوان
 بلکه چشم را نگاه میدارد تا صاحب ریخ دیده نتواند گردانیدن و چون آلت اب کشا
 گذر یافت نظر کند تا سرالت اب کشا در زیر طبقه قرینه بیند و سرالت اب کشا تا برابری
 عینک بیارد و از وی اندر نکند بلکه اگر مقدار نیم خورد کند رد و او باشد و اگر بیشتر
 در کند رد و او نباشد زیرا که جای آب کشا را ریش کند چون بدین حال برسد دنبال آلت کشا
 بر میان انگشت خذ اخوان و مهین او کند تا اندکی بیاساید و صاحب ریخ را سخن خویش
 گوید و شبارت دهد تا قوی دل شود و بسیار باشد که اندرین وقت صاحب ریخ
 خواهد که قی کند بدین سبب باید که آن روز هیچ نخورد و اندر آن ساعت اگر اغاری کند

نویسنده این کتاب...
 در این کتاب...
 در این کتاب...

اندکی شراب ریواس با شراب بغنچه یا شراب غوره یا شراب انار بدهند یا ساکن شود و
 بنیه پاکیزه بر چشم او نهند و اندک دردمند با هستکی در میدی گرم و اگر بر ساق اندک
 کسی چیزی بیاشامد در بر کشد صواب باشد و مقصود ازین اسایش چشم بر آلت است که
 با هستکی بگرداند تا از پس قرینه بیند که سر آلت آب کشا با لای آب باشد پس دنبال آب
 کشا را اندکی بر فرازد و آب را بر آلت آب کشا فرو نشاند چون بیند که آب فرو نشست
 و بزدها غلبه آنرا در خوشبختی کشید صبر کند و آلت آب کشا نوردی بیرون نیارد
 و نگاه کند اگر دیگر باره آب باز آید فرو نشاند چهره بسیار باشد که در شتی غلبه لزوج
 در او شقی از بنهان کند و باشد که تنک تن یا غلیظ تر باشد و شقی از فرو
 تواند نشاند و بسیار باشد که بنیکان فرو نشاند چنانکه چیزی که در نشیب افتد و از
 هیچ اثر نماید و بسیار با که عصری کید و می بار آید و هکی او میل نکند بدان موضع که با
 بر آید کند و هر باره آنرا در بدن جانب که میل کند اجا باید برد اگر لزوج بسیار نماید آلت
 آب کشا را همان میباید داشت و بنیزی آب کشا بر گوشه چشم قوت کردن نماید که
 خون بیاید او را با خون فرو باید نشاند و اگر می قصد کمال اندکی خون بیاید نباید
 ترسید این آب عصر را تا آن قدری خون فرو توان نشاند و اگر نیز آب عصر نباشد خون
 کلام دندان موضع بنهان توان کرد و با آب فرو نشاند چه قوت خون اب را بسوزد
 و نیست کند اگر خون را بنهان نکند بخار بعسر و علت طریقه یاد باید و تحلیل شود
 بد برد و اندک حال که آب فرو می نشاند صاحب ریح را بفرمایند تا نخنی میکند از راه
 خلق نرا از راه بینی و آب دهان خلق فرو میرد تا بدین حرکت آب فرو میل کند و فرو مان
 بردار تر باشد و چون کمال دید که آب فرو نشست با هستکی میل را می بچد و بیرون آرد
 ز زده خایه مرغ و روغن بهم برید و بر پشت چشم نهاد و هر دو چشم را سخت بپند
 و صاحب ریح را اندر خانه ناریک برد و بگوید تا بقفا از خسید و خود را خفته سازد
 و هیچ حرکتی نکند و سخن نکوید و اگر خواهد که سخن گوید بدست اشارت کند و خوشی
 از عطسه و سرفه نگاه دارد و بر بر کها شقیقه او ضما دها و خنک کند و جگر کند تا
 درد سری تو آید نکند و اگر عطسه خواهد بینی را بدست بمالد تا عطسه ساکن شود
 و از سرفه نگاه دارد و اندکی جلاب و روغن بادام و طعام وی اندکی باید و چیزی

اشامیدن

اشامیدن نه چیزی که بخایند و روز دوز چشم را بکشاید و زیاد باهستگی بردارد و پنبه
 بکلاب ترکند و چشم را بدان میشود چنانکه هیچ زخمی چشم نرسد و هیچ قوتی از دست بر چشم
 نکند و پنبه بسپین خای مرغ ترکند و بر پشت چشم بندد و اگر روز سیم بکشاید بهتر باشد
 و فرموده باشد تا کل سرخ در آب بخوشانند و چشم را بدان آب بشویند و بیمار راست بنشیند
 و پشت بد پور باز داده و بالش بر چپ و راست نهاده چنانکه هر جوانب او باشد تا بدان
 نکیه میکند و اسوده باشد و حرکتی نکند و شعری سیاه بر او فرو و او نیز در او خواهد شادنج
 شسته با سر م اندر کشند روا باشد و اگر پس از دوسه روز آب تر کند اگر اماسی گرم ترک
 نکرده باشد باز الت آب کشا با جانی خود بر دوز چیدان زودی ملحقه رسته نشود و بعضی
 باشد که ملحقه نیز باشد آب کشا بروی نایستند که بروی قوت کنند بر میل سو راخی باو بد
 کند پس اگر الت آب کشای بدان سو راخ در بردن و گاه باشد که بران سو راخ کوشت
 افزونی برای بر ناخن بر او باید داشتن و هیچ اندیشه نباید کردن و بعضی کجا لان
 فرسوی قرینه بشکافند و آب را بر روی اندرین راه خطری است است که اگر
 باشد رطوبت بیضیه بخورد کشد و بیرون آرد و ما این دست کاری
 ندیدیم و عمل کردیم الا چنان که در پیش گفته شدیم دیدیم و هم دست کاری کردیم و اما حیا
 دیگر که نه مقدمه اب باشند علاجش است که نخست هر یکی را سبب و علامات بدانند
 از معدن باشند با یا ریح فیقا و حب قو یا علاج کند و نیز معدن را بکشک و مصطکی و
 اینسون و غیران قوت دهد و ریح مصالح معدن است بجای آرد چنانکه در موضع
 خویش یاد کرده آمد و اگر معدن که باشد و بطبخ هلیله پاک کند و بنز آب انار و لیمو قوت
 دهد و آنچه از دماغ باشد بخارها از دماغ باز دارد و صندل و کلاب میبوید و بر صندل
 صندل بکلاب سوره میکند و العلم عند الله والله اعلم بالصواب

تمام شد کتاب عین الدواء تذکره کحالی بعون الله وحسن توفیق فی وقت
 بوم الاحد رابع و عشرون من شهر صفر المحذ سنه
 اثنی و مائه بعد الف من تبه النبیه المصطفوی
 محمد صلی الله علیه و آله
 انشاء الله تعالی

نسخه دروز درم نشان

انزروت پرورده ده درم چشم پنج درم مایران دود درم کف دریا دود انک نبات
سه درم افیون دانکی جمله بگوید و بسیزد و باهم آمیخته کند و بکار دارد

دور درم نشان سفید

انزروت پرورده ده درم نشانسته چهار درم افیون بیک درم جمله کوفته
و پخته باهم بیامیزد و بکار دارد نافع بود انشاء الله تعالی

دور درم قیصر

انزروت پرورده ده درم نشانسته چهار درم کف دریا دود انک
نبات سه درم جمله کوفته و پخته باهم بیامیزد و بکار دارد

سفت باسلیقون

جرب راوسبل را و مکنه را و خین کی چشم را سود دارد بکیرند پلپل و دار پلپل و در پل
و دار چینی و هلبله زرد و هلبله سیاه از هر یکی بچند درم صبر سقوطری بیک درم
کف دریا شش درم شکر کوف پنج درم سلج و قرنفل از هر یکی چهار درم نوشادر
بیک درم کوفته و پخته باهم بیامیزد و مانند سر در چشم کشد نافع بود

از انشاء الله تعالی

نسخه ابارج نیفترا

حب بلبلان بیک درم دار چینی بیک درم عود بلبلان بیک درم زعفران بیک درم سنبل بیک درم
مصطکی بیک درم اسارون بیک درم سلج بیک درم صبر سقوطری شانزده درم

نسخه دروز غزوی جهت اطفالان

چشم چهار درم مایران دود درم کف دریا بیک درم انزروت پرورده سه درم
نبات نیم درم کافور شوی جمله کوفته و پخته باهم بیامیزد و بکار دارد نافع بود

صفت شیا ف رجیر که خون شکر باز دارد

بکیرند زعفران و افیون و مرکی و صمغ عربی و خون سیا و اشان و کندر
و حنظل مکی از هر یکی برابر نافع بود انشاء الله تعالی

صفت برود غوره که انرا حصر می خوانند

سلاق و در معر و جرب و سبیل سود دارد و توتیای کومانی ده در مر زرده حوی
ده در مر پوست هلیله زرد پنج در مر بخیل پنج در مر بلبل دو در مر و چهار دان
ماسیران دو در مر و چهار دانک نمک هندی یک در مر هم کوفته و پخته باب غوز
پروند چند بار تاز میگردانند تا بر ورده شود بعد از آن نرم بسایند و بکار
دارند نافع بود انشا الله تعالی و حده

السعال

مغز تخم کدو شیرین مغز تخم خیار و خیار بادرنک از هر یک یک در مر و یک استون
کثیر از هر یک یک در مر خشخاش و مغز بادام کشمش از هر یک دو در مر اینستون یک در مر
نبات ده منقال خورده بکند و قوصها سازد و هر یک شب یکی از آن در زیر زبان میکند
نافع اید انشا الله تعالی

تخمدل کحل الجواهر

کحل هفت در مر مار قشیش پنج در مر اقلیمیا زرد و زده در مر مر و اید ناسفته
سه در مر زعفران نیم در مر سافج هندی دو در مر خرد کند و بساید و جری بسزد و بکار
دارد نافع آید

صفت داروی جهت آنکه خون از بینی آمدن باز دارد

بگیرند کهریا خاص و بنفشه تاز و جوز سر و هر سه را ستار است بهم دیگر
بسایند و در ماسوره در بینی پاشند که خون باز آید بعد از خدای تعالی

صفت دواء کلف و غمش و اثر ابله

بگیرند مغز بادام سپید کرده سه در مر و بسایند نیک و تخم خز به مغز سر
کوفته بغایت و سیماپ دو در مر را درین مغزها بمالند و بکشند چنانکه
اثر سیماپ نماید و مغزها سیاه شود هر شب طلی کنند و اگر هر ساعت ^{بند}
بهتر باشند و یک هفته دست و مروی نشویند و دست

بر روی نکنند و بعد از آن بکفته بشوید

کلف و غمش پاک شده باشد

والسلام

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دروسا لمن يتفكر في خلقه
ويعلم ان كل ما خلقه له حكمة
وكل ما خلقه له غاية
وكل ما خلقه له حكمة
وكل ما خلقه له غاية
وكل ما خلقه له حكمة
وكل ما خلقه له غاية

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دروسا لمن يتفكر في خلقه
ويعلم ان كل ما خلقه له حكمة
وكل ما خلقه له غاية
وكل ما خلقه له حكمة
وكل ما خلقه له غاية
وكل ما خلقه له حكمة
وكل ما خلقه له غاية

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دروسا لمن يتفكر في خلقه
ويعلم ان كل ما خلقه له حكمة
وكل ما خلقه له غاية
وكل ما خلقه له حكمة
وكل ما خلقه له غاية
وكل ما خلقه له حكمة
وكل ما خلقه له غاية

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دروسا لمن يتفكر في خلقه
ويعلم ان كل ما خلقه له حكمة
وكل ما خلقه له غاية
وكل ما خلقه له حكمة
وكل ما خلقه له غاية
وكل ما خلقه له حكمة
وكل ما خلقه له غاية

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دروسا لمن يتفكر في خلقه
ويعلم ان كل ما خلقه له حكمة
وكل ما خلقه له غاية
وكل ما خلقه له حكمة
وكل ما خلقه له غاية
وكل ما خلقه له حكمة
وكل ما خلقه له غاية

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دروسا لمن يتفكر في خلقه
ويعلم ان كل ما خلقه له حكمة
وكل ما خلقه له غاية
وكل ما خلقه له حكمة
وكل ما خلقه له غاية
وكل ما خلقه له حكمة
وكل ما خلقه له غاية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
در علت هر عضوی از اعضا از سر تا قدم و مجامع

ان باب اول در صلع صلع در روی است که در اعضا سرد یا زردید آید و صلع
گرم باشد یا سرد اگر گرم باشد یا ماده یا از خون باشد یا از صفرا یا بی ماده باشد
علامت صلع خونی سرخی روی و چشم باشد و کوان اندامها و شیر بر طعم هین
علاج فصد قیفال است و حجامت ساقین و چیزهای سرد خوردهن همچو
شراب عناب و شراب الو و خرمای هندی با شکر سفید بجلاب سرخوردن
و غذا مزوره از خرمای هندی و الوکل با مغز بادام دادن و صندل و عرق
کل بریدن **صلع صفراوی علامت آن** افزون شده شدن کوبی در سر
و روی بول و تشنگی بسیار و تلخی ذهن و بجزای باشد **علاج** استفراغ صفرا
کردن است و طبع را نرم داشتن بالوی سیاه و عناب و بنفشه و نیلوفر و سپستان
و خرمای هندی و ورق کل و تخم کاشنی و بزنجبین و خیارشیر و آب انار ترش
و شیرین با پوست فشرده با بانبات و یا بانزنجبین باید دادن و غذا مزوره های
ترش باید دادن چون خرمای هندی و زرشک و انار دانه با کشمش و مغز بادام
و بعد از آن تبدل مزاج باید کردن بچیزهای سرد کننده **صلع سرد یا ماده** یا از
بلغم باشد یا از سودا **علامت صلع بلغمی** شدن و سختی صلع باشد بی حرارت
و سرخی روی و چشم و گران روی سر و چشم و کاهلی بسیار خفین و آب دهان و تری سببی

و بول سفید و غلیظ باشد و بنض صغارت و بطل بود **علاج** استفرغ بلغم از مخ
بدن باید کردن بحب صبر و حب شبباز و جلاب بنج مهک خراشیدن و تخم را از بانه
و کل قند باید دادن و عرغزه با یاره و غیره کردن و غذا خوردن با مرغ و نیم مرغ دادن
بحسب قوت و مثلک بریدن **علامت صداع سردی و بیخوابی و سواس و**
تیرگی رنگ روی و فتور و نرسیدن طعم دهن و سبزی تان و ریه باشد **علاج** ان استفرغ
سودا باید کردن بمطبوخ افیمون و هلیله سیاه و غار یقون و جلاب بالنگو و نبات
باید دادن و غذا خوردن با زیره باج با مرغ و نیم مرغ باید دادن بحسب قوت **صداع**
گرمی موده سبب ان حرارت افتاب بود که بر سر تابد تا نزدیک آتش نشستن **ملا**
صداع گرمی موده گرمی پوست سر و اعتدال بول و تراد بودن و تشنگی بسیار و بیخوابی
بود و کراتی سر و چشم و روی **علاج** خدیل هوا کردن و در جای خشک نشستن و جلاب
از سنجبین ساده و عرق کل با رف دادن و صندل و عرق و سرکه و تراسه کدوی تر
صداع سردی موده علامت ان بود که کراتی در سر و چشم نباشد و تری بینی نباشد
و اندیشه های فاسد کند و بول رقیق و اسهید باشد **علاج** با بونج و سبب و اکل
در آب بخوشایدن و سر فرو گذاشتن و بخاران بوسیدن و طلاهای گرم بر سر نهادن
و جلاب نبات بالنگو دادن و غذا خوردن و مرغ **باب دوم در سرسام و ماسرا**
سرسام و رمی است که در یک مجاب از حجابهای دماغ باز دید آید و این مرضی نحو
یا از خون باشد یا از صفرا **در سرسام خونی** تب دایم و کراتی سر و روی و سرخ چشم
و درد سر و هذیان و درشتی زبان و کراهیت روشنائی باشد و بنض عظیم باشد
و فار و غلیظ تخین باشد **علاج** ضد قبضال کردن و خون برون کردن بحسب
قوت و جلاب بنفشه و نیلوف و اکوی سیاه و عناب و سپستان و نبات و تخم
دادن طبع را بمطبوخ فاکه نرود داشتن چون الری سیاه کیل و عناب و سپستان
و تهرندی و ورق کل سرخ و تخم کاشی و بنفشه و نیلوف و سنامکی و ترنجبین و شیر
و مغز خیا شنبلیله های رود و جلاب نبات و نیلوف دادن و غذا کشکاب با عناب
و خشکاش و بنفشه و نیلوف **علامت سرسام صفراوی** تیزی تب و بیخوابی و تشنگی
و خشکی دهن و بینی و شوریدن کی عقل و بسیار گفتن و هذیان و زردی روی و نبات

باب پنجم در صرع صرع مرضی مخوفست سبب آنکه سیده نا تمام در راه روح
نفسانی حادث شود که اگر سده تمام باشد سکنه باشد بدین سبب حرکات بی نظام و
تشنج باز دید آید و ماده این مرض یا بلغمی باشد یا سودائی **علامت** بلغمی سیدی
رنک روی و فریبی بدن و زبان مصروع زرد باشد و از چیزها که موجب خشم تنه
خشم گیرد و عظیم و حواس تغییر یابند و آب دهن بسیار باشد **علاج** تغیه بدن باید
کرد بجا ایاره اصطیقون و جلاب کرم از تخم زانینه و بالنگو و کلشکر باید داد و غذا
نخوداب با خسک دانز باید داد **علامت صرع** صرع سودائی لاغری بدن و سستی
رنک و خفقان دل و ترشی طعم دهن باشد **علاج** استفراغ سودا باید کرد بمطبخ
افیمون و حبث افیمون و معجون نجاح و جلاب کرم از بالنگو و کا و زبان و کلشکر باید
داد و غذا نخود آب با جوامع با گوشت بره بمصروع باید خورد از کرم و کرم و سرپاش
نگاه دارد نگذارد و کنار آب بنشیند و از جماع و سردی و مستی محترز باشد
باب ششم در سکنه سکنه مرضی است مخوف و آن علتی است که جمله حواس را
باطل گرداند و ناگاه آفتد و بیکیار آفتد و سبب آن ماده بلغمی باشد که در راه کله
روح نفسانی سده تمام باز دید آورد و بطون دماغ عملی گردد **علامت** سهلی و سختی
سکنه و دشواری و اسافی نفس زدن است و کف اندر سکنه نشان کشاده شدن
علت **علاج** است که پنچ روز بهیج جلاب و غذا ندهند و نرسد سده شدن است
روز سیم بر مرغ و روغن یا سمن چرب کنند و یا یاره فیهرا الوده کنند و بکلوز و برند
باقی کنند و جلاب انیسون و بالنگو و کلنگین دهند و حقیقها نیز کنند و پشت او
بر روغن زیتون کرم کرده بمالند و مسرد بطوس و تریاک ^{روز نهم} بدهند و ماء العسل
بجای آب میدهند و زهره کلنگ باب مرزخوش حل کنند و اندر پنی او چکانند
و غذا نخود آب بارا و جینی و فلفل و گوشت کبک و پنجهک و کبوتر میدهند **باب**
هفتم در سبات سبات مرضی مخوف است و آن خوابی است مفراطی از خواب و سبات
بیدار شود و چون بیدار کند همچنان خفته باشد و سبب این مرض سرد شدن
مزاج است بسبب خوردن داروهای سرد و یا سرما مفرد که از بیرون بدو رسد و
بسیاری بلغم **علامت** از سیدی زبان و تیج و فراموشی باشد و نبض مرجمی و غریبی

رزم باشد **علاج** اگر از خوردن داروهای سرد باشد داروهای گرم باید داد چون
تریاک مطر و بطوس و اگر سبب ماده بلغمی باشد تنقیه دماغ باید کردن چسبها نیز
حب اباره و حب اصطنیقون و غذا نخورد آب با سعه دار چینی و کدو با و ناخواه با

دادن و چند بیدستر و روغن یاسمین حل کنند و در دماغ چکانند **باب**

هشتم اندر سهر سهر بخوابی مفراط است و آن مرضی خوف است سبب آن گرمی
و خشکی باشد که بر مزاج دماغ غالب شود **علاج** روغن بنفشه و روغن دانه کپری
در دماغ باید چکانند و شراب بنفشه و شراب خنخاش باید دادن و آنرا
نرمودن و از غم و از فکر دور بودن و بکر مابه رفتن و آب فاتر استعمال کردن
و غذا مزوره پیوش با مغز بادام و اسفناج و گوشت بزغاله دادن و آنچه
خواب آورد سماع آهسته خوش شنودن و او از مایه زمر که در رختان چسبند
با هستکی و حکایتها خوش گوش کردن و اطراف بدن آهسته مالیدن و

اگر کسی را بخوابی سرفه خشک بدید این نشان هلاک باشد **باب نهم**

اندر مایه بخوبیا مایه بخوبیا علتی سودائی محو نیست صاحب این علت پیوسته
بدل و هراسان باشد و فکرها ی بد کند و اندوهناک باشد بی سببی ظاهر و
این علت یا سودائی باشد طبیعی یا سودائی یا طبیعی اخلاط اربعه باید که بسوزند
علامت آنکه از سودائی یا طبیعی باشد سبز لون و فتور نبض و سیلان لعاب

از سودائی یا طبیعی بود و اگر خون سوخته **علامت** آن سرخی بول و عظم نبض و بی
خوابی و خنده بسیار بود و آنچه از صفرا سوخته باشد **علامت** آن سرعت نبض و هلاک
و اخلاط عقل و از مردم جستن و خشم گرفتن و بخوابی بود و آنچه از بلغم سوخته
باشد **علامت** آن کاهلی و خواب بی نظام و تری بینی و دهان و این نبض سپیدی
لون بدن و سپیدی بول باشد **علاج** حمله آنست که استفراغ سودا کنند بفضد
صافی و مطبوخ اقیقون و مطبوخ هلیله و حب بخاج و حب اقیقون و روغن
بنفشه و روغن کدو در بینی چکانند و صراط حبوب بالنگو و نیلوفر و نبات
باید دادن و غذا نخورد آب با مغز بادام و اگر بخوابی مفراط باشد شراب بنفشه و شراب
خنخاش یعنی مزوره پیوش یا روغن بادام و جواده کدو و بکر مابه بودن و آب فاتر

استعمال کردن **باب دهم در نسیان و جمق** و این مرضی افزایست که در افعال فکری
بازدید آید بسبب نقصان و بطلان حالتی است که بکودکی و خونی باز و سبب آن
شود مزاج سرد است که بر بطن اوسط و مغز غالب شود **علامت** آن خشکی بینی و بخوابی
بود **علاج** غذاهای گرم و تر و معتدل دادن چون نخود آب زرده خایه مرغ و لوزینه
و پاجه برغاله و بیره و روغن ترکس و روغن خیری بر سر و مغز مالیدن و جلاب بنیاب
بالتکو دادن و الله اعلم **باب یازدهم در عشق** عشق مرضی سوداکی است و سواسی
که مردم انرا بنفس خود کنند بمسلط گردانیدن فکر در نیکو آمدن صورتی یا خلقی
علامت آن فراموشی و حیرت و سرد ریش افکندن و انداختن و چشم بکوفه روشن
و نفسی دراز کشیدن و اختلاط عشقت **علاج** مزاج گرم گردانیدن بوزنها
و شرابها مرطوب چون شراب بنفشه و شراب خشخاش و مغز یا قوتی و بکر مایه فتن
و آب فائز استعمال کردن و خوردن مشغول گردانیدن بشغلهای بزرگ که محبوب را
فراموش کنند و مجامعت کردن با عزیز معشوق و فکر در معشوق کردن زایل گرداند
باب دوازدهم در لغوه این از استرخا و سنسقی عضله و نهیاری و ابوی
و لب بازدید آید و پوست پستانی از شکل طبیعی بگرد **علاج** جلاب گرم از اینسون
و کلنگین و بالتکو باید دادن و بغذا نخود آب با خشک دانه و گوشت کجشک
و تنقیه دماغ کردن بخت ایاره فیقرا و ایاره لوغان یا حقیقها نیز کردن و از پی
تریاق و مورد بطوس و همچون بلادری دادن و روغن قسط در روی مالیدن
باب سیزدهم در اختلاج اختلاج جستن اندامست و آن حرکتی است که اندک
عضلهها افتد بی مرادست این مرضی رطوبتی سرخ باشد که حرارت عزیز از تحلیل
بارج کند و کار کند و سبب خلط از منام زود بیرون برود و اختلاج کند و تولد آن
حرکت از ابدیهای غلیظ باشد **علامت** با دانست که در بیاید و زود بگذرد و اگر اختلاج
روی بسیار افتد بیم کننده باشد بفعال و سکنه **علاج** غذاهای گرم باید دادن چون نخود
با فلفل دارچینی و تخم رازیانه و کدو با و آن موضع که جستن کیر و تجربه دست بسیار
باید مالیدن تا سرخ شود و روغن فرنیون و قسط مالیدن **باب چهاردهم در رعشه** رعشه علتی است که حرکات ارادی با حرکات غیر ارادی از بازگذا

و امتحنه شود و چون خواهد که حرکتی بغیر اختیار بکند حرکتی غیر ارادی از ازا باز دارد
 و اندر دست و سر بیشتر افتد و سبب کلی این مرض ضعیفی این قوت است و ضعیفی آن
 حرکت یا سوء المزاج سرد و این بیشتر کسانی را باشد که بیمار بها بسیار کشیده باشند
علاج تقویت قوت باید کردن و استفراغ و طویبت بحسب صبر و ایاره فیقر و حب قویا
 باید داد و حب شیطرح و غذا نخورد آب باخسک دانه و ماء الحکم از مرغ و کبک با فلفل
 و دارچینی باید داد و روغن قسط مالیدن **باب پانزدهم در فایح فالج** سستی بهیا
 و عضلها و اوزار است باطل شدن حس و حرکت است این علت فرود آمدن رطوبت
 است از بطون بحسب ضعف بدن و قوت و راه گذر قوت محرکه و قوت حساسه فرو
 بندند و نگذارند که بگذرد **علامت** آن سستی یک نیمه باشد و باطل شدن حس حرکت
 و سفیدی و صافی فاروره **علاج** آنست که تا چهار روز با هفت روز بحسب قوت
 و کثرت ماده بعلاج مشغول نشوند و در ابتدا حقنها نیز باید کردن و حب صبر و حب
 اصطخیقون و حب منن و شیطرح باید داد و غذا نخورد آب باید داد و نخورد آب
 با کوشک کجیشک و کبک و تیهو و کبوتر بچه و فلفل کروی و دارچینی و زیره باید داد
 و روغن قسط و روغن فریون و روغن بلسان باید مالیدن و مزج بدیطوس و
 تریاق فاروق باید داد و بجای آب ماء العسل و ماء الاصول باید داد **باب**
شانزدهم در رمه رمه در و چشم دست اگر چشم و روی سرخ باشند و رگها بر حواس
 رنگ قیقال باید کشودن حجامت کردن و جلاب نبات و عناب بنفشه دادن و
 غذا منوره بینوماش و مغز بادام و اسفناج دادن مسهل از سنا مکی و پوست
 هلیله زرد و بنفشه و الوی سیاه و عناب و نبات و ترنجبین و خیار شنبه دادن
 و آب سرد بر روی و چشم ریختن و اگر سرخی روی چشم نباشد و بلکه چشم بسبب
 بایکدی کرد و شد **علاج** آن حب شنبه و حب ایاره فیقر و جلاب بیخ مهک خنک
 و نبات است و غذا روزه بیخ بار و روغن بادام **باب هفدهم ضعف بصر و رفتن**
اب از چشم لطیف گردانیدن عذات و تقویت دماغ کردن به بویهای خوش
 و ترک روزه و جماع کردن و هلیله کابلی و نونیا خوردن و در چشم کشیدن
باب هجدهم در کوفی کوش سبب کوفی کوش یا ماده غلیظ باشد یا باری غلیظ

که یاری باشد و بلغمی باشد جلاب تخم را زبانه و پنج مهک خورشیده و کلنگدین باید داد
 و غذا نخورد آب با حسک دانه و تنقیه دماغ کردن بحسب ایاره و فیقرا و ایاره لوغار یا باید کرد
 و اگر سبب با دی غلیظ باشد غذا لطیف باید داد چون نخود آب و ریزه برنج و مایه
 و روغن بادام تلخ یا چند بیدستر و روغن سذاب و روغن بابونه در گوش باید چکانند
 درد گوش یا از خون باشد یا از ورم یا از بادهای مختلف اگر از خون باشد **علامت**
 سرخی لون و جھندگی درد گوش بود **علاج** ضد قیقال است و اسهال طبیعت
 بمطبوخ فاکهره و مطبوخ هلیله و جلاب و عناب و نبات و بنفشه دادن و غذا مزه
 از بنبو ماش و غوره و انار دانه و پنبه سرخ دادن و اگر از بادهای مختلف باشد **علاج**
 طین و او از دروغنی در گوش بود **علاج** تنقیه معدن کردن بحسب شبیار و قی
 کردن و غزغزه کردن و روغن مرزنجوش و بزکس و بابونه و سبب نیم گرم در گوش
 چکانند و غذا نخورد آب با دارچینی و کروی و فلفل دادن **باب نوزدهم**
در زکام و نزله مبداء زمام و نزله و مامت آنچه بر آه کند بینی فرود آید و او از بگرد
 انرا زکام گویند و آنچه حلق و سینه فرود آید انرا نزله گویند ماده زکام و نزله با گو
 بود یا سرد **علامت** ماده گرم است که چشم و مروی سرخ باشد و آنچه از بینی فرود
 آید گرم باشد و نیز سبک و زرد و بینی و حلق را بسوزاند و زکام سرد است
 که سرد روی گران باشد و آنچه از بینی فرود آید غلیظ و سفید باشد **علاج** اندر زکام
 گرم ضد قیقال باید کردن و جلاب عناب و بنفشه و سپستان باید دادن و شراب
 بنفشه و شراب خنخاش در آب گرم حل باید کردن و دادن **علاج** اندر زکام سرد آرد
 ارزن و نمک و سپهر کندم در چیزی بنهند و با تن گرم میکنند بر سر می نهند تا
 حرارت بقعر دماغ برسد و غذا اندک دادن و بر تشنگی صبر فرمودن و جلاب
 بر سیاه و شان و انجیر و مویرطایفی باید دادن و غذا نخورد آب با حسک دانه
 و بنی بنجار طبع بابونه و اکلیل الملک و شیت و مرزنجوش و شونیز فرود آید
 سود دارد و عود و قسط و لادن سوختن سرد دارد **باب بیستم اندر خون آمدن**
از بینی سبب خون آمدن از بینی بسیاری خون در بدن یا دهن یکی کشته شده شود
 یا جراح بیماری حاده باشد اگر سبب بسیاری خون بدن باشد ضد قیقال باید کردن

و شراب غوره و شراب ریاس و جلاب و عناب و سکنجبین ساده باید دادن و اگر کشتیز تر
ببرف سرد کرده در بینی چکانیدن و کل ارمنی و شناسه و آب مورد و عرق کل طلای
سر کردن و بسید و کهر با و کل سوده در بینی افشانیدن و در آب سرد نشستن و بربک بید
و کاه و کل خشخاش و صندل مفاصری و عرق کل بوئیدن و غذا مزوره زرشک و سما
و انار و اند دادن و اگر عاف بحران صندل و کافور و کل ارمنی و کلاب بر جگر طلا باید کرد

باب بیست و یکم در ورم زبان

سودا باشد **علامت** آنکه از خون باشد زبان سرخ باشد و لعاب اندک باشد **علاج**
فضله قیال و طبع را نرم داشتن بمطبوخ فاکهر و مضمضه کردن باب پنجم سرخ
و آب کشتیز تر و آب کاشنی و آب کاه و کتان و عرق کل تر کرده بر زبان انداختن
و جلاب نبات و عناب و آب انار ترش و شیرین با پوست فشرده دادن و غذا
کشکاب و اگر چیزی نتواند فرو بردن حقه کردن **علامت** آنکه از صفرا باشد رزق

زبان باشد و در مفرط و افروختگی سر و روی و انهار بسیار بر زبان بیداشود **علاج**
ان هم ورم خونی باشد بجز ضد کردن **علامت** آنچه بلغغی باشد رنگ ورم سفید باشد
و سرخ و بزرك و لعاب بسیار از دهن آید و در دگر باشد **علاج** ان مضمضه کردن
با یاره فیقر او زبانه بر که و غسل و خوردن مالیدن و حقه نیز کردن و جلاب پنجه
باموینطایغی دادن و غذا بخورد آب با مغز بادام ساده دادن **علامت** آنکه از سودا باشد

سیاهی رنگ زبان و خشکی دهن **علاج** تنقیه بدن باید کردن و از سودا بمطبوخ
افتمون و حب افتمون و حب غاریقون و غذازینه با برنج دادن با خروس بچپه
باب بیست و دوم در ناخوشی بوی دهن سبب ناخوشی بوی دهن و طوبی
عفن باشد و این رطوبت در پنج دندان باشد اندر گوشت بن دندان باشد باین
عقوبت از خلطی باشد که در معده باشد **علامت** آنکه از پنج دندان و گوشت بن

دندان باشد است که هر وقت که مسواک کند و دهن بشوید یا هرگاه که غرغره کند
و دندان پاک کند دهان خوش بوی گردد **علاج** رک قیال باید زدن یا چهار رک
و پیوسته دهن بر سر که و کلاب شستن و سرکه و عاف قرها و کرنا خائیدن و بمطبوخ
هلبله تنقیه بدن کردن و جلاب سکنجبین ساده بر عرق کل دادن و غذا مزوره انار

بی گوشت دادن و اگر کرد دندان تپاه شده باشد **علامت** آنکه از عفونت خلطی باشد که
 در موعده است است که مسواک کردن و دهان شستن زایل نشود و در وقت کرسنگی
 سخت نیز باشد و گاه سر می آهسته تر بود **علاج** است که تخم خربزه و تخم تر تیره و تخم
 مثبت در آن بجوشانند و قدری نمک و غسل در آن حل کنند و با خورند و پس مرغ
 بروغن کچنجر چرب کنند و در کوفه و بر بند و فی کنند و بعد از فی کلشکر با کچنجر با یکدیگر
 بپوشند و بدهند و خربزه ناشتا خوردن سود دارد و غذا مزوره زرشک و سماق
 و آب غوره باید داد **باب بیست و سیم در درد دندان** سبب درد دندان یا
 سوء المزاج گرم یا سوء المزاج سرد و یا از ورمی باشد که در بن دندانها بود **علاج**
 آنکه از سوء المزاج گرم باشد که چون آب سرد بدندان رسد اسایش باید و در وی آرام
 کننده باشد و آنکه از ورم گرم باشد که گوشت بن دندانها سرخ باشد و اما س کرده با ضربا
 باشد **علاج** رک قیقال با یک ششورن و حجامت کردن و چهار زک زدن و بسبکه
 و عرف کل مضمضه کردن و جلاب سبکچین و عناب باید داد و غذا مزوره انار داد
 و پس سرخ باید داد و بمطبوخ هلیله طبع را نیز باید کرد **علامت** سوء المزاج
 سرد باشد است که باد در ضریان نباشد و آفر و خنکی در سر و سرد نباشد و ورم بن
 دندان نباشد و هرگاه آب سرد بدندان رسد در زیادت کند **علاج** مضمضه کردن
 بسبکه و بود نر و عاقر ققاز و اویشن و بن دندانها را بپودن و فلفل و شیطرح هندک
 باید مالیدن و تریاک اگر بدین تدبیرها درد ساکن نشود داغ باید کردن
 وضع توت بردانان باید نهادن و تنقیه و داغ و بدن بحبابا به نبقه کردن و غذا خورا
 و مرغ **باب بیست و چهارم در حنق حنق** دشواری در زدن است و سبب آن
 ورم عضلهها حنجره با مری است و اما س در باطنها و غشایها آن و سبب آن ورم
 یا خون باشد یا صفر **علامت** حنق خونی سرخی رای باشد و همچون زبانه آتش
 گرمی در حلق میساید و شیرینی دهان و ضریان حلق **علامت** صفراوی خشکی
 دهان و زردی روی و آنرا خنکی حلق و تلخی دهن باشد **علاج** هر دو نوع رک
 قیقال کشور دست اما آنکه خونی باشد اگر قوت تحمل کند خون بسیار بیرون باید کردن
 تا جده غنی انجامد و اگر ضعیف باشد خون بتفاریتی بیرون باید کردن و بحقیقتها ^{طبیعت}

بنوعی عدوی معتزله است

نرم داشتن و پنبه سرخ و آب کشنیز و شراب نوت و سرکه باید فرمودن حجامت بر مفرها
 پشت باید نهادن و مکیدن تا ماده از ره گذر خلق دور شود و اطراف بدن باب کرم
 و سپهر کندم و خطمی و بنفشه باید مالیدن و در وقت تریاب غرغره عناب و رو
 تربک و پنبه سرخ و آب کاهو و شراب نوت و مغز خیار چنبر باید کردن و بشیر و مزوره
 زرشک غرغره کند و چون ره گذر خلق کشاده شود آب انار ترش و شیرین و سکنجبین
 ساده و آب خیار و کدو و سرختر ترک و آب نفوع فواکه باید دادن و غذا کشکاب باید
 فرمود **باب بیست و پنجم در ربور** ربوتکی نفس است در حال رفتن و حرکت کردن
 و بسبب پمپلی و پر شدن قصبه و شش از رطوبات سرخ و دشمن **علاج** شراب زوفا
 و پنجه مهک و پر سیاوشان و تخم رازیانه و گلشکر باید دادن و قی فرمودن بر آنکه
 خردل و عسل خورده باشد با سکنجبین عسل و آب تر بنزه و غذا نخورد با مغز بادام باید
 دادن **باب بیست و ششم در سرفه** سرفه حرکتی است که طبیعت بان حرکت
 رفع مودی از شش و از اعضا که بدان مضل است میکند و سبب سرفه یا تری باشد
 و یا خشکی اگر تری باشد **علامت** آن باشد که تشنگی نباشد و نفث بسیار باشد **علاج**
 پنجه مهک خراستید نیم گرفته پر سیاوشان و نبات باید دادن و غذا مزوره از نخورد
 پنبه ماش و مغز بادام باید دادن و اگر سبب خشکی بود **علامت** تشنگی و خوشامد
 هوا خشک بود **علاج** شراب بنفشه و شراب خشنش باید دادن و جلاب عناب
 بنفشه تر و سپستان و لعاب بردانه و بنکو باید دادن و غذا مزوره پنبه ماش با مغز
 بادام و حمو از آرد با قلا و شکر و روغن بنفشه و کشنیز در سینه و حلق باید
 مالیدن **باب بیست و هفتم در ذات الریه** ذات الریه آماس شش است سبب
 آن ممتلی شدن شش باشد از بسیاری خون **علامت** آن تب تری باشد و تنگی نفس
 با کویا که کلو می فشارند و سرخی روی **علاج** رک با سلیتی باید زدن و خون بمقل
 قوت بیرون کردن و جلاب عناب بنفشه و نیلوفر و نبات و ترنجبین باید دادن
 و لعاب بردانه و نیلوفر و روغن کل بادام لعوق باید ساختن و طبع را نرم ساختن
 بمطبخی از سنامکی و بنفشه و نیلوفر و عناب و سپستان و ترنجبین و شیر خشک
 و غذا کشکاب با خشنش و نیلوفر و عناب و روغن کل بادام دادن

باب بیست و هشتم در وصل ریش شدن شش بر اسهل گویند اسباب سل ترک تیز است
که از سرشش بیرون آید و فرو آید و شش را ریش کند **علامت** سل هرگاه که از
خداوند آن سرفه و ذات الریه سرفه خون و ریمه بیرون می آید تب لازم باشد و بدن
لاغر میشود و رخسار سرخ میشود و تب ظاهر تر میشود نشان سل باشد و سبب دایم
نزدیک جایگاه علت است بدل و سبب سرخ شدن رخسار بر آمدن بخارهاست
علاج اگر در ابتداء علت در یابند و قوت تمام باشد رک با سلیق باید زدن و خون
تغاریق بیرون کردن و جلاب بنفشه و نیلوفر و نبات و عناب و سپستان باید داد
و گاه شیر زان که دخت شیر دهد و شیر خر باید داد و کشکاب با سرطان و نیلوفر
و خشخاش دهند و اطراف بزغال و خروس در پنبه باید داد و در آن کوشیدن که
طبیعت مجیب نشود و در اسماک طبیعت باید کوشیدن **باب بیست و نهم**
در ذات الحجب ذات الحجب ورمی است گرم و دردناک که اندر حجاب دل و عشاء
که مسقیطن اضلاع است پیدا شود **علامت** تنگی و توان نفس است و درد
پهلوی چنانکه سوزن بعضوی فرو برند و تب لازم و نبض مساوی و سرفه خشک
اول علت و در وقت نزاید و بر آمدن خون با نفث و کرفانی پهلو **علاج** در اول رک
با سلیق باید زدن و خون چندان بیرون باید کردن که رنگ بگرداند لیکن بد و سه دفعه
ناقوت ساوץ نشود و جلاب بنفشه و عناب و نیلوفر و سپستان و نبات و ترنجبین
و شراب بنفشه و شراب خشخاش باید داد و لهاب بنکو بار و عن کلبا دام و شراب
بنفشه لعوق سازند و بطبوخ فاکهر و ترنجبین و شیر خشک تا خلط را استفرغ کند
غذا کشکاب با بنفشه و نیلوفر و عناب و خشخاش و سپستان و روغن بنفشه و نخل
بنفشه داد و موم روغن از موم صافی و کنیرا و خطمی و روغن بنفشه در سینه و پهلو
باید مالیدن و آب سرد و میوه نیا بد داد **باب سی ام در خفقان** خفقان حرکی
اختلاجی است که دل را حادث میشود و یا از سوء المزاج که مزاج ارض نفسانی باشد
چون خشم و اندیشه از بهر کارها نازک یا اطعامها و شرابها گرم خوردن یا در معرکه
بغایت گرم باشد آمدن و شدن کردن و تشنگی با فرط کشیدن و در گرمایه گرم بسیار
نشستن **علامت** خفقان گرم تشنگی و سوزش خرابی دل و راحت یافتن از هوا

خشک باشد **علاج** اگر خون غالب باشد رک با سلیق از جانب چپ باید زدند و هوای
خشک کردن و صندل و کلاب و کافور بر سینه نهادن و جامه معتدل پوشیدن و جلاب
نیلوفر و شراب حماض و عرق کازبان و عرق سید مشک و شراب سیب و شراب صندل دادن
و کشنیز خشک و ورق گل و طباشیر با شراب سیب باید دادن و مفرح سرد و مفرح معتدل
و غذا مزوره زرشک و غوره با مغز بادام و مروج داد و اگر سوء المزاج سرد باشد **علاج**
انگورون صاحب خفقان سفید و صاصی باشد و تشنگی نباشد **علاج** شراب بالنگو
و شراب ریخانی و شراب سوسن باید دادن و جلاب بالنگو و فرخ خشک و مفرح کومر و
دواء المشک و پوست ترنج بر مرده بعلل باید دادن و غذا نخود آب با مرغ و کبک بریان
کرده و زیره بارج دادن **باب سی و یکم در غشی** غشی باطل و بیکار شدن جمله
قوتها محرک و حساسه است و اسباب غشی تجلیل شدن روح است بواسطه استغراغها
و تحلیل با فرط بسبب لذتی مفرط چون لذت جماع در درها با فرط چون در در قوی ترنج و
معدنه یا امتلا باشد یا از ماده که خنق روح کند **علامت** غشی سردی اطراف بدن باشد
و نبض صغیر و ضعیف و بطنی باشد و لون زرد باشد **علاج** در وقت نوبت کلاب و آب
سرد بر روی باید زدند و صندل و کلاب و خیار بالنگ سرد کرده در حلق باید چکانند
و جلاب شراب سیب و شراب حماض و نیلوفر دادن و آنچه سبب در درها باشد **علاج**
درها باید کرد و غذا ماء اللحم و مرغ بریان کرده و تخم مرغ نیم پخت باید داد **باب**
سی و دوم در آمدن خون از کلو علاج رک با سلیق زدن و قوس کهر با آب و ورق
اسپوس و آب تخم تورک باید دادن و کلارمنی با کلاب و سرکه مزوج باید دادن و کند
و خون سیاوشان و اقا قیرها و روغن کلبا دام طلی شسته نماید کردن و غذا فروز
از سنبل سرخ و آب غوره و سماق باید دادن **باب سی و سیم در ضعف معدنه**
ضعف معدنه با از سوء المزاج سرد باشد یا از بسیاری بلغم باشد کرد معدنه کرد آمدن
باشد **علامت** آنکه سوء المزاج سرد باشد قوی ترنج بسیار باشد و دواء سرد نگاه
علاج کوارش زیره و ریخیل و مر با و فلفل و ناخواه و مصطکی روی باید دادن
و روغن مصطکی در معدنه مالیدن و اطریفل و ماده الحیوة دادن و غذا نخود آب
با فلفل و دارچینی دادن **علامت** آنکه از کورد آمدن بلغم در معدنه غشیان

و فی نخوج باشد و تشنگی نباشد **علاج** فی کردن است باب غسل بواب برک تر تیزه و خوردن
 و جلاب بالنگور از یانه و کلنگین باید دادن و مجب شیارا و معجن خیار چنبر بلغم را
 بیرون کردن و غذا نخورد آب با گوشت مرغ و دارچینی و گویا باید دادن **باب**
سوی چهارم در غشیان غشیان شوریدن معده باشد که با پیش از طعام با پس
 از طعام خوردن بود اگر از پس طعام خوردن **علاج** که خوردن غذا باشد و شراب
 ای خوردن و اگر پیش از غذا خوردن بود علاج مزاج معده گرم باشد **علاج** شراب
 به خوردن بود غذا مزوره از نار دانه و اگر مزاج معده سرد باشد **علاج** فی کردن است
 باب ورق نریزه و جلاب بالنگور و نبات دادن و شراب انار و نضاع دادن و غذا زیره و
 برنج با مرغ دادن **باب سی و پنجم در پیچیدن شکم** سبب رطوبتی است که حرارت
 بر خلیل آن قادر نباشد و از آن نفخ و فرار باز دید **علاج** که اویش زیره و شراب ریحا
 باب از یانه باید دادن و کدوم و زیره گرمایی و ورق سداب خائیدن و دستار گرم کردن
 بانس و برشکه نهادن و در گرمای آب گرم برشکه ریختن و غذا نخوردن بار دارچینی دادن
فواق باب سی و ششم حرکت طبقه اندرون معده است و این حرکت است از
 تشنجی انقباض کرختن از موزی و حرکتی انبساطی از جهت دفع موزی یا خوردن چیزی
 گرم تر نباشد سوز معده باشد از عقب خوردن غذا نیز یاد اوری **علاج** آب گرم
 باروغن با دام جوعه میدهند و میفرمایند باب گرم و سکنجین ساده و آب انار ترش و
 شیرین میکل نفع میخورد و شراب برمی لیسند و غذا حسن زهر باروغن با دام و شکر دهند
 و اگر سبب آن ماده غلیظ باشد مایه شور بدهند و در عقب آن تخم شنبلیله تر تیزه بچوشانند
 و قدری نمک طعام در آن حل کنند و بدهند و بیه مرغ بروغن کچن خوب کنند و بکلو
 فروزند و فی کنند و جلاب کلشکر و تخم از یانه بدهند و غذا نخوردن آب با گوشت کبک
 و کچنک باید دادن **باب سی و هفتم در هیضه و اسهال و تخر سبب هیضه**
 ناگواریدن طعام است و فاسد شدن غذا در معده هر چه لطیف باشد و بصرفرمانند
 تر بود بقی بیرون آید و هر چه غلیظ باشد با اسهال فرود آید **علاج** هر گاه که احساس کنند
 که طعام اندر معده تباه شده در حال تفرق نماید تا معده پاک شود و اندر هیضه هر چه
 ننگاید کردن لیکن خوشترن را است باید ساختن باید که خواب باز دید که هیضه را

هیچ علاج به از خواب بنسته، و شراب غوره و شراب ریاس باید دادن اما اسهال مختلف
 اللون باشد و یا آن پچیدن شکر نباشد و بعد از عهد بخوردن مسهل دفع باید کرد و
 نباید بستن و اگر ضعف یابد او مرد پچیدن شکر باشد باز باید بستن **علاج** قورسطین
 بست و سفوف ناروانه و آب به باید دادن و غذا مزوره سماق و مرغ و زردن و **اسهال**
 خون باشد علاج سفوف نساشته و قرص طباشیر و بارزنگ و بنکو و تخم شاهسپر
 و صمغ عربی و تخم سپیدان بریان کرده با عرق کل باید دادن و غذا کاکورس و مغز بادام
 پوست کنده بریان کرده با خواص مرغ دهند و افاقیا و صندل و کل ارمنی و زیره کرمی
 و کلنا ریاب مورد بپوشند و بزاف و شکر طلا کنند ترخرقاضای برخواستن است
 و هرگاه که بر خیزد چیزی اندک جدا شود و غلیظ و مخاطی بعضی با خون و بعضی **خون**
علاج ترخرو همچو اسهال خون باید کردن و مرهم شادانه استعمال باید کردن
باب سی و هشتیم در قولنج مرضی معنوی است و سبب آن بلغم غلیظ و سینه
 باشد و بادی غلیظ که در روده کانیها باشد و با سبب خشکی ثقلها باشد از خوردن
 غذاها خشک باز دیدن اید و قولنج که سبب آن بادی غلیظ باشد و ثقلی خشک اول
 زوده اعور ممتلی گردد و پس امتلا بروده قولون باز دهند **علامت** باز دیدن
 آمدن قولنج که طبیعت مجرب نشود و سفوت طعام ضعیف و چیزهای ترش و
 شور و تیز از روزه کند و شکر می پچد و در دست و ساق بدیداید و آب بسیار بخورد
علاج کوارش بزهر و معجون خیارشنبه و کوارش نمزی و سنا و مکی و شکر باید
 دادن و اگر طبیعت نرم نشود حقه نیز در و کرت کردن تا روده کان از ماده قولنج
 پاک شود و شافران تخم جنظل و پوره ارمنی و عنبر روت و اسق و صابون و ورف
 سداب استعمال کردن سودمند باشد و از آب سرد و میوهها اجتناب فرمودن
 و هر زمانه جلابی کرم از کلشکر و تخم رازیانه دادن و در آب شنشک از یاقوت
 و اکلیل الملك و تخم شبت و روپاه نریک و خشک و خطمی و نمک طعام نشانند
 و غذا خود آب با مرغ و کبک و گوشت کبشک دادن **باب سی و نهم**
در کرم که در شکم و روده کانیها باز دیدن سبب آن رطوبتی غلیظ باشد که در سطح
 روده کانیها درشیده شود و حرارت ضعیف از آنست و این تجلیل بردن رطوبت

فاسد و منفعن شود و از بناهای آن رطوبات کرمان متولد شوند و اسباب سابقه آن صفا
 غلیظ است و ناگوار بدن آن و مویهای خام و شیر و ماست خوردن و برآمدن معجز
 و اندر کوبه رفتن **علامت** آن درد شکم و پچیدن ناف و آمدن آب لعاب دهان
 بود خاصه در وقت خواب و زردی روی و بد خوئی و زرد کرسنه شدن و بسبب طبیعت
علاج یک هفته هر بامداد صد درم شیر تازه و ده درم شکر در آن حل کنند و بدهند
 و غذا خوردن آب با خشک دانه و اویشن بدهند و روز هفتم بزک کابلی مقشر و شیخ ترکی
 و قسط نخل و ترس و تربد و سرخس و قندیل و حب النیل از هر یکی یک درم گرفته و بچند
 بر شیر تازه باید دادن تا که مازا بکشد و مستفرغ گرداند و اگر طبیعت دیر جمیع شود
 جرم سرکه کهنه در آب کور مزوج کرده بدهند و آخر روز غذا از کشتک سوده با شیر باید
 دادن و شامه از زهره کاه و جوار شیر با غسل سرشته استعمال کند ضمادی از شونیز بازهره کاه
 بیامیزند و بزایق ضماد کنند و روز دیگر جلابی از آب کامه و دروناب بدهند و شربتی سرد
 از نبات و کشنیز خشک و غذا بقاعده **باب چهارم در درد جگر** اگر درد جگر
 یا سرخی روی و امتلاهی بدن باشد **علاج** یک با سلیق باید زدند و جلاب تخم کاشنی و زرد
 نریک و نبات باید دادن و صندل مقاصری و کافور و آب گل بر جگر طلا باید کردن و غذا
 کشتک آب باید دادن یا بخوره یا نان جو و اگر رنگ بدن سپید باشد و تشنگی نباشد
 ماء الاصول و سکنجین بزوری باید دادن و غذا زیره یا ج با گوشت کجشک و کتیر
 صحرانی باید دادن **باب چهارم دیگر در سوء القینه و استسقا** سبب سوء القینه
 و استسقا سردی مزاج جگر است که از حال طبیعی بگردد و وضعیفی بدن بداید و لون
 روی و بدن زرد شود و با سپید و آماسی در زیر چشم و دست و پای پیدا شود از
 سوء القینه گویند و اما استسقا سبب آن مرضی بادست و سبب آن ماده غریبست
 که در فرجهها متخلل شود و از این نیز ایاند و اقسام آن سه است لحمی و ذقی و طبعی و سبب
 استسقا لحمی سوء المزاج سرد باشد که اندر جگر و اندر هر کجا بر هم تن سبب تصور
 شدن هفتم ناله مدا شود **علامت** استسقا لحمی پای آماس کیرد پس شکم
 پس انقباض پس روی و اندامها دیگر کجا انگشت بنهند جای انگشت بگردد
 فرو نشسته ماند و این نوع اسلم انواع استسقا است سبب استسقای ذقی آنست

کراب در رود کانی و میاره پوست شکر و میان شرب ناف کرد این و سبب این است که
 میان ناف و مقعر جگر راه گذری هست که خون از آن مجری جگر حین می رسد و درین
 حالت که از آن مجری مستغنی شده اند مجری متلاشی شده است و چون جانب محد
 جگر سبب سد یا ورمی بسته شود ان گذر و ضرورت کشاده شود و بدین سبب
 مزاج جگر سرد شود و بولد خونی مانی کند و کویا رود کانیها در میان اب سیاحت
 و شناه میکند و این نوع از استسقاء بدترین انواع است **علامت** این استسقاء اما
 اطراف بدن باشد و سرفه خشک بدید اید و ضعف زیادت کند و باخراسهال
 باز دیدن آورد و چون مشک بر آب باشد که چون دست بر آن میزند خضصه میکند
 سبب استسقاء طبلی است که بادی غلیظ در آن موضع کراب در استسقاء ذقی
 جمع شده باشد جمع شود باندک رطوبتی و سبب این باد غلیظ کرمی مزاج جگر باشد
 و با سردی مزاج معده **علامت** این نوع از استسقاء است که ناف بیرون آید و شکم
 بغایت بزرگ باشد و چون دست بر شکم بزنند او از طبل بیرون آید و از بر آمدن آن
 اسایشی باید **علاج** نوع اولی فرودن است بقاریق و داروهای مسهل برقی داد
 و از آب و مبرات و پرهیز نمودن و راه کن رسد بکشودن و ماء الاصول و سکنجین بزرگ
 دادن و دماغ را بغرغزه پاک کردن و از داروهای کدرین علت نافع است حب ایاه و حب
 ریوند و قرص زدن شک بزرگ و کوچک است و در آب دریا و آب شور نشستن لایق باشد
 و مستسقی در ریه که کرده منفی کردن یا در افتاب گرم نشاندن از قوی ترین معالجهها
 باشد و جلاب از تخم کاشنی و پوست پنجه کاشنی و پوست پنجه کرفس و نبات باید دادن
 و غذای زیره باج از نخود و کشمش و مغز بادام و جاشنی سرکه و اندک زعفران با مرغ باید دان
علاج نوع دوم اول تدبیر آن باید کردن که اما س زایل شود پس تدبیر استغراغ کردن
 چنانکه کاهی شربتی دهند که نسکینی حرارت کند و کاهی شربتی که استغراغ کردن چنانکه
 اب کند بطریقی او را بولد جلاب از تخم کاشنی و رو باه تربک و مرزبانند و کرفس
 با نبات باید دادن و آب کاشنی تر با نبات دهند و رو باه تربک پنجه درم تخم کاشنی
 پنجه درم با نبات ده درم بچوشانند و سی درم آب کاشنی باشد بگیرند و با یکدیگر
 بیامیزند و مغز خیار چنبر بست درم در آن حل کنند و بدهند تا طبع را نرم کند

وحت ماز بون و دیوند و حب غار بقون بد و سه کرت برهنند و غذا نخورد آب بادا حین
و تخم راز یا نه و مرغ میدهند **علاج نوع سیم** اگر گرم غالب بود سکنجین بزوری خشک
و ضمادی از صندل و عود و لادن و تخم کوفس و مشک بر حکر نهادن و غذا زرشک دادن
و اگر سردی غالب بود تخم راز یا نه و سکنجین غافق و سنبله هندی دادن و ماء الاصول
و معجون حب الغار باید دادن و غذا نخورد آب و مغز بادام و خشک دانه دادن
باب چهل و دوم در درد سپرز اگر رنگ بدن سیاه باشد و بول زرد باشد
علاج رنگ اسیم باید زدن از دست چپ و جلاب رویاه تزوک و تخم کاشنی و سکنجین
بزوری باید دادن و اگر بدن تیره باشد و معده ضعیف باشد و هضم نیک باشد **علاج**
ایاره فیفا باید دادن و ادرا بول باید کردن و ماء الاصول و سکنجین بزوری و سداب
و تخم تیره باید که بخوشانند و قدری نمک باندازند سپرز ترتیب کند و بدان سرکه میخوشانند
و بر موضع سپرز میسهند و سرکه بناشتالی اشامند و غذای مزوره زرشک و زیره باج
میدهند **باب چهل و سیم در بر قان** بر قان تغییر رنگ
و روی و رنگ سپید چشم و رنگ نیم پوست تن را کونید و بر قان یا زرد باشد
یا سیاه و اسباب تولد بر قان زرد بسیاری تولد صغرا از جگر و سده اندر منفذ فرود
آمدن صغرا بجانب رود کانی از دهره یا از قبل رفع طبیعت باشد که رفع مره صغرا بظاه
بدن کند بجهت بخران **علائم** بر قان زرد سبب حرارت جگر و تولد صغرا باشد
تشنگیست و تلخی دهان و زردی زبان و بول ناری و کف آن زرد بود **علاج**
جلاب تخم کاشنی و خماء هندی و آلو سیاه و الوکیلی و نبات و ترنجبین باید داد
و بطنخ هلیله زرد استغرا صغرا باید کردن و سکنجین و عروق کاشنی و اخسار
و کدو و آب انار ترش و شیرین و شیر و تخم تورک باید دادن و قوص تباشیر نرم
و قوص کافوری و قوص معتدل و قوص زرشک و خماء هندی باید دادن و اگر
بازدید آمدن بر قان از دفع طبیعت باشد و مرضه ماده چون پیش از روز هضم
بود بد باشد و اگر رطوبات بسیار از بدن بطریق اسهال و ادرا را مستغرا شود
و چون روز هضم باز دید آید نشان خیر باشد بر قان سیاه بیشتر از سپرز باشد و
حکرنیز باشد و لچر از سپرز باشد سبب آن سده باشد اندر منفذی که میان جگر

و سپرز باشد علاج رك اسهليم بايد زدن و از دست چوب و بمطبوخ افتميون استغفر
 بايد كردن و آب پنير و سبجيين دادن و غذا زيره باج ساده بايد دادن **باب**
چهل و چهارم در درم كرده ضرواني باشد و بول سرخ باشد **علاج** رك باسليق
 بايد زدن و جلاب از شيره تخم خيار باللك و خربزه و خيار زه با نبات بايد دادن و اگر نشاء
 غلبه خون نباشد طبع را بمطبوخ فاكهه و ترنجبين و خيار چنبره نرم بايد داشتن و غذا مزه
 از بنوماش و مغز بادام بايد دادن و اگر بول خون ايد قوص كهر يا باوكل ارمني و
 بازتك بريان كرده و قوص كنار و خون سياه و شان و كند ربايد دادن و غذا مزه
 از سماوه يا مغز بادام و فروج بايد دادن و اگر بول ريك باشد معجون حجر اليهود **علاج**
 تخم رازيانه و شيرين تخم خربزه با نبات بايد دادن و غذا نخود آب و اگر سلسل بول باشد
 اطريقل كوچك و بزرك و شاه بلوط و شكر و قوص كندر بايد دادن و غذا مزه بريان
 كرده نافع بود **باب** **چهل و پنجم در رنجها و در ممانه** پشتر بز و ممانه
 كه ممانه را بازديد او در درم كور باشد **علامت** درد سخت باشد و گرفتگي بول و تب
 نيز حرقه و سياهي زبان و هذيان گفتن و اماس زهار **علاج** رك باسليق بايد زدن
 و در آب ستنكي كردن و بنفشه و خير و خطمي و رو باه ترك خخته باشد
 بايد نشان دادن و ضمادي از ارد با قلا و ارجو و بنفشه و خطمي و رو باه تر و لك با نبات
 بايد دادن و طبع را بمطبوخ فاكهه نرم داشتن و غذا مزه و براز بنوماش يا مغز بادام داد
 ريك و سنك ممانه و كرده ريك و سنك كرده و ممانه تولد كند اين علت پشتر
 كودكان را باشد و مردم فربه و سلب سنك و ريك و طوبقهاي نرچ است كه در غذاها
 غليظ تولد كند **علامت** هرگاه كه اين بول غليظ و دقيق و صافي شود و بول سياه
 كه بيدرد و پياري ايد نشان تولد سنكست **علاج** قطع ماده ان كردن اول بقى و
 ادرار البول و اسهال و جلاب تخم كند و تخم كرفس و ماء الوصول و سبجيين بزوي
 بايد دادن و طبع را بقوص بنفشه و معجون خيار چنبره نرم بايد داشتن و در آب
 زن بايد نشستن كه خشك و يا بونه و كليل الملك و شبث و ورق كرنب و ورق
 خطمي و پير سياه و شان و مرزنگوش در ان بخته باشند و معجون حجر اليهود
 و باب برك خيار دشتي مي دهند و غذا نخود آب يا تخم رازيانه دادن

باب چهارم و ششم در ضعفی قوت مجامعت در نقصان باه یا از ضعف شهوت
 باشد و یا از استرخاء سستی منی باشد و ضعف شهوت یا از ضعف بدن باشد یا از اندکی
 غذا خوردن یا از لاغری بدن باشد و زردی رنگ **علاج** تقویت بدن کردن
 بتدبیر **علاج** و آنکه از اندک خوردن غذا بود غذا زیاده باید کردن و خواب فرمودن
 پهلو و بنادای مشغول بودن و مدتی ترک مجامعت کردن و اگر سبب اندکی منی باشد
علاج آن غذاها می مرطب باید دادن چون حلوائی ترنجبین و محزون اللبوب و هر سببه
 از گوشت بره و ببط و سر بریان و زنجبیل پرورده و بنقل جوین طایفی و پسته و مغز بادام
 کردن و غذا که از بهر هیجان باه خوردن غذائی باید که در وی سه معنی بود یکی آنکه میل بگری
 دارد و اما آنچه در وی این سه معنی حاصل است نخود است و لوبیا و کزراست و شلغم
 و مانند آن اگر سبب سستی و استرخاء آلات منی باشد **علامت** آن وقت تنگی منی باشد

علاج آن اطریفل بزرگ و کوچک باید دادن و غذا کباب بریان کرده **باب**

چهارم و ششم در رنجهای مقعد رنجهای مقعد چون صبر بانی در مقعد حادث شود

علاج رک با سلیق باید زدن و در آب ششک و بنفشه و خطمی و پوست خشخاش **علاج**
 کوفته و در قلوبیا نشانیدن و زرده تخم مرغ و روغن کلبا دام ضماد باید ساختن
 و جلاب عناب و نبات باید دادن **براسیر** دانچند باشد که از فساد غذاها
 حادث شود و هم در اندرون سرخ یا شد و هم برین اگر آن خون روان باشد **علاج** آن
 قوی کهر با قوی کلنار یا شراب مورد و شراب بر باید داد و اگر خون روان نباشد

علاج آن حب مقل و اطریفل مقلست و غذا خود آب با کندنا باید فرمودن **باب**

نهم و ششم در بیماری انثیان اما سرخایه **علاج** آن کثیرا درهاون اسرین باید سوختن

چندانکه قدری اسرین با آن سوخته طلا باید کردن سو در ارد و طبع را زهر باید داشتن
 و قوی بنفشه و غذا مزوره عوره با مغز بادام باید دادن **خارش قضیب** سبب آن
 ماده نیز باشد که در آنجا منصب باشد **علاج** رک با سلیق باید زدن و مطبوخ هلیله
 زرد باید دادن و خلطای نیز مستغرق کردن و صندل سرخ و شیاف و امشاق عرق
 کل طلا باید کردن و علوی که آنرا دیوچه گویند بر روی ران باید افکندن **فق و قیله**

فرود آمدن بعضی از روغنهای باد غلیظ است بکیسه خایه اسام مجازی **علاج**

است که در آنها بر هم فشارند تا با زجای خود در رود و بر فاده بندد و از پیاده رفتن و محالست
 کردن و طعامهای نفاح خوردن برهنیز کند و کوارش زیره و مجون حب الغار باید داد
 و ضمادهای قابض بر می نهند چون اقا قیا و صبر و پوست انار و مازوی سبز و برک
 مورد و کلان و جوز سر و واپهل و سریشم ماهی و خدایند مقله که انرا باید کنگد گویند
 مجون کندر و سحر نینا باید دادن و غذا نخورد با مرغ و کبک و کجشک باید داد
 والله اعلم **باب چهل و نهم در بسیار آمدن خون حیض** اگر سبب نبزی و
 کرمی خون بود رک با سلیق باید زدن و طبع را بحب اصطخیقون نرم داشتن و شیر
 تخم تورک و آب و ورق اسپیش با کل اومنی و قرض طباشیرست و قرض کهر با و قرض بسید
 با شراب مورد و شراب بردادن و غذا و مزوره از سماق و آب غوره و زرشک باید داد
بسته شدن خون حیض سبب قوی ترین آن سده است و سبب سده یا فریعی با فراط
 سبب بسته شدن رگها و منفدها و بار یکی آن باشد **علاج** انکه از فریعی فراط باشد
 رک صافن و مابض باید زدن و بر ساق حجامت کردن و جلاب بر سیاوشان در ترک
 باید دادن و تخم زنگرش با عسل جوشانیده که سبب لاعزوی و با فراط بود **علاج**
 ترطیب بدن باید کردن و بسکجین ساده باید دادن و در غذاها انکه زود هضم
 شود باید افزودن و بکر ما به معتدل باید رفتن و روغن بنفشه در بدن باید مالیدن
باب پنجاهم در قوع نبس و جذبه که انرا کج و مفاصل گویند و عرق النساء و در
 و رک ابن پنجاهم یکست انکه در پیوندهای انگشتان پای زرد انرا در درد و رک
 گویند و انچه در مهرهای پشت فروریزد انرا جذبه خوانند و انچه در دستها و
 زانوها فروریزد او را درد مفاصل گویند **علامت** اگر پنجهها از ماده خون بود
 اول استفرغ خون باید کردن و از جانب مخالف و پس دو روز یا نیمه روزی
 باید کردن و از آب سرد و میوهها خوردن و جماع کردن برهنیز باید کردن و بطبع
 هلیله و مطبوخ سورنجان و سنامکی و پنجهک و حب سورنجان استفرغ باید فرمودن
 و غذا نخورد آب ساده دادن و اگر ماده بلغم باشد جلاب تخم را زانیه و کلنگین و سر
 قی باید کردن باب شدت و تخم تریتزه و عسل و نمک طعام و حب اصطخیقون و حب
 اباره فیقر استفرغ باید کرد و غذا نخورد آب با کبک و مرغ دادن و روغن مستط

129
وروغن ضرع و روغن شبنم و با بونز باید مالیدن و حقنه های تین باید کردن و الله اعلم
باب پنجاه و یکم در دوا فی الفیل دوا فی علیست که رکهای ساق پای غلیظ شود
چون که بر یکدیگر پیچیده شود و سبب این خونی و سردانی باشد درین رکها منصفه شود
و این علت بیشتر جمالان را و بیکار آنرا و پای استادگان حضرت پادشاهان از اجادیت
شود و دواء الفیل آن بود که ساق پای و قدم همچون ساق پای پیل غلیظ و استبر شود
و ماده این علت خون سرد اوی و بلغمی باشد **علاج** اول رک با سلیق باید کشودن
و قی فرودن و اسایش دادن و ازین ران تا ندها بر سیمان محکم بچیدن و بمطبوخ افیمون
و تنقیه بدن باید کردن و حبت سرخجان دادن بیابی و پس از تنقیه بدن خاکستر
چوب رز و تخم خرمیزه و تخم ترب و سرکین نزار و حلبه بار و روغن زیت طلا باید کردن
و غذای زیره باج و نخود آب و مرق کدوم باید دادن و الله اعلم **باب پنجاه و دوم در بیماریان**
که در ظاهر تن پیدا شد چون سعفه و گردخارش سبب سعفه نکاسف ماده تن باشد
در ظاهر بدن **علاج** رک با سلیق باید زدن و بهر لیدن باید کشودن و تنقیه بدن
بمطبوخ افیمون باید کردن و محامبت باید کردن و جلاب عناب و نبات و ترنجبین
باید دادن و روغن بنفشه در بینی چکانیدن و موه صافی بجای سعفه باید مالیدن
و غذا نخورد و آب و سوساپ بار و روغن شکر باید دادن **گردخارش** سبب آن ماده غلیظ
باشد عفن که در رکها جمع آمده باشد و طبیعت آنرا ظاهر پوست دفع کند **علاج**
رک با سلیق باید زدن و استفراغ بمطبوخ افیمون و مطبوخ هلیله زرد و مطبوخ شاه
باید کردن و سکنجین ساده و آب شاه تره باید کردن و جلاب بنفشه و عناب و
الوی سیاه و خرمای هندی و نبات و ترنجبین باید دادن و غذای زرد از پنبه ماش و آلو
یکلی و تر هندی باید دادن و آب پنیر و سکنجین سودمند بود و در آب کبریت و آب شور
نشستن تری تمام پیدا کند و تخم ریاس و مغز استه زرد الوی زرد و صبر اسقوطی
و سیماب معسول با سرکه بیا میزد و هر روز آن قدری در ماست مزج کند و در کرمه
طلای بدن کند و از جماع کردن و طعام شود و شیرین و گوشت خوردن برهیز کند و الله
اعلم **باب پنجاه و سوم در بقی و جزام علاج** بهوتی کردن است و استفراغ
بمغ کردن و جلاب صطخ فیمون و حب ایاره و مطبوخ تربت و جلاب از نخود از اینه رومی

وسکجین باید دادن و غذا نخورد و آب خسک دانه با کوشت مرغ و کوشت کبک باید
 دادن و از شیخ هندوی و تربی سفید و تخم ترینه و روئاس و خرمل کوفته و بخته
 با سرکه کهن ایخته طلا باید کردن **علاج چهارم** رک نهار بدن و با سلیق باید کشیدن
 و بمطبوخ افتمونی و معجون بخاخ و حب افتمون و مطبوخ هلیله سیاه و زرد و استغرا
 سودا باید کردن و تریاک افنی و شراب صرغ باید چوشانید و طلا بدن باید کردن
 و مرغون بنفشه و مرغون کدو در پنی باید چکانیدن و هر روز باید رفتن و غذا نخورد

کام

دادن و الله اعلم **باب پنجاه و چهارم در بزه و حصف علاج**
 بزه جلاب الوی سیاه و الوی کبلی و ترهندی و ورق کل باید دادن و بمطبوخ هلیله
 زرد استغراغ باید کرد و سبب حصف شوروی عرق باشد و نداشتن بدن و ترک کما
 کردن یا در هوای گرم حرکت کردن **علاج** استغراغ سودا باید کردن بمطبوخ فاکهد
 و در فکل و ترهندی و سکجین ساده در جایگاه خنک بر نشستن و آب سرد خوردن
 و غذا مزوره از پنیو ماش و کدو دادن و آب نارترش و شیرین مکیدن و تخم ترینه

با کلاب طلا باید کردن و الله اعلم **باب پنجاه و پنجم در حصبه و ابله و کولک**
علاج حصبه و ابله جلاب عناب و نبات و شفتک باید دادن و طبع رابسته دان
 و نکد داشتن که نرم شود و غذا از دجو و کشکاب و عناب و پینی سرخ دادن و شفتک
 در جامه خواب پیو کند **علاج کولک** مطبوخ افتمون عیان فستق باید دادن و هر چه

زنگاری طلا کولک کردن و الله اعلم **باب پنجاه و ششم در ورمها**
 هرگاه که ورم ندر همسایگی اعضای رنیه باشد در ابتداء رادعات استعمال باید کرد
 و در وقت تغزید و ادع یا محلل باید امینت و در وقت انحطاط بر محل نتهما اختصا
 باید کردن و ورم را از خون باشد یا از صفرا از سودا یا از بلغم و اگر ورم خونی بود به

علامت ان سرزش و ضربان و گرمی جایگاه ورم و سرخی رنگ ورم باشد **علاج**
 صفرا و بخار روی و زیادت گرمی جایگاه ورم باشد **علاج** این هر دو نوع رک باید
 زدن و حمامت کردن و جلاب عناب و خرمای هندی و ترنجبین باید دادن و طبع را
 بمطبوخ فواکه و خیار چنبر و شیر خشک نرم داشتن و طلاهای سرد و خنک بر نتهما

و غذا کشکاب دادن **علامت** ورم سودانی و صلابت ورم باشد و سیاهی لوز

آن و سردی جایگاه و هر **علاج** اسهال سود باید کردن و مطبوخ افیمون و حب افیمون
و مرم و باخلیون بر نهادن و اگر بلغم بود **علامت** آن تری ورم باشد چون آنکشت بر ریش نهاد
یا بجایگاه آنکشت زمانی بماند و لون ورم سپید بود **علاج** حلاوت پنج مهک خراشیده نیم کوفته
با کل شکر باید دادن و غذا نخورد آب و اسهال بلغم باید کردن و حب اصطخیقون و حب ایاره
و اگر اماس سفت باشد و یا ضربه اول فصد باید کردن و صندل سرخ و زعفران راستا
باب کشنیز تر سوره طلا باید کردن و الله اعلم **باب پنجاه و هفتم در سرطان و ختات**
و ریست سخت و انزاینها بسیار باشد و سبب سرطان ماده سوداری باشد که
در اعضاء نرمه تخلل ریزد و زنا نادر پستان و رحم بسیار افتد مردان در حوالی جلق
و قضیب و نیشان ندیر خواب است که آنچه بدید آمده باشد نکند که زیاده شود
و رگ اکحل باید زدن و استغراغ سودا بیای باید کردن و مطبوخ افیمون و حب افیمون
و آنچه در علاج جزام و مالخو یا گفته شد انجام آن معالجت باید کردن و مایه الجین
با سکنجبین درین مرض سود منداست و سبب حدوث خنازیر سواء لطعم و خنه
باشد و آن اماسی سخت باشد کوچک **علاج** استغراغ بلغم باید کردن برقی و مسهل و
حب اصطخیقون و حب ایاره فیقر و مطبوخ تریب باید دادن و جلاب بالنکود
نخروان بانه و کل شکر باید دادن و غذا نخورد آب و در چنین و مرم و باخلیون بر نهادن
باب پنجاه و هشتم در تبها اجناس عالیه تب سه است حمی یوم و حمی
دق حمی غفن هربت که زمان آن کوتاه باشد آنرا حمی یوم گویند سبب حمی یوم
در تابستان در افتاب نشستن و نزدیک آتش بسیار نشستن و غذا های گرم خوردن
و ریاضت بسیار بی هنگام کردن و در جماع الحال کردن و بخواب بودن و غم
خوردن و اندیشه کردن و چشم گرفتن **علاج** شربهای سرد باید دادن
چون سکنجبین و خمای هندی با برف و آب بفرغ باید دادن و مزوره
از بنوماش و تمز هندی با بزغاله باید دادن و چون تب زایل شود به گرمای
باید رفتن **تب دق** بیشتر از تب دق بنض صلب و دقیق باشد ضعیف
و متواتر و مدقوق از حرارت تب آگاه نباشد و پنی بار یک شود و چشم
در کوفند و هرگاه که مدقوق غذا خورد حرارت تب پس از یکساعت ظاهر شود

علاج کشکاب با سرطان و نیلوفر باید دادن و در خانه خنک باید داشتن و هر روز
 بگویم معتدل باید برون و در آب فانی نشانند و روغن بنفشه و روغن
 کدو بریدن باید مالیدن و شیر ماده خر که گیاه ترخوردده باشد باید دادن
 و آب خیار کدو و شراب خشخاش او را لایق باشد و گاه آب گاه آب کاه و آب
 انار شیرین و سیب شیرین و شراب صندل و قرص کافوری و قرص معتدل
 سودمند بود مزوره پینوماش با فروج و باچه بنغاله دادن لایق باشد و طبع را
 نباید گذاشتن که نرم شود **تهای عفن** با از عفوت خون و صفرا باشد با از عفوت
 سودا و بلغم اگر از عفوت خون باشد انرا مطبقه کونید و پیوسته بدن گرم
 باشد تا انکاهی که منقضی شود **علامت** رنگ و روی و رنگ چشم سرخ باشد
 و طعم دهان شیرین **علاج** ضد باید کردن و طبع را بمطبوخ فاکه و هلیله
 زرد نرم داشتن و جلاب الوی سیاه و نبات و خرما و هندی و نبات باید دادن
 و پس از استفراغ آب خیار کدو و شیر و تخم توتک و سکنجبین باید دادن و هر طبعی
 که بیرون عروق متعفن شود انرا محرقه کونید **علامت** است که حرارت این
 تب لازم بود و اندرون گرم تر از بیرون بود بدین سبب تشنگی سخت غالب
 بود و رنگ زبان زرد باشد یا سیاه و این تب سرما و ناقص نباشد و فرق
 میان محرقه و مطبقه است که محرقه نسبت غلبه استند و کند و مطبقه است
 که نه چنین باشد **علاج** جلاب تخم کاشنی و بنفشه و آلو سیاه و نمر هندی و آب
 انار ترش و شیرین و نبات و ترنجبین باید دادن و استفراغ صفر بمطبوخ
 فاکه که در آن مغز خیاچنبر و شیر خشک و برک کل و هلیله زرد باشد
 باید کردن و بعد از استفراغ تمام آب خیار کدو و آب تخم توتک و سکنجبین
 و قرص طباشیر نرم و آب نفوع فاکه باید دادن و غذا کشکاب با تخم کاشنی
 و نیلوفر و عناب و خشخاش دهند و هوای خانه و جایگاه خنک باید داشتن
 برک بید و کدو و خشخاش در جایگاه بیمار باید کسند و اگر صفر بیرون
 رکها و عروق متعفن شود انرا غلب کونید و کونید خالصه و غیر خالصه در این
 مدت خالصه هشت ساعت باشد و درازی غیر خالصه در اوده ساعت

و این تب بکروز آید و بکروز نباید و اگر تند پیر با صواب رود عدد نوبتهای این تب
هفت نوبت برنگردد **علامت** آن نبض سریع و مختلف باشد و قاروره و قاروره رفیق
و ناری و زعفرانی بود و در ابتداء تب ناقص و لرزانیدن تمام باشد و در حالت
لرزانیدن تشنگی تمام باشد و زرد بازگرم باشد **علاج** این مرد نوع یکیست
جلاب تخم کاشنی و پوست پنخ کاشنی و جز ما هندی و الوی سیاه و الوی کیلی
و برک کل سرخ و تبلو فر و نبات و ترنجبین باید دادن و غذا کشکاب و طبع با
مطبوح فاکهه و مطبوخ هلیله زرد نرم باید داشتن و استفراغ صغیر کردن
و سران استفراغ قرص طباشیر و قرص معتدل باید دادن و سبکچین ^{ری}
استفراغ صغیر **سفر العقب** از جمله صفر است بسیار آن باشد که اندر ^{بلا}
نوبت دوبار یا سه نوبت سرما آغاز کند **علاج** پنخ مهک خراشیده و تخم
کثوت با نبات و ترنجبین باید دادن و آب گرم و سبکچین باید دادن و ^{تی}
فرمودن و استفراغ صغیر و بلغم ^{مخون} خیار چنبر و سناملی و قرص ^{بنفشه}
و مطبوخ هلیله که در آن ترد و تخم رازیانه باشد که در غذا کشکاب
با بخورد و تخم رازیانه باید دادن **تب بلغمی** سبب آن عفونت بلغم باشد **علاج**
نبض صغیر و ضعیف و قاروره در ابتدا سپید و تیره باشد و باختر نارنجی شود
و سرما لرزه قوی باشد و غشایان و فی بسیار افتد **علاج** فی باید فرمودن ^{سبکچین}
عسلی و آب گرم و جلاب کلشکر و سبکچین باید دادن و غذا با بخورد و تخم رازیانه
و استفراغ بلغم باید کردن بمطبوح ترد و قرص بنفشه و مجور خیار چنبر
تب ریح از عفونت سودا باشد و این تب دوروز نباید و بکروز آید اگر اندر
عروق متعفن دایم باشد و بنوبت ریح اشتداد کند **علامت** آن لرزه
و سرما باشد در ابتداء تب و در استخوانها سنگستی باشد و بسیار بلرزد و
لبث اوست و چهار ساعت باشد و نبض صلب و بطی باشد **علاج** واجب
چنان باشد که درین تب حفظ قوت وفا کنند که این تب از امراض مزمنه است
تا قوت وفا کند و روز اول از غذا و آب سرد منع کنند و فی فرمایند و جلاب سبکچین
و کل شکر باید دادن و غذا بخورد آب با مرغ نانضج بید اشود و چختکی تمام نشود ^{مسهل}

نباید دادن و چون نضج پیدا شود استقراغ سودا باید کردن بمطبوخ افیمون
و حبث افیمون و مجنون بخاج و در معالجت بت خمس و سدس و سبع
این باشد **بالسب** **پنجاه و نهم در معالجت زهر**
گزیدن و ریاندن حشرات شوکران حنای سحمت آورد و اطراف بدن
سرد کند و چشم ناریک کند **علاج** اولی باید کردن و حننه کردن و هر عیانت
شیر کا و با فستقین و فلفل باید دادن **زنج** چشم سرخ کند و زبان سیاه
کنند و اندام سست کند **علاج** روغن کا و و شیر باید دادن تا کی کند و غذاهای
چرب دهند **افیمون** حمله بدنرا سست کند و بغیر اند و فواق و تنگی نفس آورد
علاج فی باید نمودن بروغن کا و و اب نیم کرم و بوره و نمک طعام و سایر مغز
چون نافع است و تریاک مشرود بطوس باید دادن و چند بیدستر بریاندن و
نکذارند که بخواب رود **بلادر** بیماریهای حاده تولید کند و اگر کسی را دو مثقال **بند**
هلاک شود و اگر از آن خلاص باید دیوانه شود **زنگار** لرنه در بدن بدید آورد
و مزاج گرم کند و خناق آورد و شورش در اندرون پیدا کند و سردگانی را برایش
گردد **علاج** اب کرم و روغن کل بادام باشکر دهند و بمشک ناز و لعاب بنکو
و به داند و مزوره از زرشک **گزیدن جانوران** اگر عیاذا بالله افنجی بگذرد ان عضو را
باید بریدن که خلاص در آن است و اگر نتواند بریدن بچشم بر نهند و آن عضو را
بکنند و رفت و فرقیون و جا و شیر و قنه و بیاز بر موضع گزیده نهند تا زهر
بکشند و مرغ خانگی یا خروس بکشند و سینه بشکافند و بر آن موضع نهند و
هر ساعت که فانی شود دیگری بسند و سرکه و نمک و زهره کا و و زهره بن با خاکستر
چوب انجیر و چوب زربان موضع نهند و روغن کا و و دیرینه بسیار دهند و
در آب شیر نشانند و نکذارند که نجسید و حرکت فرمایند و تریاکی بزرگ بکنقال باشند
که ن بدن دهند و اندر کرم بر می بینند تا عرق کند و مار مهره با خوشتن سرد دارد
علاج گزیدن کژدم اول زهر او بیرون باید کردن پس تمکید کردن بر نمک
و کا و رس کرم و سایر و عاقر قرها کوفته بدان موضع نهند و تریاق اربعه و مشرود
بطوس و سخن با عیانت سودمند است **گزیدن نسلی** **دوازدهم** اجابت ان نباید گد

کدرست شود و محجمه بر نهادن و مکیدن و مدت چهل روز جراحت کشاده باید
 گذاشتن تا زهر آن تمام بیاید و تریاق اربعه و تریاق فاروق باید دادن
 و بگر همان سگ دیوانه کزیده باشد خوردن سود دارد و ذوالنزاب پنج بغالت
 سرد منداست و اگر خواهند که بدانند که سگ دیوانه بوده است یا نه قدری خمیر بد
 موضع که سگ دیوانه کزیده باشد بمالند اگر دیگر سگان نخورند سگ دیوانه باشد
کزیدن عنکبوت از کزیدن عنکبوت با دها در شکم تولید کند و اطراق سرد شود
 و نفوذ بدید اید معالجت کزدم کزیده درین باب نافع است و کرمابه و عرق آوهر
 سود منداست و شونیز و سعد و برك سذاب و خشک که در شراب اینجته شود
 سود دارد **کزیدن هزار پای** چهل و چهار پای دارد و از هر سوری پست و
 دو را کزیدن در دردی سوزنده بدید آید نمک و سرکه طلا کردن نافع بود **دق**
 که بر خود طلا کنند و جانوران زهر دار بگریزند مغز سرخ کوش با سرکه و روغن
 زیت کداخته طلا کنند حب بلسان در روغن زیت کداخته طلا کنند
 جانوران زهر دار بگریزند **زنبور** اگر موش بخورد بر کسی زخم کند هم در روغن
 کزیدن بکشد **علاج** بسیار مکیدن و آن موضع کزید کی بگل و سرکه طلا باید
 کردن و بورق خبازی که آنرا حیر و کونید و رو باه نروک صماد باید کردن
 و کرباس برف سرد باید کردن و بر آن موضع نهادن و آب برف بر آن موضع
 ریختن و بورق بادروج و مکس باید مالیدن و آب انار ترش و شیرین
 و آب خیار کدو و آب کاشنی باید دادن تا بخورد و کشتن خشک سه درم
 کوفته و پنجه بر شراب سرد باید خوردن و غذا مزوره غوره دادن و روغن
 مذیت در بدن مالیدن پشه باز دارد **مار** از درد سر و کوزن و اطراف برد
 بیخ سرسن و کورکود و عاقر قرحا بگریزد نوشاد را اندر آب حل کنند و در خانه
 به نهند مار بگریزد **کژدم** پشک و زرنج و میعه و بیه راستا راست
 بستانند و بیه را بکازند و زرنج و پشک و میعه بدان بسروشند و
 نزدیک سوراخ کژدم رود کنند کژدم بیرون نیاید سرد اسنک و خرنج
 موش را بکشد مقناطیس برد و سوراخ موش نهند بگریزد و زهره کاو در خانه

موران بریزند موران بکر بزند زرنیچ و کند رود کنند مکسان بکر بزند
 زنبور از دود کو کرد بمیرد و از دود سیر بکر بزند برک خیار در خانه درود کنند
 خنسفا بکر بزند پشه از دود برک مورد خشک و دود شونیز و دود تراشه
 چوب صنوبر و دود سرکین کاو بکر بزند و حنظل اندراب کنند و آن آب اندر خانه
 پراکنده کنند کیک بکر بزند شیر از خروس سپید و از انش بکر بزند

لقاق و طاوس و غار پشت و مرغ اچی خانه را

از حشرات پاک کند و جندکان

از نشان بکر بزند

والله اعلم

بالتوا

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page, including words like 'از نشان بکر بزند' and 'والله اعلم']

137

المالك المجازي
درجہ ۲۰

۲۰۱ دریا
بیت یزید بن تارخ
۳۰۶ ۱۲۰۰
م

Handwritten text in a rectangular frame, mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page.

ه کنند کیک بگریز
اقلق و طاوس

بیت	والله الرحمن الرحيم و به نستعين
باب ۱	اندر آنکه تب چیست
باب ۲	حمی یوم اسباب
باب ۳	در تبها عفونیة
باب ۴	در تب خاص تب
باب ۵	در تب غیر خاص
باب ۶	در تب محروته
باب ۷	در تب مطبقة
باب ۸	در تب بلغمی
باب ۹	در تبها بلغمی دایم
باب ۱۰	در تب ربع
باب ۱۱	در تب ربع دایم
باب ۱۲	در تب دو
باب ۱۳	در دو ششخونه
باب ۱۴	در تبها که بعد از چهار روز و پنج روز و شش روز
باب ۱۵	در تب اقلق و طاوس

در تبها که بعد از چهار روز و پنج روز و شش روز

باب سی و نهم در حصبه و جلدک
 باب سی و دهم در نشانهها
 باب سی و نهم در نشانهها
 باب سی و نهم در نشانهها

باب ۶۱	در تب لیغوریا
باب ۷۱	در حمی عشق
باب ۸۱	در تبها و مرکب
باب ۹۱	در تبها و ویا
باب ۲	در حصبه و جلدک
باب ۲۱	در بادشنام
باب ۲۲	در نشانهها
باب ۲۳	در نشانهها و قرچه
باب ۲۴	در ورهها
باب ۲۵	در ثالتیل
باب ۲۶	در ترکیدن
باب ۲۷	در رفتن پوست
باب ۲۸	در حصف
باب ۲۹	در قویا
باب ۳	در حوب و خارش حوب
باب ۳۱	در شری و جوشش
باب ۳۲	در ماسشرا
باب ۳۳	در ممله
باب ۳۴	در جابها که سوخته باشد
باب ۳۵	در او را م
باب ۳۶	در دمامل
باب ۳۷	در سرطان
باب ۳۸	در خنا زین
باب ۳۹	در سلعه
باب ۴	در عدد و عقد

- ۴۱ در بلخیه
- ۴۲ در طاعون
- ۴۳ در اكله
- ۴۴ در عرق
- ۴۵ در چیزها که در اعضا در
- ۴۶ در افتادن
- ۴۷ در علاج شخص که او را خون زود
- ۴۸ در زهرهای معدنی
- ۴۹ در خوردن زهرهای نباتی
- ۵۰ در خوردن بیوتات
- ۵۱ در خوردن چیزهای نباتی که در
- ۵۲ در زهرهای حیوانی
- ۵۳ در خوردن زهرها
- ۵۴ در آدویها که در اعضا طاعون
- ۵۵ در چیزها که در خانه در و در کشید جانوران که در
- ۵۶ در کزیدن جانوران
- ۵۷ در کزیدن زنبور
- ۵۸ در کزیدن هزار پای
- ۵۹ در کزیدن آدمی
- ۶۰ در کزیدن کرم و سگ
- ۶۱ در کزیدن سگ دیوانه

در کزیدن جانوران که در
در کزیدن جانوران که در

اول اندر آنکه تب چیست و چگونه بدیداید کسبا
تب حرارتی غریب است که در دل برافروزد با هوا که در تحریف دلست و طبیعت
انرا روح خوانند و با خون اندر رگها بگذرد و اندر هر تن بر آکنده شود و هر تن را
گرم گرداند برحالی که مضرت آن فعلها طبعی بدیداید و طبعی شهرت طعامه

۱۴۱

و شراب است و هضم آن وقت برخاستن و نشستن و خفتن و غیر آن اما گرفتن
و کساریدن تب چنان باشد که ماده فروغی اندر تن گردد آید و حرارت عزیزی از هضم
و صلاح آوردن آن عاجزاید و آن ماده بخاری نزل کند و روح را اندر شرابین
غلیظ گرداند و بدان سبب بد شواری گذر تواند کرد و بد شواری دم تواند زد و محققین
شود و گرم شود گرم شدن ماطیعی و آن گرمی بدل باز دهده و از دل باز شرابین باز آید
و بهمه تن بر آید شود تب بدید آید از بهر آنکه هرگاه که ماده گرم اندر عضوی گرداند
و آنجا کمتر شود سوء المزاج گرم باشد که اندران عضو بدید آمده باشد و شرابین و روح
آن عضو گرم باشد و این تب از عضو باشد و از بهر آنکه شرابین از دل رسته است هرگاه
که روح و شرابین عضوی گرم شود گرمی آن اندک اندک بدل باز دهد و آن هوا که اندر
خجوف دست آن حرارت عزیز را و آن سوء المزاج را قبول کند و باز آید اندر ^{تن} شرابین
بهمه تن باز دهد و هر تن را گرم گرداند بدین سبب همچنانکه دل حرارت عزیزی است
سبب حرارت عزیز گردد و از بهر این گفته که تب حرارتی عزیز است که اندر همه تن
بر آید شود و کساریدن تب چنان باشد که آن بخارها که هوا را که اندر خجوف دست
و خون را که اندر شرابین است غلیظ کرده باشد و گرم کرده رتب آورده بقوت حرارت
عزیز و معونت حرارت عزیزی بخته شود و لطیف گردد و بظاهر تن متدفع
شود و بسوی بیرون میل کند و تحلیل پذیرد تب کساریده شود تب آمدن اینست
و کساریدن تب این و هرگاه که تن از خلط پاک باشد تب یک روزه باشد و طیبیان
از اینباری حمی بوم کویند و اگر اندر تن خلط بد باشد حرارت اندران امیزد تبی
که بدان خلط منسوبست تولد کند والله اعلم بالصواب **باب**
دوم حمی بوم اسباب حمی بکی عفونت هواست یا بخارید که با هوا بیامیزد
یا گرم شدن دل و دماغ از حرارت افتاب و حرارت کرمایه و انش یابی هنگام
در آب نیک یا بد غسل کردن و یا آب بد خوردن و ریاضتی و حرکتی برخلاف
عادت کردن یا در جماع الحال کردن یا بی خوابی و غم و اندیشه بسیار یا غلظت
موافق **علامتها** یکی است که اسباب این تب واصله باشد سابقه نباشد و
یکسانی و تکرر و دردها چنانکه اندر دیگر انواع تبها باشد اندرین تب هیچ ^{سینه} نباشد

142
و اگر صداعی و تسکری باشد لازم و قوی نباشد و قاروره و بنفشه خوب باشد بلکه هر دو
اگر خوب نباشند حکم نشاید کرد که تب بکروزه نیست از بهر آنکه ممکن بود که سبب آن بخاک
دیگر بود که پیش از تب بودست و خداوند تب را اندر کرمایه فرستد اگر اندر حال
که اندر کرمایه اید فراشا میاید که عادت نبوده باشد بدانند که تب عفونی است بکروزه
نیست و اگر فراشا نیاید بکروزه است یا ممکن کرد که یک روز نباشد و درنگ کردن در
کرمایه اخلاط ساکن را بچیناند و بدان سبب تب بکروزه عفونی گردد پس صواب
است که از کرمایه بدان قناعت کنند که تا تب کدام نوعست و هیچ درنگ نکنند **علاج**
هیچ کم یا از خداوندان از تب غذا باز نشاید داشت مگر کسی را که سبب تب و خنجر
باشد باشد دیگر هکنان از غذا لطیف باید داد چون فروج و بزغاله بکشتک **اسفنج**
یا غوره و مانند آن خاصه مردم صفرائی را و کسی را که در ابتدا تب فراشا یافته باشد
اگر هر اندر آغاز تب باشد چند لقمه نان اندر آب زده یا اندر کلاب یا اندر آب
انار یا اندر شراب مزوج بیاید داد و اگر سبب تب از رخ و ریاضت باشد
اسایش باید فرمود و اگر سبب بسته شدن مسام و کثافت بنه باشد ریاضت
معتدل و مالیدن مخرفهاء در پشت باید فرمود پس ازین و کرمایه فرمودن
و غذا اندر آخر انحطاط تب باید داد و از آب سرد منع نباید کرد از بهر آنکه تا وقت
برجای باشد از مصرت آب سرد نباید ترسید و بیاید دانست که آب سرد
اندر راحت دادن و باز داشتن حرارت غریب بهترین علاجی است مگر که اندر
احضا ضعیفی باشد و تب سردی باشد اندک تر و با خوبت باید داد و هیچ کس را
اندرین تب استقراغ نشاید کرد مگر خنجر و سده را و خداوند خنجر را و کرمایه در
آخر این تب سخت نافع است مسام بکشاید و تری اندامها باز دارد و بخار فاسد
تحلیل کند و الله اعلم و اگر **حمی** یوم از ترک کردن حمام باز دید شود **علامت**
عرق بسیار بر اعضا خشک بوده باشد و مسام بسته باشد **علاج** حمام رفتن
و عرق بسیار کردن و اعضا سپوس و مغز خیار مالیدن و شربت از نبات و عرق
بید و عرق کل خوردن غذا ماش سفید کرده و مغز بادام چون حرارت ساکن
شود حمام رفتن و آب معتدل بر خود ریختن و اگر شراب معتاد باشد اندک اندک

خوردن و اگر **حمی** یوم از زکام و نزله باز دید شود **علاج** فصد کردن و شراب خشنی اش
 و بنفشه و شراب عناب خوردن از هر کدام که موجود باشد غذا کشکاب و در **علاج** این تب
 نقصیر نباید کردن که بنا داد ات الحجب و ذات الریه باز دید شود و اگر **حمی** از تاخیر
 کردن طعام باز دید شود **علاج** شربت از نبات و بست جو خوردن و غذا کشکاب
 آب سرد اندک اندک خوردن چون تب زایل شود و حمام رفتن و آب معتدل بر خود
 ریختن و احتراز کردن از کارهای سخت و خشم و غضب اگر **حمی** یوم از بسیاری
 خواب و سایش تولد کند باید دانست که بیداری مروح را همچون حرکت است
 مریه را از بهر آنکه بیداری جز آن نیست که روح نفسانی حواس را کار میفرماید و در
 حیوانی حرکت های اندامها را بر حسب اختیار نفسانی بر نظام همی دارد بدین حرکتها
 بخارهای فزونی تجلیل آن روح جدا میشود پس هر گاه که مردم بسیار خسپند و بر پاست
 که عادت داشته باشد دست بدارد بخارهای فزونی اندر روح ممانند و تحلیل
 نماید و روح بدان سبب کدر و کمر شود و **حمی** یوم تولد کند و کدر بسیاری نیز
 باشد **علامت** هر گاه که معلوم شود که بسیار خفتست و بر ریاضت معتاد است
 و بدارد باید دانست که این تب از بسیاری خفتن و ریاضت ناکردن خاسته است
 و نشان دیگر است بنض بسبب بسیاری بخار منلی باشد **علاج** که ماب و عرق
 آوردن و آب معتدل بکار داشتن و ریاضت معتدل کردن و مایلیدن اعضا و غذا
 از آن نوع که اندر دیگر تنها یاد کرده شد و اگر **حمی** یوم از شادی تولد کند همچنانکه
 از خشم با فراط **حمی** یوم تولد کند از شادی با فراط نیز تولد کند **علامت** آن همچون
علامت **حمی** یوم که از خشم تولد کند مگر هیات چشمها که برخلاف آن باشد و
 همچنانکه از خشم اندر چشم بتوان دید از شادی اندر چشم این توان دید و توان
 بنض این کمتر باشد **علاج** همچون **حمی** یوم غضبی است **حمی** یوم که از غشی تولد کند ممکن
 که بسبب غشی روح را حرکتی و اضطرابی بدیداید و بسبب آن حرکت اعضا کم شود
 و **حمی** یوم تولد **علامت** آن است که علامت تنهایی دیگر هیچ نباشد و احوال
 اندر غشی مختلف باشد گاهی سردی غلبه کند و بنض باطل شود و گاهی حرارت بر
 افزورد و بنض سریع شود و اندر بیشتر احوال بنض خداوند غشی چون بنض خداوند

ذبول باشد صلب و دودی **علاج** نخست صندل و کلاب سرد کرده بر سینه و روی
 او زنند و او را بیدار کنند و بخورهای سوختن و بویهای خوش بویانند و آنچه اندر
 باب غشی یاد کرده شد بکار داشتن و غذاها که رود کوار باشد دادن مانند ماء اللحم و زرد
 تخم مرغ نیم پخت و اگر ماء اللحم با شراب دهند قوت را زودتر بجای بازارد و اندرین
 وقت از حرارت تب پاک نباید داشت و چون از غشی بیرون آید علاج تب بشربتها و غذا
 سرد و تر باید کرد **حمی یوم** که از کرسنگی تولد کند گاه باشد که مردم کرسنه شوند و
 حرارت عزیز می از بهر آنکه غذا نیاید که از هضم کند روی با جلاطین ارد اگر طبیعت
 از کار فرو نه ایستد بدین سبب بخارها برخیزد و روح از آن بخارها تیره شود و کتب
 کرد در حمی یوم تولد کند **علامت** این تب است که نبض صغیر و ضعیف شود **علاج**
 اندر این نشیند و چون از این بر آید روغن اندر مالند و غذا خشوی از کشت
 جو و اسفناج و با کاهو علی الحمله حسوسرد تر باید و اندک خورد تا چون این هضم
 شود تب ریج بشویرا با سفید باج کوفته و دیگر غذاها شود **حمی یوم** که از تشنگی
 تولد کند هم بدان طریق که از کرسنگی حمی یوم تولد کند تشنگی او ترست از بهر آنکه
 بخارها که از نایافتن آب و ناکداشتن طعام تولد کند کم و سوزان تر اندک اندک آب سرد
 بخورد و مضمضه میکند تا تب ریج حرم حرم خوردن اغاز میکند و شربت آب میوهها
 آب انار ترش و امرو رو و اگر تواند در آب سرد غسل کند سخت نافع بود پس تدبیر خواب
 و سانس کند و غذا آنچه خورد باید که سرد و تر باشد و الله اعلم **حمی یوم** که از حرارت افتاد
 تولد کند بیاید است که مردم که اندر کوما بر کوما بیشتر مقام کنند یا نزدیک آفتاب و آفتاب
 نشینند دماغ گرم شود و هوای کوما بر هوای که از آفتاب و از نزدیک آفتاب گرم شد باشد
 از راه دم زدن بدل رسد و از دل میمانجی شتر این اندر همین بر آید شود حمی یوم تولد
 کند و این نوع حمی یوم بیشتر از آفتاب تولد کند و اثر بیشتر اندر دماغ باشد خاصه کردن
 فضله باشد بخار آفتاب بگذارد و بخاران رود بر دماغ شود و در سرد آرد از حرارت
 کوما بر و انش سر بیشتر اندر آید **علامت** این چهار نوع است یکی آنکه معلوم شود
 ازین سببها که یاد کرده شد چون کوما بر و نشستن و رفتن اندر آفتاب و نزدیک آفتاب که
 اتفاق افتاده باشد دوم در سرد و آنکه سر کمتر از دیگر اندامها باشد سوم آنکه چشم سوزان
 شده باشد

و شعاع روشنائی خواهد که پند چهارم آنکه ظاهر تر کرم تر از باطن باشد و نشان آنکه باطن بدان گرمی نیست است که نشانی بدان اندازه نکند که تبهای دیگر کند که بدان گرمی باشد این خاصیت تبی است که از حرارت افتاب تولید کند تشنگی صعب آرد و غیر عظیم کرد اند **علاج** خلطه سازند از ده درم سرکه و پسته درم کلاب و پنج درم روغن گل و بر سر بخ یا بر سر کرده حر قهء کتان بدان تر میکند و بر سر او می نهند و میسویانند و سفید و کافور اند خلطه کنند و میسویانند و بر سر و سینه مینهند و بنفشه و نیلوفر و کافور و شاهسفرم پیش خود میدهند و بجای نرم پیوشانند و نجسیند یا ساکن بنشینند و راه باد از آن خانه باز دارند تا باشد که عرق کند و آب سرد بسیار بخورد از بهر آنکه معده را سنگین کند بیک شربت بخورد تمام چنانکه دل خوش گردد و از شر تبها شراب بنفشه و شراب نیلوفر و شراب غوره و شراب ریاس و شراب ترشی و ترنج و آب انار ترش و شیرین سرد کرده و اندکی روغن گل بر چکانند میخورد تا تشنگی دور در سر بنشاند کشکاب سرد کرده باشکری یا بست جو باشکری سودمند باشد و چون تب بوقت احتیاط رسد اندک کر مابه اگر چه از زکام و نزله اثری باشد باک ندارد و در کر مابه تا حین نکند و آب خوش نیم گرم بسیار بر سر او ریزند تا تری کمتر کند و تب تحلیل نکند و از خانه گرم و هوا آن دور باشد و اگر اندر این فائز بنشینند سودمند باشد و خداوند این تب را با آب و کر مابه حاجت پیش از آن باشد که روغن مالیدن و اگر اندر این بنفشه و نیلوفر و بابونه بوخته باشند سودمند تر باشد و اگر اش زکام باشد روغن از وی دور در آن و اگر نباشد سر او بر روغن بنفشه و روغن نیلوفر حرکت کنند و طعام از نان میدهند **علامت** اندر آب میخ تردید کرده یا منوره کدو و ماش باخل و زیت یا مغز خیار و خیار بادریز و کاه و برک خورف و از پس غذا طلب است و خواب کند **حمی** که سبب آن طعامها و داروهای گرم باشد بیاید است که چنانکه اندر حمی که از حرارت افتاب تولید کند دماغ گرم شود و تب اندر روح نفسانی باشد و اندر حمی بوی که از حرارت کر مابه و نزدیک آتش تولید کند دل گرم شود و تب اندر روح حیوانی باشد اندر این حکم کر م شود و تب اندر روح طبعی باشد **علامت** او است که اندر جابت میکر حرارتی زیادت یابد و تشنگی غلبه کند و دهان خشک میشود و چشمها

و زخسار سرخ و بسیار باشد که صداع ارد **علاج** اول تدبیر در اربول باید کردن و شربتها
 خنک از تخم خیار و تخم خیار بادرنیک و تخم خربزه و تخم خرفه با سکنجبین ساره پس طبع با
 نزم کند بشیر خشک و خرما هندی اب انار ترش و شیرین با شیر خشک و خورد
 توت شامی سرد کرده و شراب توت و مغز خیار و خیار بادرنیک و لعاب اسفینوش
 باشکر موافق باشد و تدبیر هائی که اندر باب گذشته کرده امده است والله اعلم
 بالصواب **حمی یوم** که از خوردن شراب تو لکند علاج این تب علاج خوار است
 و اب انار و شراب غوزه سرد کرده سحت موافق باشد و مالیدن دست و پای و خواب
 سرد دارد و اگر در سرد باشد طبع را با آب میوه ها نرم باید داشت یا فصد کردن با
 کردن و چون در لحظاط افتد اندر کرمها بر رفتن و اب خوش نیم گرم بسیار بر سر او
 ریختن و غذا دراج و نیش و فر و جرمغ با غوزه یا نار دانه یا زرشک **حمی یوم**
 که از خشم و غضب باز دید شود **علامت** چشم سرخ شود و فراج شود و حرکت بسیار
 کند و بول سرخ باشد **علاج** اگر بدن بقوت باشد وضد کردن و انار و نبات و تمر و هندک
 و نبات خوردن و اگر سعال باشد لعاب دانه بر و شراب نیلوفر و عرق بید و گل
 و نبات نیم گرم خوردن غذا کشکاب با شیوه خشنخاش و اسفیناج و پنجهها و لطیف
 و ظرافت پیش او کفتم و صندل و عرق کل بوئیدن و اگر سعال نباشد خوردن شراب
 غوزه و شراب انار و شراب ریاس و شراب حاض نیک باشد غذا مزه ترش و میوه
 سرد و تر خوردن و احتراز کردن از کارها سحت و خشم و غضب و شراب و خوردن
 دوغ ترش سرد کرده نیک باشد و اگر **حمی الیوم** از نا کردن خواب باز دید شود
علاج شراب خشنخاش نیم گرم خوردن غذا کشکاب با شیوه خشنخاش و مغز بادام
 و اسفیناج و کدو و چون تب زایل شود بحام رفتن و اب معتدل بر خورد ریختن و
 بنووی بیرون آمدن عرق نباید کردن و روغن بادام و روغن بنفشه در خود
 مالیدن و بوئیدن خیار بادرنیک و کاهو و کدو نیک باشد و اگر **حمی الیوم** از نیم و
 غم و فکر و ترس باز دید شود **علاج** شراب سیدب و شراب صندل و شراب حاض
 خوردن غذا کشکاب با تمر هندی و مزوره و یاران و دوستان پیش خود
 نشانیدن و پنجهها و ظرافتها پیش او کفتم **نقلست** از محمد ذکر یا کران کسافی

که غذا بسیار خورند امثال گوشت کا و گوشت بوی کرده و هر سینه و شراب غلیظ تب
 در ایشان بسیار واقع شود **علاج** هر بامداد سکچین خوردن غذا گوشت بوه و برغاله
 با نم هندی و زرشک و بزودی ضد کردن اگر تقصیر رود تب باز دید شود و کشتا
 که کار سخت کنند و چون اشتها طعام باز دید شود بزودی غذا باید خوردن و اگر
 تقصیر کند یا غذا گرم و خشک خورد بزودی تب باز دید شود واجب کند احتراز کردن
 و غذا سرد و تر خوردن اگر تقصیر رود تب دق باز دید شود خاصه کسانی که محرور باشند
باب سوم در تبها و عفونته تبها که از عفونته اخلاط باز دید
 شود اول اخلاط گرم شود هر خلطی که در بدن غالب باشد حرارت در آن اثر کند
 و متعفن شود بعد از آن گرمی روح اثر کند بعد از آن در رگها شرایین در تمامت
 اعضا تاثیر کند بر آن موجب که یاد کرده شد و سبب عفونته انواع است از غذا بد
 زود فاسد شود یا از غذا که جوهر آن بد باشد که در میان طعام خورده باشد که تری
 در آن غالب باشد و خلط بد باز دید شود و حرارت عزیز از نضح آن عاجز باشد یا
 عفونتی که حرارت غریب باز دید شود همچنانکه از خیار و خیار باد بزرگ و الوسیاه
 و امرو و شفتالو و مانند آنها یا از سده که در مجری باز دید شود و تحلیل نیاید و
 انواع است از بسیاری اخلاط یا غلیظی اخلاط یا لزوجه و چون شده پیدا شود
 عفونته باز دید شود امثال آنکه اب خون روانه باشد طعم و بوی و لطافت آن خوش
 باشد و چون بسته شود و بزرگ جای قرار گیرد طعم و بوی و لطافت در کون و کند
 شود خاصه حرکتی بی وقت کردن و بر امثال طعام خوردن و ترک تدبیرها و نیک
 کردن و نقصان هضم معده و جگر اما عفونته اخلاط که در داخل عروق و خارج عروق
 باشد آن در معده و جگر و زهره و سپرز و امعا باشد و چون خلط در خارج متعفن
 شود تبها دایر باز دید شود چنانکه تب مفارقه کند و بعد از آن تب باز دید شرح
 در جاء آن گفته شود ان شاء الله و آنچه در داخل عروق متعفن تبها دایر لازم باشد
 و تب بزودی مفارقت نکند سبب آنکه حرم عروق غلیظ است و در تحلیل رفت
 و اگر عفونته در تمامت عروق و عروقی که نزدیک دل است باشد زیاده سختی و
 نقصان آن پیدا نباشد مگر وقتی که ماده تحلیل رفته باشد یا طبیعت بقوه باشد

ماده از داخل عروق بخارج اندازد و تنها که در خارج عروق باز دید شود آنچه از عروق
 بلغم باشد **علامت** هر روز تب بالرزه اید سبب آنکه بلغم در بدن بسیار است و زود
 جمع شود و بزودی متعفن میشود بسبب تری و سستی تجلیل رود بسبب لزوجة
 و تب سودائی که تب ریح است سستی متعفن میشود بسبب سردی و خشکی سستی
 جمع میشود سبب آنکه کمتر از اخلاط دیگر است **علامت** یک روز اید و یکروز
 نیاید و تب صفراوی ان وسط است میان تب بلغمی و تب سوداوی است سبب آنکه
 صفر کمتر از بلغم است و پیشتر از سودا است زود متعفن شود بسبب حرارت و
 زود تجلیلی رود بسبب لطافت بدن سبب یک روز اید و یکروز نیاید و عفونته
 خون در داخل عروق باشد و آنچه در خارج عروق باشد ان در او و ارام و اثرات
 و در ما میل باشد چون چینه شود و کشاده شود تب زایل شود و عفونته چهار نوع
 است بر حسب اخلاط چهارگانه و تنها مرکب که باز دید شود شرح هر یکی گفته
 شود **باب چهارم در غیب تب** غیب خالص ان باشد که یک روز
 اید و یک روز نیاید سبب این تب عفونته صفر باشد در خارج عروق در جگر
 باشد یا زهره **علامت اول** لرزه سخت آغاز کند و سرما اندک باشد و حرارت
 غالب باشد و سبب عفونته و گرمی صفر باشد که از عضوی که جمع شده باشد پرو
 اید و بر عضل و اعصاب و گوشت بگذرد و اعضاء او گرم شود همچنانکه سوزن با
 فرورند و تشنگی غالب شود و در سردی و سستیهای پی خود گفتن و قی و غشاک
 و باشد که اسهال صفراوی باز دید شود که بیمار گرم مزاج و لرزه بسیار توقف نکند
 بزودی گرم شود و عرق کند و قاروده زرد و غلیظ باشد و بوی حرارت در ان
 باشد و بنص بقوه و متواتر باشد و پیشتر این تب در کسانی باز دید شود که مزاج
 ایشان گرم باشد و خشک و حرکت سخت کنند و غذا اندک خوردن و غذا گرم
 و شراب صرف بسیار خورند در هواها گرم اما تب غیب سه نوع است غیب ^{بصر}
 و غیر خالص و سطر الغیب اما غیب خالص ان باشد که یک روز تب اید و یکروز
 نیاید و ان روز که تب اید شش ساعت پیش توقف نکند و باشد که ماده
 بسیار باشد و از ده ساعت توقف کند و سی و شش ساعت تب نباشد اگر

طیب حاذق باشد و بیمار مطیع باشد این تب از تب روز بگذرد بسیار
 باشد که چهار روز زایل شود این نوع بسیار اتفاق افتاد و خلاصی از این تب بقی و عرق
 و باسهال باشد و بسیار باشد که بقی و عرق زایل شود و اگر دوازده بگذرد و این
 غیر خالص باشد **علاج** غلبه ان روز که نوبت باشد اگر تب بامداد بگاه
 اید هیچ جلاب و غذا نباید خوردن تا تب زایل شود بعد از آن جلاب خوردن از تخم
 کاشنی سه درم نبات ده درم غذا کشکاب با تمر هندی میان روز شربت خوردن
 نیک باشد و اگر سعال باشد جلاب خوردن از نیلوفر سه درم بنفشه سه درم تخم
 کاشنی سه درم ترنجبین ده درم غذا کشکاب با شیره خنکاش و اسفناج و کدو
 اگر سعال نباشد خوردن تمر هندی ده درم نبات ده درم و آب انار ترش و شیره
 و نبات خوردن نیک باشد و اگر سعال باشد خوردن شراب بنفشه و نیلوفر و سبزه
 و لعاب بردانه و اسفینوش نیک و چون سه روز و چهار روز بگذرد و طبیعت سخت
 باشد روز نوبت چون گذشته باشد جلاب خوردن از الوسیاه یا نژده دانه بجز شاد
 صافی کند ترنجبین ده درم سبزه خشک ده درم باهم ایخته باز خورد و اگر طبیعت
 هر روز و مجلس یا سه مجلس مجرب شود مسهل نباید خوردن **صفت** مسهل
 عناب یا نژده دانه سیستان نیست دانه سنبل کبک درم نیلوفر و بنفشه و ورق
 کل سرخ و دانه گیاه بزرگ از هر یکی سه درم پوست هلیله زرد پنج درم الوجه
 سوزانه تمامت بچوشانند و صافی کنند مغز خیار چمبرده درم ترنجبین ده درم شیره
 ده درم صافی کرده باهم بیا میند و باز خورد و صبر کند تا اسهال تمام بشود بعد از آن
 شربت خوردن از نبات و عرق بید و اسفینوش غذا خوردن کشکاب **صفت**
 حقه سنبله مکلی هفت روز بنفشه و نیلوفر تخم کاشنی و ورق کل سرخ از هر یکی سه
 درم سیستان پوست انز الوسیاه ده دانه سپوس در صره بسته یک کف جو کوفته
 یک کف حطی یک کف تمامت در سه رطل آب بچوشانند تا یک رطل بماند صافی
 کند مغز خیار چمبرده درم ترنجبین ده درم روغن بنفشه ده درم شکر پنج درم باهم
 ایخته نیم گرم عمل کند که مجرب است و خلاص کلی است و صاحب این تب را چیزهای
 سرد و تر خوردن نیک باشد و اگر سعال نباشد خوردن شراب الو و شراب رباس و شراب

و شراب ترنج و شراب لیمو و شراب حمض نیک باشد و اگر سعال باشد احتراز کند از چیزها
توش و آب سرد و اگر درد سینه و پهلو باشد خوردن شراب نیلوفر و بنفشه و عناب
و سیستان و شراب خشخاش و لعاب ذانبره و اسفینوس و لعاب خطمی از هر کدام که باشد
نیک باشد غذا کشکاب با شیر خشخاش و کدو و اسفناج نیک باشد چون بت زایل شود
بحام رود و روغن در خوردن بعد از آن آب نیم گرم بر خوردن **نقلست** از آهن
که بسیار که غلبه خالص بعد از سه روز یا چهار روز بت بحر قمر شود غلبه خالص از جمله
مرضهء حاده است **نقلست** از ثابت بن قه که پیش از نوبت آمدن دلالت
کند که ماده فاسد بسیار شود و بعد از نوبه آمدن دلالت کند که ماده اندک است
نقلست از محمد زکریا که پیش از نوبت آمدن دلالت کند بر لطافت اخلاط
و بعد از نوبه آمدن دلالت کند بر غلیظی اخلاط اگر حرارت غالب باشد خوردن
قوس کافور نیک باشد اما وقتی قوس کافور خورد که استفراغ کرده باشد و اگر
خواهد که تسکین حرارت جگر کند بستاند آب کاشنی و سرکه و کدو و عرق کل با
بیامیزد و کتان پاره بدان ترکند و بر پهلوئی راست می اندازد ساعت بساعت اما
وقتی که معده از طعام خالی باشد و طبیعت از علت خشک باشد دلالت کند بر گرمی
چیزهای سرد و تن باید خوردن **نقلست** از علی بن زین که بت عیب از صفراء لطیف
بازدید شود چیزهای بغایت گرم نباید خوردن که ورم باز دید شود **صفت** مسهل است
هلبله زرد پوست درم یک شنبازرد در آب جوشانند بعد از آن بجوشانند و صافی کند بر
ده درم شیر خشک ده درم صافی کرده با هم بیامیزد و محوره بریان کرده دانگی در آن حل کند
و باز خورد و صبر کند تا اسهال تمام بشود **صفت** ملین طبیعت شراب الوده مشقال ترنجبین
ده مشقال شیر خشک ده مشقال عرق مید عرق کل از هر یکی ده مشقال با هم اینجته باز خورد و صبر
تا اسهال تمام بشود **صفت** ملین دیگر الوسیاه ده دان و نمر هندی یا نرزه مشقال با هم
بجوشانند و صافی و ترنجبین ده درم و شکر ده درم با هم اینجته باز خورد و خوردن شیر
تخم بزبین بانبات و سکجین و آب خربزه هندی و قوس طبا شیر نرم یک مشقال سکجین ده مشقال
نیک باشد که طبیعت نرم کند **صفت** قوس طبا شیر نرم بکیر و طبا شیر و درم ترنجبین
سه درم مغز خیار و خیار باد نیک و مغز تخم کدو از هر یکی دو درم کثیرا و صمغ عربی

و خشکاش و تخم برین از هر یکی نیم درم تمامت کوفته و بخته بلعاب اسپروس برشند
 و قرض کنی و در سایه خشک کنی شربتی بکشتال با ده درم سکنجین اگر سعال باشند ده درم
 شراب بنفشه روز نوبه اگر تب با مداد بگاه آید تا سه ساعت نکند هیچ جلاب و کشکاب
 نخورد و اگر تب میان روز آید با مداد جلاب ناز خورد چون نوبت بگذرد کشکاب ناز خورد
 در روز نوبت تلین نباید کردن و چون بکلی مفارقت کند و سعال نباشد مزه ترش
 خوردن با نوزج و بزغالله و احتراز کردن از شراب و حرکت سخت و جماعت و خشم و غضب
 و گوشت و کباب و جلو و چیزهای شیرین و تیز و هر چیزی که گرم و تیز باشد و حمام که بیجا
 گرم باشد و بسیار باشد که طبع بیمار تیز بر خطا کند این تب نقل کند بغیب غیر خالص
 یا شطر الغب یا تب ربع **باب پنجم در غیب غیر خالص و شطر الغب علامت**
 بیان غیب خالص غیر خالص است که غیب خالص از شش ساعت یازده ساعت نکند
 و غیر خالص بیست و چهار ساعت با شش ساعت استقامت کند بحسب اندکی و
 بسیاری ماده و غیب غیر خالص از عفونتی تصفیر اغلیظ باشد که با بلغم تیز آمیخته شود و چنان
 نماید که بک خلط است همچنانکه چیزی سرد آمیخته شود و از آن بخاری باز دید شود **علاج**
 اگر طبیعت بقوه باشد و جو غالب باشد و ضد کردن و بقدر حاجت خون پیرون کردن
 و سعی کردن که طبیعت نرم شود و اگر طبیعت سخت باشد جلاب از تخم کاشنی و پنجه سوسن
 از هر یکی سه درم الوسیاه ده دانه نبات ده درم غذا کشکاب و اندکی بخورد و در نوبت
 نوزه اندک باشد **علاج** غیب غیر خالص و شطر الغب هم دیگر نزدیک است اما شطر الغب
 این تب هر کیست از صفرا و بلغم و این سه نوع است اول آن باشد که صفرا غالب باشد
 و بزودی زایل شود بقی و عرف و ادرا ببول دویم آن باشد که بلغم غالب باشد این نوع مز
 شود سوم آن باشد که صفرا و بلغم مساوی باشد **نقلست** از جالینوس که تب شطر الغب
 از تبها و دائم است که ترکیب این تب از بلغم لافرا است و صفرا مفارقت کند و آن روز که نوبت
 تب صفرا باشد تب سخت تر باشد سبب آنکه چون تب بلغمی لازم شود صفرا زایل شود و چون صفرا
 باز آید تب زیاده شود **علاج** اگر صفرا غالب باشد و احتیاس طبیعت باشد جلاب خوردن
 از الوسیاه هفت دانه تخم کاشنی و پنجه سوسن از هر یکی سه درم نبات ده درم غذا کشکاب
 اندکی بخورد و اگر سعال باشد جلاب خوردن از نیلوفر سه درم تخم کاشنی و پنجه سوسن از

سه درم نبات ده درم کاشنی و پنجه سوسن
 جلاب بخوردن از تخم کاشنی و پنجه سوسن
 از هر یکی سه درم

سه درم گلشکر ده درم غذا بخورد و جو مستأوی و اگر بلغم و صفرا هر دو مستأوی باشد حلاوت
 خوردن از تخم کاشنی سه درم پنج سوسن سه درم نبات ده درم غذا کشکاب و نخود چند روز
 برین موجب خوردن چون خلط پخته شود مسهل خوردن که صفرا و بلغم مستفزع شود
 بن و دی مسهل نباید خوردن که ماده لطیف مستفزع شود و غلیظ بماند و مضر شود **صفت**
 مطبوخ سنبله یک درم بنفشه و نیلوفر و تخم کاشنی و راز یا نه و پنج سوسن و اسطوخودوس
 و سیفاج از هر یکی سه درم پوست هلیله زرد و سیاه از هر یکی پنج درم و نرطانغی بلست
 عناب و سیستان و الوسیاه از هر یکی ده دانه تمامت جو شانند و صافی کنند و مغز خیار چند
 ده درم ترنجبین پوست درم صافی کرده با هم بیا میزد اگر بلغم غالب باشد بیک درم تربید سفید
 کوفته پخته بر سر شربت افشانند و با نخورد و صبر کنند تا اسهال تمام بشود بعد از آن شربت
 سرد خوردن غذا برقرار **صفت** مسهل دیگر اگر بلغم غالب باشد عناب ده دانه سیستان
 پوست دانه سنبله یک درم بنفشه و نیلوفر و تخم کاشنی و دانه گیاه بزرک یا درم پنج سوسن
 کاو زبان از هر یکی سه درم تمامت جو شانند و صافی کنند و مغز خیار چند ده درم ترنجبین
 مثقال با هم میزنند و ترید سفید جوف تراشیده دو درم کوفته پخته بر سر شربت افشانند و با نخورد
 و صبر تا اسهال تمام بشود بعد از آن شربت سرد با نخورد غذا برقرار اگر خلط باقی باشد
 بعد از چند روز قرض بنفشه با نخورد **صفت** قرض بنفشه بگرد بنفشه کبود و مغز
 بادام پوست کند از هر یکی دو درم ترید سفید جوف تراشیده یک درم رب السوسن نیم درم
 پوست هلیله زرد نیم درم محموره بریان کرده دانه نیم تمامت کوفته و پخته بر سر ده درم
 شکر حلاوت نیم گرم با نخورد **صفت** مسهل دیگر سنبله یک پنج درم و روقل سرخ و پنج سوسن
 و دانه گیاه بزرک از هر یکی سه درم جو شانند و صافی کنند شکر هفت درم مغز خیار
 پنج مثقال دران حل کنند و با نخورد و اگر بدن تد پرها ت زایل نشود شراب بزودی میباید
 خورد **صفت** شراب بزودی پوست پنج کاشنی ده درم پوست پنج راز یا نه پنج درم تخم کاشنی
 هفت درم تخم راز یا نه پنج درم تخم خیار و تخم خیار بادرنک از هر یکی پنج درم تمامت نیم
 کوفته در یک من اب و چهار یک سرکه یک شبان روز جو شانند و بعد از آن جو شانند
 تا چهار یکی سرکه که شود بدست بال و صافی کنند نبات یک من بران نهد و با شربت نیم
 بقوام آرد شربتی ده درم غذا زیره باج با فزج و کبک و تیمر و اگر هر آیداد یک مثقال

افراص الورود رین شراب حل کند نیک باشد **صفت** اقراص الورود ورق کل سرخ ده درم
عصاره غافث شش درم عصاره افسنتین سه درم مصطکی یک درم و نیم سنبل و اسارون
و فحاح و زخروا نیسون از هر یکی یک درم تمامت کوفته و پخته قرص کند شربتی یکتالی
صفت زیره باج نخود مقشر و سرکه و مغز بادام و قشمش و ورق چغندر و انار و عصاره
و عرق بید و کل از هر یکی قدری دران اینخه سعی کردن که طبیعت نرم باشد و اجتران
کند از آب سرد این تبی باشد که بچهل روز مفارقت کند و بسیار باشد که چهار ماه بماند
و باشد که شش ماه و اگر تدبیر مخالف رود یکسال بماند و عاقبت قوه ضعیف شود و استسقا
باز دید شود محافظت باید کردن نیکو و قوی بسنجین و آب گرم نیک باشد و غذا کشکاک
که راز یانه دران پخته باشد که در اول کند و چون لرزه آغاز کند دست و پای در آب گرم
نهدن نیک باشد بستاند با بونید و اکل الملک و مرزنگوش و شبت از هر یکی قدری بخوشا
نامهر اسود همچنان جوشان در شیب پراهن برود تا عرق کند بعد از آن دست و پا بزدان
بشوید و اگر زایل نشود اقراص الورود که در تب بلغمی یاد کرده میشود بخورد و خوردن
نفع بدین **صفت** نیک باشد آب کاشنی و آب راز یانه از هر یکی قدری صبر سقوطی
قدری دران حل کند هر مابدا قدری بخورد تا سه روز بگذرد اگر احتیاج بمسهل باشد
این حب باز خورد **صفت** حب عصاره افسنتین نیم درم تخم کاشنی نیم درم ایاوج
فیقر یک درم شکر حنظل نیم درم محموره بریان کرده دانگی کوفته و پخته بشیر سندی و در
حلوای ما قوت از غسل بحد و فرو برد و صبر کند تا اسهال تمام بشود بعد از آن نکرده است
کردن و قوی کردن نیک باشد و اگر بلغم غالب باشد راز یانه یا زیره یا گریه یا شبت از هر یک
که باشد قدری در کر باس بسته در مزوه اندازد بحسب صفا و بلغم تدبیر کردن و بسیار
باشد که در تدبیر خطا رود تب دق یا استسقا باز دید شود **باب ششم در تب**
محرقة تب محرقة دو قسم است یکی محرقة صفاوی است که صفا در داخل عروق متعفن
شود و آن بر سه قسم است یکی عفونه در عروق که نزدیک دست و یکی در عروق که
نزدیک جگر است و یکی در عروق که در معده است یا از عفونه بلغم شور باشد که نزدیک
باشد بدان جاها که یاد کرده شد و این چنان باشد که صفا لطیف سوخته شود
و یا بلغم شور رقیق اینخه شود **علامت** ماده که در نزدیک دل متعفن شود اندکی

سیاهی زبان بدان باشد و تشنگی بسیار و آنچه نزدیک جگر باشد زبان سرخ و زبر و تشنگی
بسیار و آنچه نزدیک معده باشد سلیم تر باشد و تب محرقه محرف تر باشد از غلبه خلص
و غیر خلص و شطر الغب و در نوبت سخی زیاد شود و پیشتر این تب در جوانان
و کودکان باز دید شود اما در کودکان خوف کمتر باشد سبب رطوبه بسیار کردن
ایشان است و در پیران و زنان اندک باز دید شود اما پیشتر خلص یا سبب
سردی و تری که در ایشان باشد **علامت** تب دایم و زردی و لوی و تیزی و بنفش زردی
قاروره مانند اتش و تشنگی بسیار و خشکی دهان و زبان سیاه شود این از حرارت
دل باشد و اگر سرخ و زبر باشد از حرارت جگر باشد و اگر زرد باشد از حرارت معده باشد
و در سردی و اختلاط عقل و سخیهای خورد کفایت و دیوانگی و اضطراب کردن و در حرارت
و در ابتداء طبیعت سخت باشد و باشد که خون از بینی بیاید و بهار خلاص یابد و اگر
این زحمت در طفلان باز دید شود شیر نتواند خوردن **علاج** همچنان تب غلبه خلص
باید کردن **نقلست** از شیخ ابوعلی سینا که تب محرقه و ضد نباید کردن که بدن را خشک
کردند و حرارت زیادت شود تب پیر چیزها سرد و تر باید کردن که سکن صغیرا
و حرارت کند و سردی و تری در بدن باز دید کند در ابتداء جلاب خوردن از الوسیا
ده دانه تخم کاشنی سه درم نبات ده درم ترنجبین ده درم بامر هندی ده درم نبات
ده درم غذا کشکاب بامر هندی و اگر سعال باشد جلاب خوردن از نیلوفر و تخم کاشنی
و دانه گیاه بزرگ و بنفشه از هر یکی سه درم نبات ده درم غذا کشکاب یا نیلوفر و سبب
خشکاش و کدو و اسفناج **نقلست** از بقراط که چون در تب محرقه سعال باز دید شود
تشنگی اندک شود سبب آنکه سعال نباشد مگر حرکت کردن شش و چون حرکت کند
هوایدل و جگر رسد و اگر سعال نباشد خوردن انار ترش و انار شیرین و نبات
با ترنجبین نیک و خوردن زرد الوسیاه و الوسیاه نیک باشد و سعی کردن که
طبیعت نرم شود و اگر چنانچه طبیعت خشک باشد سرسام باز دید شود و اگر سعال نباشد
اب بغایت سرد خوردن نیک باشد و رسول علیه السلام فرموده است که این تب
چون حرارت دوزخ است چندانکه چیزها سرد و تر خوردن باک نباشد و اگر طبیعت
سخت باشد مطبوخ خوردن نیک باشد و اگر سعال باشد خوردن شراب بنفشه

برگزین
نیک

و نیلوفر و خشخاش و لعاب دانه بر و اسقیوش نیک باشد و اگر احتیاج مسهل باشد برزنجق
 باز خورد **صفت** مطبوخ سناکی پنج درم بنفشه و نیلوفر و تخم کاشنی و دانه گیاه بزرک
 و ورق کل سرخ از هر یکی سه درم پوست هلیله زرد پنج درم عناب ده دانه پستان بست
 دانه الوی سیاه سی دانه تمامت بخوشاند و صافی کند مغز خیار چنبره ده درم ترنجبزه در
 شیر خشت ده درم صافی کرده با هم بیا میرد و باز خورد و صبر کند تا اسهال تمام بشود بعد
 از آن شربت سرد باز خورد غذا کشکاب و بوبیدن کدو و خیار بادرنیک و کاهو و بنفشه
 و بید نیک باشد و بید در شیب انداختن نیک باشد و اگر رعاف باز دید شود خون بسیار
 آمدن زبان دارد و اگر طبعیت سرد و زودت یا سه زودت مجیب باشد مسهل نباید
 خوردن و اگر حرارت غالب باشد با مداد قرص کافور خوردن بعد از آن کشکاب خوردن
 و خوردن لعاب دانه بر و اب انار دانه ترش با شراب انار نیک باشد و اگر خیار و خربزه
 هندی و شیر و تخم بر بهن با نبات و فی نبات نیک باشد و اگر حرارت غالب باشد صندل
 و کافور و کلاب و عرق بید و عرق کاشنی و سرکه با هم زدن و کتان پاره بدان تر کرده
 بر پهلو راست نهادن و اگر زبان سیاه و زرد باشد لعاب دانه بر با لعاب اسقیوش
 و روغن بادام ساعت بساعت مالیدن و پاک کردن نکذارند که بار بر زبان بماند
 مبادا که سرسام باز دید شود و اگر سعال نباشد اب بغایت سرد باز خورد چند آنکه
 بلرزانند که حرارت ساکن شود و بزودی عرق کند و خلاص یابد و در جای سرد
 نشستن و بید و بنفشه و کاهو و کدو پیش خود نهادن و بوبیدن و اگر اسهال
 باز دید شود بست جو و درم قرص طباشیر سبب یک درم ده درم شربت سرد باز
 خورد و خوردن این سفوف نیک باشد تخم بر بهن و خشخاش تخم شاهسفره تخم کاهو
 از هر یکی سه درم جو و درم تمامت کوفته و پخته شربتی سه درم پاده درم روغن انار
 یارب بخوردن و اگر هدیایان و اخلاط عقل باز دید شود شیر زن بر سرد و شدید
 و بنفشه و روغن بنفشه بوبیدن **نقلست** از بقراط که در تب حرقه چون لرزه
 باز دید شود نیک باشد و اگر عرق کند بهتر باشد سبب آنکه ماده از داخل عرق
 بخارج عروق آمده باشد بزودی خلاص یابند **نقلست** از جالینوس که چیزهای
 قابض بسیار نشاید خوردن امثال بر و امرو که محرک و مسام تنک و حرارت زیاده

ماده

بهر تخم فوف

مکروفتی که اسهال وضعف باز دید شود **نقلست** که هذیان گفتن و بر عاف خاص است
 بر تب محرقة **نقلست** از آهن که اب بغایت سرد را اول تب محرقة نشاید خوردن مکروفتی که
 نضج پیدا شود که در ابتدا حال را غلیظ گرداند و سده باز دید کند **نقلست** از ثاب بن قوه
 که صاحب تب محرقة را چون کوفی در سر باز دید شود شیر نشاید دو شیدن بر سر و هیچ روغن
 نباید مالیدن که دلالت کند که رطوبه در دماغ بسیار شده است اما نیک باشد خطی بقیشه
 و کلیل الملک و یا بونه در اب بخوشاند و دست و پا در آن نهاد **نقلست** از چمن ذکر با که
 صاحب تب محرقة را از خوردن اب سرد و میوه های سرد و چیز های ترش منع نباید کردن که
 چون چیز های سرد ترک کند مضرت زیاده شود و در معد و دماغ حرارت زیاده شود
 بلک دماغ سوخته شود و تشنج باز دید شود و باشد که لقوه باز دید شود و همچنانکه بقر
 فرموده که اگر لرزه باز شود و عرق کند تب زایل شود **نقلست** که مسهل که ماده صفا
 براند در تب محرقة بغایت نیک باشد **صفت** قوص از نقل شیخ الرئیس طباشیر دوم
 ورق کل سرخ و درم زعفران دو دانگ تخم بر بهن و تخم کاشنی از هر یکی سه درم
 تخم گد و تخم خیار از هر یکی دو درم و نیم کافور دانگ نیم تمامت کوفته و پنجه بسپشند
 و در سایه خشک کند شربتی دو درم **صفت** قوص دیگر ورق کل سرخ چهار درم
 مغز تخم خیار یا در نیک و تخم بر بهن از هر یکی دو درم زعفران دو دانگ کافور دانگ
 نیم صغ عربی و نشا و کثیرا و رب السوس از هر یکی یک درم تمامت کوفته و پنجه بسپشند
 و قوص کند شربتی دو درم چون تب مفارقت کرده باشد و سعال نباشد خوردن
 ساده و سکنجبین به و شراب حماض و شراب غوره و شراب رباس و خوردن مزه
 ترش از انار دانه و تخم هندی و زرشک و غوره و مغز بادام و قشمش و فزوج و
 بنغاله بعد از چند روز بحاجم رفتن و احتراز کردن از حرکت سخت و افتاب گرم
 گرم نشستن و حلوان شیرینی و جماع و خشم و غضب و خوف و خواب با کردن و اگر
 طبیعت سخت باشد مسهل خوردن فایده بسیار دهد انشاء الله تعالی **باب**
هفتم در تب مطبقه حکیم فاضل جالینوس نقل کرده است که تب مطبقه از عفت
 خون باشد که چون خون متعفن شود صفا کرد پس صفا روی باشد این قول خلاف
 رای بقراط است و شیخ الرئیس هم احتراز کرده است که اعتبار قول بقراط است

کتب از خون باز دید شود و در قسم است یکی تب مطبقه که خون در داخله و در وقت معفن
 شود و یکی سوخس که از جوشیدن باز دید شود و سبب جوشیدن بسیار است
 از سده باشد که حرارت بسته شود و بسیار باشد که در آخر تب دق باز دید شود
 و باشد که تب محرقه باز دید شود و جالیوس گفته است که تب مطبقه مرکب شد
 سبب آنکه چون عفونته در خون باز دید شود در تمامت اخلاط عفونته باز دید شود که
 خون مادر تمامت اخلاط است پس این تب اعم باشد و سبب باز دید شدن این تب
 از امتلا بد باشد و سده و ریاضت بسیار که معتاد نبوده باشد کردن ترک فصد
 و حجامت کردن و بسیار باشد که سبب خوردن میوه بسیار باشد امثال خیار و خیار
 باد زک و امرو و مانند اینها که خون آب پاک گرداند و این تب دایم باشد و مقدار
 نکند الا بوقت بحران که خون بسیار از بینی بیاید یا عرق بسیار کند و این تب
 سه نوع است یکی آنکه در روز زیاد میشود این نوع بد باشد و یکی آنکه هر روز
 نقصان میشود این نوع سلیم باشد و نوعی دیگر زیاده و نقصان شود این نوع
 میانه حال باشد و بحران این تب در روز چهارم و روز هفتم واقع شود و بسیار باشد
 که سرسام باز دید شود باشد که حصه یا ابله شود و بسیار باشد که بواسطه چیزهای سرد
 و تر که بکار داشته باشد و خون را سرد گردانیده باشد لیکن غس که سرسام سرد بلغمی است
 باز دید شود و بیشتر این تب در جوانان و کودکان و کسانی که شراب و طوا و گوشت
 بسیار خوردن و در فصد و حجامت تقصیر کند باز دید شود و بیشتر این تب در ^{مست}
 و بهار باز دید شود و بسیار باشد که تب اهنه شود و بهاری خود سرد و شک اما
 چنانکه دست که بدان زنند او از طبل کند و اسهل درین وقت فایده بدهد بعد از آن
 بترها بیرون آید که پس آن بسرخ باشد این نوع علامت بد باشد **علامت تب مطبقه**
 تب دایم و سرخی چشم و روی و رگهای پشائی و کردن بر خاسته و تنگی نفس و غلیظ
 قاروره و تشنگی و خشکی دهان و سرعته نبض و چون دست بر اعضا نهند نرم
 باشد چنان نماید که عرق خواهد کردن یا از حمام بیرون آید و باشد که در دکلو
 و آب از چشم روانه شود و حرارت این کمتر از تب محرقه باشد اما تب سوخس
 مانند حی بوم باشد و بیشتر تاثیر این حرارت نزدیک دل باشد در روز اول

و روز دوم و سوم ضد کردن و چندان خون بیرون کردن که نزدیک غشی باشد که
 بزودی خلاص باید و اگر در ضد کردن تقصیر رفته باشد و بر بیمار حرارت غالب
 شود چنانکه باره باره سیاه بر زبان باشد **علاج** تب محرق باید کردن هر یا مباد
 جلاب خوردن از تمهیدی ده درم نبات ده درم با جلاب خوردن از آتوسیا
 ده دانه خم کاشنی سه درم نبات ده درم عناب ده دانه و اگر آب انار ترش و شیرین
 یا بیه فشارند سه و قیه نبات و ترنجبین از هر یکی ده درم خوردن نیک باشد و
 چیزهای خوردن که تیزی خون بنشانند مانند شراب غوره و شراب ریواس و شراب
 لیمو و شراب نارنج از هر کدام که باشد ده درم و شراب عناب نیک باشد و خوردن
 آب سرد نیک باشد و اگر حرارت غالب باشد قرص کافور خوردن نیک باشد اما بهترین
 غذای نیک در تبها کرم کشکاب است چنانکه بقراط فرمود ما الشعیر من افضل الاغذیه
 فی مداواة الامراض الحارة و افضل علاجها التبرید و الفطنت و ان یکوز العذی
 سبع المنفود که زیاده نکند و خوردن شراب الوینیک باشد و اگر خشکی و تشنگی
 غالب باشد آب خیار و شیرین تخم برهن خوردن اما گفته اند که آب بغایت پیش
 خوردن و چیزهای بغایت سرد نشاید خوردن که ماده را غلیظ گرداند
 و از تحلیل باز دارد و اگر طبیعت سخت باشد مسهل باید خوردن **صفت** مطبوخ
 سنا و مکی هفت درم نیلوفر و بنفشه و تخم کاشنی و ورق کل از هر یکی سه درم ممت
 هندی ده درم آتوسیا ده دانه عناب پانزده دانه سپستان پست دانه الوحیر
 سی دانه تمامت بجوشانند و صافی کند مغز خیار چنبره ده درم ترنجبین و شیر خشک
 از هر یکی ده درم صافی کرده با هم بیا میزد و باز خورد و صبر کند تا اسهال تمام بیاید
 بعد از آن شربت سرد باز خورد از نبات و عرق بید و اسفینوش کشکاب و اگر حرارت
 غالب باشد و سعال باشد جلاب خوردن از عناب ده دانه و اسفینوش سه درم
 سپستان ده دانه نبات ده درم غذا کشکاب میانه روز شربت خوردن از نبات
 و عرق بید و دانه به و خوردن شراب عناب و نیلوفر و بنفشه و خشکاش
 از هر کدام که باشد نیک باشد و خوردن لعاب دانه بید و اسفینوش و نبات
 و ترنجبین نیک باشد غذا کشکاب باکد و واسفناج و اگر سعال باشد چیزهای ^{سرد}

خوردن نيك باشد **صفت** شراب كه فايده بسيار دهد الوسياء نجاه دانه الوجه
 شصت دانه من هندی چهار یکی تمامت در یکین نیم آب بجوشانند تا نیمی بماند بعد از آن
 حاص ترنج و عرق گل و نبات از هر یکی يك رطل باوینی بیامیزد و باقیش نرم بقوم اردستر
 ده درم و قه خورد که سعال نباشد و طبعه نرم نباشد و خوردن آب هفت میوه با ترنجبین
 نيك باشد و اگر بیمار ضعیف باشد شیاف بردارد از نمک و بوره ارمنی و شکر سرخ و
 اگر حفته کندی نيك باشد **صفت** حفته شبت و نیلوفر و گیاه بزرك از
 هر یکی سه درم سپستان و عناب از هر یکی بیست دانه جو کوفته يك کف
 سبوس در صره بسته يك کف و رو خطمی يك کف سماک پنج درم تمامت
 بجوشاند و صافی کند مغز خیار چنبره ده درم ترنجبین ده درم روغن بنفشه ده درم

در روز و عن بنفشه ده درم آب کامیج درم و روق جعد ر یکدسته اب بکیرد بورد
 ار منی نیم درم تمامت با هم اینجه عمل کند **نقلست** کران تب کرم که سه روز ا هسته
 شود روز زایل شود وان تب که در ان سوم و چهارم زیاده شود بد باشد دلیل برین
 نقل کند بقراط کو نید کل حی مطبقه شستد علی ثلاثه ایام و انها عظیم الحظر و قال
 اصعب الامراض واعظم الحیات الدایمه وان تب که بغایت کرم باشد و زایل شود
 و دیگر تب بازاید بهتر از ان باشد که تب دایم باشد و اگر تب دایم و عرق و اسهال بازاید
 شود و تب زایل نشود بد باشد دلالت کند که ورم در اندرون باشد یا عفونتی بسیار
 در تمامت عروق ممکن شده و طبیعت از دفع کردن عاجز باشد دلیل برین **نقل**
 قال بقراط الحیات الحادنه عن اوام الاحشام کلها غیر مفارقة **نقلست** از
 ففراطیس که تب چون مزمن شود کشکاب با عسل باید خوردن چنانکه هفت یک
 کشکاب عسل باشد که باد را بیرون اید و سده بکشاید **نقلست** از جالینوس
 که کشکاب در معده ترش شود کشکاب با عسل و سکنجبین باید خوردن که خلط
 تحلیل ببرد و اگر کرم مغالب باشد کشکاب مفرد باید خوردن که نقل است که شخصی با
 تب باز دیدند در روز فصد کرد و چندان خون بیرون کرد که غشی کرد جماعی که حاضر
 بودند گفتند این شخص هلاک شد بعد از زمانی بحال خود باز آمد و تب بکل زایل
 شد و این محرب است اما خوردن سکنجبین بیشتر تب سرد نیک باشد که سده بکشاید

در روز و عن بنفشه ده درم آب کامیج درم و روق جعد ر یکدسته اب بکیرد بورد
 ار منی نیم درم تمامت با هم اینجه عمل کند **نقلست** کران تب کرم که سه روز ا هسته
 شود روز زایل شود وان تب که در ان سوم و چهارم زیاده شود بد باشد دلیل برین
 نقل کند بقراط کو نید کل حی مطبقه شستد علی ثلاثه ایام و انها عظیم الحظر و قال
 اصعب الامراض واعظم الحیات الدایمه وان تب که بغایت کرم باشد و زایل شود
 و دیگر تب بازاید بهتر از ان باشد که تب دایم باشد و اگر تب دایم و عرق و اسهال بازاید
 شود و تب زایل نشود بد باشد دلالت کند که ورم در اندرون باشد یا عفونتی بسیار
 در تمامت عروق ممکن شده و طبیعت از دفع کردن عاجز باشد دلیل برین **نقل**
 قال بقراط الحیات الحادنه عن اوام الاحشام کلها غیر مفارقة **نقلست** از
 ففراطیس که تب چون مزمن شود کشکاب با عسل باید خوردن چنانکه هفت یک
 کشکاب عسل باشد که باد را بیرون اید و سده بکشاید **نقلست** از جالینوس
 که کشکاب در معده ترش شود کشکاب با عسل و سکنجبین باید خوردن که خلط
 تحلیل ببرد و اگر کرم مغالب باشد کشکاب مفرد باید خوردن که نقل است که شخصی با
 تب باز دیدند در روز فصد کرد و چندان خون بیرون کرد که غشی کرد جماعی که حاضر
 بودند گفتند این شخص هلاک شد بعد از زمانی بحال خود باز آمد و تب بکل زایل
 شد و این محرب است اما خوردن سکنجبین بیشتر تب سرد نیک باشد که سده بکشاید

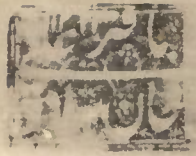
وزود زایل شود **نقلست** که است گرم و تر هر شب لعاب برداند و اسفیرش و لعاب دانه
 خوردن نیک باشد بعد از نضح و بقاء بدن هر شب دودرم کل از منی مزاج بزودی
 باصلاح ابد و ماده را از سینه و پهلو باز دارد **نقلست** از محمد زکریا که چون در طب
 ضد کردن تقصیر کرده که باشد آب بغایت سرد خوردن نیک باشد چنانکه بلر زاند
 که بزودی عرق کند و تب زایل شود و اگر آهسته شود بکلی زایل نشود و بیست روز کند
 باشد **علاج** تب بلغمی باید کردن و اگر در معده یا کرده یا مانند یا جگر یا شش یا رحم و ریم باشد
 آب سرد زیان دارد **نقلست** که اگر تب بغایت کرم باشد و تشنگی و زبان خشک باشد
 بید پرها ساکن نشود و خفقان و ضعف دل باز دید شود دلالت کند که اخلاط ^{سند}
 ریدن بسیار باشد و در غایت جوش باشد و طبیعت عاجز باشد این نوع بد باشد
 هیچ تدبیر بهتر از خوردن آب سرد نباشد و اگر از آب سرد منع کنند رکها ^{خسب} دماغ
 شود و باشد که رکها دماغ ترکیده باشد و اندکی خون بیرون آید بعد از آن هلاک
 شود از خوردن آب سرد چون سعال و ورم نباشد هیچ خوف نباشد مگر در نضح تاخیر
 کند و بهترین قول جالینوس است که چیزهای سرد و تر خوردن و انتظار نضح ^{و بخار}
 باید نامدت هفت روز کشاکش خوردن بعد از آن تا روز چهارم کشاکش ^{سکین}
 خوردن اگر مانعی نباشد و بعد از آن تا روز بیستم مزوره ترش خوردن بعد از بیست
 روح و بزغاله خوردن بعد از آن اندک اندک زیاده کردن تا صحت تمام حاصل شود
 الا این سر ایون که اگر در میان تب در وضد کردن تقصیر رفته باشد رب جماض ترخ
 و تر هندی و شراب عوره و شراب ریاس خوردن نیک باشد که جوشش و عضو ترخ
 بشاند و تسکین حرارت کند **نقلست** از ابو منصور که جوانی را دیدم که در خوردن غذا
 تقصیر کرد و او را آب آمد در حال جوان غذا خورد تب زایل شد سبب آن بود که صفت
 غالب بود بعد از آن خوردن آب هفت میوه نیک باشد که طبیعت مجیب شود و خوردن
 قوس طباشیر نرم نیک باشد **صفت** قوس طباشیر نرم طباشیر سه درم تخم بون
 بخ درم مغز تخم خیار خیار باد نیک از هر یکی چهار درم مغز تخم کدو و اشش درم
 صمغ عربی و کثیر و نسا از هر یکی دو درم ترنجبین هشت درم تمامت کوفته و سخته
 با لعاب اسفیرش امیر شد و قوس کند شربتی یک مثقال با ده درم سکجبین

در بلغم و غیره

صفت قوس دیگر ورق کل سرخ سه درم زرشک دانز پرون کرده دو درم معر تخم خیار
و خیار بادرنیک از هر یکی دو درم تخم برهمن و طباشیر از هر یکی سه درم صمغ عربی و کبر و انشا
از هر یکی یک درم ریوند چینی و زعفران از هر یکی دانگی همانست کوفته و پیخته بسرشد و قوس
کنند شربتیکه مغال باده درم سبچین غلامزوره از مژ هندی و بار دانز و زرشک و
غوره و محافظت تمام کردن و اگر اندکی زحمت باقی باشد سبچین بزودی خورد بدین **صفت**
صفت سبچین بزودی تخم کاشنی و تخم کشوت از هر یکی سه درم پوست پنجه کاشنی
و پوست پنجه کبر و پوست پنجه از یانه از هر یکی هفت درم تخم خیار و خیار بادرنیک از جمله پنجه
درم تمامت نیم کوفته در یک من آب و چهار یکی سرکه بنفشه کندی شب و یکروز بعد
از آن بخورند تا چهار یکی که شود صافی کنند نبات یکمن بدان نهد و با آنش نرم بقوام ارد
شربتی ده درم **باب هشتم در تبلیغی** دایر این تب با مواطبه کوبید هر روز باید
سبب این تب بلغم زجاجی یا بلغم ماص یا بلغم حلو یا بلغم مالح باشد اما بدینشتر این تب است
بلغم زجاجی یا بلغم حامض باز دید شود و چون در خارج عروق متعفن شود مدت دراز بماند
اگر فایز بازستاند باز دید شود سخت باشد و توقیف این همه ساعت باشد اگر تب بزرگ
رود مدتی یکماه زایل شود و اگر بگذرد دو ماه زایل شود که هر روز تب آید زودتر زایل شود
و عرق بسیاری کند که بسیاری عرق دلالت کند بر لطیفی ماده و قوه طبیعت **علامت**
در ابتداء لرزه و باشد که لرزه اندک باشد و اشتها طعام باطل زایل شود و آب زرد هان بسیار
آید و غنایان و چشم و روی آساکند و لون زرد شود و تشنگی اندک باشد و اگر سبب عفونته
بلغم مالح باشد در اول لرزه پیدا شود و سر ما اندک باشد و اگر از عفونته بلغم حلو باشد لرزه
و سر ما اندک باشد و اگر سبب از عفونته بلغم زجاجی باشد سر ما و لرزه بسیار باشد و اگر از
عفونته بلغم حامض باشد سر ما و لرزه اندک تر باشد از زجاجی عفونته اندک اندک پیدا شود
همچنانکه کرم کرم بر پشت نهد اندک اندک کداخته شود و در حال گرم شود و درین تب
سستی و عشی بسیار باشد سبب ضعف معده و چون دست بر اعضا نهند حرارت تمام
نماید و تبهای بلغمی چنان نماید که عروق خواهد گردن و لون صاحب تب بلغمی سبز و زرد نماید
و سرخی اندک باشد و در اول بعضی ضعیف نماید و در آخر سرعته پیدا شود و بول در اول
سفتند و رقیق باشد از سبب سردی و سده بعد از آن سرخ شود سبب عفونته و بنی

در نوبه اول هجده ساعت توقف کند و شش ساعت بت زایل شود سبب انکه ماده ابر علت
 بغایت غلیظ و لزج باشد و بیشتر این علت در کسانی واقع شود که مرطوب و بلغمی
 باشند و در طفلان و زنان و بیرون و کسانی که پیوسته از طعام غمغمی باشند و میوه
 سرد و تر بسیار خورند و در شهرها که هوا آن سرد و تر باشد و درین شب در شب
 زحمت زیاده باشد **علاج** تدریجاً باید کردن که ماده تجلیل می رود و طبیعت نرم باشد
 و حرارت زیاده نشود و تجلیل بلغم کردن هر بامداد که جلاب خوردن از سبکبیز ده
 درم کاشکرده درم غذا کشکاب بار از یانه و اگر حرارت غالب باشد از تخم کاشنی
 سه درم پنج سوسن سه درم نبات ده درم غذا کشکاب و اندکی خود میان روز شربت
 خوردن از سبکبیز ده درم غذا پیش از نوبت بچهار ساعت باید خوردن بعد از آنکه
 خلط بوخته باشد مسهل خوردن **صفت** مسهل سنا، مکی هفت درم پنج سوسن
 بالجوکا و زبان را ز یانه افسنتین رومی تخم کاشنی حاشا پوست کبر از هر یکی سه درم
 سنبل یک درم و نیم پوست هلیله زرد و هلیله سیاه از هر یکی هفت درم مویز طاب
 ده مغال تخم قرطم پنج درم تمامت نیم کوفته در چهار رطل آب بجوشاند تا دو رطل
 بماند و صافی کند کلنگین ده درم شکر ده درم مغز خیار چنبر با نروده درم صیقل
 باهم بیا میرد تریب سفید یک درم کوفته و بچخته بر سر شربت افشانند و باز خورد و صبر کند
 تا اسهال تمام بشود بعد از آن شربت سرد باز خورد از نبات و عرق بید و تخم
 شاهسفرم غذا اخر روز کشکاب با بخورد و اگر از خوردن مطبوخ ملول باشد
 حب باز خورد **صفت** حب اباره فیفا یک درم تریب سفید یک درم حب البینل نیم درم
 غار یقون نیم درم اینسون نیم درم شکر حنظل دانگی ملک هندی دانگی تمامت
 کوفته و بچخته باب را ز یانه بر سر شربت و حب کند و در میان حلوا ماقوت بقد و فرو بود
 و صبر کند تا اسهال تمام بشود بعد از آن شربت سرد خورد از نبات و عرق بید و تخم
 شاهسفرم غذا جو و بخورد با ماش و بخورد بعد از آن تدریجاً باید کردن که این بت برود
 زایل شود و تی کردن روز و حفته کردن نیک باشد **صفت** دواء تی پنج سوسن
 و زبانیه و شبت از هر یکی سه درم بجوشاند و صافی کند غسل ده درم ملک یک درم
 روغن کچند ده درم تمامت باهم امیخته باز خورد و در مرغ حلون فرو رود تی کند

وچیزها خورد که در رابول کند **صفت** دو که در رابول کند و طبیعت نرم دارد از این پنج
 درم تخم کرفس پنج درم مغز تخم خیار و خیار بادرنک از هر یکی پنج درم نبات پانزده درم کوفته
 و پخته شربتی چهار درم و اگر طبیعت سخت باشد هر شب یکمقال میخورد **صفت**
 دوا و تربیدی بدین صفت تربد سفید محرف تراشیده کوفته و پخته ده درم مصطکی
 و زنجبیل از هر یکی دو درم کوفته و پخته نبات برشند هر شب یکمقال میخورد
 نرم شود هر روز دو مجلس این ترک کند و درین شب نکه داشت معده باید کردن و
 اگر معده ضعیف باشد ضما د باید نهاد ضما د قصب الزریه و سگ و رامک و رقیق کل
 سرخ از هر یکی ده درم زعفران نیم درم کوفته و پخته باب بر جاسف یا ابمرزنگوش ^{شنگ}
 و طلا کند و اگر هم با باد کلش کرده درم راز یا نه دو درم مصطکی بکدرم با هم بنامند
 و باز خورد فایده تمام دهد غذا بخورد و ماش و کبوتر و کبک و مرغ و خوردن این قرص
 نیک باشد **صفت** قرص غافت و ترنجبین از هر یکی شش درم طباشیر و ورق
 کل سرخ و سنبل از هر یکی بکدرم کوفته و پخته قرص کند شربتی دو درم با ده درم سکنجین
صفت سکنجین تخم کاشنی و راز یا نه و تخم کشوت از هر یکی سه درم عاره غافت
 دو درم پوست بچ کبر و پوست پنج راز یا نه و پوست پنج کاشنی از هر یکی پنج درم اینسون
 دو درم تمامست نیم کوفته در یک آب و چهار یکی سرکه یک شب و یکروز نفوق کند و بخورد
 با چهار یکی کمر شود بدست ممالک و صافی کند و نیم نبات اضافت کند و بخورد تا
 بقوام آید شربتی ده درم خورد و چون بت اهسته شود و احتراز کند از خوردن ^{مها}
 سرد و غذاء سرد و غلیظ و آب سرد و اگر این عملت در بیرون واقع شود یا مرطوب و
 فارورده سفید باشد هر با مداد نیم درم تریاق در آب راز یا نه یا اب زین حل کرده خوردن
 و اگر در جوان واقع شود و تشنگی غالب باشد سکنجین ده درم خوردن با پنج درم کلشکو
 و هر چیز که در رابول کند نیک باشد و خوردن زیر باج بسرکه و روغن زیت نیک ^{شنگ}
 و روغن کرم بر معده ممالک و شلج سرد خوردن نیک باشد و مفرح از تغناع و فلج شک
 نیک باشد و در نکره داشتن معده و جگر سعی کردن خوردن مصطکی و کندر و سعد
 و مانند آن و غرضه کردن با بی که شبت و با بونند و کلیل الملک و سپستان و عسل ^ن
 پخته باشد و غذا گشکا بازیره و راز یا نه و تخم کرفس و خوردن از هر کدام که خواهد



و اگر تب مزمن شود معجون خوردن نیک **صفت** معجون ترب سفید بیک درم شکر خم
 دانگی غاریقون نیم درم عصاره غافت و افسنتین و مصطکی از هر یکی دانگی تمامت
 کوفته و پخته بعسل بسروشند این یک شربت باشد پنج درم سنامکی و سه درم مکی
 و ورق کل سرخ بچوشاند شکر پنج درم معجون در آن حل کند و باز خورد و چون تب از یک
 ماه بگذرد هر روز یکمقال اقراض الورد باده درم سکجین خوردن نیک باشد
صفت اقراض الورد و ورق کل پنج درم عصاره غافت شش درم عصاره افسنتین
 سه درم سنبل و سارون و فجاج از هر و انیسون از هر یکی بیک درم کوفته و پخته
 بسروشند و قوص کند شربتی یکمقال باده درم سکجین **صفت** طبع پوست بچ کا
 و پوست بچ کرفس پوست بچ راز یا نه تخم راز یا نه تخم کرفس انیسون و زیره و باد آرد
 و شکاع از هر یکی پنج درم تمامت در آب بچوشاند تا مهاد شود صافی کند هوزن آب
 سکجین در آن بیامیزد و با نش نرم بقوام ارد شربتی ده درم با یکمقال اقراض الورد
 و اگر تب باقی باشد معجون یاد کرده شده خوردن و هر روز حجام رفتن و عرق کردن
 نیک باشد بعد از آنکه فی کرده و مسهل خورده باشد و اگر تشنگی باشد آب کرم تاب
 خوردن که تحلیل بلغم کند و تشنگی ساکن شود **صفت** دواء ناخواه کوفته با عسل
 معجون کند هر روز درم مخورد و اگر درد سر باز دید ابی که کلبل المملک و مزرنگ
 و بابونه در آن چوشانیده باشد بر سر و اعصاب بخنن فایده تمام و اگر حال غلیظ و لزج
 باشد این مدتی بماند و کرمی اندک باشد و طعم دهان ناخوش باشد درین تب سکجین
 خوردن فایده ندهد چیزی باید خوردن که تحلیل بلغم کند و سده جگر و کرده بکشاید
 و باد را از ماده فرود آورد و خوردن شراب کهنه نیک باشد **صفت** قوص در ابتدا
 بت بلغمی نیک باشد انیسون و صبر از هر یکی چهار درم عصاره غافت و راز یا نه
 و مصطکی از هر یکی سه درم و ج بیک درم تمامت کوفته و پخته قوص کند شربتی ده درم
 باده درم سکجین عسل و آب کرم خوردن **نقلست** از جالینوس که تب بلغمی که
 هر روز این نا نگاه کردن از اخلاط پاک نشود بت زایل نشود این تب بیشتر در کودکان
 باز دید شود و مزمن شود و بیشتر از علت معده باز دید شود همچنانکه تب ربع بیشتر
 از غله سبز باز دید شود و توقف این تب هجده ساعت و بکلی زایل شود **نقلست**

از شرک هندی که هیچ علاجی در تب بلغمی بهتر از قی کردن نیست چون هفت روز رکن
 باشد **نقلست** از یهودی که صاحب تب بلغمی لون پوسته زرد یا سفید باشد و سر
 و لوزه سخت باشد و بسختی گرم شود چنانکه تصور کند که در میان برف نشسته است ^{هن}
 کتان پوشیده باشد و نمناک باشد و اطباء تب بلغمی را مانند بهیم تر کرده اند که چون بر ^{اشن}
 نهند آتش اندک باشد و در در بسیار دلیل برین نقل **قال** اهرن شبه الاطباء الحی
 البلغمیه بالخطب الرطب فیلقی فی النار فیکثر الدخان ویقل وقوره **نقلست** از ابن
 سیرابون که صاحب تب بلغمی که خلط پورخته باشد و مسهل خورده باشد نشاید بجام رفتن
نقلست از محمد زکریا که بهتر علاجی در تب خوردن چیزهای است که ادرار بول کند
 امثال غافق و شاهتره و کندر و باد او رد و شکاک و تخم کرفس و اینسون و رازیان و تخم کدو
 و ناخواه و غذا اندک خوردن و خواب بسیار کردن و بوقت آنکه معده خالی باشد احتراز
 کردن از میوه های سرد و تر و ماست و دوغ و ماهی تازه و برنج و ترشی و امتلاء طعام
 خوردن میویند و قشمش و انجیر و فایند و فسق و بندق و مزین و مرغ و کبک و کبوتر
 و کجشک و معجزه های گرم نیک باشد **باب ۴۲ در رتبه های بلغمی دام**
 این تب را التفه گویند سبب این تب عفونته بلغم در داخل عروق **علامت** همچنان تب
 بلغمی در آن باشد درین تب سر ما و لوزه سخت نباشد و مانند تب دق باشد و شش ساعت
 نباهسته شود و تشنگی گاه گاه بسیار باشد و بول غلیظ درین تب عرق اندک باشد
 بلکه خورد نباشد مگر آنکه که بکلی تحلیل رفته باشد **علاج** جلاب خوردن از تخم کاشنی
 و پوست پنجه کاشنی پوست پنجه رازیان از هر یکی سه درم پنجه سوسن سه درم و نبات ده درم
 غذا کشکاب باخورد با جلاب خوردن از سکجین ده درم کلشکر ده درم در ابتدا چیزها
 بغایت گرم نشاید خوردن و آب بغایت سرد زیان دارد چون خلط پنجه شود مطبوخ
 خوردن **صفت** مطبوخ سناء مکن پنجه درم پنجه سوسن سه درم و ورق گل سرخ و نیلوفر
 و بنفشه از هر یکی سه درم مویند بلغمی ده منقال انجیر ده دانه عنای و سپستان از هر یکی
 پانزده دانه کازبان و بالجو از هر یکی سه درم تمامت بخوشانند و صافی کنند مغز خیار
 ده درم ترنجبین ده منقال ترب سفید یک درم کوفته و پنجه بر سر شربت افشانند
 و با بخورد و صبر کنند تا اسهال تمام بشود بعد از آن شربت سرد خوردن از نبات

وعرق بید و تخم شاهسقرم غذا آخر روز بخورد و اگر تب باقی باشد برقرار اول خوردن
بعد از آن قوص بنفشه خوردن و اگر تب باقی باشد علاج تب بلغمی که در اول یاد کرد
شد کردن و نکه داشت کردن که سرسام بلغمی باز دید نشود و نیک باشد خوردن
کلنکس و اقراص الورد و هر چیز که ادرا را بول کند و قوی کردن بغایت نیک باشد
سکجین و آب گرم و اسهال کردن بمحجن که در باب اول یاد کرده شد و سعی کردن
که طبیعت نرم باشد **صفت** دوا از نقل شیخ زنجبیل و مصطکی از هر یکی ده در
ترب سفید محرف بسپت درم کوفته پخته بعسل کف کوفته بسروش هر شب
دو مثقال بخورد چون طبیعت نرم شود هر روز دو نوبت یا سه نوبت مجیب شود
ترک کند و اگر اسهال باز دید شود شراب نعناع و شراب میبه و تخم شاهسقرم بر آن
کرده خوردن و مالیدن اعضا نیک باشد و چون تب مزمن شود این قوص خوردن
باشد **صفت** قوص پوست هلیله زرد و صبر و عصارة غافق و اسنتین از هر یکی
شش درم تمامت کوفته و پخته بسروش و قوص کند هر روز یک درم و هر شب نیم در
باده درم سکجین خوردن و آب و ورق کرفس و ورق رازیانه و پنجه از خر و پن
سپاوشان هر روز قدری خوردن مفرد و مرکب و اگر سردی غالب باشد هر روز
قدری فلفل سوده با شراب کهنه امیخته خوردن و مالیدن روغنهای گرم نیک
باشد و جامها بسیار بر بالا انداختن و خفتن تا عروق بکند بغایت نیک در جمیع
احوال تدبیر باید کردن که تحلیل و ادرا را کند **باب** **دهم**
در تب سلیج دایم که بکروز تب اید و دور و زنیاید سبب این تب راعفونه
سودا باشد در خارج عروق و بعضی گفته اند که آن سودا محض باشد و باز دید
شدن این تب از اخلاط سوداوی خشک باشد که بحر و ایام پخته شود و مدتها
در بدن بماند سبب آنکه سودا روی حرن و تمامت اخلاط است و باشد که سودا موی
باشد یا سودا صفراوی یا سودا بلغمی و بعضی از اطبا گفته که از سودا طبعی تب
ربع باز دید میشود از سودا مختلف است شیخ ابوعلی اعلی الله درجه گفته است که
که در تمامت اخلاط عفونه باز دید میشود از سودا طبعی تب ربع باز دید شود و
بیشتر این ربع بعد از تبها عفونه باز دید شود یا سبب ورمی باعلی که در سپر باز دید

این نوع سخت تر باشد سبب آنکه بیشتر با سسقا ادا کند و اگر از عقب تبها عفوئی باز
دید شود زیاد خوف نباشد و از بسیار رنجها دیگر اینم باشد امثال بالخی لیا صرع
وسکته و تشنج اگر تب پر صواب کنند در مدته چهار ماه یا شش ماه بانکه سال زایل
شود و باشد کرد و از ده سال استقامت کند این نوع اندک واقع شود و تب ربع
چون مزمن شود با سسقا ادا کند **علامت** در ابتدا سرما و لرزه سخت چنانکه
دندانها بر هم زیند و لرزه بر استخوان افتد و درد معاصر و اعضا باز دید شود و
چون لرزه بگذرد اندک اندک گرم شود و بنض ضعیف شود بر حسب سن و وقت
و غذا که از پیش خورد باشد و استقامت این تب پست و چهار ساعت زیاد
نباشد بلکه اندک تر باشد بر سبب عفوئی سودا و اگر سبب از سودا و بلغمی سوخته باشد
استقامت بیشتر باشد و بیشتر این طب از عقب شطر الغیب یا تب بلغمی باز دید شود
بر ک سفید و بنض ضعیف و اگر از سوختن چون باز دید شود **علامت** بر سرخ و غلیظ
و بدن بقوه از لون و مزاج معلوم شود و باشد که بعد از تب مطبقه باز دید شود یا از
ورمها و خوبی باز دید شود بنض بقوه باشد و نفس سخت و تشنجی بسیار و لرزه و گز
اندک تر باشد و عرق بسیار و اگر صفر سوخته باشد **علامت** بنض بقوه و متواتر و تشنجی
بسیار و هذیان گفتن و تلخی دهان و خشکی زبان و پاره زردی بر روی زبان این
نوع از عقب تبهای صفراوی باز دید شود امثال تب محرق و غیب خالص ^{الغیب} شطر
و اگر از سودای طبعی باز دید شود **علامت** حلاته بنض و کدوره قاروره و تکی
نفس **علاج** اگر این تب در فصل بهار یا تابستان باز دید شود و بدن بقوه باشد
و تب پرنیک کنند در مدت جهل روز ساکن شود اما بعضی گفته اند که تا جهل روز
نگذرد هیچ علاج نباید کردن این زیاد اعتبار ندارد سبب این بنده جامع امتحان کرد
از ابتداء تب تا مدت دو ماه زایل شود و اگر بدن بقوه باشد و مانعی نباشد در ابتداء
و ضد کردن از با سلیتی از دست چپ نظر بر خون کردن اگر سیاه و غلیظ باشد تمام
پرون کردن و اگر خون سرخ و رقیق باشد در حال نه بندد بعد از آن حلاب و غله
لطیف خوردن تخم کاشتی پنج سو سن از هر یکی سه درم کلشکر درم غذا نخورد
و ماش سفید کرده و مغز بادام چون خلط چخته مسهل خوردن **صفت** مطبوخ

سنا مکی پنج درم بالجوکا و زبان تخم کاشنی از هر یکی سه درم راز یا نه درم اسطوخودس
دو درم بسفایج فستقی و نیلوفر از هر یکی سه درم ورق کل سرخ و بنفشه از هر یکی
چهار درم پوست هلیله زرد پنج درم شاهتره پنج درم عناب و سپستان از هر
پانزده دان در پوست بلیله و امله منقا از هر یکی سه درم افیمون در صره بسته در
جوش اخرا نازد پنج درم ترجین پیست درم صافی کرده با هم بیا میرد تربد سفید
نرا سبده کوفته بچته بکدرم بر شربت افشانند و باز خورد غذا بر قراره بعد از آن اگر
بدن بقوه باشد هم ندین اول کردن و اگر ضعیف باشد مزوره ما شرب سفید کرده
و بخورد و فرود بر مرغ و کبک و تهی و خوردن زیره باج نیک باشد **صفت**
زیره باج بخورد و سرکه و مرغ و اندکی زعفران و مغز بادام و قشمشیر در وقت فرو
کوفتن عرق کل و بید مذری در وی چکانند و اگر بلغم غالب باشد قدری دارچینی
زیاده کند و احتراز کند از غذا که تولد سودا کند امثال گوشت کاه و بزرگوشت شتر
و قدیر و بنیر خشک و باد نجان و کلم و عدس و باقلا و برنج و ماهی شور و اگر در ابتداء
طبیعت نرم باشد بزودی مسهل نماید خوردن و در روز نوبت هیچ حلاط و غذا
نخورد تا نوبت بگذرد و فی کردن بغایت نیک باشد و اگر طبیعت سخت باشد و بسیار
ضعیف باشد روز نوبت سبکترین ده درم عرق بید و کلاب ده درم خوردن بعد
از چند روز مسهل خوردن **صفت** مسهل دیگر پوست هلیله زرد و هلیله سیاه
از هر یکی هفت درم سنا مکی پنج درم شاهتره پنج درم عناب و سپستان و الوسیاه از
هر یکی پانزده دان در تخم کشتوت و تخم کاشنی و راز یا نه از هر یکی سه درم افیمون در صره
بسته در جوش اخرا نازد هفت درم تمامش بخوشانند و صافی کنند مغز خیار چنبره در
ترجین پیست درم صافی کرده با هم بیا میرد تربد سفید خراشیده کوفته بچته بکدرم
بر شربت افشانند و باز خورد و صبر کنند تا اسهال تمام بشود بعد از آن شربت سرد
باز خورد غذا بر قرار و اگر تب از صفرا سوخته باشد هر چند در جلاب خوردن از تخم
کاشنی و پنج سومین از هر یکی سه درم الوسیاه ده دان در غذا کشکاب و اندکی بخورد
میان روز شربتی از سبکترین ده درم بعد از چند روز مسهل خوردن **صفت**
مسهل سنا مکی هفت درم بنفشه و نیلوفر و تخم کاشنی و ورق کل سرخ دانگیاه بزرگ

141

از هر یکی سه درم پوست هلیله زرد پنج درم آلو سیاه ده دانه بلجوج پنج سوسن کا و زینک
از هر یکی سه درم تمامت بخورند و صافی کند مغز خیار چینه زده درم ترنجبین نسبت درم
صافی کرده با هم بیایزد و باز خورد و صبر کند تا اسهال تمام شود بعد از آن شربت سرد
باز خورد از نبات و عرق بید و اسفینوش غذا ماش سفید کرده روز نوبت فی کند و اگر
بی سبختی آید آب چند روز خوردل و ماهی شور از هر یکی قدری خورد بعد از آن سکنجبین در
کرم حل کرده با خوردنی کند **ترنجبین بکر** خربق در میان ترب بند و یکشت زها کند بعد
از آن ان ترب خوردنی کند و روزها که نوبت نباشد آب کاشنی و سکنجبین خوردن **نیک**
باشد و چون تب اهیسته شود آب انار و آب کاشنی و آب راز یانه و نبات با هم **انجینه خورد**
غذا مزوره زیره باج با برون چند روز و آب گامه و سرکه و زیت خوردن تا بگذرد مرغ و کبک
و گوشت و بجم و رفتن آب کرم بر خوردن چنان فایده تمام دهد اما عرق نباید کردن و
احتراز کردن از کار سخت و خشم و غضب و خواب کردن فایده تمام دارد و خوردن
شراب انکو و سفید نیک باشد و سعی کردن که بدن فریب شود و اگر تب باقی باشد و
از طبخ خوردن کراهیت باشد بستاند کا و زبان سه درم سنا مکی پنج درم ورق
کل سرخ سه درم بخورند سکر هفت درم معجون محاح پنج مثقال در آن حل کنند و باز
خورد و صبر کند تا اسهال تمام بشود بعد از شربت سرد باز خورد غذا ماش سفید کرده
مغز بادام **صفت** حب که سودا و بلغم پیرون پوست هلیله سیاه و بسفاج و اسطوخودوس
و اقیمون از هر یکی دو درم نمک هندی و ورق کل سرخ و مصطکی از هر یکی نیم درم
کنیزاد انکی در آب حل کرده باقی کوفته و پخته در آن بسرشد و حب کند و در میان
حلواند و فرزند و صبر کند تا اسهال تمام بشود بعد از آن غذا بر قرار و اگر تب ربع
از بلغم سوخته باشد هر با مداد جلاب خوردن از تخم کاشنی سه درم پنج سوسن سه درم
بلجود و درم کلشکر ده درم غذا نخود آب با شیر و تخم کا و بینه و اگر مزاج ضعیف باشد
با مرغ یا کبک یا تیمون خورد چند روز بدین موجب خوردن اگر مستهل باشد بدین
موجب باز خورد **صفت** مسهل سنا مکی هفت درم پوست هلیله کابلی و هلیله
سیاه از هر یکی پنج درم راز یانه و تخم کاشنی و تخم کشت و افسندین رومی و
اسطوخودوس و بسفاج از هر یکی سه درم بلجود کا و زبان از هر یکی سه درم

مویز طایفی ده درم پنج سیوسن سه درم سبستان سی درم انرا با هم ایخته تربد سفید
 کوفته و بخته بکدرم غاریقون نیم درم بر سر شربت افشانند و باز خورد و صبر کند تا اسهال
 تمام بشود بعد از آن شربت سرد باز خورد از نبات و عرق بید و تخم شاهسفرم غذا
 غذا بر قرار روز نوبت تو کند بستاند شربت و تخم ترب و پنج خیار و پنج سیوسن از هر یک
 قدری بجوشاند و صافی کند و باز خورد و قی کند و اگر بت ربع از سرداوه سوخته باشد
 هر بامداد جلاب خورد از تخم کاشنی و پوست پنج کاشنی و پنج سیوسن از هر یکی سه درم
 کلشکر ده درم غذا ماش سفید کرده و بخورد چون خلط پوخته شود مسهل از مجون
 کاح کرباد کرده **صفت** مسهل بستاند حروس هر و بخورد بسقاج هفت درم بجوشاند
 نامها شود و مر و زبان خورد و اگر بت مزمن شود و قوع تمام باشد و بدن فریب باشد
 و حرارت غالب نباشد هر روز مقدار یک بندق از مجون فلاطی یا از دوا الحیثیت بخورد
صفت دوا الحیثیت بستاند مرو به زورق سداب خشک و فلفل از هر یکی
 مناسب هم کوفته و بخته در عسل کند هر بامداد مقدار یک بندق و شبم این قدر بخورد
 و خوردن شراب کهنه نیک باشد و روغن بدین موجب در خوردن مالیدن **صفت**
 قسط و عاقر قرحا و درمنه ترکی از هر یکی قدری در آب بجوشاند تا مهران شود
 صافی کرده و روغن کچند اضافه کند و بجوشاند تا آب برود و روغن بماند
 چون غذا هضم شده باشد در خوردن مالید و خوردن این قرص نیک باشد **صفت**
 قرص عصانه غاف سه درم لک و ریوند چینی و حب البان از هر یکی چهار درم
 رازیانه سه درم زعفران دو درم کوفته و بخته باب رازیانه یا آب کاشنی یا آب
 کرفس بسپس شدند و قرص کند شربتی یک مثقال باده درم سبکچین اما گفته
 شود که بت ربع رباباد و یک گرم و خشک نشاید علاج کردن خاصه که بسیار ضعیف
 باشد بناد اگر بت ربع باز دید شود اما چیزها و گرم و تر خوردن و زود زود
 بحام رفتن بچانه عرق کند و آب گرم بخورد ریختن و روغن کچند بار و غر خیار
 در خوردن مالیدن و بنیر اب نبات خوردن بغایت نیک و خوردن این قرص
 فایده تمام دهد **صفت** قرص و رقی کل سرخ و فرخ مشک و طباشیر از
 هر یکی سه درم مغز تخم خیار و خیار بادرنک و تخم برهمن از هر یکی دو درم

خورد

تخم کاشنی و تخم کسوت از هر یکی یک گرم و نیم صمغ عربی و نشا از هر یکی یک گرم
 بپزند و عصاره غافق از هر یکی نیم درم عصاره سوسن سه درم تمامت گرفته
 و بخته بسز شدند و قرض کند شربتی بکنقال با ده درم سکجین نوعی دیگر
 بستند مویند آن برون کرده و افیمون با هم بکوبند هر روز قدری بخورد فایده
 تمام دهد و دست و پا در آب گرم نهادن فایده تمام دهد و اگر رطوبه دهان بسیار
 باشد خوردن کلشکر با زاینه و تخم کرس نیک باشد و خوردن زرده تخم مرغ
 و مویز و انجیر و مغز بادام نیک باشد **نقلست** که نوعی از تب ربع معکوس بازید
 شود چنانکه در وقت اید و یک روز نباید **علاج** جلاب و غذاء لطیف
 خوردن و دزد و زود حجام رفتن که ماده رقیق کردن این جامع جمعی با دید که
 این تب بریشان واقع شد جلاب خوردن از تخم کاشنی و بالجو و پنچ سوسن
 و کازبان از هر یکی دو درم نبات ده درم سکجین ده درم غذا ماش سفید
 کرده و بخورد و زود حجام رفتن بزود تب زایل شود **نقلست** از آهن که
 احتراز کنند صاحبان تب ربع در ابتدا از خوردن او و مراغذیه که بغایت گرم
 باشد امثال تریاق و سحر پینا و داء الحلیث و هر چیز که گرم و خشک باشد که علت
 زیاده کند و اخلاط بر اعضا برکنده شود و تب دایم باز دیده شود اما بعد از ماه
 که بدن بقوه باشد و بلغم غالب باشد شاید **نقلست** از این سر ایون که
 چون تب ربع مزمن شود اگر بدن بقوه باشد و حرارت اندک باشد و چند روز
 روزه دارد غذا اندک خورد سبب آنکه حرارت در اعضا اصلی تاثیر کند
 و کداختن باز دید شود و تب دق باز دید شود **نقلست** از محمد زکریا که بهتر
 علاج در تب ربع سهل خوردن است و طبیعت نرم داشتن و چیزهای گرم
 نخوردن و گفته اند که تب ربع باشد که درازده سال استقامت کند و باشد که
 سی سال از غایت غلیظی سود این نادر باشد مرطیب حادق باشد و بیمار مطیع
 از دو ماه یا شش ماه یا یکسال نکل زد که زایل شود **باب**

بازدهم در تب ربع دایم ربع دایم آن باشد که سودا در داخل عروق متعفن شود
 اصح تب اندک واقع شود **علامت** تب دایم در تب لوزه و عرواق اندک با

در نوبت شب ربع زیاده شود در روزها دیکرت امسته باشد **علاج جلاب**
 خوردن از سبکچین ده درم کلشکر پنج درم عرق بید و کلاب از هر یکی پنج درم
 شربت سازد و باز خورد با سبکچین بزوری ده درم کلشکر ده درم عرق بید
 و کلاب از هر یکی پنج درم جلاب سازد و باز خورد **صفت** سبکچین بزوری
 تخم کاشنی سه درم پوست پنج کاشنی پنج درم رازیانه سه درم پوست پنج رازیانه
 پنج درم تخم خیار و تخم خیار بادرنک از هر یکی پنج درم در تمامت نیم گرفته در یک
 اب و چهار یکی سرکه یک شبان روز بجاشانند بعد از آن بخورشانند تا چهار یکی که
 شود بدست ممالک و صفائی کند نبات نیم بدن بدهد با نش بزمر بقوام آرد شش
 ده درم و اگر احتیاج سهل باشد آنچه در باب بت ربع یاد کرده شد باز خورد و
 اگر طبیعت بقوه باشد و خون غالب باشد در ابتداء وضد کردن باقی تدبیرها
 گو مرتب کار داشته **باب** **دوازدهم در تب دق**

دت و حرارت غریب باشد که در دل باز دید شود در اعضاء اصلی تاثیر کند
 در طوبه فنا کند و تحلیل برود و این سه مرتبه است چنانکه در اعضاء رطوبتها
 بهر نوعی باشد اول رطوبتی است در عروق اعضاء مانند تری و شب نرم این
 رطوبت ان باشد که چون اعضاء غذا نماید که این رطوبت را جذب کند و غذا در
 رطوبتی در میان اعضاء متشابه است در جایهائی که پیوستگی اعضاء بدان است
 و سیوم رطوبتی که در اعضاء اصلی که در فرینش تمامت اعضاء بواسطه این رطوبت
 محکم باشد و متفرق نشود همچنانکه مغز و لیهصاب هر نگاه که حرارت در رطوبت اول
 تاثیر کند در یافتن سخت باشد علاج سهلست و مرتبه دوم چون حرارت در
 رطوبت که پیوستگی اعضاء بدان است تاثیر کند شناختن سهل باشد اما علاج
 مشکست بر حسب مزاج و قوه نظر کردن و مرتبه سوم چون حرارت در رطوبت
 اصلی تاثیر کند که ان مغزها و ریه و استخوان و گوشت است خلاص مشکست اما
 رطوبت اول مانند روغن است که در چراغ باشد و مرتبه دوم را مانند روغن
 است که فیتله بخورد کنند و مرتبه سوم را بروغن که تمامت فیتله و چراغ بد
 محکم باشد چون حرارت در ان تاثیر کند از ادق مستحکم گویند امکان خلاص **سید**

باز دید شود سبب استقرافات وادویر کور که اتفاق افتاده باشد خاصه که بیمار
 محرومی و جوان باشد **علامت** نبض دقیق و صلب و متواتر بزرگ قرار باشد
 و حراره بغایت نباشد و تب آهسته و لازم باشد و چون دست بر اعضا بیمار نهاد
 اندک اندک حراره زیاده و چون غذا خورد حراره زیاده شود بر صفت تا به کور که
 آب بران ریزند بخارا از آن بر خیزد یا مانند چراغ که روغن در آن کند آتش زیاده
 شود و بیشتر تب دق از طبیب جاهل و بیمار که مطیع نباشد باز دید شود و مسهل
 خوردند و از آب سرد منع کنند تب دق باز دید شود اگر درین تب بدن فریبه شک
 و قهقهه تمام باشد امید خلاص باشد و اگر ضعیف باشد و چشم در کوفت افتاده و بینی نازک
 و روی کشیده و گوش زرد یا سفید و پوست پشانی کشیده و خشک مانند
 استخوان و پوست بر اغذا چسبیده و گردن باریک و حنجره بلند و استخوان از سینه
 پیدا شود و در اعضا بعد از پوست و استخوان نماید و او را ضعیف شود و در کها
 پیدا شوند و رنگ روی زایل شود و شکم باریک و قهقهه گاه پشت چسبیده شود
 و استخوان پشت دست پیدا شود و ناخنان دست قهوه‌ای سرد بریده شوند و
 چون با این علامتها اسهال باز دید شود بد باشد و زودی هلاک شود **علاج**
 نوع اول جلا بجهاء سرد خوردن و بجایه سرد نشستن و بنفشه و کاه و نیلوفر
 و بید و خیار باد رنگ و کدو پیش خود نهادن و بونیدن و بر جامه بسیار نشستن
 و خفتن و برف پیش نهادن و کوزه‌ها بر آب بر اطراف نهادن و اگر زمستان باشد
 جای معتدل نشستن و روغن بنفشه و کدو بونیدن و هر بامداد شراب بنفشه و
 شراب خنکاش و نیلوفر از هر کدام که باشد خوردن و آب خربزه هندی و شیر کهنه
 بر بهن با نبات و عرق بید و عرق کل خوردن غذا کشکاب با کدو و اسفناق
 و عا می کوچک خوردن و کافور و عرق کل با هم سرده بونیدن با کتان پاره بران تر
 کرده بر سینه و پهلو راست نهادن چون کور شود بردارند و دیگر بنهند و قهقهه معتدل
 از طعام خالی باشد و اگر حرارت غالب باشد هر بامداد قهقهه کافور خوردن بعد از آن
 کشک آب خوردن و لعاب بر و اسفنی ش خوردن نیک باشد و زود رود و بجای
 رفتن و آب معتدل بر خوردن و بختن اما عرق نباید کردن و اگر تابستان باشد هر روز

اعضار

دو سه نوبت غذا خوردن را نبرد اندك اندك وساعت ساعت خوردن و اگر سبکی
 و تشنگی احتراز کردن و اگر هر روز دو نوبت در آب شنك حمام نشستن فایده بسیار
 و آب معتدل بر خوردن بخند بعد از آن که غذا خورده باشد بد وساعت بجمام رفتن
 و چون از حمام بیرون آید جامه های نرم بپوشد و اعضا بر روغن بنفشه و کدو
 مالیدن و مغز خیار و خیزر بادرنك و کاشنی و بر بیهن و شفتالو اناشیرین و سبب
 از هر کدام که خواهد خوردن اندك اندك و هر چیزی که سرد و تر باشد و طلا که یاد
 کرده شد بر معده نهادن و چون از حمام بیرون آید یک ساعت خفتن و نکنداشت
 سرد مانع کردن که زکام آزدید نشود و اعضا آهسته آهسته مالیدن و روغن
 بنفشه و کدو در اعضا مالیدن و خواب بسیار کردن فایده تمام دهد و نماز شام
 در حمام رفتن و چون بیرون آید غذا خوردن و خواب کردن و اگر خشکی غالب باشد
 شیر زن یا شیر خرب اعضا پوشیدن بعد از آن روغن کدو مالیدن و از حرارت
 اندك باشد دوع کاو که روغن آن گرفته باشد خوردن و چون حرارت ساکن
 شود شراب انکو رسفید مزوج اندك اندك خوردن و احتراز کردن که اسهال
 آزدید نشود و اگر اسهال آزدید شود بزودی قبض کردن و اگر آب پیش زرد
 و چون روغن زیت باشد چیزها بغایت سرد خوردن و اگر لاغری و خشکی
 غالب باشد و حرارت اندك باشد شیر خوردن نيك باشد خاصه شیر زن یا
 خرو شیر بز و چون شیر خرد اندکی سبکچین امیخته کنند بنا د که در معده بنشیند
 شود و اگر تشنگی غالب باشد الوسیاه ده دانه ترنجبین ده درم بجلاب خوردن
 و چون طبیعت نرم باشد ترك کند و فرصت طباشیر ممسک خوردن غذا کسکاب
 و چون ضعف تمام آزدید شود و استخوانها تمام پیدا شود و چشم در کوفت غذا
 باید خوردن که زود شود و قوه زیاده کند امثال اب گوشت که از پشت مازوبه
 باشد و سرح با فروج که اب سیدب و به دران پخته باشد و اگر اندکی شراب
 دران باشد شاید و نان کاک دران شرب کند و اندك اندك بخورد و جامه کتان
 بپندل الوده پوشیدن را کرد و در سر نباشد عود در آتش بپزد و بر آجین امثال
 بنفشه و شاهسفرم و ترکی و نیلوفر و عرق بید و عرق کل در آن فغاندن و میسوی

ودرده آکنده بریان کرده و فروج بریان کرده اندک اندک تخاینند و آب آن خوردن و نقل
 انداختن و اگر بغایت ضعیف باشد فروج برساند بعد از آن بگرید و آب آن بگرید با قدری
 کشنیز و نمکی دار چینی و قدری شراب و نان کهک تزیید کند و اندک اندک بخورد
صفت قوس کافور که حرارت دل و جگر بنشانند و در تب رقی و در تب حرقه نیک باشد
 و در قکلی سرخ ده درم طباشیر سفید پنج درم تخم کاهوهفت درم تخم برهمن شش
 درم تخم کاشنی دو درم مغز تخم خیار باد رنگ پنج درم مغز تخم کدو چهار درم
 پنج سوسن دو درم قزنجبیزده درم کافور نیم درم تمامت کوفته و پخته بلعاب
 اسفیوش بسرشد و قوس کند و در سایه خشک کند شربت و درم نافع باد **صفت**
 سفوف چون طبیعت نرم باشد خوردن فایده دهد و تبض کند و در قکلی سرخ
 و طباشیر از هر یکی پنج درم کلار منی و صمغ عربی بریان کرده از هر یکی دو درم
 زرشک و سماق از هر یکی سه درم تخم خاض بریان کرده در درم تمامت کوفته و
 پخته شربت و درم هر بامباد و هر شب دو درم باده درم ربه بارت انار
 یا شراب ریاس خوردن **نقلست** از جالینوس که علامت تب در آن باشد
 که در کجا حرکت کند کمتر از جایها دیگر باشد و در دیگر تبها نه چنین باشد
نقلست که چون بدن ضعیف باشد و گوشت و خون اندک باشد آب بغایت
 سرد نشاید خوردن که ضرر باعضاء اصلی و اندرون رسد **نقلست** که طبیبان
 جاهل چون بیمار بقوه باشد و گوشت و خون در بدن تمام باشد بیمار را از آب
 سرد و غذا منع کنند تب در ق باز دید شود و قوه ضعیف شود بعد از آن آب تغذیه
 سرد هیچ فایده ندهد خاصه که بیمار محروم و صغیر و بی باشد و حرکه بسیار و مبالغه
 بسیار کرده باشد دلیل برین نقل قال جالینوس ان الابدان المرار تیه الخفیفه
 الیاسه مستعدة للوقوع فی الحمیات و منی امسکت عن الحمام و الطعام و افطمت
 فی الریاضه و السهر و الجماع و نحو ذلك فان هی حمت و امسکت عن الغذاء لجهل
 الاطباء و قعت فی الدق چون این تدبیرها و علامتها را ذکر کرده شد تقصیر
 بود و طبیب مزاج بیمار شناسد و منع غذا و آب سرد کند بی شک تب در ق
 باز دید شود و بهترین علاج در تب در ق هوای سرد و جای باب سرد است در ابتدا

که بزودی با صلاح اید و بیشتر تب دقا از گرمی جگر و دل و معدن باشد و بیشتر تب دقا از
 بیماریهای مزمن باز دید شود اگر بزودی تب بر کند روزی زایل شود و اگر نقصیر رود بد
 باشد و اگر از اعراض نفسانی باز دید شود امثال خشم و غضب و غم و هم **علاج** حکمایا
 و بعضی هائیک از آن خاطر بیرون کنند و باد وستان و باران موافق نشستن و در حمام
 آب نیم گرم بر خود ریختن و هر بامداد شراب خشنیاش یا شراب سیب با عرق بید و عرق
 کل خوردن و خوردن مفرح یا قوی بکفحال نیک باشد غذا کشکاب با اسفناج و کدو
 خوردن و طلا از سندان و کافور و عرق سیب بر سینه نهادن و اگر از حرکت کردن
 بسیار خواب ناکردن تب باز دید نمود **علاج** خواب بسیار کردن و آب سبز دادن و در
 حمام آب معتدل بر خود ریختن چون از حمام بیرون اید روغن بنفشه با روغن کدو
 در خود مالیدن و شراب بنفشه با شراب خشنیاش یا شراب نیلوفر با عرق کل و عرق بید
 خوردن غذا ماشر سفید کرده با مغز بادام و اسفناج و کدو خوردن و اگر تب در بعد از
 اسهال باز دید شود **علاج** چینه‌ها سرد قابض خوردن امثال قرص کافور و قرص
 طباشیر و سفوف نشاسته و سفوف انار دانه با زرشک و اگر تب دقا بعد از بروز
 داشتن باغدا اندک خوردن یا از تشنگی باز دید شود **علاج** آب خربزه هندی و شیر تخم
 برهمن یا نبات یا شراب سیب یارب بر یا شراب حماض یا شراب از هر کدام که موجود باشد
 با عرق بید خوردن و غذا کشکاب با فروج یا ماهی تازه کوچک یا کشکاب با سرطان
 خوردن و لعاب سفیوش و دانه بید یا نبات و روغن بادام فایده بسیار دارد و اگر
 حرارت غالب باشد هر بامداد بکفحال قرص کافور یا ده درم اب انار شیرین یا آب
 خربزه هندی خوردن بعد از زمان کشکاب با سرطان خوردن میان روز
 شربتی از ده درم شراب خشنیاش خوردن بعد از آن حمام رفتن و در آب بشک که
 بنفشه و نیلوفر و کل کدو پاکد و و بید در آن پخته باشد نشستن و بر خود ریختن
 و در حمام جایی معتدل نشستن و در وقت شربتی از نبات و عرق بید و اسفنیوش
 خوردن و اگر ضعیف باشد رب انامیلیسی خوردن **نقلست** که صاحب تب
 دقا و طلا بغایت سرد و خشک زیاده سبب آنکه مسام بسته شوند و ضرر زیاد
 شود **نقلست** از جالیوس که جمعی را تب دقا باز دید شد در ابتدا آب بغایت

سرد خورد تب زایل شد اما در احوال بقیار سرد زبان دارد نباید خوردن و اگر خورد
 که شیر خوردن از بستان خوردن بهتر باشد که سرد نشده **نقلست** از بوسه که چون بول است
 بلون غذا باشد که خورده باشد و رنگ آن زرد و بوی آن کده باشد یا سرخ باشد که میل آن
 بزودی باشد و غلیظ و لزج باشد و چرب صفت باشد بدان که آن اعضا و گوشت باشد
 که کلاه خنه میشود بزودی علاج باید کردن بخوردن آب سرد و غذا سرد **نقلست**
 از هیرونی که هر بی که یک هفته یا دو هفته بربک قرار باشد و زیاده که در نشود و نقصان
 نکند و چون سه هفته بگذرد همچنان زیاده و نقصان نشود آن تب دق یا سبب
نقلست از اهرن که صاحب تب دق را حاجت سهل خوردن نباشد چون سبها و بیکر
 و مفتحات نباید خوردن چون سبها و دیگر **نقلست** از نابت که اگر صاحب تب دق یا
 از شیر خوردن ملال باشد و حرارت زیاده شود روغ کا و روغن گرفته خوردن نیک است
 روز اول ده درم روز دوم پانزده درم همچنین زیاده میکند تا مقدار سی درم بقدر
 هضم زیاده و نقصان میکند و سرطان خوردن فایده تمام دهد بدین صفت سرطانی
 از آب شیرین بکیرد و دست و پای آن بیندازد و بشکافد بر آن کند بعد از آن شیرین
 پاک بشوید بعد از آن با جو روغ و چندان برساند که مهران شود و پیش از خوردن کشکاک
 یک منقال ازین قرص باز خورد **صفت** قرص بارتک سه درم کل ازین چهار درم
 خشخاش نیم درم طباشیر چهار درم و روغ کل سرخ شش درم تخم برهمن و مغز تخم
 کدو و مغز تخم خیار و خیار باد رنگ و دانه به از هر یکی شش درم رب السوس دو درم
 نشا و کنبر و صمغ عربی از هر یکی سه درم تمامت کوفته و پخته با لعاب اسفند شیرین
 و قرص کند و در سایه خشک کند شربتی بکمال باب خیار کدو یعنی خربزه هند یعنی
 یا باب خیار باد رنگ هر باب را در خوردن بعد از آن کشکاک خوردن و اگر طبیعت
 نرم شود جو بریان کرده شیر یا خشخاش بریان کرده چون پخته شود دو درم صمغ
 عربی بریان کرده کوفته بر آن افشانند و باز خورد اگر بدن بقیه باشد شیر بر بدن
 درشد و اگر ضعیف باشد شیر نشاید ووشیدن **نقلست** از مجذ زکریا که اگر
 تشنگی غالب و سعال نباشد بستاند آب عوزه و آب برهمن و آب جو شایند
 صمغ در آن اندازد تا سرد شود و کثان پاره بدن ترکند و بر پهلو و معدن میهنند

کردن و تدبیری که در باب تب بلغمی یاد کرده شد کردن و اگر بدین لاغر باشد و ضعیف علاج
تب ربع باید کردن و بیشتر این تب از سود ایابلیغ باز دید شود و اندک باشد که از سود
مفرد پدید آید و بسیار باشد که از ترکیب صفرا و بلغم پدید آید و اگر وقت آمدن تب
پدید نباشد نکند داشت باید کردن بنا د اگر تب ربع شود چون تدبیرها مخالف رود
علاج اگر ماده صفرا و بلغم غالب باشد حلاوت خوردن از تخم کاشنی و پنجه سوسن از
هر یکی سه درم نبات ده درم غذا ما ش سفید کرده و نخورد و اگر سود او بلغم غالب باشد
حلاوت خوردن از تخم کاشنی و پنجه سوسن از هر یکی سه درم ران یا نه دو درم نبات ده درم
غذا نخورد و شیرین تخم کاوسته و اگر ضعیف باشد با فروج یا تیهو چون خلط بوخته
شود اگر صفرا و بلغم غالب باشد مهمل از معجون نخالچ خوردن که در باب نظر انقباض یاد
کرده شد با قوص بنفشه خوردن که در باب تب ربع یاد کرده شد و چون ابتداء تب
فی کردن به تخم شبت و تخم خیار و پوست پنجه خیار و عسل و کنکر زد و در علاج تقصیر
نباید کردن اگر تقصیر رود تب ربع باز دید شود و چیزها بغایت گرم بسیار نباید خورد
که اخلاط بسوزاند و تب دق باز دید کند و اگر بدین بقوه باشد و بلغم غالب باشد
روزه گرفتن و غذا اندک خوردن فایده تمام دهد و اگر سبب تب از ورم باشد
اول تدبیر ورم کند که زیاده و زایل شود و اگر سبب تب از افتادن یا ضرب سینه
باشد این از جنس حمی یوم باشد علاج حمی یوم باید کردن زیاده خوف سینه
نقل است از او منصور که شخصی را در هفت روز تب حمی آمد و بغایت ضعیف
بود چند روز تدبیر لطیف کرد و بنیرات نباتات خورد بر زردی خلاص یافت

باب پنجم در تب انقباضی

درین تب اندرون سرد باشد و بیرون گرم باشد و سبب این تب بلغم زجاجی است
که اندرون حاصل شود و اندرون سرد کند و چون حرارت در آن تاثیر کند عقوبت
باز دید شود و بخار از آن بر آید و در اعضا بر آید شود و گرمی بیرون باز دید شود
و اندرون سرد **علامت** چنان تصور کند که اندرون او برف است و بیرون گرم
سبب آنکه چون ماده جمع شود گرمی و حرارت پیدا شود و چون ماده متعفن از
جای خود حرکت کند و بر اعضا بگذارد و اعضا از آن آگاهی یابند سردی در اندرون

185

و کرمی در پرون پیدا شود علاج شربت خوردن از سکنجبین ده درم عرق بیدره درم عرق
کلنج درم کلشکر ده درم ماش سفید کرده و نخود و مغز بادام و خوردن زیره باج
با نخود و معرکه و مغز بادام و قشمش نیک باشد و اگر جلاب خورد از راز یا نه دو درم
بالجود درم کلشکر ده درم نیک باشد و سعی کردن که طبیعت و هر روزی کرد
و حمام رفتن نیک باشد و چون خلط پوخته شود مسهل خوردن صفت مسهل
سناه مکنج درم بنج سوسن و بالجو و ورق کل سرخ از هر یکی سه درم بجوشاند
وصافی کند سه هفت درم معجون خیار چتر بنج منقال دران حل کند و با نخود
و اگر تب باقی باشد چند روز دیگر احتمال نکند بعد از آن قوص بنفشه خورد
و اگر تب باشد هر بامداد شراب بنوری ده درم قوص کل با قوص غافت بکثافت
دران حل کرده باز خورد صفت قوص کل و ورق کل سرخ ده درم طباشیر
دو درم سنبل بکرم رب السنوس مغز خیار و تخم کاشنی از هر یکی دو درم تمام
کوفته و پخته بسزند و قوص کند شربتی بکثافت و اگر بلغم غالب باشد و بیمار تمام
گوشت باشد و بول غلیظ و سفید باشد علاج تب بلغمی باید کردن و هر بامداد
جلاب از تخم کرفس دو درم راز یا نه دو درم بنج سوسن دو درم کلشکر ده درم
غذا نخود و شین تمک و ایشه و قدری فلفل با دار چینی چون خلط پوخته شود
مسهل خوردن صفت حب که بلغم غلیظ رجا حی بیرون کند صبر سقوطری و
ترید سفید محوف تراشیده از هر یکی بکرم حب السنبل نیم درم غار یقون نیم درم
سخم حنظل دانگی نمک هندی و مقل از هر یکی دانگی کوفته و پخته با آب کرفس
یا آب راز یا نه بسزند و حب سازد و در میان حلوانهد و فرو برد و صبر کند
تا اسهال تمام بشود بعد از آن شربت سرد باز خورد غذا نخود آب با مرغ دو
سه روزی بدین موجب خوردن بعد از آن مجام رفتن و هر روز بکثافت
قوص غافت باده درم سکنجبین بن و وی می خورد صفت قوص غافت غایت
همه درم و ورق کل سرخ سه درم طباشیر ده درم کوفته و پخته قوص
کند شربتی بکرم تا بکثافت صفت قوص دیگر غافت هفت درم
ورق کل سرخ و سنبل از هر یکی بنج درم طباشیر شش درم کوفته و پخته

فرض کند شربتی بکفقال صفت فرض افسننتین که تحلیل بلغم کند و منفعت بسیار
دارد افسننتین روی اسارون و تخم کرفس و انیسون و مغز بادام تلخ و
و شکاع و باد آورده و عصاره غافق و مصطکی و سداب

[Faded handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

از هر یکی دو درم گرفته و بخته بسرشد و فرض کند شربتی بکفقال باده درم سکنجبین
بنوری غذا منور و بخورد و شیر و تخم کاه و ایشه با مرغ و کبک و تیمچ و پخته میخورد نافع باد
باب نهم در تب لبقی و یا

درین تب اندرون بجاایت گرم باشد و بیرون سرد و سبب این تب ماده غلیظ لزوج
باشد که از غلیظی و لزجی حراره دران نفوذ نکند و شیخ گفته که بیشتر این تب از بلغم غلیظ
بازدید شود و باشد که از صفرا غلیظ بازدید شود که حراره دران تاثیر کند و منعفن
شود و از غلیظی که باشد بیرون نکند و اندرون بجاایت گرم باشد و تشنگی
غالب شود و هذیان و نفس متواتر و زبان سیاه شود این نوع بجاایت باشد سبب
انکه ماده فاسد بسیار باشد و در نزدیکی دل و جگر مستند شده باشد و چون حران
دران تاثیر کند بخار فاسد ازان برخیزد و از غلیظی بیرون نفوذ نکند ان
بخار فاسد ازان برخیزد و در دل تاثیر کند و پاره سیاه بر زبان نشیند خاصه
که خلط غلیظ زجاجی باشد در این تب از چهار دم تا بیستم خون باشد و گاه کله

عرق کند و زیاده سبک نشود **علاج** هر بامداد جلاب خوردن از نیلوفر و تخم کاشنی
 از هر یکی سه درم بالجود درم نبات ده درم غذا کشکاب و اندکی نخود و اگر تشنگی
 و حراره غالب باشد هر بامداد جلاب خوردن از تخم کاشنی سه درم دانه گیاه بزرک
 سه درم ترنجبین ده درم درین بت غافل نباید بودن و چیزها بغایت گرم و بغایت
 سرد نباید خوردن که این بت باز دید نشود الا از خلط بغایت غلیظ کرح و اگر حراره
 اندک باشد هر بامداد جلاب خوردن از بامبو سه درم نبات ده درم با شراب بالجود
 ده درم و سعی کردن که طبعیت نرم شود و اگر احتیاج مسهل باشد بدین موجب
 باز خورد **صفت** مسهل سنا، مکی بیخ درم بیخ سوسن و ورق کل سرخ و دانه گیاه بزرک
 از هر یکی سه درم بجوشاند و صافی کند شکر هفت درم معجون خیار چمبر بیخ منقال
 در آن حل کند و باز خورد بعد از آن خوردن سکجین و کلشکر نیک باشد و اگر سکجین
 بزوری خورد بهتر باشد و اگر بدن بقوه باشد و بلغم غالب باشد قرص اسفندین ^{معجون}
 فلاغی خوردن نیک باشد و اگر بدن ضعیف باشد و حراره غالب باشد جلاب خوردن
 از تخم کاشنی و بیخ سوسن از هر یکی سه درم الوسیاه ده دانه نبات ده درم غذا کشکاب
 بعد از چند روز مسهل خوردن بدین صفت عناب ده دانه سیستان بیست دانه الوسیاه
 ده دانه نیلوفر و بنفشه دانه گیاه بزرک شاهتره هلیله کابلی پوست بلبله از هر یکی
 سه درم سنا، مکی و پوست هلیله زرد از هر یکی بیخ درم تمامت بجوشاند تا مملو شود
 صافی کند مغز خیار چمبر ده درم کلشکر بیخ درم با هم امیخته باز خورد و صبر کند اسهال
 تمام بشود بعد از آن شربت سرد خوردن از نبات و عرق بید و اسفینوش غذا بر قرار
 و زود زود فی کردن نیک باشد و غذا اسطخوردن امثال زیره باج و اگر ضعیف
 باشد مرغ و کبک و تیهود زوره برساند و اگر باد در روی و چشم و پشت بای آزدید
 شود سکجین بزوری و عرق کاشنی خوردن غذا زیره باج با زوره زرشک با نار دانه
 که بخورد در آن باشد **صفت** شراب بزوری پوست بیخ کاشنی ده درم پوست بیخ زانبا
 بیخ درم تخم کاشنی بیخ درم تخم خیار و خیار باد زک از هر یکی بیخ درم تمامت نیم کوفته در یک
 اب و چهار یکی سرکه یک شبانروز بخورساند بعد از آن بجوشاند و صافی کند نبات
 سه چهار یک بر آرد نهد و آبش نرم بقوام آرد شربتی ده درم و اگر طبعیت سخت ^{شده}

بکشفال قرض طباشیر نرم در زده درم ستراب بزوری حل کرده باز خورد **صفت**
قرص طباشیر نرم طباشیر پنج درم و ورق کل سرخ دو درم تخم کاهو دو درم مغز بجز
خیار و خیار بادرنک از هر یکی دو درم نشانیم درم کثیرانیم درم ربل سوس دو درم بزنجبین
هفت درم تمامت کوفته و بچنه بالعباس سفینوش بسپرسند و قرص کند و در سایه خشک

مقدم کند شربتی بکشفال باده درم سبکچین نافع باد **باب**

در حمی غشی تبی که غشی باز دید کند سبب این تب دو نوع است یکی از اخلاط باز دید شود
که بغایت تیز و ورقی باشد یک روز سخت تر باشد و بیک روز شیبکتر و در بیشتر اوقات
مانند تب غب باشد و نوبت یاسه نوبت بگذرد بیمار ضعیف و کداخته شود و
استهزاء طعام باطل شود و نبض ضعیف گردد و غشی کند این نوع بغایت بد باشد
و این تب بیشتر در کسانی واقع شود که گرمی و خشکی برایشان غالب باشد و تب پر مخ
کند و چون تب باز دید شود بفرود قوه ساقط شود و هلاک شوند و نوع دوم
بسیار اخلاط غلیظ خام باشد علامت آن علامت تب بلغمی باشد و اعضا سست باشد
و باد در چشم رود باز دید شود و اگر غذا خورد سستی و باد زیاد شود و تب قوه کمر و علاج
نوع اول حلاب از تخم کاشنی سه درم ستراب انار یا ستراب غوره یا ستراب دیباس یا لیمو
یا ستراب نارنج یا ستراب سبب ترش از هر کدام که موجوده دو درم باده متقال خوردن
غذا کسکاب باب انار یا سبب ترش و در جای سرد نشستن و جامه کتان پوشیدن
نصبت الوده و صندل بر اعضا مالیدن و بجز و برف بر اطراف نهادن و بید و برک
انگور و ورق سبب و بنفشه و کاهو و خیار بادرنک و کد و پنبه خود نهادن و بپوشیدن
و نان کعلک در آب انار ترش خورسانیدن اندک اندک خوردن و اگر اشتها طعام باشد
ماش سفید کرده با شیر مغز بادام و کد و اسفناج و آب غوره یا آب انار ترش و پنبه
از آنکه غشی باز دید شود غذا خوردن و اگر غشی باز دید شود دهن باز کند و ستراب
حماض و آب سرد و عرق گل کرده در حلق او بریزند و اگر بیمار ضعیف باشد قدری ستراب
انگور در آب سرد و عرق بید در حلق او بریزند و اگر طبیعت بغایت سخت باشد حقه
کند از چوب کد و روغن گل سرد کرده و احتیاز کردن از هوا گرم و حمام و خشمی
غضب و چیزی گرم خوردن و در آب سرد نشستن فایده تمام دهد و اگر حرارت غالب باشد

حل

بکشفال

بکنقال فرض کافر در دوع کا وحل کرده خوردن و غذا کرمیل سردی دارد خوردن
علاج نوع دوم از خلط غلیظ خام باز دید شود مالیدن ساق دست و پای چربی
 تر چنانکه احضار سرخ شود هسته هسته بر بالارین تا بن رن و بغل مالیدن تا نخی
 از روز بگردن نیم روز دیگر که باقی باشد در خواب و اسایش باشد و اگر نشکنی باز دید شود
 سکنجین عسل خوردن و چون اشتها طوام باز دید شود کشکاب با عسل یا شکر خوردن
 و غذا که در باب تب بلغمی یاد کرده شد و اگر طبیعت سخت باشد حقنه کردن از آن چند
 و بوره ارمی و حلاط خوردن از تخم کرفس و سکنجین عسل و قی کردن بغایت نیک باشد

اما سهل بنا بد خوردن والله اعلم **باب** **عدهم**

در تبهای مرکب دریا فن سبها و مرکب مشکل است اندیشه تمام باید کردن و سبب
 معلوم کردن و علاج کردن ان باشد که هر روز تب اید و ان از ترکیب صفر و بلغم باشد
 و بسیار باشد که در یک روز یا کتیب دو نوبت تب اید یا سه نوبت اید و ان تب از یک
 جنس باشد و بسیار باشد که از دو جنس مختلف باشند و یا شده که اول تب لازم باشد و
 دیگر تب و این اید و یا باشد که اول تب غیاب بعد از ان تب ربع اید و یا باشد که تب بلغمی آید
 و بسیار باشد که از وقت بگذرد و یا باشد که نوبت دو تب با هم متفق شوند و یا باشد که نوبت
 هر یکی جدا شود امثال آنکه تب غیب باز دید شود و تب ربع باز دید شود روز دیگر تب
 غیب نیاید روز سوم تب غیب و تب ربع متفق شوند و یا باشد که روز چهارم تب مفارقت
 کند و روز ششم تب باز دید شود فی الحقیقه در یافتن ان مشکلت و سببها و در یافتن
 هم مشکل است بهتر ان باشد که طبیب التفات نکند بر نوبت تب و حکم ان نکند بلی الحقیقه
 کند بر دلائل و عوارض بر حسب قی و ضعف بیمار و خاصه که کدام خلط غالب است اگر
 سبب از تب سرد غذا بد باشد انرا با صلاح ارد و اگر بابت سعال باشد ان از مرم حکم
 باشد یا معدن باشن یا عضوی دیگر باشد اول تب پیران کند که مرم زایل شود و بعد از ان
 علاج تب کند اذاکان و جعان معاولیسا همافی موضع واحد فان افواجا الخفی الآخر
 اول الخفوی تر و خطر ناک تر باشد علاج کند و یا باشد که سطر العتب و غیره اصل مرم متفق
 شوند و یا باشد که تب بلغمی دایم باشد و تب غیب با ان جمع شود اگر علاج تب بلغمی کند بیمار
 هلاک شود **علاج** حلاط خوردن از تهرندی ده درم نبات ده درم نرغین ده

غذا کشکاب با شیر و خشیاش سبب آنکه خلط سوخته نشود و اگر طبیعت سخت باشد
هر باید و سکنجبین ده درم قوی با شیر نرم بکفتال خوردن و اگر احتیاج مسهل باشد
بدین موجب خوردن سناء یکی پنج درم بنفشه ورق کل سرخ تخم کاشنی پنج شوسن از
هر یکی سه درم بمرهندی ده درم ترنجبین با نرزه درم مغز خیار چنبره ده درم صافی کرد
بام بیامیزد و برسد سفید محرف کوفته پنجه بکرم بر سر شربت افتاند و باز خورد و
احتیاط تمام کند که کدام خلط غالب است اگر صفر غالب باشد **علامت** خشکی زبان
تشنگی غالب و خواب اندک و اگر بلغم غالب باشد **علامت** تشنگی اندک و باد در چشم
درویی **علاج** اگر صفر غالب باشد هر باید و حلاب از تخم کاشنی سه درم سکنجبین ده
درم و اگر حرارت غالب باشد یک مثقال قرص کافور خوردن غذا کشکاب با سرطاب
و اسفناج و کدو و هر علاج که در باب تب محرقه یاد کرده شد و اگر بلغم غالب باشد حلاب
خوردن از تخم کاشنی و پنج شوسن از هر یکی سه درم و از باینه دو درم غذا جو و نخود
بشین تخم کاوشنه باقی علاجی که در باب تب بلغمی یاد کرده شد و در جمیع احوال
قوی نکرده و استفرغ بسیار نکند که در آخر تب دق باز دید شود **نقلست**
از نبات بن قوه که تنها که از عفونته باز دید شود سی عد است **نقلست** از آهن
که تنها که از عفونته اخلاط با دید می شوی و سه عدد است ده از آن مفرد است که از
عفونته صفر باز دید میشود در داخل عروق و در خارج عروق و سودا و بلغم همچنین
و یکی از عفونته خون در داخل عروق و خون در خارج عروق متعفن نشود مگر که در اول
ازین جمله دو زده عدد از عفونته اخلاط سه گانه باشد که از صفر و بلغم و سودا
اند که با خون آمیخته اند و متعفن میشود **نقلست** از چمن زکریا که امکان نباشد
که طبیب تب مرکب را تشخیص کند و علاج آن کند بلی بر طبیب واجب است که احتیاط
نیک کند از تبها مفرد علاج تبها مرکب کند والله اعلم **باب نوزدهم**
در تبها و با و با فاسد شدن هوا باشد و اگر حال طبیعی کردیدن همچنانکه فصلها
از حال خود دگرگونه شوند و پیشتر تب و باری در آخر تابستان و اول فایز باز دید شود
و اگر در فصل بهار باز دید شود بقایت ید باشد سبب آنکه هوا فصل بهار بر تمام
حیوانات موافق تر از فصلها و دیگر باشند و چون فاسد شود تب باشد و چون

در هوا باز دید شود و بدن از اخلاط فاسد پاک باشد زیاده المی نرسد و اگر بدن محتملی
 باشد بزودی مرض باز دید شود **نقل است** از جالینوس که اگر امتلا در بدن نباشد از
 باز دید شدن و با هیچ خوف نباشد و اگر امتلا باشد بزودی باز دید شود خاصه که در
 اقباب گرم حرکت کند و کار سخت کند و غذا فاسد خورد و او دیده که معتاد نباشد بکار و از
 واپ استاده و کند خورد اما ابی که بر روی زمین روان باشد عقرونه اندک در آن تاب
 کند اما وقتی که خاشاک یا چیزی دیگر آمیخته شود این فاسد گرداند و بیشتر این تب در
 کسانی باز دید شود که در بدن امتلا باشد و در قصد و حجامت تقصیر کنند و محبت
 بسیار کنند و گوشت و خلوا و شیرینی و شراب بسیار خورند و چون عقرونه در هوای باز
 شود در روح تاثیر کند و بر طویبات که در نزدیکی دل باشد متعطر شود و صریان ^{بها}
 اعضا برسد **علامت** تب و ابی ان باشد که رعایت گرم نباشد و تبی دایم باشد و
 باشد که تشنگی غالب شود و اندرون سوزون باشد و نفس بلند بدارد و غشیان
 و باطل شدن اشتها و طعام ببدی شود و چون طعام بخورد در معده و دل اغار کند
 و سپرز بزرگ شود و هذیان و بی خوابی باز دید شود و باشد که شکم بزرگ شود مایه
 استسفا و باشد که اسهال صفراوی یا سوداوی وقتی کردن باز دید شود و بی کرا
 یا زنگاری یا صفراوی کند یا عرق کند و درین تب بول و بیض زیاده تغییر نکند و
 بیشتر طبیبان درین تب مد هوش کردند و کیفیت ان معلوم نکند **علامت** و چون
 در آخر بهار و اول تابستان باران بسیار باشد و هر هوا بسته مانند ابر و بخار
 و غبار ناک باشد و بارها جنوبی بسیار باشد و هوا ایستاده باشد و حرکت کند سعی
 باید کردن و بدن بزودی از اخلاط پاک کردن بقصد و حجامت و خوردن مسهل که
 خاصه که اخلاط گرم و تر در بدن بسیار باشد اگر خون غالب باشد بزودی قصد باید کرد
 و چون حیوانات که در زیر زمین مقام دارند بر بالای زمین آید و برق در هوا پیدا
 شود و جانوران امثال موش و عقرب و لقل و پستوک از آشیانه بیرون روند
 و بیضه رها کنند و موش و عقرب بر روی زمین بسیار شوند حقیقه و با باشد
علامت اگر خون غالب باشد قصد کردن و اگر اخلاط دیگر غالب باشد مسهل
 خوردن و بدن پاک کردن و احتراز کردن از گوشت و شیرینی و سبوهاء گرم و تر

و حمام و آب گرم و هر باید اجلا ب خوردن از تر هندی ده درم نبات ده درم و خوردن
 شراب انار و غوره و دیباس و نارنج و لیمو از هر کدام که باشد ده درم با برف و یخ سرد کرده
 میخورد و شراب سیب ترش بغایت نیک باشد غذا از هر هاء ترش از انار دانته ترش
 و سماق با مغز بادام و قشمش بی گوشت و اگر ضرورت باشد فروج و بزغاله و اسفناج
 و کدو شاید و دایره انار ترش میمکد و اگر از سعال خوف نباشد خوردن سیب ترش و به
 ترش نیک باشد و آب بغایت سرد خوردن و جای سرد نشستن و پدید و بنفشه و نیلوفر
 و ورق سیب و کاهو پیش نهادن و صندل و کافور سوده نویدن و هر روز سه
 نوبت جانی که خواهد نشستن آب زدن و یخ و برف پیش نهادن و عود خام و عنبر
 و لادن و صندل و کافور و مورد و پوست انار و سیب و به و آبنوس و چوب کز
 برایش نهادن نادر کند و احتیاط کردن از کار سخت و خشم و غضب و سعی کردن
 که مقامی که نشینند سرد باشد تا سردی و خشکی در بدن باز دید شود و احتیاط از
 کند از غذا که تری و خشکی در بدن باز دید کند خاصه کودکان و جوانان و گستا
 که بدن ایشان فربه باشد و سرخ و سفید باشد و اگر در آخر تابستان که ما سخت
 باشد و در فادین خشکی غالب باشد و غبار در هوا باز دید شود واجب کند نگاه
 داشت طبیعت کردن و جای سرد نشستن و ترک حرکت و کار سخت و جماعت
 و دوزه داشتن و در افتاب گرم کردن اما آب بغایت سرد خوردن و بیست
 جو نبات خوردن نیک باشد و اگر مزاج گرم و خشک باشد کشکاب با اسفناج
 و کدو خوردن و نیک و بد خوردن خربزه هندی و خیار یا دانه و بر بهمن و کدو و هر
 نماز پیشین جای سرد نشستن و اگر انسان و حیوانات در آن وقت بسیار بیمار
 شوند و هر شب برق و زبانه آتش در هوا پیدا شود از آن بسیار بمیرند و اگر تنگی در
 نفس پیدا شود و قی بسیار کند بهتر نوع که باشد هیچ میوه نباید خوردن و ای که اندک
 باشد و بر روی زمین رود نشاید خوردن آب چاه نیک باشد خوردن و سرچاه
 محکم کردن و در خانه نشستن و هر روز سرکه و آب در خانه افتاندن و اگر در هوا
 عضو تر باز دید شود صندل و عود و کافور و قسط و کندر و سگ و مژ برایش نهادن
 و ریاحین سرد در خانه افتاندن و عود و جو و سماق و سرکه خوردن و سرکه و آب

193

بام ایخته اندک اندک خوردن کافور اندکی نیک باشد وقتی که بدن از اخلاط پاک
کرده باشد و بسیار باشد که در فصل بهار و تابستان خنای باز دید شود **علاج** قصد
و حجامت کردن و هر روز و هر شب غرغره کردن بعرق کل که سماق در آن جو شاییده باشد
و برب قوت و ربت جو غرغره کردن و بسیار باشد که سکه یا فالج در زمستان پیدا شود
علاج ایچ در آن باب یاد کرده فی الحمله نظر کردن که از چه سبب مرض پیدا شده است
اول سبب زایل کردن بقصد باید کردن و بانی سبب ان ظاهر نباشد و حقیقه
ان در نوان یافتن که ماده این نیز بیشتر در اندرون باشد و در پیرون اثر حراره زیاد
پیدا نباشد و درین بت اضطراب نباشد چون تبها و دیگر و نفس دراز کشیدن
و بوی حراره از دهن آمدن و عرق کنیزه کردن و اگر عرق کنیزه کند بد باشد
و اگر اسهال و غشی باز دید شود بد باشد **علاج** اب بغایت سرد خوردن و ربت
میوهاء ترش تا بضع امثال ربت غوره و سبب ترش و ربت ریاس و انار ترش و امرق
و ربت برب و ربت ترنج از هر کدام که باشد نیک باشد و اگر سعال نباشد و این ربتها
نباشد آب سرد با سرکه و وصل و دوغ ترش از هر کدام باشد خوردن غذا مزه
ترش خوردن و جای بادگیر نشستن و **علاج** که در ربت دق یاد کرده شد کردن مکر
اب کرم و حمام که نشاید و بهترین **علاج** است که هر بامداد یک منقال قوص کافور یا
ترنج یا ربت غوره یا ربت ریاس باز خوردن و صندل و کافور در عرق کل سوده بر سینه
مالیدن و براتش دو در کردن و هر روز کورهاء بر آب و ورق بید و ورق انگور
پیشنهادن **نقلست** از بقراط که در یک روز گرمی و در عقب ان سردی باز دید
شود احتراز کنند که تب و پاید خواهد شدن خاصه در اخر تابستان و اول فادین باشد
که مزاج مختلف گرداند مانند فضل فادین **صفت** دوا از نقل رئیس صبر پنج درم **عقرا**
و تراز هر یکی دو درم شربتی بکنغال بایک و قیه شراب مخروج وقتی این دوا بابد خوردن
که حراره غالب نباشد و چون حراره غالب باشد قطعاً شراب نباید خوردن اما محتمل زکریا
منع کرده است که این دوا در هر وقت نشاید خوردن **نقلست** از ارسطاطاليس
که چون در فصل زمستان باران اندک باشد و در فصل بهار باران بسیار باشد و
فضل تابستان گرم باشد و جانوران بسیار باشند و بیماری بسیار باشد

خاصه طفلان و در فصل بهار و در مه و اندر و تپها مختلف بسیار باز دید شود
 کسانی را که ابتلا در بدن باشد **نقلست** از جالینوس که خوردن کل از منی و سرکه و آب
 فایده تمام دارد اگر سعال نباشد و تریاق افغی خوردن نیک باشد و چون عهونه و هولا
 باز دید شود بزودی بدن از اخلاط پاک باید کردن بقصد و حجامت و مسهل و فی
 خاصه کسانی که تری بر ایشان غالب باشد و تپه پدید کند اما نشستن در جای که خشک
 باشد و عیار نباشد و پیسته و خندق و علف و زیتون ناک و بوی کندیده نزدیک او
 نباشد و در کوته باشد نیک باشد و جای نشستن که باد شمال آید و شمال کشوده باشد
 و تپه بغایت گرم نباشد تپه آهسته باشد مانند تپه ذوق و بنض زیاده تغیر نکند سبب
 آنکه اگر بدل نرسد و اگر در بدن رسد حالها مختلف باز دید شود و بوی ناخوش از هن
 این سبب آنکه حراره و مضرت بدل رسیده باشد بیشتر هلاک بشود و اگر احوال مختلف
 و بنض تغیر نشده باشد و بوی دهن برقرار باشد بیشتر خلاص یابد سبب آنکه حراره
 و عهونه بدل نرسد یا شد اما در رطوبه تا نیک کرده باشد **نقلست** از جالینوس
 که تپه و بای را بزودی در نیابد اما از احوال بنض و آب دهن معلوم باید کردن اگر
 بثرات سرخ مانند نمله و حموه پیدا شود و بوی دهن کندیده و ناخوش نشود و چون
 دست بر سینه ایشان مالند گرم شود و حقیقت آن تپه و با باشد **نقلست** از حنین
 که چون تپه و با باز دید شود اب بغایت سرد هر نوبت که خوردند بسیار باید خوردن کرفه
 بسیار دهد و اب اندک خوردن زیان دارد **نقلست** از زهودی که چون در اخر فصل
 بهار و اول تابستان باران بسیار باشد در آن سال حصبه و ابله بسیار باشد و چون
 در شیب بنات المغش برق و زبانه آتش پیدا شود و با عظیم باز دید شود
 شد باید کردن **نقلست** از ابن سیرین که در آن سال مرغ و جانوران بسیار باشند
 و مرض بسیار واقع شود سبب آنکه اندر آن سال رطوبه و برق بسیار باشد
نقلست از محمد زکریا که هر شخصی که در مقام عاده کرده باشد و از آن مقام بمقامی
 دیگر رود که هوا آن بخلاف آن مقام عادی باشد پمار شود و الله اعلم بالصواب
باب بیستم در حصبه و جدری سبب حصبه و ابله
 جو شدن خون است که جزوی از صفرا با آن آمیخته ابله شود بر ظاهر بدن

اید و این هر دو نوع از جنس طاعون گفته اند اما سبکتر بافت همچنانکه جو نشین درختان
و نیز کردن ماده لطیف و غلیظ را از هم دیگر و آنچه از سبب امور طبیعی باشد از بغایا
خون حیض در وقت شیر دادن مادر حایض بوده باشد و آنچه سبب از خارخی باشد
غیر طبیعی حراره غریب باشد که از املا خون و دیگر اخلاط باز دید شود و بیشتر در
کسانی باز دید شود که مزاج ایشان گرم و تر باشد و در فصل و حجامت تقصیر کنند و بسیار
و طول او گوشت و شیرینی بسیار خورند و حصبه و ابله نوعی از حمران اند که طبعه اسنایی
خارج اعصاب مع کرده باشد و اگر طبعه عاجز شود و رفع نتواند کردن بد باشد و هلاک
کننده باشد این نوع را حمران اسقالی گویند باشد که چون بترات بیرون آید

اورام کوچک است و بیشتر این مرض در کودکان و جوانان

پران اندک باز دید شود در فصل زمستان و بهار بیشتر
تب مطبقه دایم و املا تبض و روی و رکها
خاسته و خشکی
حلق و شیرینی دهن و باشد که دهن تلخ باشد و آب از چشم روان بود و رخارش و عطسه
و مانند سوزن بر اعضا فرو برند و چون در خواب خیارات و خوف بید از خواب بیدار
شود و در اعضا و مفاصل چون این علامتها باز دید شود حقیقه ابله یا حصبه بیدار
شود اگر حرارت پیوسته غالب باشد حصبه باز دید شود و حصبه مخوف تر از ابله
و بدن هر نوع سیاه و سبز و بنفش و کوچک و صلب باشد و بسیار بر اعضا بیرون
آید و آنچه بغایت سرخ باشد از نوعی که مانند ماه نو بر اعضا پدید آید و تمامه اعضا
فرو گیرد تمامت فانی اند و بعد از آن زرد بر اعضا پدید آید و تب ساکن نشود بد
باشد و آنچه سفید و با هم پیوسته و آنچه بیرون آید و باز ناپدید شود تمامت بد باشد
و آنچه بهتر است و سلامت بگذراند نوع سرخ است که بغایت نباشد خاصه چون در
روز سوم پدید آید و فرق میان ابله و حصبه است که ابله دانهها پاره شود
و از پوست برخاسته باشد و حصبه از روی پوست
انکه کیک
کزیده باشد و حصبه نوعی از ابله است و خون
تری زیاده نباشد و ابله
خون تر بناک است و پدید
و چشم باشد و پدید آید حصبه بر ساعد
و بهلول علاج ابله و حصبه بهمدیگر نزدیک است در اول و در دوم

ضد کردن و قدر حاجت خورنه پرون کردن و روز سوم احتیاط کردن اگر حصبه
 یا ابله پرون آمده باشند ضد نیاید کردن و چیزهای بغایت سرد نشاید خوردن و در
 ابله خون بیشتر پرون کردن **نقلست** از شیخ که ضد کردن در ابله و حصبه از بزرگ
 پنی فایده تمام دهد و در ابتدا جلاب خوردن از عناب ده دانه نبات ده درم و اگر پی
 نبات خورد بهتر باشد و میانه روز شربتی خوردن از نبات ده درم اسفینوس دو درم
 غذا جو و عدس و اندکی سرکه باب انار ترش و اگر طبیعت خشک باشد جلاب خوردن از
 عناب ده دانه الوی سیاه ده دانه نخود کاشنی سه درم نبات ده درم و اگر حراره و تشنگی
 غالب باشد روز اول جلاب خوردن از اب انار ترش پاسبه فشرده و نبات ده درم و اگر
 جلاب خوردن از الوی سیاه ده دانه نمزندی ده درم نبات ده درم نار و زسوم نلیب
 طبعه شاید روز چهارم جلاب خوردن از عناب ده دانه تخم کاشنی سه درم نبات ده درم
 غذا جو و عدس میانه روز شربتی از نبات و اسفینوس و عرق بید و اگر حرارت غالب باشد
 و تشنگی بسیار و زبان زین و سیاه شود روغن بادام بر روی زبان مالد خوردن
 در ابتدا خوردن شراب انار و شراب غوره و شراب عناب و شراب ربیاس از هر کدام
 کم موجود باشد ده مثقال و اگر حراره بغایت باشد یک مثقال قرص کا قود
 باب انار ترش حل کرده خوردن غذا کشکاب و عدس و اب انار ترش و چون از روز
 چهارم و هفتم بگذرد و ابله و حصبه پرون نیامده باشند با سبخی پرون اید چهار راز جا
 معتدل نجسپاشند و جامهها بسیار بربالند اندازند که عرق کند و بزودی پرون اید و غذا
 جو و عدس و هفت دانه انجیر در آن پخته که خواصیت تمام دارد و بزودی پرون اید
 و اگر گاه گاه بی خورد شود و خفقان باز دید شود بستاند انجیر هفت دانه مزین ده درم
 عدس مقشر و از یانه و شاخ کل انهر یکی قدری بام جوشانند و صافی کنند هر روز سه نوبت
 یا چهار نوبت بخورد غذا جو و عدس و انجیر و اگر رازیانه و دانه گیاه بزرگ و تخم کرفس از
 هر یکی سه درم جوشانند و صافی کنند و نبات در آن نهد و باز خوردن بزودی پرون اید
 اگر سبخی پرون اید و بیمار گاه گاه غشی کند و هذیان گوید بستاند عدس مقشر ده درم کثیرا
 پنج درم رازیانه پنج درم جوشانند و صافی کنند زعفران نیم درم نبات ده درم
 خورد و در ابله نکه داشت چشم باید کردن و سرکه

سوده باشد

درم

در چشم کشیدن و آب سرد یا آب کشیدن ووزق کل و سرکه در سینه کردن
و بوی کردن و غرغره کردن و سیاق مایه با سرکه در گوش چکانیدن و عدس و ورق کل سرخ
بام جوشانیدن و غرغره کردن و نکه داشتن کردن که طبیعت نرم نشود و اگر گاه گاه بی خود
شود دست و پایی اندازد و حرکت بسیار کند دلا که کند که ماده روی باندرون نهاده ^{است}
اسهال یا عرق خواهد کردن اگر اسهال باز دید خورد و رب به یارب مورد بیخ درم سفین
بریان کرده و درم بشرت سرد باز خورد و اگر اسهال ساکن نشود صمغ عربی و بار تنک
و اسفینوش و کحل بر بیهی از هر یکی دو درم بریان کرده کل از منی و طباشیر از هر یکی دو درم
بست جو دو درم تمامت با هم ایخته با سفینوش بکوبد و باقی کوفته و پیخته با ملد و میانه
روز بعد از بیدار کردن بروغن با دام حرب کرده فرو برد و اگر با آب سرد تر کند و با خورد
بهتر باشد و اگر ساکن نشود قورطباشیر بست یک انتقال سفوف نشا سینه بیخ درم خورد
غذای بریان کرده و خوردن سیب و کاه و خیار یا دزنک و بوییدن نیک باشد و اگر
البه باشد و ورق کل سوده و وارد برنج و کاه و رس مفرد و مرکب در جام خواب افشانند
و اگر زیستان باشد چوب کن یا چوب بلوطیا یا چوب انکور یا چوب مورد مفرد و مرکب
در پیش خود دود کند کردن و اگر تابستان باشد صندل و ورق کل و مورد دود کردن
و اگر البه مزمن شود قدری نمک در آب حل کند و بنبه بدان تر کند و بر البه
سوده بران افشانند و اگر بغایت خشک شود چنانچه عروق در هم کشند و گونا گویا ^{غن} دانند
با دام بخورد و اندکی در عضو مالد و اگر ضرورت باشد در کف دست و پای مالد و پای
و داب نیم گرم بغداد بزدی بیک شود و اگر بقوه باشد ناپیست نکند و فوج خورد
تا پوست البه تمام بیفتد و در حصبه نیز ناپیست روز نکند و فوج خورد و اگر ضعیف
باشد بعد از هفت روز یا چهارده روز کرب مفارقه کرده باشد فوج بخورد و بسیار
باشد که در روز هفتم یا روز نهم یا پانزدهم در حصبه یا البه تب مفارقه کند بگردن
و اسهال و رعاف و عرق بعد از مفارقت تب غذا طلب کند واجب کند که چند روز
مزوره ماشر سفید کرده با مغز بادام و انار ترش خورد بعد از آن فوج خورد بعد ^{از آن}
ترغاله و گوشت کوسفند کوچک یا مزوره انار دانه و زرشک و عس هندی و اگر سعال
باشد شیر جو یا پیش و در ابتدا و البه یا حصبه جو و عدس با سرکه یا آب انار ترش ^{خسته}

خوردن نیک باشد و فایده تمام دهد و در ابتدا و استهوار و عن نشاید مالیدن که حراره
 زیاده کند و خفقان باز دید شود **نقلست** از امرن علاج حصبه و ابله مانند
 علاج تب باید کردن و از اسهال نکه داشت کردن که باز دید **نقلست**
 از چهل زکریا که حصبه مخوف تر از ابله است باید که چیزها خوردن که اندک اندک صفرا
 مستفرغ شود و اب انار ترش با بیه فترده و نبات و اب خربزه همدگ
 و اب خیار با درنگ و اب کدو و لعاب اسفینج و اگر غشی ردل تنگی و غم باز دید شود
 اندکی اب نیم گرم خوردن و ابی در اب گرم نهادن و وقتی که اسهال نباشد **نقلست**
 از چهل زکریا که چون حصبه و ابله بسختی بیرون آید و تب زایل نشود و بی خودی
 و هذیان و خفقان باز دید شود خوف باشد و اگر اسهال باز دید شود و سعال باشد
 هر باید دختنی اش و بار تنک و تخم بر بهی و صمغ عربی از هر یکی دو درم بریان کرده
 نبات ده درم نیم گرم خوردن غذا شیرین جو و شیر خشک اش و چون پخته شود دو
 درم صمغ عربی بریان کرده کوفته بر سر مزوره کند و باز خورد ان شاء الله تعالی
باب **نسبت و یکم در توقف کردن** تبها هر تبی که بغایت گرم و تیز
 باشد توقف ان اندک باشد بزودی زایل شود یا بزودی هلاک کند که طبیعت
 بقوه باشد بر سبیل بخران دفع کند بگردن فی و عرق و اسهال و هر تبی که بغایت گرم نباشد
 توقف ان بیشتر از ان تب باشد بغایت گرم و تیز باشد و بزودی زایل شود انحال
 حمی بوم و امکان نباشد و تیز باشد توقف بسیار کند لخر تب گرم و
 تیز نقصان کند و شهرها و گرم و غذا اندک خوردن و بدن که سست باشد
 و امتلا زیاد نباشد و چیزها که بدن را گرم و آنچه گرمی باشد
 که یاد کرده شد اما تبها و دایر یعنی که نوبت آید اگر نوبت دوم سخت تر از اول باشد
 دلالت کند که ان تب زود زایل شود و اگر نوبت دوم نرم تر باشد و توقف بسیار کند
 دلالت کند که ماده فاسد در بدن بسیار است و علامت هر تبی در باب ان یاد
 کرده شد **باب** **نسبت و دیگر** در اوقات مرضها هر مرضی که باز دید شود
 از تب و غیره اول وقت ان باشد که از احوال ناطبعی در بدن باز دید شود و ان
 حراره و درد در اندرون و بیرون پیدا شود و بسیار باشد که در اندرون حراره

یادرد

بادرد باز دید شود اثران ظاهر نباشد این را ابتداء گویند و گفته اند که چون حراره در حراره
 دل و سینه تاثیر کند اثر ابتداء گویند و چون حراره بالتم دم زدن تاثیر کند اثر ابتداء گویند
 و چون حرارت در تمام بدن تاثیر کند اثر انتها گویند و چون حراره روی به نقصان کند
 و طبیعت بر علت غالب شود و سده و مجری کشاده شوند اثر المخطاط گویند و ابتداء ان
 باشد که مرض باز دید شود و نیز باید آنکه مرض زیاده شود و انتهاء ان باشد که مرض بر یک
 حال باز ایستد و زیاده و نقصان نشود و المخطاط ان باشد که زایل گرداند
 و خارج بدن اندازد و بعد از المخطاط خوف نباشد کند خوردن غذا در کت
 و شناختن هر مرض که باشد در ابتدا چون بانهار سد سهل باشد شن
 دلیل برینها که نماز بشین ابد وقت باشد که نماز پسین با نماز ستام
 با مبادت ابد اگر پیش از نوبت بیاید و توقف بسیار

خلط فاسد در بدن بسیارست و اگر بعد از نوبت اید و زود بگذرد دلالة کند که
 بانتهار سیده است و نوبت مقدم مؤخر اند از هر جنس که باشد و شرح هر یک از پیش
 گفته شد نظر باید کرد اگر نوبت دوم سخت تر از نوبت اول باشد دلالة کند که تب
 در تنزاید است و اگر سبکتر از نوبت اول باشد روی به نقصان کرده باشد بزودی
 زایل شود نظر باید کرد بقوه و ضعف بهما که این هر دو دلیل تمام دارند و بسیار
 باشد که تب پیش از نوبت هر روز بیاید و زود مفارقت کند دلالة کند که ماده
 لطیف باشد بزودی زایل شود و اگر تب هر روز برقرار آید دلالة کند که مرض بانها
 رسیده است ان تب مزمن شود بعد از توقف کردن و زایل شدن معلوم شود از
 ربع و تب بلغمی معلوم توان کردن که بسیار باشد که تب بر یک قرار باشد اما غلبه غیر
 خالص بسیار باشد که در نوبت دوم و سیم زیاده شود و تب طبعه در تنزاید و نقصان
 و استوائ اعتماد بر نضج ماده باشد و بسیار باشد که در وقت تنزاید بیماری را
 شود و هر تبی که بعد از روز چهارم حراره ان ساکن شود سلیم باشد والله

اعلم باب سپت و سیم در نضج استیلا شد
 طبیعت باشد بر ماده مرض و فطر کردن مرض که باشد پیدا شود
 ان وقت انتها و المخطاط باشد و چون نضج باشد و چون نضج

تمام پیدا شود خلاص یابد اما خوف
 که نضج در انتها و انحطاط پیدا نشود و اگر در ابتدا مرض نضج
 بد باشد که ضعیف شود اما چون مرض با انتها رسد و نضج پیدا شود
 بیمار از آن ایمن شود اما تنها که از عفونته خون باز دید شود طلب

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فصل سیوم در ذکر چهارم سفید هم ایض نیز گویند از برای نمله سوختگی انس و فروغ و چرا
صفراوی و از برای نمله و بلخیزه و امثال آن از جو شها که که ز طاب میداده باشد نافع باشد و
گوشت بر ویاندرود تا بستان صاحب فرج کر بسیار مفید است موم کافوری یکم و روغن کل سرخ
خالص چهار جز موم را در روغن نکلارند و سفیداب قلع شسته اندکی داخل کنند تا آبش بماند
سدس روغن درهاون چندان برهم زنند تا خوب جرم شود و بعد از آن کمی روغن اندکی بنشینند
مرتب در سه سفید تخم مرغ داخل کنند و برهم زنند و آن مقدار که سفید تخم مرغ بیرون داخل کنند و بعضی
درین موم اندکی کافور نیز داخل میکنند و درین صورت موم کافوری نامند و بعضی نخی مرغ
روغن کل روغن بنفشه با دام داخل میکنند خصوصاً در موم کافوری و بر بر آن درین صورت نوی
خواهد بود و بعضی مرغ روغن کل سرخ روغن مورد کرده اند و در اینوقت تخفیف و کوشه و یابند
بیشتر خواهد بود و طریق شستن سفیداب آنست که سفیداب نرم پاکیزه را با آب حل کنند پس از آن
آب بر آن بریزند و برهم زنند و لچر غبار روح بر آنست که در لری دیگر بریزند و لچر درشت است در طرف
مانند در و اندازند و لچر در طرف دویم بچند اندازند بگذارند تا سفیدابش در آن بنشیند پس
آب آنرا با هسته که از روی آن بریزند و سفیداب نرم که نه نشسته در سایه خشک کنند و در موم
داخل کنند و اگر مکرر بهمین طریقی بشویند بعد لچر دیگر مرد اسنک پنج شقال بسیار نرم بسیارند
و با سر که درها و بعد از آن صلابه کنند تا حل شود و روغن کل سرخ داخل کنند و برهم زنند تا غلیظ
شود و بعد از موم موم کرده پس پنج شقال سفیداب قلع و اندکی کافور داخل کنند و صلابه
نمایند تا خوب جرم شود و مرد اسنک را پیش از آنکه بس که حل کرده باشد و بطریقی که سفیداب را
میشویند و موم سازند اصنام موم سفید از برای قروح که با حرارت باشد در اسنک چهار و شقال
سفیداب جنت نفره یک چهل و پنج شقال موم سفید سیصد شقال روغن کل سرخ سیصد شقال
موم را در روغن کل بگذارند و او را در نیم صلابه نموده و شسته داخل کنند و موم سازند هم ایض
دیگر سفیداب قلعی شسته هفت شقال موم سفید ده شقال مرد اسنک سه شقال جنت نفره کثیرا
از هر یک دو شقال روغن کل سرخ سه شقال چنانچه قاعه ساختن موم سفیداب و ذکر کردن
موم نماید و سفید تخم مرغ نیز داخل کنند همی که گوشت بر ویاندر و قروح خشک کند خبث
نفره پنج شقال قلع سفیداب اسنک تونیا از هر یک پنج شقال حیضی الحار دیده شقال
قیمولیا کل قمری زرده جو به از هر یک ده شقال روغن کل سرخ بقدر احتیاج موم است

اكله سوختگی آتش را سود دارد و قروچی خشک کند آهک سفید را مقدار آب بر آن ریزند
 که بر روی آن بایستد و بر هم زنند و دو سه ساعه بجوی بگذارند و بعد از آن آبرو از روی آن
 بزنند و آب دیگر را داخل کنند و پس از دو سه ساعه برین زدودن مرتبه آخر آبرو با آهک بر هم
 زنند و در ظرف دیگر لخته نرم و غبار آفت برین زدودن طرف بگذارند تا آهک خوب رفته
 آب بنشیند و بعد از آن روی آن برین و آهک خشک نموده باروغن کل سرخ آن مقدار که روغن
 را برد بخورد جذب کند چندان بر هم زنند که خوب مرجم شود و اگر آهک مذکور شسته را در سناک
 سمازوم بشناسد و بعد از آن مرجم کنند بهتر خواهد بود و در بعضی نسخها اندکی قوم کافور بی
 داخل کرده اند و باین طریق مرجم می نمایند که مام و روغن را اول بیکدازند و بر هم میزنند
 تا آینه می شود و بعد از آن آهک مذکور داخل می کنند و با پرغ بر سوختگی آتش روغن
 و امثال آن طلا می کنند هر چه سوختگی آتش مجرب است آهک مذکور خردند و در ظرف
 که آب پاک در آن باشد حرکت دهند تا هر چه آهک پاک باشد از خردی بیرون رود و مثل
 بماند پس آن ظرف را بگذارند تا آهک در ته ظرف بنشیند و آبرو از روی آن برین زدودن
 نیت داخل کرده بر هم زنند و مرجم سازند و الما نیست که بعد از این عمل چند مرتبه
 دیگر بشویند که حدث مطلقا در وی غلظت و زیتان فاقه داخل کنند که بمقام آفت و در
 مرجم آهک را از پارچه لته بگذرانند بهتر خواهد بود نخورد آهک که با بعضی ادویه دیگر
 ترکیب نموده اند آهکی که در بار شسته باشند سی مثقال فیولیا شسته بیست مثقال کل روی ده
 مثقال سفید شسته هشت مثقال قلمیا نقره پنج مثقال کل سرخ با پنج آن که برب کل بون متصل است
 هشت مثقال دم الاخوین شش مثقال عصا اساز الحل هشت مثقال عصا معصا الراعی هشت
 مثقال دوا اسپا نرم صلایه کرده و بخت و باروغن کل سرخ و موم بقدر احتیاج مرجم سازند
 و دواها شستنی را بشویند و مرجم غایب نخورد دیگر از برای سوختگی آتش آهک شسته موم سفید
 و روغن کل سرخ مساوی یکدیگر با سفید تخم مرغ مرجم سازند اصفا مرداسنک خبث نقره سفید آهک
 آهک شسته روغن کل سرخ سفید تخم مرغ بدستور مرجم سازند اصفا نخورد دیگر از برای سوختگی آتش
 آهک شسته چهار مثقال تخم چند تخم کلاموم از هر یک مثقال روغن کل سرخ شش مثقال مرجم
 کوشند و باند قروچی خشک که در حرات قروح ارفع کند و در اسنک هفت مثقال اسپا نرم صلایه
 کرده و باروغن زیت و سرکه از هر یک بیست و هشت مثقال در جهاز چندان بر هم زنند و صلایه

مرجم آهک

گندناز هم و اگر خواهند که تخمف هم زیاد شود چنانکه از جویه بسیار صلایه
 نوده اضاف نمایند هم محف مثل حلج آخشت کرد اندوز دیک هم مثل کوراست و اسنک
 دو مثقال دم الاخون پنج مثقال باروغن کل سرخ و سرکه بدستور هم سازند هم دیگر مثل سابق و اسنک
 سفیداخت نفس قلیما ذهب و فضه از هر کدام دو مثقال دم الاخون کل امری زرد جویه از زرد
 صبر نه از هر کدام نیم درم و روغن کل سرخ مقدار حاجت هم سفوف از برای جراحی که بان حرارت
 و سوزش باشد نافع بود و گوشت بر ویاند و در تابستان بکار توان داشت سفوف بیست مثقال
 مر جاسنده مثقال دم صلایه کرده اند که هر که داخل کنند و بوم زنده پس قدری روغن زیتون
 داخل کنند و بر هم زند و همچوین یک تبه سکه یک تبه روغن زیت اضاف میکنند و صلایه مینمایند
 تا بر آید و هم شود پس دو مثقال موم و بیست مثقال روغن کل سرخ داخل کنند و تابستان اگر روغن
 زیت نکند و عوض روغن کل نکند بهتر خواهد بود و در زمستان روغن زیت کند و اگر عوض سفوف
 سرخ کند میتواند بود و اگر هر دو با هم بکنند نیز میشود نسج دیگر از برای ورمها که بر نصیب اند
 ضرایع و طمان را نافع بود مر جاسنک پنجاه کرده درم است و موم سفید از هر یک ده درم
 شش درم سفوف هشت مثقال موم راد و روغن زیت و روغن شیره بکنند و ادویه را
 کوفند و بیخه بران هم نمایند و در قانون قد بوزن مر جاسنک واقع شده و موم بیست و
 یک مثقال و روغن زیت بقدر احتیاج هم عوجه این مرهم را چند طریق میسازند یکی آنکه هوجو را
 با بیخوشانند و صا میکند و بعد از آن ازین آب با روغن زیت باروغن کچد و موم بقدر باروغن
 کل سرخ از هر کدام کرد روغن کچد و موم بقدر هیچ روغن چندان میجو شاستند که آب برود و روغن با
 و اگر موم بعد از آن که روغن مانده با آب تجلیل فیه باشد داخل کنند میتواند بود و طریق دیگر آنکه
 هوجو را زرد میگویند و بیخه با موم و روغن مکر هم سازند و طریق دیگر آنکه هوجو را
 روغن بشود و بعد از آن بیوان آورند و تخمینا در پنجاه مثقال روغن و پانزده مثقال موم پنجاه
 هوجو را با بعضی وید دیگر که مناسب مقام باشد آنکه هوجو را با بعضی ضم کرده مرهم مینمایند
 مثل این مرهم کند رانزوت را با پنج اشو سقر از هر کدام دو مثقال هوجو پنج مثقال جز از آن
 ملا نوده با موم ده مثقال و روغن چهل مثقال بدستور مرهم سازند و بر ریشها که کهنه
 شده باشد و باریم بود و در بر اصلاح آید بکار بندد اگر جراحی یا ریشی باشد که تان بود
 و با حرارت باشد مثل قویا سفیداب و مر جاسنک و غبث نفس و امثال آن ترکیب میکنند

صلاح و فساد این قانون که در کتب قدما بکار میآید و در بعضی کتب دیگر آمده

بعد از آن اندرون در ابرج و خورده آهن و بنظرون و کف دریا از هر یکی قدری
 بیامیزد آن جای بنظرون یعنی نمک سرخ بشوید و آنرا بر پرغ طلا گذرد و رافتا
 بنشیند چند روز چندان بنشیند که ابله کند و بگذارد که آب زرد چون خشک شود
 دیگر طلا گذر **صفت** طلا دیگر شیطیح و مژ و دردی خم و کل سرخ و روئاس از هر
 قدری بغایت نرم بساید و در سر که بیامیزد و چند روز در افتاب طلا گذر مدت **ست**
 روز که بر نیک اندام بشود **صفت** دیگر مژ و ماژ و کف دریا از هر یکی قدری بازفت
 سپرشد و طلا گذر **نقلست** از اهران حکیم که سوزن بدین جای فرو برد اگر خون
 بیرون آید قابل علاج باشد و اگر آب زرد بیرون آید قابل علاج نباشد **نقلست**
 از یحیی ابن ماسویه که علاج برص در ابتدا اسهل است چون مزمن شود عسر باشد آنجا
 برص را نیک بمالد اگر بزودی سرخ شود علاج بزودی بگذرد و اگر دیر سرخ شده
 خلاف آن باشد **نقلست** از ثابت که علاج برص بمبارا باید کردن که از خوردن مسهل
 بسیار کرمی در اعضا باز دید شود و خون اندک تولد کند و هضم طعام اندک باشد
نقلست از محمد زکریا که خون مار سیاه بر برص طلا کردن بغایت نیک باشد و
 خوردن گوشت مار افعی نیک باشد اگر برص بر جایهای بسیار باز دید شود امکان **خلاص**
 نباشد **نقلست** از سمعون که صاحبان برص را دو بیه خوردن که او را ربول کند **نقلست**
 نیک باشد و چیزهای بغایت گرم و خشک زبان دارد امثال بلاد روم و غیره و چون برص
 بر دست و پای و جانی که موی بر او باز دید شود امکان **خلاص** نباشد و در ابتدا
 پیدا شدن برص بستان چوب بنگور که تر باشد و آب آن بکشد چنانکه ترش باشد و هر دو
 روز یک دفع بخورد فایده بسیار دهد و برص نقصان کند و از موده است
باب **سیستم** در جنام جنام علتی بدست هر کس برآید شود
 او را از میان مردم بیرون کنند و او را بپس گویند و سبب این از بسیاری سودا
 باشد که خون را فاسد گرداند و در تمامت اعضا برآید شود و خون را غلیظ گرداند
 و کندی شود و در رگها بسته شود و بیشتر این علت از خوردن غذا غلیظ تولد کند
 و شود که طبیعت دفع آن نتواند کردن و بیشتر این علت از معده و ضعف سپرز
 باز دید شود که جذب سودا نتواند کردن و خون غلیظ و فاسد شود و باشد که سبب

از بدی منی باشد در افیش یا زن حایض بوده باشد و بدترین این علت آن باشد که
که از سودای سوخته باز دید شود واجب کند از این علت احتراز کردن و دور بودن
از صاحبان این علت چنانکه رسول ۴۳ فرموده است تنفر من الحی و من کاتفر من الی
و این علت را داء الاسد گویند و چون این علت پیدا شود در ابتداء اگر تدبیر صواب
کند امید خلاص باشد و اگر تقصیر رود ماده متمکز گردد و فرجه در اعضا از دید
و امکان خلاص نباشد **علامت** است اجذام سرخی لون که میل سیاهی باشد و او از
کوان شود بلك گرفته شود و روی ماس کند همچنانکه با در روی پیدا شود و غرق
کنیده شود و روی بروی ریخته شود و خواب بسیار اشفته بیند و بغلیظ شود
و ناخضا تر کیده شود **علاج** در ابتدا فصد کردن از جانب راست از کحل یا در ^{حین}
و پس هر دو گوش چند نوبت بیای چندان خون بیرون کند که نزدیک غشی باشد بحسب قوه
و وقت زمان و جلاب خوردن از نیلوفر و بالجو و تخم کاشنی و کافوریان از هر یکی سه درم
نبات ده درم غذا ماس سفید کرده و نخود و مغز بادام چند روز چون خلط خفته و خفته
شود مسهل خوردن که ماده سودا بیرون کند امثال مطبوخ انتمیون یا حب انتمیون
یا معجون نجاح بعد از آن نیک باشد خوردن مغز بادام و مغز نستق و مغز بند و آب ^{آب}
و نیک باشد هر روز رطل شیر میش و نبات خوردن و اگر اشتها غالب باشد ناز شیر
خوردن بعد از چند روز مسهل دیگر خوردن بعد از آن خوردن گوشت بره و بزغاله
و شراب نیکو رسیده که انکور سفید باشد و هر یک بمقدار یک جام رفتن تا خون رقیق
شود بعد از آن فصد کردن از جانب چپ و دیگر مسهل خوردن و احتراز از خوردن
از چیزهایی که تولد سودا کند مثل ماهی شور و قید و گوشت کاه و شتر و اسب و گوشت
بن و گوشت صید و عدس و باقلا و بادجان و بعینه خشک و حرکت بسیار کردن
و جماع و هر چیز که بغایت ترش و قابض باشد و فکر و غم و بچوایی و هر چیز که کور و
خشک باشد اما خوردن پنیرات بغایت نیک باشد و سعی کردن که بدن فریه
شود و خوردن روغن کچند و بادام و بنفشه نیک باشد و بوییدن روغن کچند کدو
و روغن بنفشه و روغن بادام و شیر زن نیک باشد و در اعضا مالیدن مینکو
باشد و اگر بمقدار ده درم روغن کچند و یک چهار یک شراب انکور سفید

باز خورد فایده بسیار دهد **صفت** دوای نیک بیز مقدار یک فندق غسل و روغن
کاو از هر یکی ده درم شراب انگور سفید سه وقته با هم آمیخته بیز در آن حل کند و باز
خورد چند روز بدین موجب فایده تمام دهد **صفت** سفوف که سودا بر آن هلیله
سیاه و هلیله کابلی از هر یکی پنج درم غار بقون سه درم بسفاج و افیمون و
اسطوخودوس و کاو زبان از هر یکی چهار درم نمک هندی و لاذ و ورد از هر یکی
یک درم نیم تمامت کوفته و بچته شربتی سه درم باسی درم شراب باز خورد و
زود روز بحام رفتن اما عرق نباید کردن و اعضارا باب با قلا نخود و آب چند
و حلیه و بوره و کندر و کبریت و اشنان مغز و مرکب با سرکه مالیدن بعد از آن باب
کم شستن بعد از آن روغن با دام و روغن بنفشه و روغن کدو و روغن کنجد از هر یک
که موجود باشد مالیدن اگر بدین تدبیرها صحت یافت فهو المراد و اگر باقی باشد و عدت
بسختی که شود گوشت مار افعی باد و بز جلی باید خوردن **صفت** مار افعی بکبر در مار
افعی که در کوه باشد در جایگاه خشکی کز و شیر نباشد اگر در زمین شور باشد
گوشت او شور باشد از خورد آن تشنگی بغایت پیدا شود و چند آنکه از خورد تشنگی
ساکن نشود تا آنگاه که هلاک شود و مار باید که رنگ بسفیدی داشته باشد سر
و دم مار بید از بند و شکم آن پاک کند و اگر بوقت کسرتن مار خون بیرون نیاید و حرکت
نکند آنرا ترک کند یکی دیگر طلب دارد چون کشته باشد پاک کند و باب و نمک
بشوید بعد از آن در دیک اندازد و نمک و شبت و اندکی خولجان و آب و زیت
و اندکی نخود و کبوتر بچر تمامت در دیک بجوشاند تا ماهر شود بعد از آن گوشت
مار در میان نان نهد و با شورش بخورد اگر سر او بگردد و بچسبد و اما سر کند بر روی
به شود بعد از آن بدن او پوست رها کند همچنانکه مار پوست رها میکند و گوشت
تازه بر ویاند خاصیت مار افعی آن است که اخلاط فاسد از بدن بیرون کند و هر
که خلط فاسد در آن باشد اول آنرا بقی و فصد و اسهال چند نوبت پاک کند بعد
از آن گوشت مار افعی بخورد و وقتی گوشت افعی باید خوردن که بدن از اخلاط
پاک کرده بدن نوعها که ذکر رفت **صفت** بز جلی اگر مار افعی موجود نباشد این
عوض مار باشد بستاند هلیله سیاه و شیخراج هندی از هر یکی ده درم دار فلفل ^{درم}

بش سفید و در دم تمامت گرفته و بچینه بر روغن کاج و چرب کند و در غسل کف گرفته بشود
شربتی یک مثقال باد و در دم بحسب قوه علت اما وقتی این دو با باد خوردن که بدن از اخلاط
پاک کرده باشد و در آن وقت که در او کوبد اول پستی و کوش و بپها بر روغن بادام چرب
کند و بر کوباس پاره محکم ببندد و مبادا که گردش بر حلق و پستی رود و صاحب این علت را
نیک باشد داغ کردن میان سر و مفاصل و شقیقه و پسر قفا و مفاصل دست و پا
و پشت و شکم و سینه **نقلست** که هر علتی که احتیاج دارد بر بریدن باشکافتن یا داغ کردن
از بدن از اخلاط پاک کند بقصد و مسهل بعد از آن هر کدام که خواهند کنند **نقلست**
از جالبینوس که شخصی مجذوم از مقامی بمقامی رفت و در راه تشنه شد از جاهی آب
خورد اعضا او اما سر کرد و پی خود شد و بیفتاد و پوست از اعضا او برفت از آن
علت خلاص یافت مردم تعجب کردند چون درین چاه نظر کردند ما زانفعی دیدند در
چاه مرده بود بدین سبب نفع آن در کتاب ثبت کردند **نقلست** از اهرن که صاحب این
علت را از مقامی سرد بمقامی گرم نقل کند فایده تمام دهد که پیشتر این علت در اول کتاب
سرد باز دید شود **نقلست** که تمامت اخلاط در بدن مجذوم فاسد شود چنانکه نمی هم
فاسد شود و هر فرزند که در وجود او مجذوم باشد **نقلست** از ثابت که نیک باشد
صاحب این علت را بمقامی رفتن که گرم و تر باشد و چشمها آب و پیشه بسیار باشد
که فایده تمام دهد بلکه بکلی خلاص یابد و زحمت زایل گردد **نقلست** از علی بن زین
که عورقی را این علت بود و مدت هفتاد روز بدین درواعالج کردم خلاص یافت
صفت دو بگیرد هلیله سیاه کالی چهل عدد افتمون هفت مثقال بغایت نرم
بساید و با قشمش یا میوین تا فایند بپوشد و قدری روغن بادام و هر بامد و جها
مثقال خورد غذا آبگوشت بره و بزغال شیر خوار **نقلست** از محمد زکریا که شخصی را
این علت بود در ابتداء فصد کرد و مسهل خورد و زود زود بحام رفتن در مدت
چهل روز خلاص یافت **صفت** مطبوخ افتمون که سودا و بلغم و صفرا سوخته را
براند و جدام و وسواس و جنون را نیک باشد سماکی هفت درم بنور و تخم کاسنی
و بنفشه و پوست بلبله و آمله و اسطوخودوس و سیفایج و کازبان و بالجو
از هر یکی سه درم پوست هلیله زرد و هلیله سیاه از هر یکی هفت ^{دینار} تخم سوسن و تخم ^{سوسن}

و شاهانه از هر یکی سه درم و در قنقل سرخ پنج درم میوز طایفی پنج دانه درم افتمون
 در صره بسته هفت درم تمامت را در آب بجوشانند و افتمون در جوش آخر اندازند تا در سه
 جوش بزند بدست بمالد و صافی کند مغز خیار چنبره منقل ترنجبین بدست درم صبا
 کرده با هم بیا میرد بزند سفید محرف کوفته پخته بکینقال بر سر شربت افشانند و با خورد
 و صبر کنند تا اسهال تمام بشود بعد از آن شربت سرد باز خورد غذا بگوشت صنفه مطبوخ
 دیگر که صفرا و بلغم و اخلاط سوخته را بر آید و پاک کند پوست هلیله زرد و پوست هلیله
 کابلی و هلیله سیاه از هر یکی هفت درم میوز دانه پیرون کرده درم الو سیاه بدست
 دانه کاوزبان و بالجو و حشیش غافت و اسطوخودوس از هر یکی چهار درم بینهای
 فستقی سه درم افتمون در صره بسته در جوش آخر اندازد پنج درم تمامت در دانه
 آب بجوشانند تا نیم بماند بدست بمالد و صافی کند مغز خیار چنبره درم ترنجبین
 بدست درم صافی کرده با هم بیا میرد بزند سفید محرف تراشیده کوفته پخته بکندرم غار پیون
 پخته بکندرم **صفت** معجون نخاج که اخلاط سرد و غلیظ و لزج و صفراوی سوخته پیرون کند
 پوست بلیله و هلیله سیاه و آمله از هر یکی ده درم افتمون و اسطوخودوس و زرد بکند
 از هر یکی پنج درم تمامت کوفته و پخته لعسل کف کوفته بسرشد شربت پنج منقل اما اگر
 در بر علت اعضا مقروح شود مشکل باشد اما داغ کردن بغایت نیک است **صفت** بدین
 از جایرا بشکافد چنانکه نزدیک استخوان رسد بعد از آن لعلی باویک گرم کند چنانکه
 بغایت گرم نباشد سه نوبت بربک خای نهند بعد از آن روشی بمالد و نیک آید که
 که گوشت بر روی تا وقتی که استخوان پیدا شود **نقلست** که فرزند مجذوم در کوچکی از علت
 در روی پیدا شود **نقلست** این علت در خادمان واقع نشود صاحب این علت را قطعاً
 صحبت نباید کردن و چون از همدند پرها عاجز شود حتی باید کردن که بزودی به شود
 بی شک سبب آنکه تری در بدن بسیار شود و مالیدن بیه زوباه و خرس و بط و مرغ
 و روغن بنفشه و کلیل الملک نیک باشد و الله اعلم **باب** **بست** **یکم**
 در بار شناختن سبب این علت سوختن خون باشد بغایت علامت روی اما سر کند
 روی مجذوم و میل سرخی باشد و پیشتر این علت در زمستان واقع شود و هوای
 سرد و خوردن ادویه و اعتدال سرد و پیشتر در روی پیدا شود و اطراف دست

209

علاج در ابتداء فصد کردن بعد از آن علق بر آنجا انداختن تا خون بکشد و آن عضو را با
که سپس و نمک در آن جوشانیده باشد شستن بعد از آن ادویه را غذیه کرد در باب جذام
یاد کرده شد خوردن بعد از آن مطبوخ هلیله که ترید در آن باشد خوردن و طلا کردن
از صابون و برها کردن تا خشک شود بعد از آن باب کرم شستن و احتراز کردن از
جایگاه سرد و چیزهای سرد و بر این کرم بوبیدن و پیش خود نهادن بدان موجب
که در جذام یاد کرده شد **باب** ————— **بست** **دویم** در نشانه‌ها که
سوزن زده باشند و خون که در آنجا ایستاده باشد و نشان ابله اما زایل کردن سوزن
و جای که سوزن زده باشند یا ضربتی رسیده باشد و خون در آنجا بکه مانده بود **علاج** در
فصد کردن و چون مزمن شود طلا باید کردن بستانند آب کشنیز تر و هر روزه ده نوبت
بمالد بعد از آن نظرون یعنی نمک سرخ بشوید و دیگر هم طلا کند از کشنیز و اگر خون
در شیب پوست مانده باشد آنجا را بشکافند و بنظرون و سرکه بشوید اما آنجا که سوزن
زده باشند و نیل یا میداد در آنجا گرده باشند و خواهند که آن نشان برودار و رهای
نیز با سرکه بر آنجا نهد و اگر بلا در بنهد تا مفروح شود یعنی ریش شود بعد از آن
بنظرون و سرکه بشوید بعد از آن که در در غسل نرم کند و بر آنجا نهد و مدت
سه روز بگذارد بعد از آن بکشاید و باب و نمک بشوید بعد از آن طلا کند **صفت** و
که خون بسته تجلیل کند و نشانه‌ها زایل کند زنجیر چهار درم سنک سرمه و کند
از هر یکی دو درم کوفته و پنجه در سرکه حل کند و طلا کند **صفت** طلا که خون بسته
کند و ورق بود و ورق انار بغایت خورد بسیارید و باب کرم طلا کند **صفت** طلا دیگر
ورق ترب و پودنه از هر یکی قدری طلا کند و اگر خون در شیب تاخن بسته باشد سبب
افتادن یا ضرب رسیدن آن جای سوراخ کند تا خون بیرون آید و تاخن باز جای رقی
و در ساکن شود **باب** ————— **بست** **سوم** در نشانه‌های قرحه و غیره که نشانه
مانند خواهد که با صلاح آرند اسفیداج و روغن کل طلا کند و اگر پوسته پیه بطمها لد
نیک باشد و اگر اردک دم یا خرما و روغن کل بر شد و یک شب طلا کند روز دیگر بشوید
باشد و اگر خواهند که نشان ابله زایل کند زود زود حمام باید رفت و این طلا کردن که
محبست **صفت** طلا در دستک و پنجه خشک وارد باقلا و اسفودان پوشیده و تخم خیار

وحب البلسان و قسط از هر یکی قدوی کوفته بالعاب حلبه و لعاب بزرگ برشد بعد از آنکه
 از حام بیرون آمده باشد طلا کند **صفت** طلا دیگر که نشانها برده اول روغن جوز بمالد
 بعد از آن لادن و استخوان بوسیدیم بمالد و چند نوبت چنین بکند که مراد حاصل شود
باب بیست و چهار در ورهها که نزدیک ناخنان بود و ورهها و دست و
 پای سبب آن ماده کرم و تیز باشد از خون یا صفر یا خلط دیگر ایمنه شود **علامت** در دماغ
 و سوزش و تشنگی و اینست که از غایت درد تب باز دیده شود **علاج** اگر خون غالب باشد فصد
 کردن و جلاب خوردن از عناب ده دانه نیلوفر و تخم کاشنی از هر یکی سه درم نبات ده درم
 غذا کشکاب باماش سفید کرده و مغز بادام و اگر تب نباشد خوردن شراب بنفشه و نیلوفر
 نیک باشد غذا ماش سفید کرده و مغز بادام و اسفنج و آن عضو طلا کند چیزی که جلد
 باز دیده کند و اگر احتیاج باشد بمسهل خوردن که بدن را پاک کند از اخلاط و بعد از آن طلا
 اولی باشد **صفت** طلا اینون و بزنجبیل از هر یکی قدوی در سرکه بساید و طلا کند نیک یا
 و اگر حرارت غالب باشد میخ یا برف بر آن جای بهد تا حدی باز دیده شود و اگر درد ساکن نشود
 البته ماده جمع شود پس نند بر باید کردن که بخته شود بستاند ورق سرو و خرد بکوبد و دید
 بنوشین خرمرهم کند و طلا کند و چون ناخن خالی شود آنرا بر نگیرد بگذارد تا شیب آن ناز
 بر آید **نقلست** از جالینوس که اگر ورم در ناخن باز دیده شود و آب زرد روانه شود و سوز
 باشد آنرا باید بریدن یا داغ کردن اگر تقصیر رود آنرا فاسد کردن و تمامت انگشت آنرا
 زحمت رسد **نقلست** از محمد زکریا که مرهم اسفنج و اندکی کافور بجهت نیک باشد **علاج**
 شراب بنفشه و شراب خشتی اش خوردن غذا ماش سفید کرده و مغز بادام و اسفنج چون
 خلط بخته شود مسهل خوردن از معجون نجاج و حب فتمون و زرد نجام زرق و روغن
 بنفشه و روغن بادام مالیدن و طلا کردن از نمک و مصطکی و پیوسته باب و نمک
 نشستن و گاه گاه تخم اسفندان و نمک بر آن بستر و پیه بط و مغز استخوان کاوش و شمع گداخته
 نهادن اما ناخن که کز باشد و ترکیب شود **علاج** شونیز و سرکه و نمک بمسحل کنند و بصد
 و اگر دردی خمر بجهت نیک باشد و اگر غسل و روغن کبجی بجهت نیک باشد اما زردی
 ناخن اگر سبب ماده صفر باشد علاج گفته شد زهره کاو و ماز و شبث از هر کدام
 که خواهد کوفته با پیه بط بجهت و اگر سفیدی در ناخن پیدا شود بزرگ و حلبه کوفته

با غسل برشند و بناخن طلا کنند نیک باشد و اگر حله و کند زبام کوفته بنهد نیک باشد اما نا
که پرسته کن باشد چیزهای نرم باید نهادن تا بیفتد امثال برهم داخلین و چون نرم
شود مزاج و شیر از هر یکی قدری کوفته با میوین دانه پیرون کرده بگوید و طلا کند
صفت دوی دیگر زرنیخ زرد و نریخ سرخ و روغن بادام و سر و کند زهر یکی قدری
کوفته با تن نرم بر د نامرم شود مدت سه روز بناخن طلا کند که فایده تمام دهد **صفت**
ضماد کنجد سیاه و کروی و خوردل و شونین و تاخو اه از هر یکی دو درم سگم در ابع ده درم
تامت کوفته در سرکه حل کنند تا نرم شود و طلا کنند و اگر زفت طلا کنند چون بردارد
زرنیخ سرخ و کبریت از هر یکی قدری کوفته بر آن افشانند و اگر میوین و روغن زیتنه
نیک باشد **باب بیست و نهم** در نایل این علت در نوع است یکی تر است
و یکی خشک و صلبست آنچه نرم باشد بلغم غلیظ که سودا با آن آمیخته باشد **علاج** حلا
خوردن از راز یا نه و پنج سوسن و دانه گیاه نریک از هر یکی سه درم نبات ده درم غذا
ماش سفید کرده و بخورد و مغز بادام چند روز بدین موجب خوردن چون خلط پنجه
شود مسهل خوردن از مطبوخ اتمیون یا معجون نخاج یا معجون خنار چیز بعد از آن
طلا کردن **صفت** طلا اشنان سبز و زهره کاور و زنگار و شکر حنظل و نشادر و **هک**
از هر یکی قدری باب اشنان برشند و طلا کنند نوعی دیگر بر روی و پیشانی بر آید و
میل آن سرخی باشد **علاج** اگر خون غالب باشد و مانعی نباشد ضد کردن بعد از آن
مسهل خوردن از مطبوخ هلیله بعد از آن بورق کبریا و ورق مورد یا شونین یا خرنوب
و کندر و صمغ السر و وا اشنان و کبریت مفرد و مرکب و سرکه و زرنیخ زرد یا میوین
کوفته بنهد مدت سه روز بعد از آن داروی دیگر بنهد اگر زایل نشود برک بید در
سرکه حل کرده بنهد **نقلست** از علی بن زین که شیر شک یا بول سک بر نایل نهند
زایل گرداند **باب بیست و هشتم** در ترکیدن دست و پای
سبب این علت از خشکی بسیار باشد **علاج** حلا بخوردن از سپستان ده دانه
و دانه گیاه نریک از هر یکی سه درم ترنجبین ده درم غذا ماش سفید کرده و مغز بادام و
نخاج بعد از آن مطبوخ اتمیون یا حب اتمیون یا معجون نخاج خوردن بعد از آن
دو روز حکام رفتن و طلا نهادن **صفت** طلا به نریک یا خنه و ماز و بغایت نرم بسازد

وطلا کند **صفت** دیگر شمع و روغن بنفشه و مغز ساق کاه و کثیرا و ماز و از هر یکی قدری
 در آب مرزنگوش بر سر آتش نرم مرهم کند و طلا کند اگر زایل نشود انجا بر انچه غلیظ است
 ببرد بعد از آن در آب گرم بنهد تا فرم شود بعد از آن این دو بنهد بیکدیگر سرد است و
 بغایت نرم بساید و در روغن زیت بیامیزد بعد از آن بر زو کثیرا از هر یکی قدری با هم
 امیخته در هاون بمالد تا مرهم شود و بدان عضو مالند و اگر دست و پای و تمامت اعضاء
 ترکیده شود غلبه شدن پوست باشد **علاج** روغن کچنچ پیست درم آب انکور سفید
 تازه چهل درم خوردن غذا ماش سفید کرده و مغز بادام و اسفنج بعد از آن اگر احتیاج
 باشد مطبوخ انیمون با حب انیمون با معجون نجاح خوردن و زرد جام رفتن و روغن
 بنفشه با بادام بر اعضاء مالیدن و اعضاء را در پای که در آن سپوس جوشانیده باشد
 شستن **صفت** موم روغن بکیرد شمع زرد و روغن کل زوفا توپه بط و نشا و
 کثیرا و لعاب دانه به از هر یکی قدری شمع در روغن بکیرد باقی با هم امیخته در هاون
 نیک بساید تا مرهم شود و بعد از آن میمالد و در حمام رود چون بیرون آید دیگر بمالد
 و اگر لپها ترکیده شود ماز و بغایت نرم بساید و در عسل بیامیزد و طلا کند نوع دیگر
 روغن زیت و کند و توپه بط و زوفا از هر یکی قدری در هاون بساید تا مرهم شود
 و طلا کند و اگر لپ ترکیده باشد و زحمت رسد پوست که در اندرون تخم مرغ است
 از این ان چسباند **نقلست** از محمد زکریا که هر گاه که خواهند که پاره ترکیده نشود هر شب
 بر روغن چوب کند و اگر خواهد که با ترکیده نشود قدری کوباس بر پای بچسباند و روز
 چند نوبت آب پیش بر آن کند که بغایت نیک باشد **باب بیست و هفتم در زهر قزوی**
 از اعضاء سبب این علت انواع است بر نشستن چهار پای یا برهنه و عین با چیزی
 زهر بر خود مالیدن یا برداشتن با کران علاج اگر بدن بقوه باشد و مانعی نباشد قصد
 کردن بعد از آن کتان پاره بعرق کل تر کردن و نهادن چون گرم شود برداشتن و
 دیگر نهادن تا درد ساکن شود و اگر درد و حرارت بغایت باشد مرهم اسفنج **صفت**
صفت مرهم شمع و روغن بنفشه با هم کداخته اسفنج و سفید تخم مرغ با هم در ها
 بمالد **صفت** مرهم که خارش و سوزش و درد را ساکن کند دانه بر و اسفنج و
 از هر یکی قدری لعاب بکیرد شمع و روغن بنفشه با هم بکیرد و سفید تخم مرغ با هم امیخته

در هاون بمالد و اگر سبب از ضرورت موزه باشد بشکافد بعد از آن حنیض و افاقا کوفته
 بر انجای طلا کند یا کل از منی و ماز و کلنا از هر کدام که موجود باشد کوفته طلا کند و اگر در
 در پاشنه پای باز دید شود افاقا کوفته در سر که حل کرده طلا کرده و اگر شش بز یا شش سینه
 بر انجای نهد نیک باشد و چون درد ساکن شود بستند نعل موزه کهنه و پس زنند و
 خاکستر آن بر آن جای نهد اول بزوغ چوب کند بعد از آن خاکستر نهد و الله اعلم
باب بیست و هشتم در حصفه این علتی باشد باشد که شخصی عرف
 کرده باشد تا که با دوسر دیار رسد یا آب سرد بخورد یا چند نوبت عرف کرده باشد و در
 شستن مقصود کرده باشد و بیشتر این علت در ولایتها و شهرهای کوه واقع شود و از آن
 سبب سوزش و جارش در اعضا باز دید شود و در انهای که چک پیدا شود سبب از محیطه
 گرم و نیز باشد که طبیعت از این بیرون اندازد بر سطح باز سر یا آب سرد مسام بسته شود یا
 همیشه یک پرمی باشد **علاج** و اگر در بدن امتلا باشد از این بیرون کند بقصد و مسهل
 بعد از آن اعصار اشستن بعد از شستن طلا مالیدن اول گوشت حصار و ملیدن و اگر
 جبار موجود نباشد تخم خیار کوفته در اعضا مالند و اگر اندکی سر که بمالد نیک باشد
صفت طلا ماز و زمرده چوبه از هر یکی قدری کوفته و پنجه بسیر کرده و بزوغ نهند
 در حمام بخورد مالند و یک ساعت بنشینند بعد از آن بشوید با بی که سپوس در آن جوشانند
 باشد و اگر عدس کوفته باب کشنیر یا آب کاشنی سیر شد و طلا کند نیک باشد و اگر زایل
 نشود و رحمت زیاده شود اندکی کافور در آن بیامیزد و اگر ارد یا قلا وارد جو و آنگاه
 سر که در حمام طلا کند نیک باشد **باب بیست و نهم**
 در قویا سبب قویا خون سرد اوی سوخته باشد که طبیعت از دفع کند و بظاهر پوست
 اندازد لون آن سرخ باشد که منیل بسبب داشته باشد این علت را اگر بزودی علاج
 کند زود زایل شود و اگر بدین بقوه باشد فصد کردن و بعد رحاجت خون بیرون
 کردن بعد از آن جلاب خوردن از بالجو و نیلوفر و تخم کاشنی از هر یک سه درم پنج ششون
 سه درم نبات ده درم غلاما ش سفید کرده و مغز بادام و نخود چون خلط پنجه شود
 مسهل خوردن مطبوخ افیمون یا حب افیمون یا معجون نخاع بعد از سه طلا کردن
 از روغن کوسفند و بیه بط و بیه مرغ و روغن کچند و صمغ الو یا کشنیر از هر کدام که حوال

اول علق بران موضع اندازد تا خون بکشد و اگر علت مزمن شود و بکوشت فرورفته
 باشد بعد از مسهل این طلا بمالد بکشد و اشق و در سر که حل کند و بمالد **صفت طلا**
 دیگر نشان زرده چوبه از هر یکی قدری کوفته و پخته اول اشق در آن حل کند و
 دندان بیامیزد و بدان موضع طلا کند اما طلا که درین علت نیک باشد که ویار
 سر که حل کرده و اگر آن جایرا بشکافد و داروی تیز بر آن افشانند تا کوشش زیاده
 خورده شود بعد از آن مرهم بنهد تا کوشش تازه برود و اگر هر شب ان عضو را برین
 کل چرب کند و بامداد بای کج و معن تخم خیار نیم کوفته در آن جوشانیده باشد
 بشتن و مالیدن بسو کین بر شوك و مستطجری و کبریت و دروایی و بیج چوب
 کوز و قبیح انگشت و کندر و بیره از منی از هر کدام که موجود باشد مفرد و من
 در سر که طلا کرده **صفت طلا** مازوی سوراخ بیخ درم بول کاویک سکوره سر که
 یک سکوره تمامت با هم بیامیزد و بر سر اشق جوشانند با حار و صفا شود بعد از آن
 در هاون بسایند تا مرهم شود و طلا کند که بیخ آن بر کند و خشک کند **صفت طلا**
 محرب اشق در آب و رقا حنا حل کرده صافی کند بعد از آن مغز خیار چنبر و زرد تاز
 از هر یکی قدری تمامت با هم بیامیزد و چند نوبت طلا کند بعد از آن باب کره بشوید
 که عظیم محرب است **نقلست** که روغن کدوم در بر علت بغایت نیک است **صفت**
 روغن کدوم بستاند کدوم پاک و بر پایه آهن کند و کچه آهن گرم کرده بر بالای کدوم
 که رطوبت روانه شود آن روغن کدوم باشد از آن قدری با سر که امیخته صمغ طلا
 دیگر گویا و میو بیخ و صمغ آواز هر یکی ده درم بیخ سوسن آسمان کون و کبریت
 زرد از هر یکی بیخ درم خود و سر کین کوشند از هر یکی بیخ درم تمامت کوفته و
 پخته در سر که بسرشد و طلا کند و پیوسته بروغن میمالند بغایت نیک باشد
 والله اعلم **باب سی ام** در جرب و خارش جرب و نوع است یکی خشک
 و یکی تر سبب جرب و خارش گرمی و تیزی خون باشد و تغییر کردن در رطوبت لزج که
 در سینهها بسته شود و طبیعت آنرا بجلی دفع نتواند کردن از آن سبب در شب
 پوست بمالند همچنانکه ابی در جاتی بایستد در آن پیدا شود و بسیار باشد که صفرا
 سوخته یا بلغم شور سوخته که با خون امیخته شود و پیدا شدن این علت از خوردن

غداها

غذاهای تیز و شراب و غذای غلیظ و گوشت قدیم و بیز و خشک و بادخا و و ماهی شور و
برنج که چوب نباشد و ادویه گرم امثال فلفل و زنجبیل ابگامهای تیز و سیر و گوشت گاو
و گوشت اسب و شتر و گاو سخت کردن و در جنابت غذا خوردن و تاخیر در جنابت
کردن و با جرب و خفتن و سخت کردن و بیشتر این علت در مقامی که هوای گرم و تریا^{شد}
و در فصل بهار و آخر زمستان باز دید شود **علاج** اگر مانعی نباشد در ابتدا قصد
کردن و بقد رجاحت خون بیرون کردن از کل و هر باید ادجلاب خوردن از عناب
ده دانه سیستان ده دانه بنفشه سه درم کاوزان سه درم نبات ده درم غذا ماش
سفید کرده و مغز بادام و اندکی خرد چند روز بدین موجب خوردن بعد از آن مسهل
خوردن **صفت** مسهل سیاه مکی هفت درم پوست هلبله زرد سه درم افندیین
سه درم سفیاج مستقی دو درم کاوزان سه درم شاهترنج درم نیلوفر سه درم بنفشه
سه درم عناب و سیستان از هر یکی بیست دانه هلبله سیاه و پوست بلبله و آمله منقاز
هر یکی پنج درم افیمون در صبر بسته در جوش آخر انداز پنج درم تمام در آب بخورند تا
شود و بند است بمالک و صافی کننده مغز خیار چیده درم ترنجبین بیست درم صاف کرده با هم
بیا مینزد و باز خورد و صبر کند تا اسهال تمام بشود بعد از آن برقرار اوله تند پس کردن اگر ^{مسهل}
دیگر احتیاج باشد حب شاهترنج خوردن **صفت** حب شاهترنج بیکر پوست هلبله زرد و
سیاه از هر یکی یک درم صبر سفوفی یک درم محموده بریان کرده نیم نیم آنک تخم شاهترنج یک
مغل دانگی کوفته و پخته با آب شاهترنج سرشته و حب کند این یک شربت باشد با حلوی
خوردن اما جرب خشک زود زود بجام رفتن و اعضا با آب خورد و سپوس و پوره مالیدن
پی آنک فی کند و پیوسته بنیرات خوردن و طلا کردن از میوه و اشنان زینتی و روغن گاو
غذا خوردن که میل چربی باشد و احتراز کردن از غذا که تولد سودا کند **صفت** طلا کبریت
و زنج درم سیریزه و کدو یا از هر یکی ده درم کوفته و پخته در سرکه سرشته و بجام در خود مال
صفت حب که صاحب جرب را نیک باشد پوست هلبله زرد و هلبله سیاه از هر یکی
یک درم محموده بریان کرده دانگی ورق کل نیم درم تخم کاشنی نیم درم کوفته و پخته با آب شاهترنج
سرشته و حب کند این یک شربت باشد **صفت** حب که جرب و حله را نیک باشد
پوست هلبله زرد و هلبله سیاه از هر یکی پنج درم صبر هفت درم محموده بریان کرده ^{درم}

محمود در آن شاهانه محل کند باقی از این کوفته و بخته در آن برشند و حب کند و در سینه
 خشک کند شرفی دو درم و اگر چند روز آب شاهانه و نبات خورد فایده تمام دهد **صفت**
 سفوف هلیله زرد در آب نهد بوقت آنکه افتاب گرم باشد چند روز بگذارد تا قوت
 و طعام آن بیرون آید بعد از آن صافی کند و غلظت آن بیدار در آب در افتاب نهد تا
 سوزم بماند پنج درم با ده درم نبات بخورد فایده تمام دهد **صفت** سفوف دیگر بزرگ
 هلیله زرد و هلیله سیاه و انیمون و مسطوخورد و سیفاج **صفت** سه درم نبات
 بوزن تمام داد و بکوفته و بخته شرفی **صفت** با ده درم نبات فایده تمام دهد **صفت**
 قطوع پوست هلیله زرد و پیرانت خوششاند و هر روز در غلظت بخورد **صفت** قوص دیگر
 که صاحبان جوب و حکم را نیک باشد پوست هلیله کالی و بلیله و امکه منقا و بزنگ از هر یکی
 پنج درم بزین سفید بخورده و درم کوفته و بخته با فایده کرمانی برشند و قوص کنند
 شرفی دو درم با درویشقال بحسب قوه هر روز بخورد تا اسهال پیدا شود بعد از آن ترک
 کند **صفت** دو اگر جوب زمین را قطع کند بستاند صبر مسطوطی و در آب کاشنی
 خوششاند سه روز بعد از آن صافی کند و بنهد تا خشک شود هر روز یک درم بخورد که
 بیخ آن بر کند و اگر اسهال باز دید شود بست کندم خورد و روغن کاه و دغ کرده و غذای
 گوشت مرغ یا گو سفید فریز و از آب اسهال علاج و احتیاز کردن این چیزهای که تواند
 سود کند امثال گوشت کاه و اسب و شتر و غیر خشک و با بجان و عدس و باقلا و کلم
 و گوشت صید طلا مانند **صفت** طلا که جوب تر از نیک باشد زینتی کشته
 و اقلیمیا نفور و ورق خرزهره اشنان سفید و قلیا و مورد اسنک از هر یکی قدری کوفته و
 بخته در سرکه و روغن کل برشند و در اعضا مالند و یکشیم بگذارد و روز دیگر بحام رو
 و سرکه بر اعضا مالک بعد از آن باب که بر بشوید بعد از آن در خورد مالک **صفت** طلا
 از نقل بچی بن ماسو یک جوب را نافع بود خبث الحری و اشنان سفید و ورق مورد
 و در آن در طول و قلیا و در دست و زینتی کشته و بیدی سلک که سفید بوده با
 مورد اسنک و کبریت و زرنج سرخ و مازو و زنگار و سفیداج و حب البان از هر یکی
 قدری کوفته بر روغن زیت برشند و طلا کند **صفت** طلا که جوب خشک و نیک
 باشد بود او منی ملک و قسط و اشنان و کند بر از هر یکی یک درم سیعه سالیله

سختی

شش درم کوفته و بخته در سرکه و روغن کل

زرده جو برداشتن سفید از هر یکی دو درم کل سرخ چهار درم کوفته و بخته در سرکه
 و روغن کل بسرد و در حمام طلا کند **نقلست** از ثابت بن قریه که صاحبان جرب و کله
 ناهر روز حمام رفتن نیک و هر روز یک و قیه روغن کچند و یک و قیه سلجین با هم بخته
 خوردن نیک باشد و فایده تمام دهد **نقلست** از محمد بن زکریا که صاحب جرب و کله را نیک
 باشد آب شاه تره با شیر میش امیخته خوردن و اگر شاه تره بخورد میش دهد و شیر میش
 بخورد فایده تمام دهد اما اطبا معنی کرده اند از طلا گرم بسیار مالیدن که ورم در اعضا از
 دیدن شود **صفت** طلا جرب اول بدن از اخلاط پاک کند بخوردن مسهل بعد از آن
 طلا کند بدین صفت بیان

شود یا بلغم سوز علاج همچون علاج جرب باید کردن و خوردن فزاد خشکاش و شیرین
 بنفشه و شراب عناب نیک باشند و مسهل خوردن که موده سودا مستفیع شود بعد از آن
 طلا کردن **صفت** طلا کل از منی سه درم کافور نیم درم در سرکه و روغن کل حل کرده چند
 نوبت مالیدن **طلا** دیگر اب انار ترش و اب انار شیرین و بورق ارغی و روغن کل
 با هم دیگر بر سر اش نرم بچر شانند تا غلیظ شود اب انار ترش زیاد باید در حمام بخورد مالند
 و اگر سرکه و روغن کل و اب کرفس با هم بزنند و بخورد مالند نیک باشد و اگر حنظل در سرکه
 حل کرده در خورد مالند نیک باشد **صفت** طلا ارد با قلا و اب انار ترش و میا زخیان
 از هر یکی قدری با هم بزنند و در حمام بخورد مالند و اب پوست خرد در خورد مالیدن نیک باشد
 و تسکین تمام و کند **صفت** طلا مغز بادام تلخ و ما زوی سبب از هر یکی قدری کوفته در
 سرکه بسایند و در افتاب نهاد تا سرخ شود باروغن کچن بعد از آن طلا کند و اگر خارش
 و سوزش بغایت باشد تسکینی بسیار باشد چند روز اب هفت میوه باز خورد غذا مزه
 از عمر هندی یا زرشک یا نار و انزیا اسفناج و هر روز بحام رفتن و اعضا بروغن بنفشه
 و بادام و کدو مالیدن و اگر خارش در پوست خایه باز دید شود این طلا مالیدن **کرم**
صفت طلا اقا قیاسیاف از هر یکی دو درم صبر یکی درم نوشادر نیم درم نشاسته
 پنج درم تمامت کوفته در سرکه بر سرشند و در حمام بر آن موضع مالند و بعد از دو ساعت
 با بکر و بشوید چون از حمام بیرون آید بروغن بنفشه چرب کند اگر حکه و سوزش
 در مقعد باز دید شود راج سفید بریان کرده باروغن قطران حل کرده پنبه بر آن
 بالاید و احتمال کند و اگر حکه در گوشه چشم باز دید شود سفید تخم مرغ و عرق کل با هم
 در پنجای نهاد و اگر حکه و سوزش در میان انگستان دست و پای باز دید شود و اما س

کند

در این وقت باید چند بسوی عمل آن
باز غنچه چوب بیکه اگر در این وقت از آن شود
تو قوت با هم طلا کند و اگر با کینه با آن شود
طلا کند نیک باشد و اگر سوزش در طفلان بازده شود
باید نشود و چنانکه آنکس نین میکند نگاه ساکن شود
و کاه حله آغاز کند هر روز

کند علاج چون حله آغاز خواهد کردن مجام رفتن و این طلا کند شجر حنظل نیم درم نشا
بچ دریم کوفته بیکه روغن کل برشند و چند نوبت طلا کند اگر زایل نشود علاجی باید کردن
که در باب مایحی لیا یاد کرده شد و مالیدن روغن بنفشه و روغن کدو و روغن گل و روغن
بادام نیک باشد اما بزودی موی سفید شود و اگر حله و سوزش در طفلان بازده شود
بعد از شش ماه پس گوش ایشان اندک کجاست کند و اجار با بی که بنفشه و نیلوفر وجود
بخته باشد بشوید و مایه را احتراز کردن از چیزهای سوز و نیز و کار سخت اما خوردن
سکجبین نیک باشد و اگر در کودکان ده ساله بازده شود حجامت کند و آب نان تر و شیرین
و شیر تخم خیارین و شیرین تخم برهمن مفرد و مرکب خوردن نیک باشد و احتراز کردن
از چیزهای سوز و شیرین و السلام **باب سوم** در سوزش در سترگی
جوشن خون باشد با صفا میخته که در سر و روی و جایهای دیگر پیدا نشود و در آنها
پرون این و باشد که آب زرد پیرون اید و خارش و سوزش پیدا شود بسبب این علت
خارگرم باشد که از خون برخاسته شود یا چون صفراوی و بلغم سوز که با خون اخته
شود **علامت** اگر خون غالب شود خارش و سوزش در ریز زیاد شود و لو **اعضا**
سرخ و حرارت غالب **علاج** اگر مانعی نباشد وضد کردن و اگر در وضد کردن تقصیر
بود حرارت غالب شود و رت بازده شود جلاب باید خوردن از عناب ده دانه نیلوفر
و تخم کاشنی از هر یکی سه درم نبات ده درم غذا کشکاب میانه روزی شربت خوردن از نبات
و عرق بید و اسفنیوش و سعی کردن که طبیعت شود و مسهل خوردن از عناب ده دانه
سپستان بیست دانه لوی سیاه ده دانه سنای کی هفت درم پوست هلبله زرد بچ درم
تخم کاشنی و بنفشه و نیلوفر و دانه گیاه بزرگ و ورق کل سرخ از هر یکی سه درم تمامت
بجو شاند و صافی کند مغز خیار چنبرده درم ترنجبین ده درم شبنم خشت ده درم صافی
کرده با هم بامیزد و باز خورد و اگر صفر غالب باشد محموده بریان کرده دانگی در آن میاید
و با خوردن و صبر کند تا اسهال تمام بشود بعد از آن شربت سرد خوردن غذا کشکاب
بعد از آن خوردن ناروش و شیرین و سکجبین و شیرین تخم برهمن و خربزه هندی
و دمنغ کار و موزره از مهنندی و انار و زرشک و غوره و نایب و لیمو چون حرارت
ساکن شود خوردن فروج و بزغاله نیک باشد و احتراز کردن از خوردن شراب و عسل

و چیزهای شیرین و شور و خود را باب سرد شستن و اگر حرارت غالب باشد قرض کافور
باب انار ترش خوردن اگر بدین تدبیرها زایل نشود مازودر سرکه بسایند و هر با میداد
مقدار دو درم بخورد مدت سه روز و اگر زایل نشود صبره را آب کاشتی یا آب گیاه بزرک
جوشانند چند روز بخورند و اگر سبب ماده بلغم شور باشد علامت در در شب زیاده
باشد و همگی اندک باشد چون بخار در آن جای سفید شود و آب زرد یا سفید برون آید
علاج هر با میداد جلاب خوردن از رازیان و پنچ سوسن از هر یکی دو درم دانه گیاه بزرک
سه درم نبات ده درم غذای خورد و ما ش سفید کرده چون خلط پنجه شود مسهل خوردن
بدین صفت **صفت** مسهل بگرد عنب ده دانه سپستان پست دانه انجیر سفید
ده دانه سنبله هفت درم بسفایج و کافور و زبانه و دانه گیاه بزرک و پنچ سوسن از هر یکی
سه درم تمامت بجوشانند و صافی کند مغز خیار چنبره ده درم ترنجبین پست در صفا
کرده با هم بیامیزد تربید سفید خراشیده یک درم کوفته و پنجه بر سر شربت افشانند و با خورد
و صبر کند تا اسهال تمام بشود بعد از آن شربت سرد با بخورد از نبات و عرق سید و کلا
و تخم شاهسپرم غذا بر قرار و در آن عضو بخار و در سرکه و صبر و پنجه حنظل و من مفرود
با سرکه مالیدن و خوردن پست جو آب کرفس نیک باشد و بستاند تخم قوطم و خورد
بکوبد و شیر بکشد و اندکی سرکه با هم آمیخته با بخورد و خوردن پنیرات و زین باج کرفس
چند درم در آن بوخته باشد نیک باشد **باب سی و دوم در ما شرا**
ما شرا و رمی باشد از خون که بر روی و پیشانی و سر با دیدن شود و سبب این علت
از بسیاری خون باشد که در رگ اجوف کرد پست است جو شیده شود و بخار خون
بر سر و ماغ براید بر صفت برق **علامت** سرخی روی و اما سر پیشانی و تب و درد **علاج**
فضد و حجامت کردن و هر با میداد جلاب خوردن از عنب ده دانه الوی سیاه ده دانه
دانه گیاه بزرک و تخم کاشنی از هر یکی سه درم نبات ده درم غذا کشکاب و حفته و اسناف
استعمال کردن و سعی کردن که طبیعت نرم شود روز ششم مسهل خوردن اگر تقصیر
نود روز هشتم مسهل خوردن **صفت** مسهل عنب ده دانه سپستان پست دانه
الوی سیاه ده دانه نیلوفر و بنفشه و دانه گیاه بزرک از هر یکی سه درم پوست هلیله
نود روز پنچ سوسن از هر یکی سه درم تمامت بجوشانند و صافی کند مغز خیار چنبره و ترنجبین

در خنبره

221

و شیرخشت از هر یکی ده درم صافی کرده با هم بیا میرد و با آن خورد و صبر کند تا اسهال تمام
شود و اگر بوقت مسهل خوردن طلا از صندل وارد جو کاشنی و کل بر سینه مالیدنیک
باشد و مسهل بغایت قوی خوردن نشاید بنا د اگر ماده قوی کند و بر جانب ششی خورد آید
و خطر باشد چون شربت خورده باشد و تب و اما پس ساکن شده باشد شربت سرد خورد
و غذا کشکاب بر قران بعد از آن مزه و برهای ترش خوردن از مهنندی و زهر نیک و
نار دانه و اگر تب و حرارت باقی باشد و اما پس باشد بر قران اول جلاب و شربت خوردن
و غذا کشکاب باشد و بعد از آن شربت از مهنندی ده درم نبات ده درم با آن تجویز
باشد و خوردن سبکی بر و شیره تخم برهون نیک باشد و خوردن شراب بنفشه
و نیلوفر و عناب و سپستان و شراب الونیک باشد و در آخر خوردن شراب خاص
شراب لیمو و شراب الونیک و اگر سعال باشد خوردن لعاب دانه بد و اسفین
و شراب عناب و نیلوفر و خنکاش و سپستان غذا جو با کدو و اسفنج چون تب و اما پس
ساکن شود خوردن شیر جو یا فروجه و برغاله یا مهنندی نیک باشد در جمیع
باید که طبیعت نرم باشد **باب سی و سیم در غله و اشق فارسی**
غله و انبهای کوچک باشد که خارش و سوزش با آن باشد و حرارت تمام و زرد باشد
که با فروجه شود و زیاد شود و بسیار باشد که تب باشد و سبب این علت ماده صفر
بیز لطیف باشد که با خون آمیخته شود در شیب پوست در رگها و باریک و بوی
شود **علاج** اگر بدن بقوه باشد و مانع نباشد و ضد کردن و بقدر حاجت خون
بیرون کردن و هر با باد جلاب خوردن از نبات ده درم مهنندی ده درم با نیلوفر
و تخم کاشنی از هر یک سه درم الوی سیاه ده دانه تجویز ده درم غذا کشکاب چون
خط بخنده شود بعد از آن مسهل خوردن **صفت** مطبوخ عناب ده دانه سپستان
ده دانه الوی سیاه ده دانه سماکی پنج درم نیلوفر و بنفشه دانه گیاه بزرگ و تخم کاشنی
و در قاع کل سرخ از هر یکی سه درم پوست هلیله زرد پنج درم تمام میجو شاند و صفا
کند مغز خیار جنبر ده درم تجویز و شیرخشت از هر یکی ده درم صافی کرده با هم
بیا میرد و با آن خورد و صبر کند تا اسهال تمام بشود و اگر صفر غالب باشد دانگی
مخورد در مطبوخ حکم بعد از آن مزه ترش خوردن و احتراز کردن از گوشت

و شیرینی و هر چیز که تین و شور باشد **صفت** طلا اگر قرچه شده باشد صندل سرخ
 و زعفران و شیاف مامینا و اسفیداج و کل امینی از هر یکی پنج درم پوست سردج و افیون
 از هر یکی یک درم کوفته و بچینه بسریش و حب کند بوقت حاجت در سرکه و عرق کل بسن
 و طلا و اگر قرچه سخت باشد مرهم اسفیداج بمالد **صفت** مرهم شمع زرد و روغن
 بنفشه با هم بکازند و اسفیداج و سفید تخم مرغ با هم درهاون بمالد تا مرهم شود و اگر قرچه
 شده باشد آن طلا که یاد کرده شد برکناره ماند و شکین خون و صفر کردن خورد شراب عناب
 و هر چیز که میل بس روی و تری داشته باشد و از چیزهای گرم و تیز احتراز کردن اما آتش
 فارسی دانهها باشد که میل سرخی داشته یا سنده و یا جکه و سوزش باشد چنانکه خار برین
 از حد بگذرد و دانهها بر آزار باشد سبب بسیاری خون تری باشد **علاج** اگر فانی باشد
 در ابتدا ضد کردن و هر باید اجلاب خوردن از عناب ذه دانه الوی سیاه ده دانه تخم
 کاشنی و دانه کنیاه بزرگ از هر یکی سه درم تخمین و نبات و سکنجبین و شراب الویش
 عناب و شراب بنفشه و نیلوفر نیک باشد غذا کسکاب یا تمهندی یا ماش سفید کرد
 و تمهندی و کدو اسفنج و چون آب زرد در دانهها پیدا شود بزودی بیرون کنند
 و بر اطراف دانهها سرکه و کل امینی طلا کند و خوردن تخم برهمن و خرزنده هندی و لغا
 دانه بر و اسفینوش نیک باشد و اگر احتیاج مسهل باشد مطبوخ کدر غله یاد کرده
 سنگ خوردن و احتراز کردن از گوشت و شیرینی و چیزهای شور و نیز والله اعلم بالصواب
باب سی و چهارم در جایها که سوخته باشد انچه بر روغن و
 آتش و آب گرم سوخته باشد اگر در ابتدا دریا بند عرق کل بسرد بر آن میزند و اگر
 کتان پاره بغرق کل تر کرده ساعت بساعت میهد نیک باشد و چون درد و حر آزار
 ساکن شود طلا باید کردن که قرچه پیدا شود **صفت** طلا بسندان عدس مقشر و
 کل سرخ از هر یکی قدری در آب جوشانند تا مهر شود بعد از آن از جو و سفیده تخم مرغ و
 روغن کل از هر یکی قدری بنزد درهاون بساید و طلا کند و کتان پاره در آب تر کرد
 بر بالای آن نه **صفت** طلا و دیگر ورق خطمی تر با ورق خیزی تر در آب جوشانند
 تا مهر شود بعد از آن اسفیداج و آب کشین و روغن کل از هر یکی قدری درهاون بساید
 و طلا کند و اگر کل امینی در سرکه حل کرده طلا کند نیک باشد و اگر سوخته بسیار است

و بدن بقوه باشد و مانع نباشد در ابتدا قصد کردن و غذا لطیف خوردن که ماده بعضو
 زبون نریزد و اگر قرچه شود مرهم اسفندج مالیدن **صفت** مرهم ز روغن کل و شمع
 بام بکدازد و اسفندج بقدر حاجت بام درهاون بمالد و سفیده تخم مرغ بام آمیخته بمالد
 و اگر قرچه مستحکم شود مرهم نوره یعنی اهک استعمال کند **صفت** بستاند اهک سفید که آب
 ندیده باشد و در کتان پاره بندد و در آب بچیناند تا آنچه لطیف باشد بیرون آید و آنچه
 ثقیل باشد بیندازد و آن آب بنهد تا صافی شود آب از سران بریزد و اهک که مانده باشد
 بنهد تا خشک شود بار و روغن کل درهاون بساید و طلا کند و اهک سفید را آب بران
 ریزد و یک ساعت رها کند دیگر آب بران ریزد همچنین چهار نوبت بعد از آن بار و روغن کل در
 هاون بساید و طلا کند تا مرهم شود و اگر درد بغایت باشد قدری کافور زیاد کند **صفت**
 اما آنچه درین علت بهتر است سفیده تخم مرغ است که بار و روغن کل برشود و دم بده
 بمالد و اگر چنانکه حرارت اندک باشد بستاند کند تا خورد کند و بر قرچه مینهد و اگر
 خواهد که خشک شود این دو بر آن افشانند **صفت** بستاند جو سوخته شش درغ
 نی سوخته دو درم کلنار سوخته دو درم کاغذ سوخته یک درم تمامت خرد بساید اول
 بر روغن چرب کند بعد از آن بران افشانند که امتحان کرده اند در روزیم برشود و اگر
 استخوان مرغ بسوزاند و خرد بساید و بار و روغن کل طلا کند نیک باشد **صفت** طلا
 عدس مقشر و راملک و شاسفره و پوست هلبله زرد از هر یکی قدری بام بساید **صفت**
 بنفشه و سفیده تخم مرغ درهاون بمالد و طلا کند اما نقلست از جالینوس که کلمه
 و نشاسته بام بساید و طلا کند و اگر سر مفاصل باشد بد باشد نیک احتیاط باید کردن
نقلست از یهودی که اگر جانی سوخته باشد و جای آن خشک شده باشد آرد
 کندم و روغن زیت بام طلا کند و اگر مغز نان باب کرفس برشند و طلا کند نیک باشد
نقلست از محمد زکی با کرد را خر علت روغن کاه و روغن کبزی مالیدن نیک است
باب سی و پنجم در اورام سبب ورم از خون فاسد یا صفر یا سودا یا
 بلغم باشد اگر ورم از خون باشد لون آن سرخ باشد و در وضع بیان و سوزش و
 ملمس گرم باشد و اگر ورم صفر آوی باشد ملمس گرم و حرارت غالب و هذیان و
 تشنگی غالب اما **نقلست** از علی بن زین که از صفر ورم باز دید نشود بسبب لطیفی

ورقیقی اما ورم صفراوی باشد، و اگر ورم سوداوی باشد لون آن سیاه و صلب باشد و اگر
ورم بلغمی باشد نسبت و سپید باشد و چون انگشت بر آن نهند فرود رود بعد از آن
بحال خود باز آید اما ورم بلغمی و سوداوی را در دندانك باشد و اگر از نزدیک دو خلط
باشد **علامت** آن پیدا باشد و سبب درد و ورم از تقزق الاتصال باشد و نصیح کردن
ماده و بسیار باشد که سبب ورم از جو شدن خون باشد که سوخته شود در درگاه
کند بعد از آن درد ساکن شود و چون ریه شود همچنانکه چیزی که بسوزد خاکستر شود
و ورم که در فقر گوشت باشد درد زیاد از آن باشد که بر بالای گوشت باشد اما ورم
که بر روی پوست باشد درد آن زود پیدا شود از آن جهت که **علاج** ورم که از خون
باشد و از صفرا باشد اگر مانعی نباشد در ابتدا وضد کردن و جلاب خوردن از عنباده
دانه الوی سیاه ده دانه تخم کاشنی و دانه گیاه بزرگ از هر یکی سه درم نبات ده درم غذا
ماش سفید کرده با کشکاب خوردن و سعی کردن که طبیعت نرم شود و آب بدن بقوه باشد
سهل خوردن و فی کردن بعد از آن غذا خوردن که اخلاط نیک حاصل شود و خوردن
شراب حماض و شراب ریاس و شراب غوره و سکنجبین اگر سعال باشد خوردن شراب
عنباده و سپستان و نیلوفر و بنفشه و اعاب دانه بر و اسفینوش نیک باشد و در ابتدا طلا
را در نهادن امثال آب کاشنی و آب کشنیز و بوش در بندی و اردجو و عدس و اندکی
گلریش از آنکه ماده جمع شود اما در عضو راع نباید نهادن بن بغل و بن گوش و پیش
ران که این جایها مفرق از اعضای رئیسه اند و اگر زحمت زایل نشود بضرورت ماداده
جمع شود بعد از آن ریه که در چیزهایی باید نهادن که چخته شود چیزی نهادن که کشاد
شود و ریه بیرون آید امثال حمیر ترش و بلیدی کیوترواشته و مرهم و اخلیون اگر ورم
در بن بغل یا بن گوش یا بن ران باشد راع نباید نهادن چیزهای جاذب منضج باید
نهادن که ماده بکشد و چخته کند امثال تخم مرو و تخم کتان و تخم خطمی و کلیل المملک و
گیاه بزرگ بحسب قوه علت چون ماده جمع شود سستان بخیر و بخوشانند تا ماهر شود
بعد از آن صمغ صنوبر یا کچن سفید و خردل تمامت با هم امیخته درهاون بسایند تا ماهر
شود و طلا کند **نقلست** از جالینوس که چون ورم بزرگ باشد و درد و سوزش
بغایت باشد ناماده بکلی جمع نشود امکان خلاص نباشد چیزهای راع نباید نهادن

225

الاجزهای مفتح و منضج و چون درد ساکن شود چیزهای باید نهادن که تحلیل کند و گرم
زیاده نباشد و درین علت غافل نباید بودن که عضو را سیاه یا سبز گرداند و صلب شود
صفت طلا که تحلیل کند آرد جو و کشنیز و سرکه از هر یکی قدری بام سوده طلا کند اما
طلا و نقره که بدن از اخلاط پاک کرده باشد بفضله و اسهال و اگر بدین تدبیرها
ناایل نشود دلالت کند که خلط غلیظ نوح در بدن بسیارست و آن خلط در عروق و
اعضای متشابه برکنده است بستاند اسفینوش سفید و در سرکه نرین و طلا کند
اگر درد ساکن شد فهو المراد و اگر درد باقی باشد ان جای را محجمه بنهد و جذب کند
بعد از آن با ستره بزند تا خون بیرون آید و اگر علق بر آن جای بنهد تا خون بکشد بعد
از آن آرد جو پنج درم و روغن کنجد پنج درم اب پنجاه درم بام بخوشاند تا غلیظ شود و طلا
کند و اگر آن جای سبز یا سیاه شود این طلا بنهد بزبرک و حلبه از هر یکی قدری کند
و بام بسپاید تا مرهم شود و طلا کند و اگر سختی و صلابت در عضو پیدا شود موم روغن
بمالد **صفت** موم روغن بیه مرغ و بیه بط و شمع صافی و کثیرا و بنفشه از هر یکی یک
بیه کداخته و روغن کداخته کثیرا بغایت نرم بسپاید و بر آن افشانند و درهاون بسپاند
تا مرهم شود و اگر عضو را زرع کردن طلا کاهی نباشد امکان خلاص نباشد و اگر آگاهی
یا بد بحسب آگاهی به شود و اگر مرم بلغمی یا یابری باشد همچنان با دها که در همین
بازدید شود آن و مرهم سست باشد و آن چون در اعضا باز دید شود احتیاج با زیر
شود و اگر در شکم بازدید شود استسقا باز دید شود **علاج** نظر کردن اگر از تدبیر بد
ورم بازدید شود با صلاح باید آوردن بشر بنها و غذاهای نیک و اگر بعد از بیماری
و تب بازدید شود در ابتدای بازدید شود **علاج** سرکه و روغن کل بام بپزند و کتان
پاره در آن ترکند و بر آن بنهد و اگر ساکن نشود این طلا بنهد خاکستر خوب انکور و
بر آن ریزد روز دیگر سرکه در آن بیامیزد و طلا کند و اگر زایل نشود روغن کرم در آن
مالد و چیزی زبر در آن مالد و ورق چوب کز و ورق مورد و ورق حنا و کل از منی مفرد
و مرکب با سرکه طلا کند نیک باشد بحسب قه علت و تدبیرهای نیک کردن و احتیاز کرد
از امتلاء طعام و آب بسیار خوردن **صفت** طلا صبر و مر و حنظل و افاقیا و شمشاد
ما بینا و سعد و زعفران و کل از منی از هر یکی کوفته و پخته فرصت کند و بوقت حمل

در آب سرکه باله و طلا کند و اگر حرارت غالب باشد آن عضو را در آب نج نهد و اگر حرارت
 غالب نباشد در آب کبریت نهد و در آب زغاب دریا نشستن و اگر ورم بر عصب
 باشد بستاند ورق گل و اشنان سفید و سفیداج از هر یکی قدری و بغایت نرم بستند
 و بر آن جایی نهد و اگر ورم در سر باز دید شود مانند شوره بستاند مرو صبر از هر یکی
 قدری در سرکه بساید و طلا کند که بزودی به شود **باب سی و هشتم در دم امبیل**
 سبب بسیاری در مل خون خالص باشد که کرمی و تیزی در آن اثر کند و از کارهای سخت
 کردن و پیش از آنکه طعام هضم شود حرکت کردن و از خوردن شراب و حلوا و گوشت و
 شیرینی بسیار اما صاحب در مل بیشتر اوقات در صحت باشد سبب آنکه باز دید شدن
 در مل از بسیاری خون باشد و خون بهترین اخلاط است **علاج** ضد کردن و حجامت
 کردن و حلاط خوردن از عناب ده دانه آکوسیا ده دانه تخم کاشنی سه درم تمهید
 ده درم نبات درم ترنجبین ده درم غذا ماش سفید کرده و مغز بادام و سفنج ^{هندی} و ترنجبین
 و خوردن شراب عناب و نیلوفر و بنفشه و لعاب دانه تبر و اسفیوش و سبکدین و شیرین
 تخم برهمن نیک باشد چون خلط چخته شود مسهل خوردن **صفت** مسهل عناب پانزده دانه
 سپستان بیست دانه الوی سیاه ده دانه متناکی هفت درم تخم کاشنی و نیلوفر و دانه
 گیاه بزرک از هر یکی سه درم شاهنم پنج درم تمامت بخوشانند و صافی کنند مغز خیار چمبر ده درم
 ترنجبین و شیر خشک از هر یکی ده درم صافی کرده با هم بیا میزند و باز خورد بعد از آن
 احتراز کردن از خوردن شراب و گوشت و شیرینی اما خوردن شراب حماض و شراب
 رباس و شراب غوره و لیمو و شراب الو و مزوره ترش از تمهیدی و زهر شک و نار دانه
 و غوره و اینج نیک باشد اگر باقی باشد طلا نهادن که بچته شود بعد از آن شکافتن
 و اگر همچنان سخت باشد و نرم نشود بستاند از زروت با هم بخوشانند و طلا کند و قتی
 که کشاده شود بزودی بصلاح آید و اگر در مل کشاده شود در هر پیرون آید و همچنان در
 باشد مرم نهد که گوشت بر ویاند **صفت** دو کندر و از زروت و خون سیاوشان
 دوزا و نطویل از هر یکی قدری کوفته و چخته بر جراح استانشان و ببندد که بزودی
 به شود **صفت** دوائی دیگر مرد استنک یک وقیه بغایت خورد بساید روغن زیت
 سه وقیه با هم بر آتش نرم بخوشانند تا غلیظ شود بعد از آن کندر و خون سیاوشان

و بر زودت از هر یکی دو درم کوفته بر آن افتانند و باقی نرم جو شاند تا غلیظ شود
 اما وقتی این عمل کند که حرارت غالب نباشد و اگر حرارت غالب باشد این مرهم بکار آید
صفت مرهم مرد اسنک بخوردیم با سرکه بساید تا نرم شود بعد از آن روغن گل و اسفند
 پنج درم و اندکی کافور با هم بساید تا نرم شود این مرهم در ورمهای گرم و رستههای گرم
 بغایت نیک باشد **صفت** مرهم سیاه چون در مل و قرچه شود و خشک باشند نیک
 باشد شمع و روغن زیت و زودت و کند از هر یکی قدری مرهم بسازد و اگر در مل جمع شود
 و کشاده نشود و خواهد که کشاده شود بی آنکه همین رسد بدو بلاد و زودت تر از
 هر یکی قدری و در کفچه آهن و بر سر آتش نرم بگذارد تا مرهم شود و بر سر در مل مالند و
 سه ساعت بگذارد که آن مقدار که مالیده باشد سوخا شود و دیگر بیرون آید و اگر
 اهلک آب بنیدد و مرهم با پیله و مالند نیک باشد و اگر در بوق و صابون با هم کوفته بپزد
 بزودی کشاده شود و اگر در مل در جایی باشد که رگ بسیار باشد یا سر مفاصل باشد
 بزودی بند بیاید کردن و کشادن و اگر تقصیر رود بد باشد و اگر در جایی باز دیده شود
 که گوشت بسیار باشد بگذارد تا ماده جمع شود و بچنه شود بعد از آن تدبیر کشادن کند
 پیش از چنه شدن نشاید کشادن که مزمن شود و اگر ورم بزرگ باشد بیک بار بیرون
 نکند که ضعف باز دید شود از آنکه اندک بیرون کند **نقلست** از بقراط که ورم
 که در جای خطرناک باشد آهن بر آن نرسانند داروی تیز نهادن که کشاده شود اقل
 محمدری که یا گوید که با آهن کشادن بهتر باشد سبب آنکه داروی تیز جاییها چنه کند و کند
 کند **نقلست** که چون ورم کشاده شود و خلط بیرون آید روغن زیتون و آب و مرهمی که
 با پیله در آن باشد نباید رسانند چیزها باید نهادن که خشک کند یعنی **نقلست**
 که چون خون در بدن اندک باشد یا خون فاسد باشد مدتی بماند یا تدبیر نکند اما
 رستههای کهنه یا کنارههای صلب باشد یا گوشت برود یا گوشت فاسد سبب آن
 باشد که احلاط بدن روی بعضو ضعیف نهاده است اگر سبب بسیار ماندن
 قرچه از این که خون باشد هر روز چند نوبت با آب گرم بشوید تا سرخ شود بعد از آن
 مرهم سیاه بپزد و بر آن مل مالند و اگر سبب قرچه از بسیاری خون باشد **علاج**
 فصد کردن و تدبیرهای لطیف کردن و مسهل خوردن تا بدن از خلط پاک شود

بعد از آن علاج فرجه کردن و اگر مردم بزرگ باشد و به شود بعد از آن روغن کند و آب
زرد پیرون این علاج مثل در اندرون ورم کند و بشکافند و پاک کند و بعد از آن
در و بران افشانند تا گوشت بزید و اگر ورم کم و تب باشد مرهم سرد باید نهادن
و اگر ورم سرد باشد مرهم سیاه که یاد کرده شد نهادن و چیزی نهادن که خشک کند
و اگر فرجه موم شود و پیوسته ریز از آن اید این مرهم نهادن **صفت** مرهم بستن
مرد اسنک و در سرکه و روغن زیت بسایند تا سفید شود بعد از آن رو سوخته و
سر و کلنار و زمره جوهر و خون سیاوشان و سرخ و زاع سفید و اقلیمیا نقره از هر یکی
مقدار سدس مرهم با هم بیا میرد و درها و ن با هم بمالان تا موم شود بوقت حاجت بکار
در **صفت** دیگر صبر و کلنار و اقلیمیا و رو سوخته از هر یکی مناسب بجایست
نرم بسایند و بران افشانند **صفت** دیگر صبر و انزروت و کلنار و موم و زعفران یکی
مناسب کوفته و پنجه بران افشانند و اگر فرجه بهم چسبیده باشد و گوشت بلبید
باشد **صفت** مرهم سبز که از غسل و رنگار ترکیب کرده باشد بهند و اگر سوزش
سخت کند و گوشت آن خورده شود علامت تب و حرارت باشد **علاج** مرهم نرم نهادن
و اگر سر فرجه کند و گوشت آن سست باشد علاج دارویی نیز باید نهادن تا آنرا
خشک گرداند بعد از آن روغن کافور نهادن تا گوشت مرده فنا شود و اگر آن بجای براداغ
گردد تا گوشت فنا شود بعد از آن گوشت نو برود بعد از آن روغن میمالان تا خشکی
و بسوسه زایل شود بعد از آن مرهم بهند تا گوشت نو بر و یابد و اگر لبها قرمز صلب
باشد آنرا بخارد تا خوب پس و ن اید و اگر غلیظ باشد ببرد بعد از آن علاج کند و اگر
سیر جراحی بهم آمده باشد و در شیب آن ریو جمع شده باشد آنرا بخارد تا خون
پیرون اید یا بشکافد بعد از آن علاج کند و اگر نتواند شکافتن دارویی بهند
تا گوشت مرده و کندیده فنا شود بعد از آن علاج کند و اگر ضعیف باشد او به
باید نهادن که گوشت بر و یابد و خشک کند و هر مزاجی که تری بران غالب
باشد مرهم نرم و ترن باید نهادن اگر بر سیر جراحی درالی و داء القلیل باشد
مسهل باید خوردن از مطبوخ افتمیون یا معجون بنجاح و غذا لطیف خوردن
بعد از آن علاج فرجه کردن **صفت** مرهم که ریشهای بلید را نیک باشد و برود

باصلاح آورد انزروت و رو سوخت و ماژ و زنگار و زراوند از هر یکی قدری
 کوفته و بخته با عسل در هزاره بمالد تا مرهم شود و عمل کند **صفت** مرهم که ریشهای
 بلید که اطبا از علاج این عاجز آمده باشد زایل گرداند و بزودی باصلاح آورد زنج
 سرخ بپست و چهار درم زنج سفید چهار درم کندر سفید سی درم موهر پنج درم ممت
 باروغن زیت کهن مرهم کند و بکار دارد **صفت** مرهم از نقل جالینوس و مرهم
 بغایت نیک است اگر خورده استخوان پیدا شده یا اگر گوشت بر وی آید ارد کند و
 پنج سوسن اسفهان کوب وادگر سینه و زراوند طویل و پوست پنج جاوشیر از هر یکی مناس
 اقلیم یا یک جزو با عسل مرهم کند و بکار در نافع است **بقلیست** از محمل زکریا که بسیار
 مرهم بکار داشتیم بهتر از این ندیدیم ریشهای فاسد و نواصب را زایل کند و گوشه
 بروی آید و بزودی باصلاح آورد **صفت** مرهم انزروت ده درم آشنه دود
 کند و پیرزد از هر یکی یک درم بغایت نرم بساید و با عسل مرهم کند و بوقت حاجت
 دارد و در علاج دمل ناخیز با این کردن اگر تقصیر در دجراحتهای فاسد باز آید
 والله اعلم **باب سی و هفتم** در سرطان پیدا نکه سرطان علتی بد است
 امکان خلاص نباشد اما اگر در ابتدا و بد پر نیک کنند زیاد نشود و چون مدتی بران
 بگذرد و بزرگ شود امکان زایل شدن نباشد و سرطان ورمی باشد از خون و سودا
 سوخته یا صفراوی سوخته باشد یا ماده که از سودا بان آمده باشد و صلب باشد و
 پنج آن پهن باشد چون درشت بران نهند گویم باشد و در آن بمقدار بندگی باشد و
 بزرگ شود و رگهای سبز و سیاه پیدا شود مانند یا بپهای سر و آن و چون بزرگ شود
 و مفرج شود امکان خلاص نباشد اما از حال ضرورت علاج باید کرد هر یکی آنکه
 زیاد نشود و در آنکه قرحه نشود و بعضی از اطبا گفته اند که باهن بردارند اما ^{بعضی}
 منع کرده اند که نشاید این بران رسانند که امکان خلاص نباشد و این علت بیشتر
 در زریان واقع شود در پستان و رحم و کردن و در مردان در امعاء کردن و زها و
 بسیاری باشد که در حلق و ریه گند طعام باز دید شود بزودی هلاک شود **علاج**
 در ابتدا ضد کردن از کحل یا با سلیق از این جانب که علت باشد و بعد رجاحت
 خون بیرون کردن اگر حرارت غالب باشد جلا بخوردن از تخم کاشی و پنج سوسن

وینلو قرانهر که تیره در دم نبات ده درم غذا ماش سفید کرده و مغز بادام و نخود و اگر حرار
 نباشد جلاب خوردن از الجود در دم پنج سوسون در دم تخم کاشنی و در دم نبات ده در
 غذا ماش سفید کرده و نخود و مغز بادام چند روز بدین میخوب خوردن چون خلط
 بخته شود مسهل خوردن از مطبوخ اقمیون یا حبث اقمیون یا میخون **صفت**
 مطبوخ اقمیون غناب ده دانه و پستان سی دانه سنا یکی هفت درم بیلوفر سه درم
 بنفشه سه درم دانه گیاه بزبرک سه درم تخم کاشنی و پنج سوسون از هر یکی سه درم کاوند
 سه درم دانه شاه ترنج در هر پوست هلیله زرد پنج درم اسطوخودوس در دم
 سیفایج دو درم اقمیون در صرع بسته در جوش اخوانند از پنج درم تمامت جو شانه
 و صافی کند مغز خیار چمبر ده درم ترنجبین بدست درم صافی کرده با هم بیامیزد و
 خورد و صبر کند تا اسهال تمام بشود بعد از آن شربت سرد خوردن غذا بر قرار
ت حب اکرا از مطبوخ خوردن کراهیت باشد اقمیون یک درم اسطوخودوس
 سیفایج از هر یکی نیم درم پوست هلیله کابلی و هلیله سیاه از هر یکی یک درم نمک
 مندی دانه نیم غار یقون نیم تمامت کوفته و بخته باب راز یا نه برشند و حب کند
 این بک شربت باشد ده درم سکر در عقب جلاب خوردن بعد از آن خوردن بنیز
 با اقمیون در صرع بسته و نبات خوردن و خوردن شراب بزوری نیک باشد و اگر
 سکر در غذا که تولد سودا کند و خون غلیظ کند امثال و با قلا و باذجان و پنیر
 خشک و قند و مایه شود و گوشتها صید و گوشت کاه و شتر و بز و شراب که از آن کور
 سیاه باشد و نیک باشد خوردن گوشت بزه و بزغاله و مرغ و شراب سفید رقیق اما جویزها
 بغایت گرم نباشند شاید خوردن که خون بسوزاند و چون سرطان بزبرک شود هیچ
 مدا و نباشد الا آنکه نکر داشت کردن که فرجه نشود و طلا سرد و تو بفادن و اگر چه
 شود این مرهم بنهد که نیک باشد **صفت** مرهم اسفندج سرریب و تو تیا نشسته و
 هر یکی مناسب بار و عن کل یا اب گیاه بزبرک یا اب برهن یا اب کدو یا اب خیار
 و یا اب اسفیوش از هر کدام که موجود باشد در ها و ن بساید تا هم شود و عمل کند
صفت مرهم که سرطان را نکه دارد که قیحه نشود مغزتان و مغز حبابان و اسفندج
 از هر یکی یک درم کل ارضی با کل مختوم و صبی سسته از هر یکی دو درم کوفته در روغن کل

علائق

بماند و طلا کند اگر قرچه سنده باشد برکناره ان افشانند **صفت** صناد از بقل چر و بیسار سفید
 و کندر و صر و کل از هر یکی مناسب بار و عن مرهم کند و اگر زطو تر کند خشک بران افشانند
 که جرب است **نقلست** از بقر اح که صاحب سرطان را مسهل رود و زود باید خوردن چنانکه
 ده نوبت مسهل خوردن بجای تمام دهد اگر قرچه شود زنگار بر افشانند و گمان پایه بعرق
 کل بر کرده بران بدهد **نقلست** از جالینوس که لجه بقراط گفت نیکست اما نقلست از محمد
 زکریا و جالینوس که سرطان خون در اندرون باز دید شود بد باشد مگر که بیرون آید و زود
 پیدا شود **نقلست** از یونان که سرطان در زنانه بیشتر باز شود که سبب نومی اندام ایشان
 اما انگلیسی که اندام ایشان لاغر و خشک باشد اندک واقع شود و آنچه از سودای **حش**
 باز دید شود بهتر باشد **نقلست** از محمد زکریا که شخصی را سرطان در بن گوش باز دید
 سفید چند نوبت زنگار بران ریختیم و احما کرد و زود خلاص یافت **نقلست** که خوردن گو
 مارا فعی که با شبت و نمک و شتراب ریجانی بخته باشد نیک باشد و فایده بسیار دهد
 و خوردن نمک که بر مارا فعی کرده باشند نیک باشد و اگر حرارت غالب باشد حلاب
 خوردن از تخم کاشنی و دانه کبیاه بزیرک از هر یکی سه درم ترکیبیده درم غن کاشنگا
 یا شیر خشک و روغن بادام و آب کاشنی و آب کشنیز و آب کبیاه بزیرک و آب کاج
 از هر کدام که باشد مالیدن و سرطان آبی بفاون نیک باشد و خاکستری سرطان نامی
 روغن کل مرهم کرده بفاون نیک باشد در هر انواع نکه داشت باید کرد **باب**
هشتم در خنا و زرخنا زبردانه سخت صلب باشد در ابتدا مانند بنده می باشد
 در شب پوست مانند چیز زرد در کیسه باشد و بسیار باشد که بزیرک شود و باشد که بکانه با
 بسیار باشد که چند عدد باشد و سبب این علت خون غلیظ سوداوی باشد و بیشتر از علت
 بر کردن و شیب بقل و بن ران باز دید شود و سبب اسم است که این علت در خون بسیار
 بفرودید شود و کسانی که بر طوبی باشند و کردن ایشان کوتاه باشد و سبب از امتلا ی بدن
 و طعام مضم ناشد طعام دیگر خوردن **علاج** حلاب خوردن از بلجو و پنچ سوسن و دراز
 از هر یکی درم کلنگ کرده درم خرد و شین تخم کا و پشه جو خلط بخته شود مسهل خوردن
 از حبیب با حبب یاره و فیرا ایجت قویا یا با مضیح که نزدیک دران باشد و می کردن است
 شبت و پنچ سوسن و تخم بز از هر یکی سه درم بخوشانند و صافی کند **علاج** طعام دران
 اندازد

و باز خورد و بی بعد از آن غذا نماند خوردن و بر کسکی و تشنگی صبر کردن و شب معین
از طعام خالی داشتن **صفت** ایاه فقرا و ترید سفید جوق از هر یکی یک درهم حب النیل و
غان بقرون و اسسینون از هر یکی نیم درم شکر حنظل و نمک هندی از هر یکی دانگ و نیم تمامت کوفته
و پخته با آب را زیاده بسروشند و خوب کنند و در میان طواری طاقت و نور و بر د تا تمام خورده
شود و صبر کنند تا اسهال تمام بشود **صفت** مطبوخ عناب ده دانگ سبستان پسته آنه
سنا مکی پنج درم میو نریطایفی ده درم انجیر ده دانگ کاوزبان و پنج سوس و مرزبان و دانه
کیاه بزرگ از هر یکی سه درم تمامت جو نماند وضای کند مغز خیار چنبرده درم ترنجبین
پانزده درم کلشکر ده درم ترید خراشیده کوفته پخته بکشتال تمامت با هم اینخته باز خورد
و صبر کنند تا اسهال تمام بیاید بعد از آن اختران کند از غذاهای که غلیظ باشد و آب
سرد و امشلاء طعام و در ابتدا مالیدن مغز هاء نرم و پسته نیک باشد بعد از آن مرهم
داخلیون و مرهم زسل مالیدن که تحلیل کند و فایده بسیار دهد **صفت** مرهم داخلیون
سبستان مرد اسنک بکوفته روغن زیت دو وقیه بر آتش نرم بکند و بعد از آن لعاب
حلبه دو وقیه لعاب بزرگ یک وقیه لعاب خطمی یک وقیه تمامت با هم اینخته بر آتش
نرم نجینا نماند تا مرهم شود و بهترین باشد که زفت و زراوند و پنج سوس آسمان کون
از هر یکی قدری در آن بیامیزد بوقت حاجت بکار دارد **صفت** دوا بستاند اشق و در هر
یک سیاه عسل اینخته در ها و نر بساید و عمل کند **صفت** دوا بستاند دبق و از لعاب عصفور
کند و صمغ صنوبر با هم نرم کرده طلا کند **صفت** دوا بستاند سیرکین کوسفند که کهنه شلک
و با عسل و سرکه سوخته طلا کند **صفت** طلا بستاند حلبه و تخم کر قین و بزرگ از هر یکی قدری
کوفته و پخته با لعاب خطمی بسروشند و طلا کنند **صفت** طلا بچ کبر خرد بساید و بسوزن
بسروشند و طلا کنند **صفت** طلا ار جو و ترمس از هر یکی پسته درم زفت و پسته ببط
از هر یکی ده درم بعضی کوفته و بعضی کداخته با هم بیامیزد و باب پیش کودک که بالغ باشد
باشد بسروشند و طلا کنند اگر ورمی چغندر بر خنار بر نهد بکند از دشب و روزان تحلیل
کند و چون نزدیک شود و قرص بردارد و قدری نمک سیاه سیرکین تر کرده بر نهد که تحلیل
نرود آنرا باید شکافتن و در وی نمک نهد تا آن تحلیل پذیرد بعد از آن در وی نهد
که گوشت تو بر وی **صفت** طلا اشق هفت درم ارد گرسنه هفت درم قنار الحمار و قنار

غار

غار از هر یکی سه درم کند چهار درم بارید و سوم که بر خان میکس غسل باشد که در هر سوم کو
از هر یکی سه درم بعضی کوفته و بعضی حل کرده باب پیش کودک که بالغ نشده باشد بشرد
و طلا کند **صفت** طلا به خون و صمغ بادام با هم سوده طلا کند اما نوعی از خناری
ان باشد که بلند نشود و از پوست بلند تر نباشد و صورت ان مانند اجنح باشد این
نوع بد باشد و بیشتر ان باشد که فرجه شود این با هنر باید بریدن اما در بریدن احتیاط
تمام باید کردن که بی و شرک این بریده نشود و مضرت زیادت نکرد احتیاط نباید
کردن و چون بریده باشند و علت چیزی باقی باشد در و هاء نیز باید نهادن مانند فلند فون
و دیک بر دیک تا انرا فنا کند بعد از ان روغن نهادن تا اصلاح آید **نقل است** از ثابت کج
خان زیر کشاده شود بستان بیه کهنه و فیله کند و هر بولش اعراب کرد و صحر کرد
و بر جراحت میفند فایده بسیار دهد **نقل است** از علی بن زین هیری که بستان شاخ کاو
کو بی و سوزاند و هر بامداد در دم میخورد مدت یکماه فایده تمام دهد بلکه بکلی زایل
شود **باب سی و نهم در سلع** سلع ورمی باشد مانند گوشت
زیاده که زیاد در شیب پوست و بالای گوشت باز دید شود و چون انرا چینیانند از جا
برود و پنج ان محکم نباشند در ابتدا مانند خوزی باشد و بزیرک میشود سبب این علت
از بلغم غلیظ و امتلاطعام باشد و در ابتدا یکی باشد اگر در علاج تقصیر رود چند
بید استود و باشد که بلغم و سودا با هم ترکیب شود **علاج** جلاب خوردن از زانبا
پنج سوس از هر یکی سه درم کلش کرده درم غذا خوزاب با شیر تخم کاو و یشه چند روز
بدین موجب خوردن چون خلط بخته شود مسهل خوردن که ریاب خان زیر یاد کرد
شد **صفت** طلا اشق و خاکستر پنج کله و سرکه و اندکی زیت تمامت با هم بسازد و طلا
کند و مرهم داخل بون طلا کردن نیک باشد **صفت** مرهم شمع و صمغ صنوبر و بیه
کاو زفت از هر یکی مناسب مرهم کند و طلا کند و چون بزیرک شود انرا باید شکاف
و بیرون کردن اما در شکافن احتیاط تمام باید کردن که بسیار سلع باشد که ان
کیسه باشد اگر کیسه بیرون نکند دیگر سلع بیرون آید اول انرا شکافند چنانکه
کیسه شکافنه نشود بعد از ان چنانکه پوست کنند انرا بیرون کنند و اگر کیسه
باره شود و تمام بیرون نیاید انرا با نیر بیرون آرند تا تمام بیرون آید و اگر چیزی با

باشد دار و بجز سفید تا از اسب زبانه و کندید چند نوبت و آنچه آن کسیه باشد آنرا بپوش
 کنند بعد از آن هر گم بنهند تا گوشت نوبه برون آید اما سلعه که بر کردن پیدا شود **علاج**
 آن بستادن فلفل سیاه و سفید و دار فلفل و پنچ دار فلفل و دار چینی و فر فر و خولجان
 و نوشادر و تخم قناری که آنرا سبزه گویند و اغناغ از هر یکی قدری گرم و وزن تمامت
 او بیه کوفته و پیخته با قشمش بسرشد و حب کند هر یکی مقدار یک بندق و هر بامداد
 بقضا با زخم سپید و همگی در ها و نهد و کرداند تا حل شود هر روز پنج عدد حب
 بدین موجب بخورد که فایده بسیار دهد و بزودی زایل شود و عجیب است **نقلست**
 از محض زکریا که سلعه بزرگ باشد بشکافند و بزود کنند بعد از آن دار و تین
 بنهند تا آنرا بگذارد بعد از آن روغن بنهند که زایل شود **باب سبب چهل**
 عقد و عقد غذا و آنها باشد امثال خود یا بندق که در طفلان باز دید شود و
 بسیار باشد که در بزرگی پیدا شود سبب خلط بلغمی یا سوداوی باشد که از سبب سردی
 و غلیظی بسته شود اما فرق سلعه و عقد دانست که سلعه بر ویرایام بزرگ شود
 و عقد در بچنین باشد عقد بیشتر در پشت دست و کف باز دید شود **علاج** بدن
 از اخلاط پاک کردن خوردن مسهل و از خوردن غذای غلیظ و امتلاط طعام
 احتراز کردن بعد از آن عقد شکافتن و چندان مالیدن که نرم شود بعد از آن
 سه سبب برای نهادن و مدت سه روز بستن بعد از آن کشادن اگر زایل نشود
 باهن بپرون و داروایی نیز نهادن اما عقد مانند استخوان باشد که در میان
 انگشتان و مفاصل دست و پای باشد بعد از آنکه از حمام بپرون آید آنرا
 باید بپزد و شکافتن و داروایی نیز نهادن اگر بلا در بنهد تا قهر شود بعد
 از آن روغن و نمک نهادن نیک باشد **باب سبب چهل و یکم**
 در بلجینه بلجینه بشرات که در حال قهر شود و خون آید از آن آید و این قهر بقا
 بد باشد چنانکه حرارت بغایت پیدا شود و خفقان و ضعف دل باز دید شود
 و خون بتره چخته شود و کتاده شود سوراخها در آن پیدا شود و این غلبت آن
 اخلاط سوخته بغایت فاسد شده یا از خون بغایت گرم و تیز باز دید شود **علاج**
 اگر بدن بقوه و مانعی نباشد و خون صفراوی غالب باشد فصد کردن و جلاب خون

از مزید

از شراب عناب یا شراب ریاس یا غوره یا شراب الوغذ که شکاب با ماثره امید یا مزوره
از تهنیدی اگر احتیاج باشد مسهل خوردن از مطبوخ فواکه یا قرص نقشه بحسب مزاج
و اخلاط بعد از آن احتیاج خوردن از شراب و چیزهای تیز و اگر سود غالب **علاج جلا**
خوردن از دانه سه درم پنج سوسن سه درم عناب الغلب سه درم نبات ده درم غنچه
مقشر و ماش سفید کرده چون خلط خفته شود مسهل خوردن از مطبوخ افیمون یا حبیب
یا معجون نجاج یا معجون خیارچیر چون بدن از اخلاط پاک کرده باشد احتیاج نکند از غذا
که تولد سرد و بلغم کند و اگر قرصه شود مرهم اسفیدنج مالیدن و برکنارها قرصه کل از
در سرکه حل کرده مالیدن و اگر خفقان و ضعف دل باز دید شود خوردن شراب صندل
و شراب حماض و شراب ریاس و شراب سید شامی و قرص کافور یا عرق کل هر کدام که
موجود باشد و جانی نشستن که میل سردی باشد **باب چهل و دوم**
در طاعون طاعون و برمی باشد که بیرون آید در جایها که گوشت اندک باشد افتنا
شیب بغل و پیش ران و بن کوش و ساعد دست و سبب این علت چون خون جوشیده
رفیق با صفراء بغایت متعفن شده که بر صفت زهر باشد و اعضای ریسه آن از
خوردن فرود کرده باشد **علامت** تشنگی و حرارت و سوزش و بخوردی و خفقان و
کناره ورم سرخ باشد یا سبز یا سیاه و پشتمن این علت در آخر تابستان و اول بادی باز
شود و این علت بغایت بد باشد و رسول صلی الله علیه و آله و سلم دعا کرد که این
بهرج بنده باز دیدم با داکر لون ورم سرخ باشد امید خلاص باشد و اگر زرد یا سبز
یا سیاه یا شد بد باشد **علاج** درین علت فصد نباید کردن هیچنیز شخصی که مار
گزیده باشد فصد نباید کردن که زهر در تمامت بدن بر آید شود این بنده جامع شخص
دید که این ورم در شیب بغل او پیدا شد فصد کردن یک نیمه اعضای آن شخص خرا
شد و بعد از آن هلاک شد و شخصی دیگر را پیدا شد فصد نکرد و تند پرنیک کرد خلاص
یافت در ابتدا تقویه دل باید کرد بخوردن شراب حماض و ریاس و صندل و غوره
و لیمو و نارنج و به و سیب و دروغ ترش و بونیدن سر با نقشه و نیلوفروکا هو و در جا
سرد نشستن و برف و یخ پیش خود نهادن غنچه مزوره از عدس و سرکه یا جو و تهنیدی
خوردن و مزوره انار دانه و زرشک و تهنیدی خوردن و در جمیع انواع غذا

وچیزی سفید مانند بی و پیمان بیرون آید مانند کرم زیاد می شود و بیشتر این علت درین
ولایت خراسان باز دید شود در شهرهای کوه و خشک و بیشتر در ساق پای و ساق دست
باز دید شود و ماده این علت چون در شیب پوست باشد مانند کرم حرکت کند و بسیار
باشد که از خوردن غذاهای غلیظ که تولد سودا کند باز دید شود **علاج** اگر بدن بقوه
باشد و مانعی نباشد ضد کردن و جلاب خوردن از عناب ده دانه تخم کاشنی و دانه گیاه
بزک از هر یکی سه درم نبات ده درم غذا ماش با مغز بادام و اگر بلغم غالب باشد جلاب
خوردن از انزبان و پنجه سوسن و گیاه بزک از هر یکی سه درم نبات ده درم ماش و نخود
و مغز بادام چون خلط بخته شود مسهل خوردن از طبوخ افیمون یا حب افیمون یا
معجون نخاع تا بدن از اخلاط پاک شود و زرد زود انجام رفتن و غذا خوردن که اخلاط
نیک تولد کند **صفت** معجون که خوردن نیک باشد بستاند هلیله و بلبله و امله و خنبل
و تربید سفید و قنبیل مناسب هم فایده کرمانی هم وزن تمامت او دید کوفته و بخته
شربتی بیخ درم تا پنج مثقال بحسب قوه و چون ابتدا حرارت و بثور پیدا شود روز اول
صبر نیم درم باز خورد روز دوم ویر یکی درم روز سیم سه درم و آن جای را بصبر طلا کند
که البته زایل شود و چون از بی بیرون آید یکی درم سر بستاند و بر آن بچند رو
اگر بسیار بیرون آمده باشد از بیندازند و باقی بر سر بچند و نکه دارد که از
بیخ بریده نشود و در زیاد کند تدارک باید کردن اندک کشیدن تا تمام بیرون آید
بعد از آن ضماد نهادن از ادکنم و زرده تخم مرغ و روغن کبک و اگر بریده شود انجا
شکاف چنانکه پیدا شود بعد از آن روغن کاه و بر آن نهاد تا که برود شود و خورده
شود بعد از آن مرهم بنهد که گوشت نوبر و یاند **صفت** ضماد که اگر مرهم بنهد با
بزودی با صلاح او برد و در بیرون آمدن مدد دهد بستاند جانسین فی سه درم
شمع سفید بیست درم روغن کنجد بیخ درم مرداسنک قدری در شمع بکند با
باجه یک درهاون بساید تا مرهم شود و ضماد کند و اگر سوزش و حرارت غالب باشد
لعاب دانه به و روغن بنفشه بمالد **باب** **چهل و پنجم** در چیزها که در
اعضای در امثال بجان و آبکینه و خار و اگر بچکان در جانی رود زود آنرا بکلتین
بیرون آرند بعد از آن صبر و انزروت و مر پر کنند و اگر آبکینه و خار در جانی رود

و پیدا نباشد اگر ضما دهنند و زرد زرد مدحرج کوفته با عسل و اشو بسروشند و بنهند یا کند و پنج
 کوفته با عسل بسروشند و بنهند **باب چهل و هشتم** در افتادن و ضرب سربک
 چون شخصی بپفتد یا ضربی بوی رسد اگر تفرقی الاصل نباشد و خون بیرون نیاید
 عضو را طلا بهند از مورد و ماش مقشر و مغاث و صبر و کل ایسی و افاقا و ورق سرو
 کلناز کوفته با سریش بسروشند و طلا کند نیک باشد و اگر زرده تخم مرغ و مرد اسنک
 بام سوده طلا کند و بگذارد تا خشک شود نیک باشد و محرب است اگر از افتادن یا
 ضرب رسیدن ورم در عضو باز دیده شود و حرارت غالب باشد در ابتدا صد کردن
 و بقدر حاجت خون بیرون کردن و جلاب خوردن از عناب ده دانه تخم کاشنی سه درم
 نبات ده درم و در ابتدا مقدار دانگی یا دو دانگ مومیاین خوردن نیک باشد
 و اگر نیم درم روئاس و نیم درم کل محترم و نیم درم بولک سراب بخورد کند و باز خورد
 نیک باشد و اگر ضرب بر سراید رک با سلیقی باید کشادن و جلاب خوردن از عناب
 ده دانه بنفشه و دانه گیاه بزرگ از هر یکی سه درم نبات ده درم غذا ماش مقشر با مغز بادام
 و اگر بدن بقوه باشد احتیاس طبعیت مسهل خوردن از مطبوخ فواکه و طلا در اول
 یاد کرده شد اگر ضرب بر سینته یا شکر آید از آن سبب اسهال باز دید شود **علاج**
 از باب اسهال باید کردن اگر ضرب بر سر بند و گشاید چیزی باید نهادن که تحلیل
 کند تا آید با بونز و کلیل الملک و شبت و خطمی از هر یکی قدری در آب بجوشانند
 و آن عضو را بدان آب بشویند و ضما د از اردجو و کوسنه و باقلا بهند و روغنهای کوه
 مالیدن امثال روغن بادین و روغن ترکس و سرین و قسط اگر حرارت غالب نباشد
 غذا آبگوشن و بخورد و اگر خون بسیار آمده باشد شراب حامض یا شراب ریاس یا شراب
 صندل یا غوره خوردن نیک باشد غذا مزه از تخم هندی و انار دانه و زرشک با مرغ نیک
 باشد **باب چهل و نهم** در علاج کرا و را چوب زده باشد سبتا
 پوست کوسفند که در حال کشته باشد همچنان کوه بران جای نهند و بگذارند تا
 خشک شود و اگر کتان پاره با عرق کل ترکند و لحظه بلخطر مسهد نیک باشد و اگر خون
 در شیب پوست بسته شود مغزین یا ترب بکوبد و بران نقد نیک باشد **علاج**
باب چهل و هشتم در زهرها و معدنی و نباتی و حراری غارمت و علاج

هر زهری گفته شود زینتی هر کس که زینتی کشته بخورد بد باشد درد شکم و پیچیدن شکم باز بد
 کند و زبان کوان شود و زینتی زیند خوردن هم بد باشد اما زینت ^{مفیده} گندم باشد که بزودی سرفه
 اید **علاج** قی کردن و شراب صوفی خوردن و غذا چیزهای لطیف که میل بچربی باشد اما زینتی
 کشته خوردن **علاج** شنبلیله و تخم ترب بخورند و صافی کند و غسل بران ببرد و باز خورد
 و قی کند و اگر سحج باز بد کند **علاج** اسفیوش بریان کرده و بیست جو خوردن غذا برنج بریان
 کرده و کرده بیه و آب داغ کرده خوردن اگر زایل نشود **علاج** سحج که یاد کرده شد کردن و اگر
 زینتی در گوش زد و از آن سبب درد و تشنج و اختلاط عقل باز دید شود بزودی بیرون
 باید کردن مبادا که سکنه یا صرع پیدا شود بدان بایستد و سرگز کند و بربک بای چند نوبت
 بچهد تا بیرون آید و روغن نیم گرم در گوش چکاند و اگر بدین تدبیرها زایل نشود میل از
 رصاص در گوش کند و آنرا بچسباند اما شیخ رئیس ابوعلی منع کرده است که میل در گوش کرد
 نشاید مرد اسنک از خوردن مرد اسنک درد شکم و قولنج و احتباس بول و کراتی معد
 و درم و کراتی زبان باز دید شود **علاج** مشترک باشد چیزها باید خوردن که
 که تقطیع کند مانند رازیان و تخم کرفس و شنبلیله و ماء العسل بعد از آنکه مسهل خوردن
 باز کوارش بر بید نرم و شکر یا آن و باید که طبعت نرم باشد و اداری بول و غذا خوردن که
 که میل بچربی باشد و خوردن صرف نیک باشد اسفندج از خوردن اسفندج زبان
 اعضاست و فواق و سعال باز دید شود و در حین و باشد که
 آب بشش سیاه یا سرخ شود **علاج** قی کردن شنبلیله و پیچ ترب و غسل و اگر مقدار یکی
 محموره در میان ماء العسل حل کرده باز خوردن نیک باشد و آب خوردن در هر از زبان اینسون
 تخم کرفس از هر یکی سه درم ده درم غذا خوردن و شیر تخم کا و بسته و حقه نیز کرد
 اما خواب نباید کردن و خاییدن کنه نیک باشد راج و شکر ف علاج مانند علاج زینتی باید
 کرون زنگار از خوردن زنگار محسوس باز دید شود و روده مجروح گردد و سوزش
 و حرارت در حلق باز دید شود **علاج** در باب خوردن زینتی یاد کرده برارت الحدید و
 خبث الحدید از خوردن خرده آهن و بر آهن درد شکم و خشکی زبان و حرارت
 و درد سر باز دید شود **علاج** خوردن شیر و مسهل که ^{بسیار} است نرم دارد و خوردن
 روغن نارنج نیک باشد و روغن بنفشه و روغن باسکه که ^{بسیار} است بر سر و پیشانی مالیدن

و گفته اند که خوردن سنگ مقناطیس با سهیل نرم خوردن غذا جراب باروغن و قی کردن
 نیک زنجیر و اهک این هر دو قروح روده و سعال سخت و خشکی دهان و در
 سردی لطراف باز دید شود علاج قی کردن با ادرام با لعاب بزرک و اگر بیخ و کله با
 هم بخورند ان از خوردن نیک باشد و شیر و لعاب دانه به و کغاب نیک باشد
 و غذا اگر خوب و حقه کردن نیک باشد و اگر حلق رود لعاب دانه به و لعاب اسفینوش
 خوردن صابون خوردن صابون همچنین علاج باید کردن زانغ از خوردن زانغ
 سفید دهن کف برار علاج حسوی باید ان شیر سپوس ارد کندم و روغن
 بادام و نبات آب بعد از ان حرکت کردن و جماع و کار سخت مزاج حکم را تباہ کند
 و کرده ضعیف گرداند و بسیار باشد که استسقا باز کند و الله اعلم **باب چهل و نهم**
 در خوردن ادویه نباتی که از خوردن ان بم هلاک باشد خوردن پیش از خوردن پیش
 خلاص یابند اگر خلاص یابند سب دق باز دید شود علاج بزودی قی باید کردن چند
 نوبت تخم شلج در آب بخورند و روغن کا و باروغن گنجد با هم آمیخته باز خوردن قی
 کند بعد از ان جفت بلوط در سراب بخورند و باز خورد بعد از ان خوردن تریاق
 بزرک و مشرود بطرس و دو المسک و معاجین و پانزهره اینک باشد قرون السنبل
 از خوردن ان سرسام و سیاهی لون و بول خون باز دید شود **علاج** مشتوک باشد
 و ضماد از سندل و عرق کل بر جگر نهادن و خوردن سه اب سبب با برف و نج نیک
 و لعاب دانه به و لعاب اسفینوش در آب سرد نیک باشد و خوردن دوع کا و کر قوش
 باشد سرد کرده نیک و خوردن روغن بنفشه و روغن کل و روغن نیلوفر نیک باشد
 فرقیون از خوردن فرقیون اسهال باز دید شود بسیار باشد که اسهال خون باز دید
 کند و سوزش معد و حرارت غالب شود علاج قی باید کردن بر تخم شبت و روغن
 بادام و روغن بسیار خوردن نیک و خوردن اب انار ترش و سیب ترش و دوع کا
 سرد کرده نیک باشد و الله اعلم **باب چهل و دهم**
 در خوردن بتوات سوره از خوردن شنبه و مان ریون و حبه التیس و اللیس
 و لیل الرعیمه و غرطینا چون زیاده از اندازه خوردن سوزش و اسهال بسیار

بازدید

بازدید کند علاج سعی باید کردن که تنزی شکسته شود بخوردن روغن وزب و روغن بعد از آن
خوردن ربهای قابض مانند رب به و رب سیدب و شراب ریاس و قرص طباشیر بست
و قرص کهر با روغن مورد و اگر اسهال خون باز دید شود بد باشد علاج اب سرد بر اعضا
ریختن و علاج از باب اسهال خون کردن سقمونیا مقدار دو درم اسهال خون باز دید
علاج اول شیر یا ماست یا دوغ شیرین باید خوردن تا تنزی ان شکسته بعد از ان
بارتنک دو درم بریان کرده باب سرد خوردن بعد از ان شراب غوره و شراب ریاس
و رب به و رب سیدب نیک باشد غذا من و زهره سماقی با برنج بریان کرده با کرده پیه مازید
خوردن ان مقدار دو درم بد باشد اسهال خون باز دید کند و حرارت و خشکی غالب شود
و علامتهای بد بدید ایند علاج شیر و روغن بسیار خوردن و لعاب دانه بر و لعاب اسفینوس
خوردن و اگر حرارت و سوزش زایل شود و اسهال باقی بماند بارتنک و اسفینوس
و صمغ عربی از هر یکی دو درم بریان کرده خوردن و چون فی واسهال زایل شود
مزوره از انار دانه و زهر شک خوردن نیک باشد دغلی یعنی خرزهره هر ادوی حیوانی
که خرزهره بخورد هلاک شود تشنگی و حرارت هر و غالب شود و شکر اما سکنند و بارتنک
در چشم باز دید شود علاج بزودی فی باید کردن و لعاب دانه بر و لعاب اسفینوس
و تخم حطمی و تخم خیر و خوردن با روغن بادام و اگر شملیر با خرما بخورند و روغن بادام
بام با خوردن فایده تمام دهد و خوردن حلوهای تر و لوزینه را لوده و خشک است
نیک باشد و خوردن تخم شکست نیک باشد و حقیقه نر مکر نیک باشد بلا در
خوردن بلا در حلق و دهان خشک شود و تشنگی و سوزش را با زدید شود
بسیار باشد که تب و سرسام و دیوانگی باز دید شود **نفلس** که چون بلا در با جوزهنگ
خوردن مضرت کمتر باشد **علاج** فی کردن بر روغن کا و باروغن کجند و روغن کل زید
غذا ماش سفید کرده و مغز بادام و اسفناج و کدو خوردن مغز خیار و خیارین
و مغز بادام و روغن کا و سرد کرده و میوهاء سرد و تر و آب سرد نیک باشد و در آب
سرد تشمتن نیک باشد میو بزج از خوردن میو بزج حرارت و تشنگی غالب شود
و سوزش در مثانه باز دید شود و بسیار باشد که آب بستن با سوزش شود
علاج فی کردن شیر و روغن بادام و لعاب دانه بر و حطمی و تخم خیر و غذا شیرین

و مغز بادام با کاش سفید کرده با مغز بادام و اسفناج سداب خوردن سداب نشکنی
بسیار و سوزش باز دید شود علاج انجدر با بخر زهره یاد کرده سداب نفسی صمغ سداب
است از خوردن ان بستگی بول و بر باز دید شود و گرم زبان و سوزش خلق معده
و سرخ چشم و روی باز دید شود **علاج** قی باید کردن بروغن و زبد و آب گرم و غرغره
کردن بروغن گل و شیر بعد از آنکه معده پاک کرده باشد خوردن سکنجبین نیک باشد
و بخ اشتر غار بغایت نیک باشد که تر یا ق است جله نیک تخم تربید نهد است از خوردن
ان خنای و گرم زبان و حلق و غشایان و قی باز دید شود **علاج** قی کردن با آب گرم
و روغن و حفته نرم کردن بعد از آن علاج هیضه کردن اشنان و خربق سفید و
عرق طینتا و قنار الحار و غار یقون سیاه از خوردن اینها مفرد و مرکب غشایان و قی
و اسهال و ضعف معده و عرق سرد باز دید شود **علاج** قی کردن و چیزی نرم خوردن
که حرارت و سوزش بنشاند و خوردن شیر و روغن و زبد غذا مزوره از ما ش سفید
کرده و مغز بادام تمام بعد از آن چیزهای قابض خوردن امثال قرص طباشیر است
و رب به و در آب سرد نشستن تربید سفید و تربید زرد چون بی ترکیب خوردن
اسهال و قی و سوزش معده و دوده باز دید کند **علاج** قی کردن با آب گرم و
روغن بعد از آن رب غوره و رب بیاس و رب به و سیب ترش خوردن غذا مزوره
سماق و انار دانه شراب صرف نباشد خوردن حنای و خفقان و در مفاصل
و تشنگی و سوزش و بیخ چشم و روی باز دید کند و اشتهای طعام باطل
شود **علاج** قی کردن بسکنجبین اگر بدن بقوه باشد ضد کردن و مسهل خوردن
نیک باشد بعد از آن دوغ ترش سرد کرده و شراب حماض و عونه و مزوره ترش
خوردن نیک باشد **باب پنجاه و یکم** در خوردن چیزهای بنای
که علت در اعضا باز دید کند انیون از خوردن ان دودوم سدر و سیب و
خوابی و بی خودی و خدر و افلاج و تار یکی چشم و سستی زبان و تشنگی نفس و
کداز باز دید کند و پسته ان باشد که هلاک شوند و اگر در شراب خوردن رود تن
هلاک شوند **علاج** قی کردن بسکنجبین و نمک در بورد و حفته تیر کردن و دودوم
سکنجبین باده دودوم انستین خوردن و از تر یا قات و جند بید ستر و برز و فلفل

و اهل از هر یکی قدری گرفته با عسل سبب شدند شربتی ده مقال با یکوفیه شراب خوردن
 و اعضا بر روغن فستق و روغن سیوس و روغن بابونه ساعت بساعت مالیدن و
 خواب نباید کردن و موی سر برین گذدن و جای که منخستن و تریاق خوردن غذا خورد
 اب با کبوتر و دارچینی جوزمانی از خوردن مقدار یکدرم چشم سرخ شود و دوا در
 بی خوابی باز دید شود و عرق سرد و ضعف بنض و بیشتر ان باشد که هلاک شوند
علاج فی کردن نمک سرخ و اب کرم و اعضا با اب کرم شستن و روغن کرم مالیدن
 مانند روغن فستق و ناردرین و بابونه و زنبق غذا اب کرم کوشت جرب و شراب صوفی
 خوردن بروج از خوردن ان سرخ چشم و بخوردی و خارش و کراخی باز دید شود
علاج فی کردن با ب کرم و نمک و عسل کردن و سرکه با عرق کل بر سر و پیشانی مالیدن
 و خواب ناکردن و عطسه آوردن و موی بر کردن شوکران گفته اند که برزنجبر
 روی است مانند اینست از خوردن ان خفاق و سردی اطراف و کشیدن اعضا
 و نار یکی چشم و کراخی اعضا و پای باز دید شود **علاج** فی کردن با بی که شبت در ان
 جو نشاید باشد و نمک و عسل بعد از فی شراب صوفی خوردن با قدری فلفل سوده
 ساعت بساعت و خوردن تخم انجوه و انگلارد و کروی و یاو میجر با شراب میخته نیک با
 و ضماد اوزاد کدم بر معده نهادن عنب الثعلب نوعی از ان سفاه باشد از خوردن ان
 خدر و زبان خشکی و فواق و فی و اسهال باز دید شود **علاج** فی کردن با ب کرم
 و روغن بعد از ان خوردن شیر و عسل و شیر جز نیک باشد و خوردن مغز بادام
 و فستق و جلغوز و اب کوشت مرغ نیک باشد کشتن بر تا که بسیار خوردن دوا در
 و سدر و بخوردی و اخلاط عقل و کوفتگی او از باز دید شود مانند کسی که شراب
 یا نیک خورده باشد **علاج** فی کردن بر روغن و اب شبت و عسل و خوردن زده
 تخم مرغ نیم برشت و فلفل و نمک و اب کوشت از مرغ فربه بر فطوی تا بسیار خوردن
 از غم و اندوه بسیار و علت بد باز دید کند خاصه که کوفته باشد **علاج** فی کردن
 با ب کرم و شبت و عسل بعد از ان خوردن زده تخم مرغ نیم برشت و حسوی
 جرب و شراب کهنه نیک باشد **باجاه و دوم** در زهرهای
 حیوانی در ریج از خوردن ان درد شکم و درد و سوزش منانه و بسته شدن

آب پیش و خلاط عقل و دوسواس و دیوانگی و تب کرم و دبستان باشد که بول خون و
 اسهال باز دید شود **علاج** فی کردن باب کرم و دروغن کجند بعد از آن بشیر تخم برین
 و لعاب اسفیوش و لعاب دامه خوردن و کشکاب با لعاب بزک خوردن و آبگوش
 باروغن بادام و کدو و اسفناج و خوردن دوع کار و شراب بنفشه و دروغن کل و
 سفید تخم مرغ و شیر زن در سوراخ قضیب چکانیدن خرگوش بحری از خوردن
 آن در معدن و فی بسیار و بول چون تنگی نفس و سرخی چشم و سعال خشک و برن
 و در دیده باز دید شود **علاج** فی کردن باب کرم و دروغن کجند بعد از آن شیر
 و شیر زن و ورق خطمی و ورق حیر و پخته خوردن و لعاب اسفیوش و در
 به خوردن علامت به شدن آن باشد که بول صافی شود و بوی آن کند نباشد غلبه
 جو و ماش با مغز بادام و اسفناج و زغ و حر یا از خوردن اینها در معدن و فی
 در بدن باز دید شود **علاج** فی کردن باب شیت و پروغن کجند ضفایع ابو کر سب
 باشد یا سفید از خوردن اینها نار یکی چشم و حناق و تنگی نفس و دوار و سس
 اندام و خشکی حلق و کتد دهان و افتادن دندان باز دید شود **علاج** و کوب
 باب کرم و دروغن زیت و در حمام نشستن و عرق بسیار کردن و اعضا بروغن قط
 و دروغن نار دین یا دروغن زنبق مالیدن غذا خوردن با مرغ و شیر تخم کاه و پسته
 سالامندگ از جانوری است بر دیوار بپارود مانند سوسمار دم کوتاه دار و بجا
 زرد باشد چنانکه اگر در اش اندازند سوزد و اش میراند از خوردن آن سوز
 و شکم باز دید شود و آب پیش بسته شود و تشنگی بسیار باز دید شود **علاج** جلاب
 خوردن از باجوسه درم و انیسون دو درم پنج سوسن سه درم نبات ده درم
 غذا خوردن با شیر تخم کاه و پسته و خوردن تر یا ق و کندر و جنطیانانیک باشد
 ماهی سرد بعد از چند روز خوردن بد باشد علمهای بسیار باز دید کند **علاج** فی کردن
 بسبب و پروغن کجند و نمک بعد از آن کتسکر و معجون که خوردن کوشت بریان کرده
 چون از اش بیرون آید یک ساعت بنهند تا سرد شود اگر کرم بیوشند بد باشد خوردن
 آن که حرارت و سوزش معدن و اسهال و غم و فکر هاء بسیار و نار یکی چشم باز دید
علاج فی کردن بروغن و آب و غسل و نمک و خوار نباید کرده بعد از فی خوردن

مزار

راب میبه و شراب انگوری کهنه و خوردن سبب و کل ارتمی و تریاق نیک باشد و علاج نملد
 علاج هیضه باید کردن و الله اعلم بالصواب **باب پنجاه و نهم** در خوردن زهرها
 خوردن زهره افغی امکان خلاص باشد اما علاج آب کرم و شیر و روغن خوردن و تی کردن
 و طلا کردن تریاق بزربک و مشرود و بطوس و بازهر خوردن و در الملسک با شراب و آبگوش
 خوردن و اگر نفس متواتر و غشی باز دید شود امکان خلاص زهره پلنگ از خوردن آن
 صفراوی و کرفانی و زنگاری باز دید شود و برقان و بوی صبر از دهان آید اگر در ساعت
 برد امید خلاص باشد **علاج** تی کردن پاپ کرم و شیر و روغن بعد از آن تره که خاصه تعلق
 بان دارد خوردن بدین صفت کل محتوم و حب الخا از هر یکی ده درم بنیر مایه آهو چهل درم تخم
 مذاب و مر از هر یکی یک درم نیم تمامت کوفته و پخته بعسل کف کوفته بسرشد شربتی دو مثقال
 زهره سگ ابی مقدار یک عدد س خوردن بعد از یک هفته بکشد **علاج** تی کردن بروغن کاه و شیر
 چغصیا نا و دارچینی و فرسنگ مایه خرگوش خون کاه از خوردن آن جون کرم و تازه نملد
 رد کاه و حنای و تنکی نفس و کرفانی زبان و سرخی چشم و بخودی و غشیان باز دید شود **علاج**
 عقنه بزودی کردن و مسهل خوردن اما و نباید کردن و خوردن انجیر و فلفل و تخم کرفس
 به رازیان و انگرد و پوره نخ انگدان با سرکه و بی سرکه نیک باشد و اگر خون در قصبه شش معد
 سینه و روده و مثانه بسته شود بد باشد علامتها باز دید شود اما زردی لون و ضعیفی
 بنض و سستی اعضا و بخودی و سردی لطراف **علاج** اگر و هر در جلق نباشد بخوردن و خورد
 بیرو مایه خرگوش و شیر و انجیر و تریاق ار بعد و شونیز و علاجه که در بیاب اول یاد کرده شد
 شیر فاسد شده که نهاده باشند و میل و طعم بتوشی کرده باشند از خوردن در این دوار و هکضه
 و در و پختن شکر باز دید شود **علاج** تی کردن باب شیت و عسل و روغن کجد و روغن کرم
 بر معن مالیدن جز شیر در نهانه و معد بسته عرق سرد و بخودی و غشیان باز دید شود **علاج**
 بیرو مایه خرگوش نیک منقال بایک و قه سرکه خوردن و خوردن سرکه با پنیم کرم نیک باشد خوردن
 بود نه با سبکباز و تخم کرفس با سبکباز نیک باشد **باب پنجاه و چهارم** در ادویها
 که با اعضا طلا کنند جانوران بکوبند مفرغ سرخگوش با سرکه و روغن زیت و ورق پنچ انگشت
 با هم کوفته صفت دیگر و روغن صوب و تخم کوز صحرا و پنچ بلشان و پنچ اسفند آن مفرد و
 کوفته و پنجه بروغن زیت بسرشد و با اعضا طلا کنند و اگر روغن ترب بر اعضا مالند

پشه نژد يك نيابد **باب پنجاه و پنجم** در چيزها كه در خانه بنفشانند باد و دكند جانوران
 بگر نيزند بودند و سيستيل و ورق خ انكشت در خانه افشانند جانور از بگر نيزند پنج سوسن و سلك و
 شلخ كا و كوهي و موي برادمي و سم بز برانش نهند عقرب و مار بگر نيزند نوع ديگر سكبنج و زفت
 و جاشير و مقل برانش نهادن نوع ديگر نوشادر و خوردن در آب حل كرده در خانه افشانند
 بگر نيزند ديگر اب دهان ادمي كه هنوز چيزي نخورده باشد بناشتا در دهان مار جانوران
 كه بگند ميبرد و اب دهان چون در دهان عقرب كند ميبرد و اگر كبريت و سم دراز گوش و سحر
 و زرنج زرد و پيرين و روغن كا و دود كند عقرب ميبرد صفت ديگر كه عقرب بپرون نيابد از چا
 خود ميعر و زرنج و سر كين بز و پيه بز برانش نهند و اگر ترب در سوراخ عقرب نهند بپرون نيابد
 و اگر حظل بچوشانند بر افشانند يك از خانه برود و اگر سذاب و خرنوب و خرنوم در آب محو ش
 در خانه بنفشانند يك برود و اگر كبريت و خرنوم در آب محو اب نهند يك بخورد شود مانند
 راندين پشه چوب سبز باشونين يا مورد و كبريت و مقل و حليل و ورق سرو و سر كين كا و مفرد
 و مركب دود كند و اگر روغن در دست دروي مالد پشه نژد يك پشه نيابد شغال چون بوي
 سذاب بشنود بگر نيزد موش راندين و كشتن مرد اسنك و خرنوب و بن و البنج و كبريت و بياز و
 و مرك موش و بادام تلخ و دانه زرد الوي تلخ با هر چيزي كه بيايين بن چون موش بخورد ميبرد
 و اگر خايه موش بگند و رها كند موشان ديگر بگر نيزند و اگر كبريت و قطران در خانه افشانند
 مورچه بگر نيزد و اگر زرنج در سوراخ كند مكس ميبرد و بگر نيزد و اگر كندر و خرنوب سياه بر اش
 نهند مگر بگر نيزد و اگر كبريت بشرد و دكند زنبور بگر نيزد و الله اعلم **باب پنجاه و هشتم**
 در بگر نيزدن جانور با اگر شي يا وقتي جانوري بگردد و ندانند كه چه جانور است واجبست
 كه بالاي آن عضو را به بندد و محج بر انجا ي نهند و انرا جذب كند تا زهر بپرون آيد و اگر خا
 باشند آن عضو را بشكافند و علق بر آن اندازد و مرغی كوچك بان كند و گرم بر انجا نهند
 چندان و اگر در دغا از كند طلا جاذب نهند مانند بليدي كوت و بليدي باز و بودنه و كوت
 و بول ادمي و خاكستر خوب بخير با سر كه و زفت و نيك و سير و سر كين كو سفند و اهلك و غسل
 و زيت و اگر ورم كند از بليدي كوت و مشك طرا مشيع و كل شقايق و پيريد و كبريت و بودنه
 از هر قدر ي مناسب هم طلا كند و نكند كه در جراحت با هم آيد و نيك باشد خوردن تر ياق
 برك و من و در بطوس مار افعي از كزیدن مار افعي انك خلاص باشد اما علاج اگر حيال

باشد

باشد ان عصاره را بپزند و قی کردن و شیر بسیار خوردن و باقی کردن و تریاق خوردن و شیر
 خوردن و مرغی باه کردن و بر سر جراحت نهادن چند نوبت مرغ نهادن و خوردن این
 دو نیک باشد صفت این سوزن و سحر کشوت و مغز حیث فلفل از هر یک که درم زراوند مدحج جد ستر
 از هر یکی درم کوفته و بجنه شرباب شرب شد شربتی سه درم با آب یا شرباب خوردن نیک باشد
 و خوردن گوشت شغال با نمک تمام و روغن کاک و کهنه بوده باشد و در میان کل سر نشستن
 صفت معجون که نیک باشد حب **بج** سوسن آسمان کون و زنجبیل و زراوند مدحج از هر یکی
 پنج درم گذر و سداب بر عصاره یکی چهل درم اردگر سه چهار درم کوفته و بجنه شربتی سه درم
 با شرباب خوردن نیک باشد و نیک باشد خوردن تریاقها و مغزها و سیر و بیاز و ترب و کندانه
 و سداب و مرزنگوش و زردی کل و آب پش آرمی و ضد نشاید کردن اگر ضرورت باشد در اثر
 شاید عقرب که زدن عقرب یا خر ماده بود بزرگ تر از نر باشد اما این عقرب نر بزرگتر باشد اما
 نهر ماده سلیم تر باشد و عقرب بر نوع است سفید و زرد و سرخ و خاکستری و کبود رنگ و
 و سیاه و زهری نوعی دیگر جوان که نیند بل ترین هاست این نوع در ولایت ستر و عسکر مکر
 بسیار باشد از کزیدن عقرب در دسخت و هذیان و غنجان و قی باز دید شود و گاه در د
 ساکن شود باز در دغا کند **علاج** اگر بحال باشد بالای جراحت بر بندند و گاه در سر با نمک یا سب
 گرم کرده میهند و شیر عاف و قوا کوفته بر آن موضع نهادن و چیزهای لطیفی نهند مانند سیر و بزر
 و عاف و قوا و مغز فندق و بزرگ کرنب و کبریت زرد و روغنهای گرم مالیدن مانند روغن بابونه
 و زنبق و سیرین و فوفون و شقایق و خوردن تریاق و نهادن نیک باشد **صفت** **علاج** زراوند و سبیل
 و جنطیانا و حب الفار و پنج حنظل و آسنین و زرد جوهر از هر یکی مناهیم کوفته و بجنه شرب
 کف کوفته بر شد طفلان را نیم درم بزرگ را یک انگال نیک باشد خوردن بیز و کروی و اسپس
 و سعد و دانم و ورد و تخم کاشی صحرائی و سبکینج و ترب و اگر پنج حنظل کوفته با آب پش شرب شد
 و طلا کند در حال درد ساکن شود نوعی دیگر سداب وارد جو نهادن در د ساکن **صفت**
 معجون فلفل هشت درم دار فلفل پنج درم سبیل دو درم زراوند و پنج از خرا زهر یکی سه درم کوفته
 و بجنه با شرباب انگوری بر شد شربتی یک درم اما اگر زدن عقرب جراحه ان عقرب کوچک است
 زهر آن بجایت گرم باشد و هلاک کننده است بسیار است کرب و بر قان باز دید شود **علاج**
 شیر بسیار خوردن و قی کردن بعد از آن شرباب سید یا عرق کل خوردن و بجنه بر سر جراحت

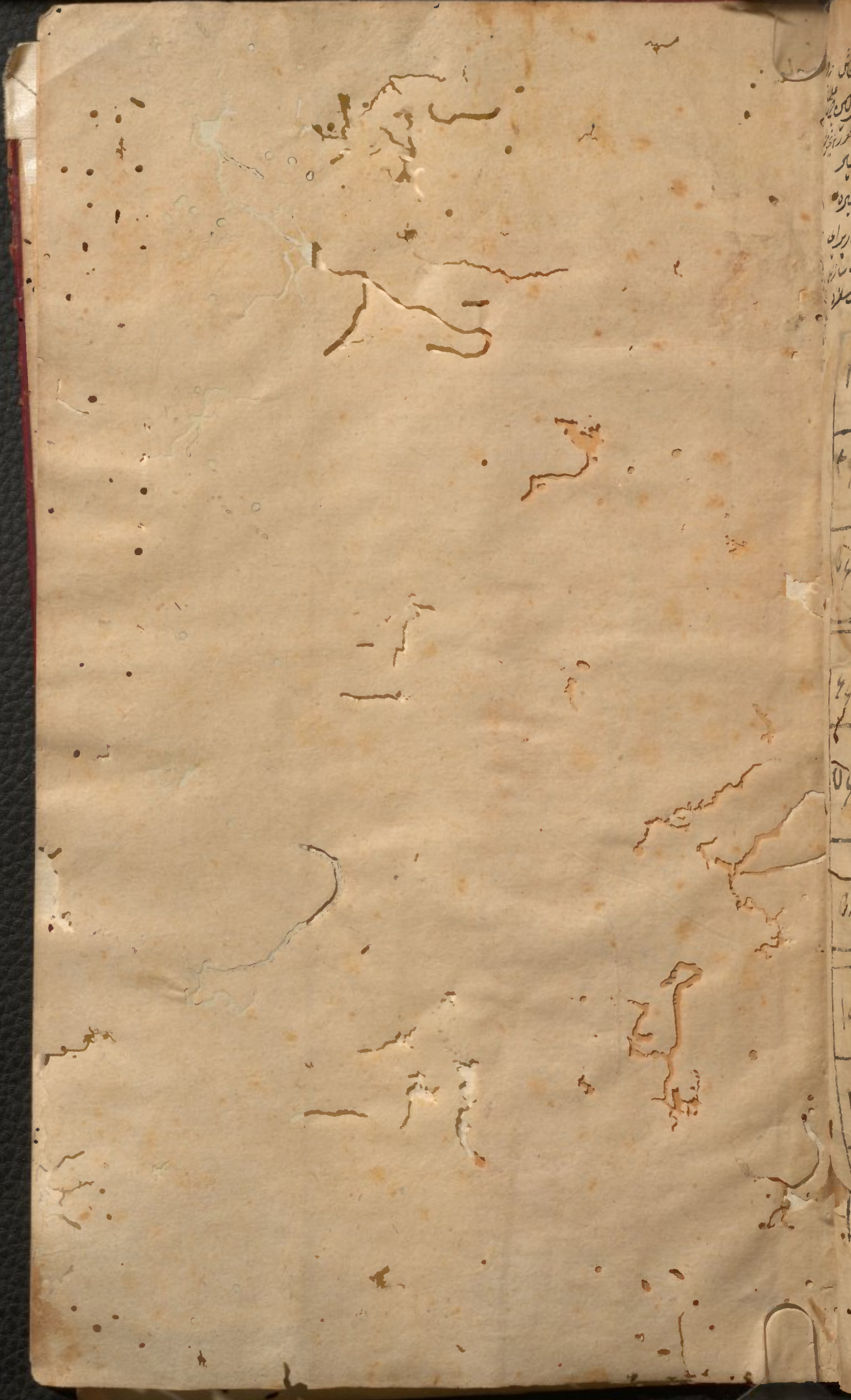
نهادن و مکیدن و چیزی که در جراحت نهادن مانند فرنیون و چند بیدستر و برکنارها
 زخم کل از منی با سر که حل کرده طلا کردن غذا کشکاب یا ماشر سفید کرده خوردن و نیک باشد
 خوردن درغ ترش اگر طبعت سخت باشد حقه کردن و غرغره کردن بعد از آن مزوره ترش
 خوردن مانند زرشک و نار و انار و تهر هندی و غوره **صفت** تریاق که نافع بود پوست پنج کبر
 و پنطیانا و افندیین ابوی و زراوند مدحج و پوست پنج کاشی صحرائی از هر یکی مناسب گرفته
 و بخته بچسب کف برشد شربتی دودرم **صفت** قوص که فایده بسیار دارد تخم کاشی صحرائی
 و کل سیب ترش و کشمش خشک از هر یکی مناسب گرفته و بخته شربتی دودرم باده در
 ستراب سیب ترش خوردن ریتلا و عنکبوت از کزیدن ایشان درد و سوزش و خارش
 باز دید شود **علاج** حجه نهادن و مکیدن و آب کرم بر آن موضع بچین و مالیدن و تریاق
 خوردن و در میان ریک کرم و کرم و رس نهادن و خوردن تخم کرفس و شبت و شوتین
 نیک باشد **صفت** تریاق فلفل و زراوند مدحج و پنج سوس و نار دین و عاق و قوا و تخم کز
 صحرائی و زیره سیاه و کلو انار و پنیر مایه خرگوش و قوف و میعصر و خنخاش و حب البلسان
 از هر یکی ده درم گرفته و بخته با آب کبر برشد شربتی دودرم و اگر درد شکم و قوا قوی پیدا شود
 تخم کرفس و مرزبان و شوتین نیک باشد با شراب صرف اما از کزیدن عنکبوت حمله و سوزش
 تمام باز دید شود و باشد که بت باز دید شود **علاج** شربتی از تهر هندی ده درم نبات ده درم
 با سکیجین ده درم خوردن و طبعت نرم کردن بخوردن مطبوخ فواکه و غذا کشکاب
 با مزوره ماشر **علاج** حجه جراحت و اگر عضو مجروح و کزیدن شود او را از گوشت کزیده پاک کند بعد
 از آن علاج جراحت کردن و حوض در عرق بید حل کرده طلا کردن نیک باشد **باب**
بچاه و هفتم در کزیدن زنا بزرگ و نوره نوع است دو نوع از آن یکی زرد و باریک از کزیدن
 آن درد و خفقان و سواس باز دید شود و باشد که بت باز دید شود و اگر بر موش مرده نشیند
 پشتی آنکه در مدت سه روز هلاک شود **علاج** آن جای پیش فرناخ باید کردن و بچاه
 نهادن و آنرا مکیدن تا زهر بیرون آید و اگر درد بغایت باشد بکرم برنجاسف خوردن و اگر
 سه درم کشتن بخورد در پال درد ساکن نشود و شیاف احتمال کردن از جناری و گیاه نرد
 و کجند و ورق کجند کوفته نیک است و کل و سر کلا کردن و کل سرخ و غوره مالیدن و کجنا
 باره در آب نج تر کردن و ساعت بساعت نهادن که درد ساکن شود و آب سرد ریختن نیک
 است

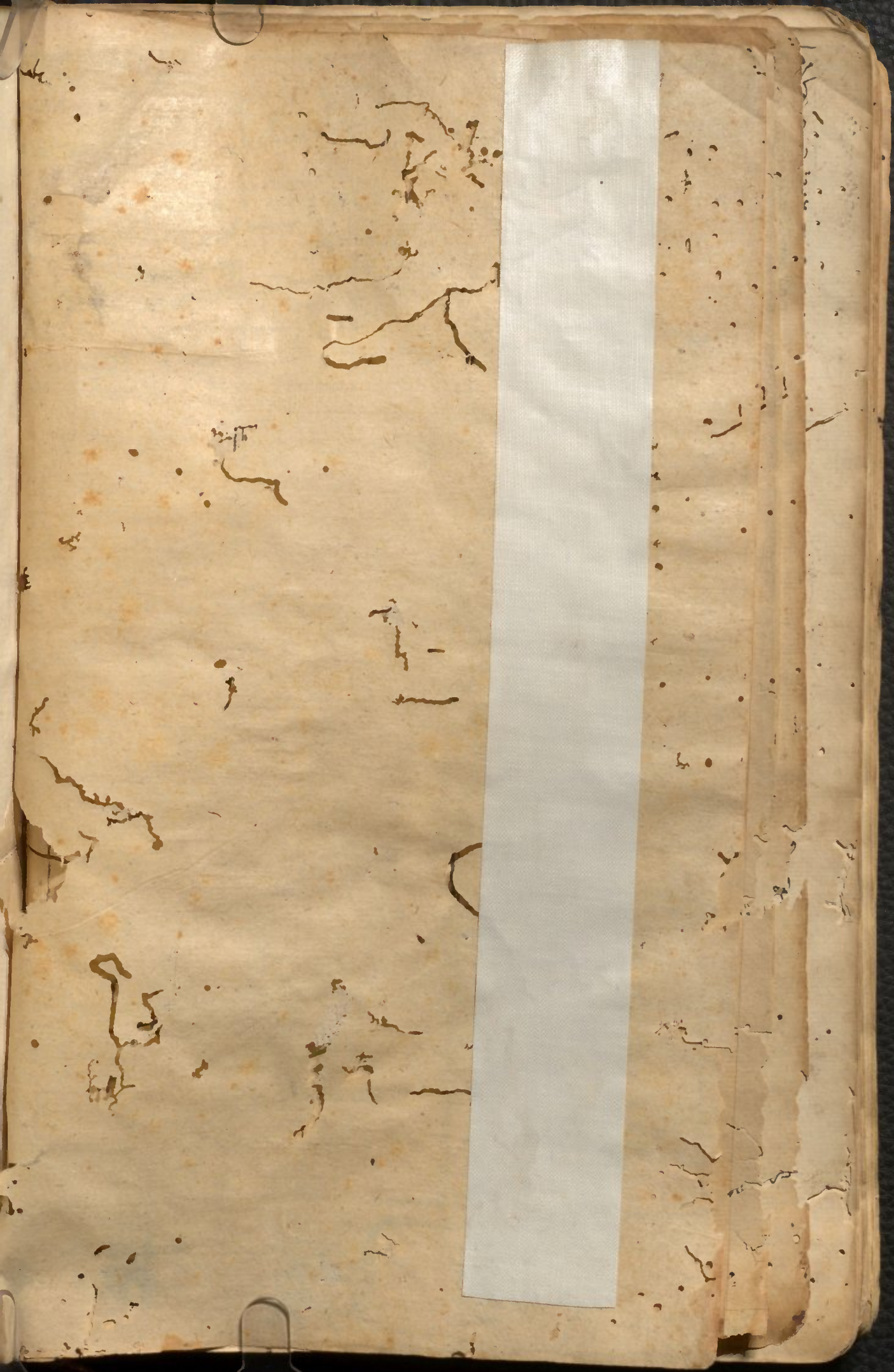
و خوردن شراب عذره و ریواس و لیمو و حامض نیک باشد و مروره بر پیش خوردن و آن جای درد
 گرم نهادن و چیزی بر روی آوردن را بسیار دهنان کرد و دساکن شود **باب پنجاه و یکم**
هشتم درگزیدن مارها را بای آن جانوری را بلیک جان است و بر هر جانب بست و در پگاه
 دارد گاه دراز شود و گاه کوتاه شود و گاه در گوش رود از گزیدن آن در در گردن سر باز نشود
علاج سرکه و نمک مالیدن و اگر ساکن نشود آن جانور را بکشند و بکوبند و بدان جای همد و بر آن
 طولی و جسطیا نانو بست بچ کبر وارد کرده از هر یکی قدری خوردن **باب پنجاه و دوم**
 درگزیدن آدمی در سخت باز دیدن شود خاصه که روزه داشته باشد یا بحر و باشد **علاج** کتان
 بروغن زیت چرب کرده نهادن نیک باشد و اگر در دساکن نشود با قلاب یا زنجار بکشند با غسل نهند
 ساکن شود و اگر ساکن نشود روزی یکبار کند و روزی یکبار مرهم سیاه بکشد که زایل نشود آن جانور بر غن
 زیت چرب کند و آرد با قلاب افشاند یا صندل و سرکه هر روز چند نوبت طلا و اگر استخوان کوساله
 سوخته و جز سوخته بپزد نیک باشد و اگر کله سوخته بپزد نیک باشد **باب پنجاه و سوم** درگزیدن
 کرمک و سگ **علاج** انجیر در آب آدمی ناید کرده شد و سرکه بلخ مالیدن و نهادن نیک باشد و
 نمک و غسل و سداب و با قلاب و بادام تلخ مفرد و مرکب نیک باشد و اگر ورق کلسان الحمل با نمک
 و ورق جنا و بودنه بپزد نیک باشد **باب پنجاه و چهارم** درگزیدن سگ دیوانه جراحت یا مایه
 گذاشت که درست کرد و دیگر نیز بکتر باید کرد و بجز بر نهادن و میکیدن و دردی چهل روز جراحت
 کشاده داشتن تا زهر وی تمام بیاید و تن بر عرق آن زهر کند بگرمایه و غیر این و چون آن
 جراحت ماه بسیار بالوده باشد و عرق و خون بسیار برفته اند بر استخوان کنند با دگر که سواد
 زود آورد و دیر نماند دهند و نماء الجبین و بطخ اقمیون طبع در هر چه میدارند و در
 زنیارند میکشد و شیر و شراب یا مایه ایخته خوردن سود دارد و بر آفتاب و بصر و تریاق نیک
 و داروی سوطانی سود دارد خاصه در راول و اگر در حال یارود اول بار در دم داغ
 سخت صواب باشد و باداغ بگرمایه نیاید برد و از سر مانگاه باید داشت و در آفتاب سوز
 دارد ان بکین در آفتاب و سر و پا و پهل و پا کتند از آفتاب در آفتاب بکین در آفتاب
 مقشر بکین در آفتاب و سنبل و قهوه و قهوه و در آفتاب از هر یکی سدس یک جزو بسازند
 و قهوه کنند هر یکی بوزن دو دانگ شربتی یک و در آفتاب سوزانند که مایه برین و اند
 این شناخته نام اندر این بول کند نافع باد

مهم شاد بچ آب پزی بود و شفا آن نافع بود و تخفیف فرج آن فی آنوقت بکند و روض بنفشه در روض کل سرخ از هر یک هفت
مثقال موم بکند و روضها بکند و بنفشه قلعی شسته و سرخ شسته و کل معنی از هر کدام دو مثقال لحیة التیس بکشد و در آنکه از روض و در آنکه از روض
نوم صلایه نموده در آن داخل شود و بویک بوم زند نام هم شود و طریق شستن سرخ نیز مثل سفید است که پیش از این مذکور شد هر سه
در ماله بخر ساسل را صاف کنند و بقوا آورند مثل آن اثر وقت داخل نموده هم ساسل مرهم زنجفر نسبی و دیگر این که خزان و سلطان
و اولاد خصیصه نافع بود و در داسک قدر از هر یک بخورد و کند و اشق از هر یک در روض زیت بقله که نایب مرهم مقل از برای شقاق
مقلد و بواسیر نافع بود مقل از روض رطل را حله آن حل کنند و با موم سفید و در روض کج و پویه قاز و مغز ساق کاتان و روض کاو
و کوهان شتر تاز و زیت مسک و هم از هر کدام ده مثقال هم ساسل پویه قاز و مغز ساق کاتان و کوهان شتر را بکند و در روض صاف نمایند و در
دیگر موم را بکند و داخل کنند و بعد از آن مقل را که حل کرده اند داخل کنند و بعد از آن موم زیت که خوب هم نموده و اگر اندک روض موم پیش
کنند کجا این دارد و مغز ساق کاتان را که حل کنند می توان بود و در این مقام را ز موم و روضها تا یا ندرده مثقال مقل داخل
میدوان کرد مرهم ساسل از برای جرب و جگه نافع است سنا مکی پوست هیلله زرد مر داسک سفید با جراب را بر یکدیگر با روض بنفشه
در روض کل سرخ بقدر احتیاج مرهم ساسل هم تویا بچغف و در ماله و در و قرو و حرا خشک کنند و قنیا شسته سفید بچغف شسته مر داسک از برای
چهل مثقال ترکیب کرده به شش هسته طبع نمایند تا بقوام آید و موم هم شود مرهم قلیون از برای جراحات عصبی بود زیت انفاق ده مثقال
موم زرد دو مثقال و نیم فریون یک مثقال موم زرد رنگین بکند و در روض داخل کنند و مرهم ساسل مرهم قلیون کوش بر و با روض و حرا
خشک کنند از برای سقله نافع بود جنت قلعی روض زیت و اوجیت قلعی را در روض زیتون حل کنند و بعد از آن سقر را داخل کنند و بوم زیت
تا هم شود مرهم قرقره چون بر روی شنبه بکند زیت آسان بپزد آن آورد موم سی مثقال مر داسک سه مثقال اگاستین سه مثقال اهلک چهار مثقال
موم بکند و روض شیر بخت بکند و در و پویه بدان مرهم ساسل مرهمی که از برای ویان بکند کوشه بسیار خوب است مر داسک هفت مثقال بسیار
نوم صلایه کرده با بیست و یک مثقال روض زیت و نیم بچغف و در ماله و در روض داخل شود بعد از آن از روض و پنج سوسن آسان از هر کدام دو در موم
سائید داخل کنند و بوم زیت را بچغف قوی بود و ریشها که چرک و زرد آب بسیار داشته باشند با سنا مکی از برای کندن روض حرا و تویا
که با فی اجزا و هم بسیار موم سائید با عسل کف کرده ترکیب کنند مرهم ساسل از برای سرطان مفرج سرطان که هم ریش ننده باشد
و روضان باشد که ریش شود و نسکین حلت وی بکند سفید با سرب تویا شسته مر داسک و برابر با روض کل سرخ و با بچغف تله و آب عسل تغلب
با جیب را بکند یا لعاب بجز قطره که مر داسک از برای سرطان و نظیر است و بچغف از برای بوم بسیار اینها با روض کل سرخ
و آب کشنی تا تویا و پنجه از آن حل شود بر سرطان صلا نمایند نافع بود مرهم کتان از برای تمام جراحات و لسان لحم بسیار خوب است با جیب کتان یا کین شسته
انقد بکوبند که مثل غبار شود و با روض زیت انفاق با روض موره ترکیب کرده مرهم نمایند و پیش از آنکه کتان را داخل کنند مقدار فنجان قند
با روض مذکور نظر آهنی بکنند و بر روضها بکند زیت نافع حل شود پس کتان کوفته را داخل کنند مرهمی که در ماله صلابه و ماله های بزرگ را
نفسه سازد و قیام مقام نیشتر باشد رشکافکی ورم مرهمی هفت مثقال مر داسک چهارده اند دو در موم غنک قطعی یک در موم برونه از برای نیم در موم
روض خیر بیست و یک مثقال قلعی پس چهاره مثقال و نیم جوشیده و در موم اشنان نارسی بچغف مر پوست بچ کبر روض شتر از هر یک چهار در موم
روض زیت هفت مثقال زهن کا و چهاره مثقال و نیم اندکی موم با روضها بکند زیت پس سایر اواد و در موم ساسل مرهم نمایند بیست
بعلا زانکه ورم نضج یافته باشد اندکی روض موم بیشتر باشد بکند زیت مفرج سنا زده اهلک آب بچغف مرهم ساسل از برای
دنور آب صابون مرهم ساسل مرهمی که ورم را نضج دهد و چرک را خارج کند و در موم زیت است بپزد آورد و پاک کرد از موم زیت و در موم کتان
و کسان برابر هم با شیر تابشند مرهم نافع از برای نیشها و چرک و زکین باشد از روض صلایه نموده با عسل بپزند مرهم جالیوس
مرهم حل و مرهم لادوق نیز خوبند جی اجابت را منهل سازد و ریشهای کهنه را نافع بود و قرو حرا که عمو داشته باشد هم می رود مر داسک
یک رطل و نیم نرم سائید با در و رطل روض زیت و سدر رطل که با هم بیامینند و بوم زیت تا مرهم شود پس در پایلی و بر روی آتش خنجر گذازد
و همیشه هم زند تا وقتی که بر سلا علامت رسید آن آنت که رنگش بکشد و کساید رنگ شود و قوام بهم رساند مرهم جاز
جز بخار و بیجان و غمی بکند و آرام و در ماله ما نضج دهد و در روض غایره کوشه بر و با باد موم و سقر زهر که مر داسک رطل را بچغف روض
کلیت که مرهم بکوبل بچغف را بر و آتش خنجر بکند و در موم زیت هفت مثقال برونه از برای صلایه نموده لعافه کنند و مرهم ساسل
مرهم غنک تخفیف قرو حرا که با رطل و سنا و با بکند و ریشهای کهنه و سحفه و تالیلی را سود نازد و مر داسک از برای سقله
در روض و پنج مثقال روض زیت با هسته کج و سقله داخل شود و بعد از آن حل کنند و غنک هندی و در موم صمغ صنوبر موم زیت
برونه از برای تخفیف کوشه از هر کدام سدر مرهم این اواد و در موم زیت ساسل شوق سکنج جاوشید از هر کدام چهار در موم این اواد و در موم
سدر مرهم حل و موم مرهم ساسل مرهم فراسیون از برای جراحات کهنه نافع بود زیت انفاق ده در موم زیت و در موم زیت

مهم شاد بچ آب پزی بود و شفا آن نافع بود و تخفیف فرج آن فی آنوقت بکند و روض بنفشه در روض کل سرخ از هر یک هفت
مثقال موم بکند و روضها بکند و بنفشه قلعی شسته و سرخ شسته و کل معنی از هر کدام دو مثقال لحیة التیس بکشد و در آنکه از روض و در آنکه از روض
نوم صلایه نموده در آن داخل شود و بویک بوم زند نام هم شود و طریق شستن سرخ نیز مثل سفید است که پیش از این مذکور شد هر سه
در ماله بخر ساسل را صاف کنند و بقوا آورند مثل آن اثر وقت داخل نموده هم ساسل مرهم زنجفر نسبی و دیگر این که خزان و سلطان
و اولاد خصیصه نافع بود و در داسک قدر از هر یک بخورد و کند و اشق از هر یک در روض زیت بقله که نایب مرهم مقل از برای شقاق
مقلد و بواسیر نافع بود مقل از روض رطل را حله آن حل کنند و با موم سفید و در روض کج و پویه قاز و مغز ساق کاتان و روض کاو
و کوهان شتر تاز و زیت مسک و هم از هر کدام ده مثقال هم ساسل پویه قاز و مغز ساق کاتان و کوهان شتر را بکند و در روض صاف نمایند و در
دیگر موم را بکند و داخل کنند و بعد از آن مقل را که حل کرده اند داخل کنند و بعد از آن موم زیت که خوب هم نموده و اگر اندک روض موم پیش
کنند کجا این دارد و مغز ساق کاتان را که حل کنند می توان بود و در این مقام را ز موم و روضها تا یا ندرده مثقال مقل داخل
میدوان کرد مرهم ساسل از برای جرب و جگه نافع است سنا مکی پوست هیلله زرد مر داسک سفید با جراب را بر یکدیگر با روض بنفشه
در روض کل سرخ بقدر احتیاج مرهم ساسل هم تویا بچغف و در ماله و در و قرو و حرا خشک کنند و قنیا شسته سفید بچغف شسته مر داسک از برای
چهل مثقال ترکیب کرده به شش هسته طبع نمایند تا بقوام آید و موم هم شود مرهم قلیون از برای جراحات عصبی بود زیت انفاق ده مثقال
موم زرد دو مثقال و نیم فریون یک مثقال موم زرد رنگین بکند و در روض داخل کنند و مرهم ساسل مرهم قلیون کوش بر و با روض و حرا
خشک کنند از برای سقله نافع بود جنت قلعی روض زیت و اوجیت قلعی را در روض زیتون حل کنند و بعد از آن سقر را داخل کنند و بوم زیت
تا هم شود مرهم قرقره چون بر روی شنبه بکند زیت آسان بپزد آن آورد موم سی مثقال مر داسک سه مثقال اگاستین سه مثقال اهلک چهار مثقال
موم بکند و روض شیر بخت بکند و در و پویه بدان مرهم ساسل مرهمی که از برای ویان بکند کوشه بسیار خوب است مر داسک هفت مثقال بسیار
نوم صلایه کرده با بیست و یک مثقال روض زیت و نیم بچغف و در ماله و در روض داخل شود بعد از آن از روض و پنج سوسن آسان از هر کدام دو در موم
سائید داخل کنند و بوم زیت را بچغف قوی بود و ریشها که چرک و زرد آب بسیار داشته باشند با سنا مکی از برای کندن روض حرا و تویا
که با فی اجزا و هم بسیار موم سائید با عسل کف کرده ترکیب کنند مرهم ساسل از برای سرطان مفرج سرطان که هم ریش ننده باشد
و روضان باشد که ریش شود و نسکین حلت وی بکند سفید با سرب تویا شسته مر داسک و برابر با روض کل سرخ و با بچغف تله و آب عسل تغلب
با جیب را بکند یا لعاب بجز قطره که مر داسک از برای سرطان و نظیر است و بچغف از برای بوم بسیار اینها با روض کل سرخ
و آب کشنی تا تویا و پنجه از آن حل شود بر سرطان صلا نمایند نافع بود مرهم کتان از برای تمام جراحات و لسان لحم بسیار خوب است با جیب کتان یا کین شسته
انقد بکوبند که مثل غبار شود و با روض زیت انفاق با روض موره ترکیب کرده مرهم نمایند و پیش از آنکه کتان را داخل کنند مقدار فنجان قند
با روض مذکور نظر آهنی بکنند و بر روضها بکند زیت نافع حل شود پس کتان کوفته را داخل کنند مرهمی که در ماله صلابه و ماله های بزرگ را
نفسه سازد و قیام مقام نیشتر باشد رشکافکی ورم مرهمی هفت مثقال مر داسک چهارده اند دو در موم غنک قطعی یک در موم برونه از برای نیم در موم
روض خیر بیست و یک مثقال قلعی پس چهاره مثقال و نیم جوشیده و در موم اشنان نارسی بچغف مر پوست بچ کبر روض شتر از هر یک چهار در موم
روض زیت هفت مثقال زهن کا و چهاره مثقال و نیم اندکی موم با روضها بکند زیت پس سایر اواد و در موم ساسل مرهم نمایند بیست
بعلا زانکه ورم نضج یافته باشد اندکی روض موم بیشتر باشد بکند زیت مفرج سنا زده اهلک آب بچغف مرهم ساسل از برای
دنور آب صابون مرهم ساسل مرهمی که ورم را نضج دهد و چرک را خارج کند و در موم زیت است بپزد آورد و پاک کرد از موم زیت و در موم کتان
و کسان برابر هم با شیر تابشند مرهم نافع از برای نیشها و چرک و زکین باشد از روض صلایه نموده با عسل بپزند مرهم جالیوس
مرهم حل و مرهم لادوق نیز خوبند جی اجابت را منهل سازد و ریشهای کهنه را نافع بود و قرو حرا که عمو داشته باشد هم می رود مر داسک
یک رطل و نیم نرم سائید با در و رطل روض زیت و سدر رطل که با هم بیامینند و بوم زیت تا مرهم شود پس در پایلی و بر روی آتش خنجر گذازد
و همیشه هم زند تا وقتی که بر سلا علامت رسید آن آنت که رنگش بکشد و کساید رنگ شود و قوام بهم رساند مرهم جاز
جز بخار و بیجان و غمی بکند و آرام و در ماله ما نضج دهد و در روض غایره کوشه بر و با باد موم و سقر زهر که مر داسک رطل را بچغف روض
کلیت که مرهم بکوبل بچغف را بر و آتش خنجر بکند و در موم زیت هفت مثقال برونه از برای صلایه نموده لعافه کنند و مرهم ساسل
مرهم غنک تخفیف قرو حرا که با رطل و سنا و با بکند و ریشهای کهنه و سحفه و تالیلی را سود نازد و مر داسک از برای سقله
در روض و پنج مثقال روض زیت با هسته کج و سقله داخل شود و بعد از آن حل کنند و غنک هندی و در موم صمغ صنوبر موم زیت
برونه از برای تخفیف کوشه از هر کدام سدر مرهم این اواد و در موم زیت ساسل شوق سکنج جاوشید از هر کدام چهار در موم این اواد و در موم
سدر مرهم حل و موم مرهم ساسل مرهم فراسیون از برای جراحات کهنه نافع بود زیت انفاق ده در موم زیت و در موم زیت

کویت حد و روح مابون بر و با ندر قوی که در مواضع عصبی باشد با صلاح آورد بجهت حرارتی که با آن می باشد مایه بود و در
 در مهای سخت نایب و تحلیل کند و قوی که احتیاج تحلیل داشته باشد فایده رساندن زشت را بپنج نام مختلف است و در مهای سخت
 زوین زشت شفت شغال و در بعضی شیوه شغال موم را در روغن زیت بدانند و این صلابه نموده و زوین در آن حل کنند و در روغن
 تار هم بشود و بعضی این ادویه را با هر که چه چندان میگویند که خوب مرهم شود و این مرهم با اسلیقون مغز است و چون چهار مثقاله اضافه
 نمایند با اسلیقون کبر نامیده اند و صغیر مرهم زفت و ضماد الایع نیز گویند و بعضی یک خوک امانه میکنند و در روغن صورت در تحلیل
 اوی خواص دارد با اسلیقون کبر نسخه قانون موم نوخه مثقال زفت پنجاه و شش مثقال مرمرک این پنج سقر از هر کدام بیست و هشت مثقال
 روغن زیت چهار صد و چهل مثقال مرهم در لخبون خازیر را تحلیل برد و از برای جمیع اولم صلب نافع بود مرهم اسنک هفت مثقال
 بسیار مرصلا به کنند و با هر ده مثقال زیتون در پاتیل کنند و با آتش آهسته بر آسنگ را در روغن مذکور حل کنند و بچوشا
 نافی الجله عظمت بهم رساند و بکوش بگرد پس لعاب حلیله و لعاب تخم شمشیری و لعاب تخم مرغان چهارم چهارده مثقال داخل کنند و آهسته
 آهسته بچوشا و پس از آن داخل میکنند مرهم اسنک و مرهم حوامین نیز گویند چرا که گفته و قروح خبیثه مزمنه را که در پستانه
 باشد نافع بود و بواسیر پاک کنند بقایای ماده خازیر پاک کنند تحلیل برد و از برای کربه ساد یوانه نفع دهد موم سفید
 پنج زرا و در طولی کند و سفید زهریک شش مثقال مرمرک اسنک نه مثقال جاجوشیر نکا از شکر زهریک چهار مثقال سکنج قنده از هر کدام
 سه مثقال لاجرم صفت در سر که حل کنند و بقیه ادویه را نیز صلابه نمایند و موم را در روغن مثقال روغن زیت بگذرانند و همه ادویه را داخل کرده
 در هاون چندان بر هم زنند تا خوب مرهم شود مرهم حوامین نسخه قانون چنین ذکر کرده اند که این مرهم در زوده و است منسوب به زوده
 حوامی نیز جهت حوامین و درمان کرده اند چرا که از گوشت فاسد و چرک پاک کنند و مندر سازند و بواسیر و خزان بر صعب است و
 دارد موم سفید پنج از هر کدام بیست و هشت و در جاشیر نکا زهریک بیست و چهار موم زرا و در طولی کند زهریک شش در مرمرک
 قنده از هر کدام چهار موم مقل از زویش در مرمرک اسنک نه در موم مقل را با صمغهای دیگر با سر که حل کنند و ادویه دیگر را نیز صلابه
 نموده در تابستان با صد و هشتاد مثقال و در زمستان با دو بیست و هفتاد مثقال روغن زیت مرهم سازند مرهم جلی اندازی
 جراحتهای تازه و ریشها که درین با صلاح آید و از بزرگ طاعون نافع بود به کوساله پاکیزه که تک نویسد باشد بگذازد بیست و هشتاد مثقال
 مرمرک و قلفدین و در بیست هفتاد مثقال زیت قلفدین با صغیر نماید و هشتاد مثقال زرا که این در روغن بسیارند و روغن زیت را
 داخل کنند و خوب هم زنند و بقیه را بر وی آتش بگذرانند و مرمرک و قلفدین با بار روغن زیت صلابه کرده را در آن بزور و آتش آهسته
 طبع نمایند و بچوشا نانه که پوستش را جدا کرده باشند بر هم زنند و هرگاه که خوب بره خشکی در جوب دیگر موم زنند و این چوب را
 زوین حل کرده در آن انداخته چندان بچوشانند تا خوب باغقاد شود و در قانون همین مرهم است که بنام مرهم قلفدین مذکور کرده اند و مقدار
 مرمرک سه رطل آورد و در بعضی کتب پیه خوک مذکور است و گفته اند که شکرین در زهره و مغان پاک کنند و در صهارا خاصه
 مرهمها خوب نافع بود و ریشهای پست و خصیه و اولم مقعد را فایده دهد و سکنج سکه استخوان و گوشت عضل را مفید بود و
 الم قطع بکند مرهم بازردی در جراحی کوشا و بویایا که در انداختنک سازه و از برای زخم شمشیری و سایر جراحتها نیز نافع است مرمرک
 چهل و پنج مثقال زیت انسانی نوخه مثقال دم الاخیخ پنج سوسون از روغن زرا و در زرا از هر کدام شش در مرمرک اسنک را با صغیر
 و با روغن زیت در پاتیل کنند آتش آهسته بچوشانند تا مرمرک اسنک حل شود پس از آن زوین را اندویشد که با چهار ده مثقال که
 حل کرده باشد داخل کنند بعد از آنکه مرمرک شده باشد پس از روی آتش بگذرانند و بقیه ادویه را نیز صلابه نموده و بچوشا
 و بر هم زنند تا مرهم شود مرهم خضر گوشت فاسد را و مرده را پاک کند و بچوشا زاید را فانی سازد اشق را در سر که حل کنند و بر هم زنند
 و قدری زرا اضافه کنند و مرهم نمایند مرهم زنگار قروح خبیث بدانند و جراحی گفته را مندر مصل است و تخفیف موم با در قوی
 که رطوبت داشته باشد بکند و گوشت زاید را بخورد موم بیست و یک مثقال اشق هفت صمغ صنوبر بیست و یک مثقال روغن زیت نوخه مثقال
 زنگار آکین چهارده مثقال اشق در آب سداب حل کنند صمغ صنوبر موم در روغن زیت بگذرانند و اشق را داخل کنند و زنگار نیز
 صلابه نموده اضافه نموده زرا در مرهم شود این نسخه قانون بچوشا کرد و در موم صمغ صنوبر زهریک پنج در روغن زیت بچوشا
 درین نسخه هم صمغ صنوبر و افغ اسنک و هم را اینج و در قانون بنظر سینه و هم در کتاب دیگر جست ظاهر مگر میدانید چرا که این صمغ
 صنوبر است مگر آنکه مراد از یکی صمغ صنوبر کبار باشد و دیگری صغار مرهم مصری قروح گفته را پاک کند از چرک و گوشت فاسد
 بچورد عسل بیست و هشت مثقال مرمرک که چهارده مثقال هر دو بچوشانند تا فاسد که سرکه برود و قوام عسل نماید و زنگار چهار مثقال
 زرا صلابه نمود داخل کنند و مرهم سازند و مرهم اسود گوشت فاسد را بخورد و گوشت صمغ برونیا در آن کوشا نافع بود
 موم زفت سقر و زوین زیت اجزا مساوی بکند موم را در روغن زیت بگذرانند و سقر و صفت را در پاتیل حل کرده مرهم سازند





8
BAWARD : AVICENNA :

- 1- OPHTHALMOLOGY: ^{SA}IN AD-~~DAWA~~
SHAMS AD-~~DTN~~ MOHAMMED IBN EL-HASAN EL -RAHTAL EL MASARUF
BI-~~BAWARD~~
MUHAMMED ^{BA}WARD WITH PICTURE
- 2- TREATISE ON DISEASES OF THE HEAD
- 3- ON FEVERS AND POISONS

Basan

From the Meyerhof Library, Cairo, Egypt

4

= H =

H 21 Size: cm. 28 x 17, ff. 127, lines 25. Oriental paper and binding, in red leather with floral impressions. Writing: regular oriental nashī, red titles; the pages are bordered with golden and black lines. Date (f. 53^v) 24 safar 1102 (27 november 1691). The leaves and the binding are damaged by worms.

Ophthalmology Sams ad-
by Sams ad-

Persian f. 1-53^v 'Shyn-i dawā'

din Muhammad ibn al-Hakam Beward (unknown, according to Steyerhof). The work was illustrated with figures, of which only the frontones were drawn; the others, for which blank spaces have been left in the text, have been omitted.

¶ Page 54^v-125^v is an anonymous work on medicine. Prof. Giorgio della Vida
Rare and valuable codex. Notes by
written 1690 A.D.

For the
CASEY A. WOOD
Ophthalmic Collection
McGill Medical Library

617.7

B354



61028

1947

From the Meyerh of Librums Cairo, Egypt

CA
Ophth
McGil

